รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549

(สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2550)

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

มกราคม 2551

รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2550)

โดย สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง : มกราคม 2551

จัดพิมพ์โดย : สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
อาคารกระทรวงยุติธรรม ชั้น 14 ถนนแจ้งวัฒนะ
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
โทรศัพท์ 0-2502-8257 โทรสาร 0-2502-6708
www.oja.go.th

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
สำนักงานกิจการยุติธรรม
รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน
ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549
(สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2550)
นนทบุรี : สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม,
2550, จำนวน 355 หน้า
1. สถิติอาชญากรรม 2. อาชญากรรม 3. กระบวนการยุติธรรม
4. จังหวัดนครศรีธรรมราช 5. Crime Victimization Survey, Thai
I. สำนักงานกิจการยุติธรรม II. ชื่อเรื่อง

คำนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีลักษณะพลวัต – ซับซ้อน ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและความรุนแรงที่มีแนวโน้มสูงขึ้น จึงเป็นภารกิจของกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องเข้าไปแก้ไข จัดการควบคุมปัญหาอาชญากรรมให้อยู่ในระดับที่จะทำให้ประชาชน และผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศรู้สึกมั่นคงปลอดภัยและสงบสุข การดำเนินการในภารกิจดังกล่าวต้องอาศัยข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่มีความถูกต้องตรงตามสภาพที่เป็นจริง เพื่อผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องจะได้นำมาใช้กำหนดนโยบายและแผน เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

กระทรวงยุติธรรมโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม ตระหนักในบทบาทหน้าที่ที่จะต้องพัฒนาระบบงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อประโยชน์ต่อการจัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ และแนวทางการบริหารงานยุติธรรมของประเทศ จึงได้ริเริ่มงานที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสถิติอาชญากรรมในโครงการนำร่องสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ซึ่งภายใต้โครงการดังกล่าวจะมีการสำรวจข้อมูลจากเหยื่ออาชญากรรมที่อาศัยในครัวเรือนในพื้นที่สำรวจอย่างมีหลักวิชาการ โครงการนำร่องได้เริ่มต้นในเขตกรุงเทพมหานครเมื่อปี พ.ศ. 2549 และได้พัฒนามาสู่โครงการนำร่องในส่วนภูมิภาค ปี พ.ศ. 2550 โดยทำการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นการสำรวจอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงในรอบปี 2549 ผลการสำรวจนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการขยายผลสู่การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศที่มีการดำเนินการในปี พ.ศ. 2551 ต่อไป

การดำเนินการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชครั้งนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีก็ด้วยความร่วมมือจากสำนักนโยบายและวิชาการสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยมีนักวิชาการและอาจารย์ในมหาวิทยาลัย คือ รองศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ คติการ และผู้ช่วยศาตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ให้การอนุเคราะห์รับเป็นที่ปรึกษาร่วมดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการ สำนักงานกิจการยุติธรรมจึงขอขอบคุณทุกท่าน รวมถึงประชาชนที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ที่มีส่วนช่วยให้งานบรรลุผลสำเร็จไว้ ณ โอกาสนี้

สำนักงานกิจการยุติธรรม

มกราคม 2551

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ.2549 เป็นโครงการนำร่องการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยตรงครั้งแรกในส่วนภูมิภาคของประเทศไทย ที่ดำเนินการในปี พ.ศ. 2550 ภายหลังจากที่สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมได้ริเริ่มทำการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 ขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทยในปีก่อนหน้าที่ทำการสำรวจครั้งนี้ การสำรวจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชทั้งที่มีการรายงานและไม่ได้รายงานต่อเจ้าหน้าที่ รวมถึงรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิด เช่น ลักษณะทั่วไปของเหยื่ออาชญากรรม ความสัมพันธ์ของผู้กระทำผิดกับเหยื่อ สถานที่ เวลา พฤติการณ์ และอาวุธที่ใช้ในการก่ออาชญากรรม ทำการวิเคราะห์ปัญหาและอธิบายปรากฏการณ์การเกิดอาชญากรรมในพื้นที่นำร่องส่วนภูมิภาค นำไปสู่การจัดทำฐานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนและจัดทำรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเผยแพร่แก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและสาธารณชน รวมทั้งพัฒนาแบบสำรวจและแนวทางการสำรวจที่เป็นมาตรฐานสามารถใช้เป็นกรอบการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องต่อไป

การสำรวจและจัดทำรายงานครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือนมิถุนายน 2550 – มกราคม 2551 รวมทั้งสิ้น 8 เดือน โดยการสำรวจเน้นอาชญากรรมพื้นฐาน 4 ประเภท ได้แก่ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และ อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร

1. ระเบียบวิธีการสำรวจข้อมูลโดยสังเขป

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน 2 แบบ เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ประชากรครัวเรือนและสัมภาษณ์เจาะลึก (in - depth interview) บุคคลในครัวเรือนที่ประสบเหตุซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในรอบปี พ.ศ. 2549 สำรวจด้วยตัวอย่างแบบ stratified one - stage sampling โดยมีเขตการปกครอง คือ เขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล เป็น ชั้นภูมิ (stratum) และมีชุมรุมอาคาร

(ในเขตเทศบาล) และหมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นหน่วยตัวอย่างได้ทำการเลือกชุมรุมอาคารตัวอย่างจำนวน 237 ชุมรุมอาคาร จากชุมรุมอาคารทั้งสิ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 436 ชุมรุมอาคาร และเลือกหมู่บ้านตัวอย่างจำนวน 157 หมู่บ้าน จากหมู่บ้านทั้งสิ้น 1,563 หมู่บ้าน รวมจำนวนชุมรุมอาคารหมู่บ้านตัวอย่างทั้งสิ้น 394 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน จากชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านทั้งสิ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 1,999 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน และได้ทำการเลือกชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างอย่างอิสระต่อกัน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ โดยจำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้นที่นับจดได้ จำแนกตามเขตการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล 21,942 ครัวเรือนตัวอย่าง และนอกเขตเทศบาล 21,979 ครัวเรือนตัวอย่าง ในแต่ละครัวเรือนตัวอย่างทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ม.ค. 2549 - 31 ธ.ค. 2549)

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 หรือ สอญ.1 (แบบนับจด) นับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร และใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2 หรือ สอญ.2 (แบบแจงนับ) บันทึกข้อมูลรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2549) ตามลำดับที่ครัวเรือนตัวอย่างที่ปรากฏในแบบ สอญ.1 โดยแบบ สอญ 2 (แบบแจงนับ) นี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ซึ่งประยุกต์จาก National Crime Victimization Survey Questionnaire ของสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยข้อคำถาม 12 ตอน และทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามและแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนและปรับปรุงมาจากแบบที่ใช้เก็บข้อมูลในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2549) โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล มีการจัดประชุมชี้แจงโครงการนำร่องสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในส่วนภูมิภาค เมื่อวันอังคารที่ 12 มิถุนายน 2550 ณ โรงแรม ทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้ความรู้ ทำความเข้าใจ และตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมแก่เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติและผู้เกี่ยวข้อง จำนวนประมาณ 35 คน ก่อนเริ่มลงมือทำการเก็บข้อมูลภาคสนาม ในแต่ละชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างได้นับจดครัวเรือนส่วนบุคคลทุกครัวเรือนซึ่งอยู่ที่ประมาณ 100 ถึง 150 ครัวเรือน เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน - 15 กันยายน 2550 โดยคณะที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกิจการยุติธรรมได้ไปสังเกตการณ์เป็นครั้งคราวเพื่อทราบข้อจำกัด ปัญหาในการเก็บข้อมูลที่จะนำไปสู่การพัฒนาการสำรวจและขยายผลต่อไป

ปรากฏว่าได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้รวมทั้งสิ้น จำนวน 43,921 ครัวเรือน และสัมภาษณ์เจาะลึกเหยื่ออาชญากรรมในความผิดต่อทรัพย์สิน ชีวิตและร่างกาย และการแอบอ้างใช้ข้อมูล รวมทั้งสิ้น 974 ราย โดยไม่พบผู้ประสบอาชญากรรมทางเพศ บางรายตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่า 1 ประเภท และเมื่อนำไปถ่วงน้ำหนักตามวิธีการทางสถิติจะได้จำนวนเหยื่ออาชญากรรมทั้งสิ้น 8,408 ราย ประสบอาชญากรรมรวม 18,369 ครั้ง ทั้งในและนอกเขตเทศบาล

การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลดำเนินการวางแผนร่วมกันระหว่างสำนักงานกิจการยุติธรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติ และคณาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติวิจัยพื้นฐานด้วยโปรแกรม SPSS for Window เสนอผลการสำรวจในรูปของร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความเหมาะสมและเขียนรายงานตามหลักวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรมต่อไป

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 นำเสนอในรูปรายงานทั้งข้อมูลภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช และจำแนกตามเขตการปกครอง คือ ในและนอกเขตเทศบาล ภายหลังการจัดทำร่างรายงานผลการสำรวจข้อมูลดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงได้จัดการประชุมเพื่อพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551 ณ โรงแรม ทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช และเผยแพร่ใน http://www.thaicvs.org รวมทั้งเชื่อมโยงกับเว็บไซต์การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมของสหประชาชาติและนานาประเทศต่อไป

2. <u>สรุปสาระสำคัญจากผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน</u>

สาระสำคัญที่ได้จากผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกันระหว่างในและนอกเขตเทศบาล ซึ่งต่อไปจะกล่าวถึงเฉพาะที่ผลการสำรวจมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน ผลการสำรวจสรุปได้ดังนี้

2.1 ภาพรวมของครัวเรือน ร้อยละ 52.1 ของครัวเรือนในจังหวัดนครศรีธรรมราชในภาพรวมมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 - 2 คน และสอดคล้องกันทั้งในและนอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด คือ 13,030 บาท พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยมากที่สุด โดยนอกเขตเทศบาลบ้านพักอาศัยมีสภาพแวดล้อมแบบเขตเกษตรกรรม จำนวนสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปี ขึ้นไป**ที่ตอบสัมภาษณ์** ทั้งหมด 1,223,482 ราย ร้อยละ 51.8 เป็นเพศหญิง **ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี** พ.ศ. 2549 จำนวนเพียง 8,408 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 โดยเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล 2,031 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 และอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล 6,377 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6

2.2 **ลักษณะอาชญากรรม** ในรอบปี พ.ศ. 2549 ประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด (ร้อยละ 97.1) ส่วนใหญ่ประสบเหตุอาชญากรรมครั้งแรก แต่ก็มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ (ร้อยละ 22.2) และมีความถี่สูงถึง 4 ครั้งขึ้นไป และซ้ำสูงในประเภททรัพย์สินมากที่สุด

นอกจากนี้ยังมีการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่องเกิดขึ้นโดยมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง (ร้อยละ 22.2) ในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 36.5) อาชญากรรมมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 77.6) โดยเฉพาะต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ทั้งนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดคะเนว่าตนอาจจะประสบกับอาชญากรรมอีก (ร้อยละ 72.9) มีเพียงส่วนน้อยที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลว่าเพราะเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น และผู้ต้องหาเสียชีวิต ผู้กระทำผิดติดคุก หรือพูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว

2.3 **ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม** เหยื่ออาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในรอบปี พ.ศ 2549 ร้อยละ 59.1 เป็นผู้ชายที่สมรสแล้ว อายุประมาณ 47.1 ปี เรียนจบระดับประถมศึกษา อาชีพอาชีพเกษตรกร มีฐานะค่อนข้างยากจน พักอาศัยอยู่ในบ้านในเขตที่อยู่อาศัยที่ไม่มีความเป็นส่วนตัว สามารถเข้าออกได้สะดวกเพราะไม่มีรั้วกั้น ยกเว้นนอกเขตเทศบาลบ้านที่พักอาศัยอยู่ในเขตเกษตรกรรมมากที่สุด ส่วนหนึ่งเคยย้ายถิ่นจากอำเภออื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราชมาอยู่ที่อยู่ปัจจุบันมานานกว่า 5 ปี

2.4 **ลักษณะของผู้กระทำผิด** เหยื่ออาชญากรรม (ร้อยละ 15.5) ที่ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน โดยร้อยละ 50.0 มีผู้กระทำผิดร่วมกันก่อเหตุมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 54.0 กล่าวว่าไม่เคยรู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หากพบเห็นอีกครั้ง

ผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุคนเดียว ร้อยละ 80.3 เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง มีเพียงร้อยละ12.8 ที่กระทำผิดขณะมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ส่วนกรณีผู้ที่ร่วมกันกระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ถูกระบุโดยเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 30.0 ว่ามีลักษณะเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง และมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 31.1

ในเรื่อง**พฤติการณ์แห่งคดี ความรุนแรงและการโต้ตอบ** พบว่าเมื่อประสบเหตุอาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมในภาพรวมส่วนใหญ่ร้องขอความช่วยเหลือหรือร้องเรียกให้คนสนใจ ช่วยตัวเองด้วยการดิ้นรนขัดขืน หรือพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ตอบโต้การกระทำผิดด้วย

การไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ ขณะที่บางส่วนที่ใช้แนวทางสันติวิธีคือพยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผล ต่อรองหรืออ้อนวอน

จากการสำรวจเหยื่ออาชญากรรมนอกเขตเทศบาลมีการตอบโต้ในลักษณะที่คล้ายกันกับในเขตเทศบาล เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่โต้ตอบด้วยการไล่ตามจับหรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หลบหนี โดยเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 58.4 ทำการตอบโต้ผู้กระทำผิดอย่างต่อเนื่องหรือตลอดเวลาเมื่อใดก็ได้ขณะถูกกระทำ ทั้งที่ไม่ได้รับบาดเจ็บ และได้รับบาดเจ็บ

กรณีที่มีความรุนแรง ความรุนแรงในการประกอบอาชญากรรมเริ่มต้นขึ้นจากผู้กระทำผิดโดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนผลที่เกิดตามมาคือ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่หลบหนีไปได้ (ร้อยละ 39.7) หรือตกใจและหนีไป (ร้อยละ 20.8)

2.5 **เวลาและสถานที่เกิดเหตุ** ห้วงเวลาวิกฤตที่เกิดเหตุอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน คือเวลาระหว่าง 18.01 - 06.00 น. ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯเกิดในเวลากลางวันระหว่างเวลา 06.01 - 18.00 น. มากที่สุด

ในภาพรวมเหตุเกิดในเขตพื้นที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.7 รองลงมาคืออำเภอร่อนพิบูลย์ และอำเภอปากพนัง ตามลำดับ

กรณีในเขตเทศบาล เหตุเกิดในเขตพื้นที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชมากที่สุดถึงร้อยละ 58.2 รองลงมาเกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์ และอำเภอทุ่งสง ตามลำดับ กรณีนอกเขตเทศบาล เหตุเกิดในเขตพื้นที่อำเภอปากพนังมากที่สุด รองลงมาเกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์ และอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ตามลำดับ

สถานที่เกิดเหตุคือบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ส่วนตัวภายในบ้านพักอาศัยหรือบริเวณภายในรั้วบ้าน มากกว่าบริเวณที่สาธารณะและสถานที่อื่นๆ เช่น สถานที่ประกอบการหรือบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนนหรือในพาหนะบริการสาธารณะ

2.6 **พฤติการณ์แห่งคดี**

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ที่เกิดขึ้นร้อยละ 90.6 เป็นการถูกขโมยทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ จำพวกวัตถุมงคล สายไฟ หมวกกันน็อค นกกรงหัวจุก กรงนก ไก่พื้นบ้าน วัว อาวุธ มิเตอร์น้ำ เศษยางพารา แผ่นยางพารา น้ำยาง ใบพายเรือ ปู อวนปู แร้วปู อุปกรณ์บ่อกุ้ง เครื่องตีน้ำบ่อกุ้ง ตู้เชื่อม ท่อ PVC ฯลฯ รองลงมาร้อยละ 4.8 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยยานพาหนะ เช่น รถจักรยานยนต์ รถยนต์ รถกระบะ รถสามล้อเครื่อง หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 3.7 ถูกบุกรุกในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย และร้อยละ 0.9 มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ตามลำดับ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ที่พบมากที่สุดร้อยละ 31.8 คือเหยื่ออาชญากรรมถูกทำร้ายร่างกาย โดยวิธีการฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 22.7 ถูกแทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ และร้อยละ18.2 ถูกยิงและได้รับบาดเจ็บเหตุ เหตุที่เกิดขึ้นร้อยละ 21.8 ผู้กระทำผิดใช้อาวุธที่ร้ายแรง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม รองลงมาเป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ และของไม่มีคม เช่น ไม้ ตามลำดับ

อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ที่เกิดขึ้น เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 68.0 ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้างเอกสารสำคัญ เช่น บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน รองลงมาร้อยละ 34.3 ถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ เหตุที่ทราบเพราะมีการติดต่อจากสถาบันการเงิน และเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น

ผลจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนหนึ่งทำให้เกิดมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน (ร้อยละ 22.8) วงเงินไม่เกิน 10,000 บาท ในวงเงินเฉลี่ย 1,250 บาท และส่วนใหญ่ถูกติดตามทวงหนี้ ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ถูกปฏิเสธการขอกู้เงินและต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิต บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา และอื่นๆ เช่น เงินใน ATM หายไป ถูกปฏิเสธการจ่ายหนี้คืน

2.7 **ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม** เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 85.7 ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ในส่วนที่ได้รับบาดเจ็บ คือมีรอยฟกช้ำบวมรอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่นหรือฟันหัก กระดูกหักศีรษะแตก มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทงหรือถูกทำร้ายโดยของมีคม หมดสติจากการถูกทำร้าย ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลที่ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล แบบผู้ป่วยนอก และแบบผู้ป่วยใน ตามลำดับ อนึ่ง ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ ต้องใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นเฉลี่ยเป็นเงิน 4,541 บาท สำหรับอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 1,763 บาท และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เฉลี่ย 4,948 บาท ตามลำดับ

ร้อยละ 58.1 ของเหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บต้องสูญเสียเวลาทำงาน มากกว่า 1 วัน ไปจนถึงมากกว่า 2 เดือน โดยหยุดงานเฉลี่ย 27 วัน (ค่ามัธยฐาน 16 วัน)กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์หยุดงานเฉลี่ย 19 วัน (ค่ามัธยฐาน 19 วัน) และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายหยุดงานเฉลี่ย 27 วัน (ค่ามัธยฐาน 16 วัน)

เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน ขาดรายได้เฉลี่ย 15,674 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 4,928 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย 17,314 บาท

เหยื่ออาชญากรรมบางส่วน ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ โดยธุระที่ติดต่อส่วนใหญ่ คือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลามากกว่า 1 วัน ทำให้ขาดรายได้ คิดเป็นจำนวนเงินเกินกว่า 500 บาท

อาชญากรรมทำให้สมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน และไม่เกิน 3 วัน

อาชญากรรมมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานส่วนมากคิดเป็นจำนวนเงินมากกว่า 1,000 บาท การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉลี่ยเป็นเงิน 15,061 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 15,140 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย 3,008 บาท

อาชญากรรมทำให้เหยื่ออาชญากรรมต้องสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยทรัพย์สินที่สูญเสียส่วนใหญ่ร้อยละ 40.7 มีมูลค่าระหว่าง 1,001 – 5,000 บาท

2.8 การรายงานเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ อาชญากรรมที่เกิดขึ้นร้อยละ 71.0 ไม่ได้มีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ มีเพียงร้อยละ 26.1 เท่านั้นที่รายงาน โดยในเขตเทศบาลไม่มีการรายงานมากถึงร้อยละ 69.9 ขณะที่นอกเขตเทศบาลไม่มีการรายงาน ร้อยละ 71.3 โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินและอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่อง

เหตุผลสำคัญที่เจ้าหน้าที่ไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเพราะผู้เสียหายคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ร้อยละ 72.8 เห็นว่าเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 19.5 คิดว่าตำรวจจะไม่ช่วยเหลือร้อยละ 8.4 และ จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่นร้อยละ 7.7

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ เนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดหรือไม่มีหลักฐานเพียงพอ หรือคิดว่าถึงแจ้งความก็ไม่สามารถได้ทรัพย์สินคืนหรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหายได้ และไม่มีการแจ้งความเพราะทราบเหตุที่เกิดขึ้นช้าเกินไป

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่เนื่องจากเห็นว่าเป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง หรือผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จหรือไม่มีทรัพย์สินเสียหายจึงไม่ได้แจ้งความ

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ เหยื่ออาชญากรรมเชื่อว่าผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเป็นผู้มีอิทธิพล เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญหรือเจ้าหน้าที่จะไม่อยาก

เข้ามาเกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ และเจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้นตามลำดับ

กรณีไม่มีการแจ้ง เพราะแจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์ และเพราะเป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด

กรณีไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ เพราะไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ ไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ได้รับคำแนะนำว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และไม่ได้แจ้ง แต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่ หรือคิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง

ผู้รายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้น: ปรากฏว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นร้อยละ 73.6 เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้รายงานหรือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งความเอง โทรศัพท์แจ้ง ทำทั้งสองวิธี และมีเพียงร้อยละ 1.7 ที่สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ

2.9 **การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ** ภายหลังจากที่แจ้งเหตุหรือรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาส่วนใหญ่เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ บางส่วนไม่มาเนื่องจากเหตุผลอื่น เช่น เป็นคดีเล็กๆ ไม่ทราบสาเหตุที่ตำรวจไม่มา ตำรวจเรียกให้ไปพบที่โรงพัก ผู้กระทำผิดหนีไปคนละทิศละทาง แจ้งหลังเกิดเหตุหลายวัน เป็นต้น และไม่มาเพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ ซึ่งเกิดขึ้นในคดีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

หลังจากที่แจ้งเหตุ เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาประมาณ 30 นาทีหรือมากกว่า เดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุ

เหตุผลสำคัญที่เหยื่ออาชญากรรมรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือประสงค์จะให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ และแจ้งเพราะเหตุผลอื่นๆ เช่น เพื่อเป็นหลักฐานทำเอกสารใหม่ เพื่อแสดงเจตนาว่าตนไม่ได้เป็นคนก่อหนี้ และเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบริษัทประกัน เป็นต้น

กรณีมีการแจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด เพราะต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับตนหรือครอบครัว และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น

กรณีแจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะต้องการทรัพย์สินหรือยานพาหนะคืน ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ และต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ ฯลฯ เป็นต้น

กรณีแจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ เพราะต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้นโดยให้ดูแลละแวกสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ และ คิดว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ: ร้อยละ 76.0 เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 47.4 สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 47.0 ค้นบริเวณที่เกิดเหตุเก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ นอกเหนือจากนั้น เจ้าหน้าที่รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป จับกุมผู้กระทำผิด และดำเนินการอื่นๆ เช่น ไกล่เกลี่ยทั้ง 2 ฝ่ายให้ยอมความกัน มาติดตู้แดงหน้าบ้าน เตือนให้ดูแลทรัพย์สินอย่างรอบคอบ

เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 80.0 ที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหา ผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

การติดตามคดีที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังเกิดเหตุจนถึงปัจจุบัน ภายหลังจากเกิดเหตุจนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์ ร้อยละ 76.6 เหยื่ออาชญากรรมตอบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร มีเพียงบางส่วนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อกลับมาที่เหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน ขณะที่บางส่วนระบุว่าเจ้าหน้าที่กำลังดำเนินการจับกุมผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย พยายามสืบสวนเหตุที่เกิด กำลังสอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย และ ดำเนินการอื่นๆ เช่น เข้ามาตรวจบริเวณที่เกิดเหตุมากขึ้น พยายามไกล่เกลี่ย ติดป้ายประกาศให้ระวังบุคคลลักษณะเช่นนี้ เป็นต้น

จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดมากถึงร้อยละ 83.6 และมีการยื่นฟ้องเพียงร้อยละ 16.4 เท่านั้น

การติดต่อหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานอื่นๆ

เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 87.0 ไม่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกครั้งเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีเพียงร้อยละ 9.1 ที่มีการติดต่อกันอีกระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยมีทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นฝ่ายติดต่อมา และผู้ประสบเหตุหรือสมาชิกในครัวเรือนเป็นฝ่ายติดต่อไป

เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 95.8 ไม่มีการติดต่อหน่วยงานใดๆ ในเรื่องความช่วยเหลือ ส่วนของหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อในเวลาต่อมาส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น

ส่วนหน่วยงานราชการภายในกระบวนการยุติธรรมที่เหยื่ออาชญากรรมไปติดต่อด้วยตนเองคือ สำนักงานอัยการจังหวัด ศาลยุติธรรม และสำนักงานคุมประพฤติหรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ความต้องการของเหยื่ออาชญากรรม: เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 79.1 ไม่ได้ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมใดๆ มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือหาผู้กระทำผิดเพราะไม่อยากให้ไปก่อเหตุอีก เรียกร้องค่าเสียหาย/ทรัพย์สินคืน ให้ตำรวจตรวจลาดตระเวนบ่อยขึ้น และให้มีการอบรมวัยรุ่นที่ก่อเหตุเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำซ้ำ

สารบัญ

หน้า

คำนำ (1)
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (3)
สารบัญ (13)
สารบัญตาราง (19)
สารบัญภาพ (27)
บทที่ 1 บทนำ 1
1. ที่มาและความสำคัญ 1
2. วัตถุประสงค์ 2
3. ขอบเขตการศึกษา 2
4. ประโยชน์ที่ได้รับ 3
5. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 3
6. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการสำรวจข้อมูล 21
บทที่ 2 ระเบียบวิธีในการสำรวจข้อมูล 26
1. ระเบียบวิธีการสำรวจ 26
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 26
3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง 27
4. วิธีการประมาณผล 29
5. เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจ 32
6. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล 34
บทที่ 3 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 40
ตอนที่ 1 ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน 41
1.1 ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือน 41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 (ต่อ)	
ตอนที่ 2 ลักษณะอาชญากรรม	47
2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ	47
2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม	50
2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง	52
ตอนที่ 3 ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม	59
3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม	59
3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม	71
3.3 ลักษณะความเป็นส่วนตัวของที่พักอาศัย	74
3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น	78
ตอนที่ 4 ลักษณะของผู้กระทำผิด	85
4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง	85
4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน	86
4.3 จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม	88
4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว	90
4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน	95
4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด	99
4.7 การตอบโต้ผู้กระทำผิด	107
4.8 ช่วงเวลาการตอบโต้ผู้กระทำผิด	111
4.9 ผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด	114
4.10 ผู้เริ่มต้นใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง	118

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 5 เวลาและสถานที่เกิดเหตุ	120
5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม	120
5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม	124
ตอนที่ 6 พฤติการณ์แห่งคดีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน	140
6.1 ภาพรวมการเกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน	140
6.2 ลักษณะการขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สิน	142
6.3 ลักษณะการขโมยหรือพยายามขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ	144
6.4 ลักษณะการบุกรุกหรือพยายามบุกรุก	145
6.5 ลักษณะการทำให้เสียทรัพย์	146
ตอนที่ 7 พฤติการณ์แห่งคดีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย	148
7.1 ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย	148
7.2 การใช้อาวุธของผู้กระทำผิด	150
ตอนที่ 8 พฤติการณ์แห่งคดีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงิน หรือแอบอ้างใช้เอกสาร	152
8.1 ลักษณะอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	152
8.2 มูลค่าความเสียหาย	154
8.3 ผลเสียหายที่ได้รับ	155
ตอนที่ 9 ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม	157
9.1 การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	157
9.2 การต้องรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ	161
9.3 การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น	164
9.4 การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ	167

	หน้า
ตอนที่ 9 (ต่อ)	
9.5 การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน	170
9.6 การหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	173
9.7 การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	176
9.8 การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ	178
9.9 การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ	181
9.10 การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	184
ตอนที่ 10 การรายงานเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	187
10.1 การรายงานเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	187
10.2 เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น	188
10.3 ผู้รายงานและวิธีการรายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	204
10.4 ความรวดเร็วในการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	207
10.5 เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	211
10.6 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ	219
10.7 การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์	223
10.8 การติดตามคดีที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังเกิดเหตุจนถึงปัจจุบัน	225

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตอนที่ 10 (ต่อ)

10.9 การยื่นฟ้องผู้กระทำผิด 228

10.10 การติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกครั้งเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 229

10.11 การติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ 231

10.12 หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ 234

10.13 หน่วยงานที่ไปติดต่อด้วยตนเอง 237

10.14 ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม 242

10.15 ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม 245

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549: มุมมองอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม 248

1. ลักษณะการเกิดอาชญากรรม 248

2. ลักษณะสำคัญของบุคคลที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 258

3. ลักษณะของผู้กระทำผิด 262

4. เวลาและสถานที่เกิดเหตุ 264

5. ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม 268

6. การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ 273

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ 280

1. ระเบียบวิธีการสำรวจข้อมูลโดยสังเขป 280

2. สรุปสาระสำคัญจากผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน 282

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการลดอัตราการเสี่ยงจากอาชญากรรม 289

4. ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในอนาคต 293

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เอกสารอ้างอิง	295
ภาคผนวก	297
ผนวก ก. แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1)	299
ผนวก ข. แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2 (สอญ.2)	303
รายนามคณะที่ปรึกษาและผู้วิจัย	325

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ความน่าเชื่อถือของข้อมูล	38
2	ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือน	44
3	จำนวนและร้อยละของสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศ และเขตการปกครอง	45
4	จำนวนและร้อยละของสมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามการประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาและเขตการปกครอง	46
5	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม และจำนวนครั้งที่ประสบเหตุในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา จำแนกตามประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	49
6	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจำนวนครั้งที่ประสบเหตุอาชญากรรม ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	51
7	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการประสบเหตุอาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	54
8	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	55
9	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง	56
10	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการคาดว่าจะประสบ / ไม่ประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	57
11	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะเขต / บริเวณที่อยู่อาศัย ประเภทของที่อยู่อาศัย ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	72
13	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะของที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม การประกอบธุรกิจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	74
14	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจำนวนครั้งที่ย้ายที่อยู่อาศัย สถานที่ที่ย้ายมาในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	79
15	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการเห็น / ไม่เห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	86
16	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการเคย / ไม่เคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อผู้ประสบเหตุ / สมาชิกในครัวเรือน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	88
17	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	90
18	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	92
19	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่า 1 คน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	96
20	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประสบเหตุกับผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประสบเหตุกับผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	104
22	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	108
23	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามช่วงเวลาการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	112
24	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง	115
25	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามผู้ที่ใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลังเป็นคนแรกในเหตุการณ์ครั้งนี้ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	119
26	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามช่วงเวลาที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	122
27	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจังหวัดและอำเภอที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	129
28	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามประเภทและรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	133
29	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน จำแนกตามลักษณะการเกิดอาชญากรรม และเขตการปกครอง	141
30	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ประเภทการขโมยหรือพยายามขโมย จำแนกตามลักษณะการประสบเหตุ และเขตการปกครอง	143
31	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ประเภทการขโมยหรือพยายามขโมยยานพาหนะ จำแนกตามลักษณะการประสบเหตุ และเขตการปกครอง	145

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
32	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ประเภทการบุกรุกหรือพยายามบุกรุก จำแนกตามลักษณะของการประสบเหตุ และเขตการปกครอง	146
33	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ประเภทการตั้งใจก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สิน จำแนกตามประเภททรัพย์สิน ลักษณะความเสียหาย และเขตการปกครอง	147
34	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำแนกตามลักษณะของการเกิดอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และเขตการปกครอง	149
35	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำแนกตามการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ประเภทอาวุธที่ใช้ และเขตการปกครอง	151
36	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร จำแนกตามลักษณะของการเกิดอาชญากรรม และเขตการปกครอง	153
37	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร จำแนกตามการทราบเหตุ และ เขตการปกครอง	153
38	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร จำแนกตามมูลค่าความเสียหาย และเขตการปกครอง	154
39	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร จำแนกตามการได้รับผลเสียจากเหตุอาชญากรรม และเขตการปกครอง	156
40	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	158

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
41	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ จำแนกตามการต้องรับ / ไม่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการเจ็บป่วย และเขตการปกครอง	162
42	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ จำแนกตามการมี / ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง	165
43	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ จำแนกตามผลจากการบาดเจ็บต่อการการทำงาน (รวมถึงเวลาที่หยุดงานเพื่อต้องไปพบแพทย์) ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	168
44	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ จำแนกตามผลจากการบาดเจ็บต่อรายได้และการหยุดงาน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	171
45	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	174
46	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ต้องหยุดงาน จำแนกตามระยะเวลาที่สูญเสียเวลางาน ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง	177
47	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ต้องหยุดงาน จำแนกตามการมีผล / ไม่มีผลต่อรายได้กรณีจำเป็นต้องหยุดงาน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	180
48	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ต้องหยุดงาน จำแนกตามการมี / ไม่มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	183
49	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการสูญเสีย / ไม่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	185

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
50	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการทราบ / ไม่ทราบเหตุที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง	188
51	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	192
52	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	194
53	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามวิธีการและประเภท การรายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	205
54	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	209
55	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามเหตุผลที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	213
56	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะของการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่และเหตุผลที่แจ้ง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	215
57	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการดำเนินการสอบสวนจับกุมฟ้องร้องของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	221
58	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	224

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
59	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการติดตามคดีที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หลังเกิดเหตุจนถึงปัจจุบัน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	226
60	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	228
61	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซ้ำเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	230
62	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	232
63	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	235
64	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามหน่วยงานที่ไปติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	239
65	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	243
66	จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง	246
67	ลักษณะอาชญากรรมจากการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม	258
68	ลักษณะสำคัญของบุคคลที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	261

ตารางที่		หน้า
69	ลักษณะของผู้กระทำผิดในความทรงจำของเหยื่ออาชญากรรม	264
70	พื้นที่เกิดเหตุอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตามอำเภอ	266
71	สถานที่เกิดเหตุ	267
72	ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม	272
73	การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	278

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ stratified one - stage sampling	28
ภาพที่ 2 นาฬิกาอาชญากรรม	265

1 บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญ

ปัญหาอาชญากรรม เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยเป็นเวลานาน และมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรง อีกทั้งมีรูปแบบความหลากหลายและสลับซับซ้อนมากขึ้น แม้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะได้พยายามเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงประสบปัญหาการขาดความพร้อมและขาดข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับรายละเอียดพื้นฐานของอาชญากรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งในหลายๆ ครั้งบุคคลผู้ได้รับความเสียหายไม่ได้มีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ ดังนั้นการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงจากประชาชนจึงจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการนำมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบายและแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้สามารถตอบรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม เห็นความสำคัญของประเด็นดังกล่าวจึงได้ริเริ่มการพัฒนาสถิติกระบวนการยุติธรรมในด้านต่างๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2548 เป็นต้นมา และได้ดำเนินโครงการนำร่องสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในปีงบประมาณ 2549 เพื่อรวบรวมสถิติอาชญากรรมจากการสัมภาษณ์ประชาชนทั่วไป โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ผลที่ได้จากการดำเนินโครงการดังกล่าวนอกจากจะใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการวิเคราะห์ภาพรวมของปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว ยังเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการขยายขอบข่ายการดำเนินโครงการต่อไป และในปีงบประมาณ 2550 นี้ สำนักงานกิจการยุติธรรมจึงเห็นว่าควรให้มีโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปีงบประมาณ 2550 ขึ้น โดยขยายขอบข่ายการดำเนินงานในลักษณะโครงการนำร่องในภูมิภาคเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นระบบ เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งได้เลือกจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นตัวอย่างของพื้นที่ในภูมิภาคในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งนี้

ดังนั้น การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 จึงเป็นการสำรวจภายใต้โครงการนำร่องในภูมิภาค ปีงบประมาณ 2550 ที่สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ เก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงของประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชในรอบปี พ.ศ. 2549 สำหรับใช้เป็นฐานข้อมูลร่วมสำหรับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการบริหารจัดการให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้ยังใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมเพื่อเผยแพร่แก่สาธารณชน เป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรม และเป็นแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมของประเทศต่อไปในอนาคต

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นพื้นที่นำร่องในภูมิภาค ทั้งที่มีการรายงานและไม่ได้รายงานต่อเจ้าหน้าที่ รวมถึงรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดเช่นลักษณะทั่วไปของเหยื่ออาชญากรรม ความสัมพันธ์ของผู้กระทำผิดกับเหยื่อ สถานที่ เวลา พฤติการณ์ และอาวุธที่ใช้ในการก่ออาชญากรรม

2.2 เพื่อรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนและจัดทำรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเผยแพร่แก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและสาธารณชน

2.3 เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอธิบายปรากฏการณ์การเกิดอาชญากรรมในพื้นที่นำร่องในภูมิภาค โดยเฉพาะในจังหวัดนครศรีธรรมราช

2.4 พัฒนาแบบสำรวจและแนวทางการสำรวจที่เป็นมาตรฐานสามารถใช้เป็นกรอบการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องต่อไป

3. ขอบเขตการศึกษา

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

3.1 ด้านระยะเวลา: ทำการศึกษาสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่เกิดขึ้นในรอบปี พ.ศ. 2549 (1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2549) โดยมีระยะเวลาดำเนินการศึกษาในระหว่างเดือนมิถุนายน 2550 – มกราคม 2551 รวมทั้งสิ้น 8 เดือน

3.2 ด้านสถานที่: โครงการนำร่องครั้งนี้ทำการสำรวจในภูมิภาคเฉพาะเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากมีความพร้อมทุกด้าน ณ ห้วงเวลาที่ทำการสำรวจ

3.3 ด้านประเภทอาชญากรรม: อาชญากรรมที่ทำการสำรวจเน้นอาชญากรรมพื้นฐาน 4 ประเภท คือ

1) อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน (ลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ทำให้เสียทรัพย์ บุกรุก ฯลฯ)

2) อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย (ทำร้าย พยายามทำร้าย ข่มขู่ ไม่รวมถึงการใช้กำลังข่มขืนกระทำชำเรา หรือ ทำร้ายเพื่อพยายามข่มขืนกระทำชำเรา)

3) อาชญากรรมทางเพศ (การข่มขืน กระทำอนาจาร และ ลวนลามทางเพศ)

4) อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร

อนึ่ง การศึกษาครั้งนี้ มุ่งสำรวจอาชญากรรมจากประชาชนผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชทั้งที่มีการรายงานต่อตำรวจแล้ว (ทั้งที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีหรือมีคำพิพากษาแล้ว) และที่ยังไม่เคยมีการรายงานต่อตำรวจไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม โดยผลการสำรวจครั้งนี้ใช้เพื่อการศึกษาวิเคราะห์ทางวิชาการเท่านั้น มิได้มุ่งที่จะจับผิดหรือชี้ข้อบกพร่องในการทำงานของหน่วยงานต่างๆ แต่อย่างใด

4. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ใช้ในการวางแผน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาการเกิดอาชญากรรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับความเป็นจริงในปัจจุบัน

2. เป็นข้อมูลเพื่อการตัดสินใจของรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. เพื่อเป็นพื้นฐานการพัฒนาระบบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในระดับประเทศต่อไป

5. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการกำหนดนโยบายอาญา วางแผนงานยุติธรรม ออกแบบระบบงานยุติธรรม ตลอดจนกระบวนการทำงานที่เหมาะสมและคุ้มค่าในการควบคุมอาชญากรรมและลดความสูญเสียของทุกฝ่ายให้มากที่สุดจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ข้อมูลสถิติอาชญากรรมรูปแบบต่างๆ จากแหล่งข้อมูลที่ใกล้ชิดการเกิดเหตุอาชญากรรม ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่มีความแม่นยำ โดยหน่วยงานกลางที่เชื่อถือได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานด้านอาชญากรรมของประเทศในห้วงเวลาหนึ่งๆ ที่สามารถใช้พยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชญากรรมกับวันเวลา สถานที่ สถานการณ์ และสภาพการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ตลอดจนในการศึกษาปัญหาอาชญากรรมและสืบค้นสาเหตุการกระทำผิดที่เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

5.1 **<u>ภาพรวมของระบบการจัดเก็บข้อมูลและสถิติอาชญากรรม</u>**

โดยทั่วไปมีการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมจากแหล่งต่างๆ รวม 4 ระบบด้วยกัน คือ 1) ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (criminal justice database system) 2) การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการ (uniform crime report or official report) 3) การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรม (national crime victimization survey) และ 4) การสำรวจอาชญากรรมด้วยการรายงานตนเอง (self-reported crime survey หรือ self- reported measures of crime) ดังนี้

1) **การจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (criminal justice database system)** โดยทั่วไปพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีเป็นผู้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด เหยื่ออาชญากรรม วันเวลาสถานที่เกิดเหตุ พฤติการณ์แห่งคดี ฯลฯ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่มีความน่าเชื่อถือได้และใกล้เคียงกับความเป็นจริงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด ถ้าพนักงานสอบสวนให้ความร่วมมือและมีการพัฒนาระบบข้อมูลให้ทันสมัย สะดวกต่อการใช้งานและประมวลผลข้อมูล นอกจากการเก็บข้อมูลในชั้นพนักงานสอบสวนแล้วหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต่างก็มีการจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมเฉพาะคดีที่เข้าสู่กระบวนการซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานตนเองอีกฐานหนึ่ง

สำหรับประเทศไทย นอกจากจะมีการจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมโดยพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีแล้ว หน่วยงานอื่นๆ ในกระบวนการยุติธรรมยังมีการจัดเก็บฐานข้อมูลในลักษณะนี้เฉพาะในส่วนที่คดีความได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และกรมคุมประพฤติ ทั้งนี้ต่างหน่วยงานต่างบันทึกข้อมูลเบื้องต้นและข้อมูลส่วนของตนทั้งๆ ที่เป็นคดีเดียวกันหรือผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ยังไม่มีการบูรณาการฐานข้อมูลเบื้องต้นทั้งระบบร่วมกัน โดยเริ่มตั้งแต่ผู้กระทำผิดคนหนึ่งเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ผ่านกระบวนการต่างๆ จนกระทั่งพ้นออกไปจากกระบวนการ และรวมทั้งอาจกระทำผิดซ้ำกลับเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม ข้อมูลอาชญากรรมเหล่านี้มีจุดเชื่อมอยู่ที่สำนักงานศาลยุติธรรมในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาทางคดีอย่างหนึ่งอย่างใดอันนำไปสู่การจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมระบบอื่นๆ ที่ตามมาภายหลังมีคำพิพากษา

2) **การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการ (uniform crime report or official report)** เป็นแหล่งข้อมูลอาชญากรรมแห่งชาติของรัฐที่นานาประเทศต่างทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผลและเผยแพร่โดยหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งส่วนใหญ่รายงานในรูปสถิติคดีจึงรู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่าการรายงานสถิติคดีอาชญากรรม ส่วนประเทศไทยโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้เริ่มต้นจัดทำอัตราอาชญากรรมแห่งชาติ (crime rate)

ปัจจุบัน ประเทศสหรัฐอเมริกามอบหมายให้หน่วยรายงานข้อมูลอาชญากรรมของทางราชการ (Uniform Crime Reports หรือ UCR) ในหน่วยงานตำรวจสอบสวนกลาง (Federal Bureau Investigation หรือ FBI) เป็นผู้ทำหน้าที่นี้ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการไปที่หน่วยรายงานข้อมูลอาชญากรรมของทางราชการ (UCR) โดยสมัครใจ อย่างไรก็ตามฐานข้อมูลดังกล่าวครอบคลุมประชากรอเมริกันถึงประมาณร้อยละ 98 ซึ่งสหรัฐอเมริกาเรียกการรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการนี้ว่า “ดัชนีอาชญากรรม” (crime index) การรายงานได้แบ่งกลุ่มความผิดออกเป็น 2 กลุ่มคดี คือ ความผิดอุกฉกรรจ์ (violent crime) และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (property crime) รวม 8 ประเภทความผิด

การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการของอังกฤษและเวลส์มีหน่วยงานตำรวจเป็นผู้ดำเนินการผ่านทางกระทรวงมหาดไทย โดยแบ่งกลุ่มความผิดออกเป็น 2 กลุ่มคดี คือ ความผิดอุกฉกรรจ์ และ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ รวม 9 ประเภทความผิด

การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการของประเทศแคนาดามีหน่วยงานสถิติข้อมูลการยุติธรรม (Canadian Centre for Justice Statistics หรือ CCJS) รับผิดชอบโดยเก็บข้อมูลจากรายงานตำรวจชุมชนเป็นหลักโดยรายงานผ่าน UCR Survey และแบ่งกลุ่มฐานความผิดออกเป็น 3 กลุ่มคดี คือ ความผิดอุกฉกรรจ์ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และ ความผิดอื่นๆ รวม 22 ประเภทความผิด

การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการของประเทศออสเตรเลียมีสำนักงานสถิติ (Australian Bureau of Statistics หรือ ABS) เป็นผู้รายงานโดยใช้ข้อมูลจากการเก็บและรายงานของตำรวจ และแบ่งกลุ่มฐานความผิดออกเป็น 6 กลุ่มคดี ตามประเภทอาชญากรรม ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ความผิดทางเพศ การลักพาตัว การล่อลวง เจตนากระทำผิดกฎหมาย และการโจรกรรมยานยนต์

สำหรับประเทศไทยยังไม่มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบภารกิจการบริหารข้อมูลและรายงานอาชญากรรมทั้งระบบที่บูรณาการเป็นหนึ่งเดียว ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการในประเทศไทยดำเนินการโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่รู้จักกันในนาม “สถิติอาชญากรรมของทางราชการ” ในทางปฏิบัติแหล่งที่มาของสถิติอาชญากรรมทั้งการเก็บรวบรวม การประมวลผล และการรายงานเผยแพร่เป็นหน้าที่โดยตรงของแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมซึ่งรับผิดชอบเฉพาะสถิติคดีที่เข้าสู่หน่วยงานของตนตามกฎหมายเท่านั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเป็นผู้รายงานสถิติอาชญากรรมของตำรวจเกี่ยวกับจำนวนความถี่ของการเกิดอาชญากรรมประเภทต่างๆ ที่ตำรวจทราบหรือได้รับรายงานรวมทั้งผลการจับกุมผู้กระทำผิด โดยแบ่งกลุ่มคดีออกเป็น 5 กลุ่มคดี ได้แก่ คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ คดีชีวิตร่างกายและเพศ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ คดีที่น่าสนใจ และคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย รวม 17 ประเภทความผิด

อนึ่ง มีข้อสังเกตว่าข้อมูลที่ได้รับจากการรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการหรือการรายงานสถิติคดีอาชญากรรมมีข้อจำกัด คือ แต่ละประเทศจะมีการหยิบตัวเลขสถิติคดีบางประเภทที่น่าสนใจขึ้นมารายงานอย่างเป็นทางการเท่านั้น เนื่องจากการรายงานทั้งระบบจะมีความละเอียดและซับซ้อนมาก ส่วนการคำนวณอัตราอาชญากรรมใช้สูตรเดียวกันทั้งหมด คือ คำนวณอัตราการเกิดอาชญากรรมอย่างเป็นทางการจากสัดส่วนอาชญากรรมต่อประชากร 100,000 คน

3) **การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ** (National Crime Victimization Survey **หรือ** NCVS) มีจุดประสงค์เพื่อทราบถึงอาชญากรรมที่ไม่ได้ถูกรายงานหรือถูกบันทึกไว้โดยหน่วยงานราชการที่บังคับใช้กฎหมายในช่วงเวลาที่ผ่านมา แต่บางส่วนก็พบอาชญากรรมที่ได้รายงานต่อตำรวจแล้ว จึงทำให้มีข้อมูลที่ทับซ้อนกันบ้าง นอกจากนี้ยังเป็นการสำรวจพฤติกรรมการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมอันจะช่วยลด “อาชญากรรมที่ไม่ได้รับรายงาน” (dark figure of crime) ซึ่งเป็นการกำจัดจุดอ่อนของการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมอย่างเป็นทางการลงอีกทางหนึ่งด้วย

การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกาเดิมเป็นโครงการที่ดำเนินการร่วมกันระหว่างกระทรวงยุติธรรมกับสำนักสำมะโนประชากร ปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานสถิติยุติธรรม (Bureau of Justice Statistics หรือ BJS) ขอบเขตการสำรวจใช้แบบสอบถามทำการสัมภาษณ์เฉพาะประเภทคดีไม่ร้ายแรงโดยตัดคดีอุกฉกรรจ์ที่ถูกรายงานอย่างเป็นทางการและอาชญากรรมต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี ออกไป การสำรวจใช้กลุ่มตัวอย่างครัวเรือน และบุคคลที่มีอายุ 12 ปี ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างครัวเรือนจะถูกเก็บเพื่อสัมภาษณ์เป็นเวลา 3 ปี ส่วนกลุ่มบุคคลจะหมุนเวียนกันไป ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ 6 เดือน และทำการคำนวณหาอัตราเหยื่ออาชญากรรมโดยใช้สัดส่วนประชากร 1,000 คน ส่วนอาชญากรรมต่อทรัพย์สินคำนวณจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อสัดส่วนครัวเรือน 100,000 ครัวเรือน

การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมของอังกฤษและแคว้นเวลส์ดำเนินการโดย Social Survey Division และ National Centre for Social Research กระทรวงมหาดไทย ทำการสำรวจทุก 2 ปี ขอบเขตการสำรวจใช้แบบสอบถามทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมกลุ่มความผิดต่อทรัพย์และความผิดต่อส่วนตัวที่ประสบมาในช่วง 12 เดือน ย้อนหลังนับจากวันที่ถูกสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลทั้งเดือน แบบครัวเรือน และจากบุคคลในครัวเรือนที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป

ประเทศแคนาดามีการเก็บข้อมูลในลักษณะฐานข้อมูลเสริมการรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการ (Incident-based UCR Survey) ซึ่งมีลักษณะเจาะลึกทั้งการกระทำความผิด ผู้ต้องหาและเหยื่ออาชญากรรมนำมาวิเคราะห์เชื่อมโยงกัน รวมทั้งทำการสำรวจข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับการฆาตกรรมแยกต่างหากอีกฐานหนึ่งด้วย

4) การสำรวจการกระทำผิดด้วยการรายงานตนเอง (self-reported crime survey) เป็นการสำรวจข้อมูลการกระทำผิดกฎหมายอาญาโดยผู้กระทำผิดเป็นผู้รายงานอันเป็นการยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง โดยใช้แบบสอบถามแบบไม่ลงชื่อ กลุ่มตัวอย่างมีทั้งประชาชนทั่วไปต่างเพศ วัย สถานที่ และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักโทษ จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกับบันทึกของตำรวจเพื่อให้ทราบถึงฐานข้อมูลส่วนที่ไม่ได้รายงานต่อไป ตัวอย่างการสำรวจที่น่าสนใจได้แก่ การสำรวจข้อมูลเยาวชนแห่งชาติ (The National Youth Survey หรือ NYS) ทำให้ทราบข้อเท็จจริงบางลักษณะที่แตกต่างไปจากรายงานของทางราชการ เช่น พฤติกรรมการเสพย์กัญชา ฯลฯ ซึ่งยากที่จะถูกตำรวจจับกุมได้ขณะเสพย์ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม วิธีการสำรวจแบบนี้มีข้อจำกัดในเรื่องความน่าเชื่อถือของข้อมูล จำเป็นต้องออกแบบสอบถามให้มีการตรวจจับระดับการโกหก (lie scales) และตรวจสอบความเที่ยงตรงภายในประกอบกัน

5.2 <u>การพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและสถิติอาชญากรรมของประเทศไทย</u>

ประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและสถิติอาชญากรรมในทุกด้านของทุกหน่วยงานให้มีลักษณะบูรณาการเชื่อมโยงและสามารถใช้ประโยชน์ได้สูงสุดร่วมกัน ในการบริหารงานยุติธรรมอย่างเป็นระบบครบวงจร โดยระบบที่กำลังอยู่ระหว่างการพัฒนาในขณะนี้ก็คือ “การพัฒนาการจัดทำอัตราอาชญากรรมแห่งชาติ (crime rate)” หรือที่นานาประเทศเรียกว่า การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการ (uniform crime report or official report) ซึ่งส่วนใหญ่รายงานในรูปสถิติคดีจึงรู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่าการรายงานสถิติคดีอาชญากรรม ระบบหนึ่ง และ “การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน” หรือโดยทั่วไปรู้จักกันในนามของการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรม (National Crime Victimization Survey) อีกระบบหนึ่ง

อัตราอาชญากรรม (crime rate) คือ ตัวเลขที่ใช้ในการวัดจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งต่อจำนวนประชากร โดยใช้หลักการคำนวณตัวเลขอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับสัดส่วนของประชากร อัตราอาชญากรรมถือเป็นข้อมูลในการช่วยรัฐประเมินผล ติดตามสถานการณ์แวดล้อม พยากรณ์ทิศทางความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชากร รวมทั้งตรวจสอบและประเมินการใช้จ่ายในการบริหารงานยุติธรรมซึ่งจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อนำผลไปใช้การวางแผนงานยุติธรรมในอนาคตต่อไป (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2548) ส่วนการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรมทั้งที่มีการรายงานและไม่มีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ในช่วงเวลาหนึ่งๆ นำมาทำการประมวลวิเคราะห์และเผยแพร่อย่างเป็นทางการโดยหน่วยงานของรัฐอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง

อัตราอาชญากรรมแห่งชาติมีความสำคัญยิ่งต่อระบบการบริหารงานยุติธรรมในฐานะระบบข้อมูลของทางราชการด้านสิทธิเสรีภาพและความมั่นคงปลอดภัย โดยเหตุที่ปัจจุบันเป็นห้วงเวลาที่ประเทศกำลังพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสถิติอาชญากรรมเพื่อรองรับระบบยุติธรรมแห่งอนาคตบนเส้นทางแห่งการปฏิรูประบบยุติธรรมไทย

การวัดอาชญากรรมในปัจจุบันมีความยุ่งยากซับซ้อนมากกว่าอดีตที่ผ่านมา และมีความคิดเห็นแตกต่างกันไปหลากหลายว่าควรจะวัดอย่างไร และจะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นทางการจากแหล่งข้อมูลหลายๆ แห่ง ซึ่งมักจะพบความคลาดเคลื่อนของข้อมูลจากแหล่งต่างๆ อยู่เสมอ เมื่อนำข้อมูลมาสอบทานและบูรณาการเข้าด้วยกันเพื่อที่จะบ่งบอกออกมาว่าที่จริงแล้วมีอัตราอาชญากรรมเกิดขึ้นเท่าไรในห้วงเวลาหนึ่งๆ ภายใต้สถานการณ์ทางสังคมขณะนั้นๆ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอาชญากรรมเป็นอย่างไร ใครประกอบอาชญากรรม และใครตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เพราะข้อมูลจะแตกต่างกันไปตามวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาระบบฐานข้อมูลและสถิติอาชญากรรมมีการจัดเก็บประมวลผลและเผยแพร่โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหลัก ซึ่งได้ดำเนินการจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมโดยพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีและมีการรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการในรูปของสถิติอาชญากรรมของทางราชการ ตามข้อ 1 - 2 แต่ยังไม่เคยมีการดำเนินการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ รวมทั้งสำรวจการกระทำผิดด้วยการรายงานตนเอง ตามข้อ 3 - 4 มาก่อน

ประเทศไทยเริ่มสนใจเรื่องการจัดทำอัตราอาชญากรรมครั้งแรกในปี พ.ศ. 2547 โดยสถาบันวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมได้ให้ทุนสนับสนุนแก่คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดย รองศาสตราจารย์สุดสงวน สุธีสร และคณะ เพื่อทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลยุติธรรมทางอาญาของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม” และต่อเนื่องมาถึงปี พ.ศ. 2548 สำนักงานกิจการยุติธรรมได้ทำการศึกษาวิจัยโครงการพัฒนาระบบการป้องกันและระงับข้อพิพาทในกระบวนการยุติธรรม เรื่อง “การจัดทำอัตราอาชญากรรมแห่งชาติ (crime rate)” อย่างจริงจัง และ ในปีเดียวกันมีการจัดทำยุติธรรมโพล ครั้งที่ 1 เรื่อง “การจัดทำอัตราอาชญากรรมแห่งชาติ (crime rate)” ร่วมกับคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อีกทางหนึ่ง

5.3 <u>การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548</u> (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2549)

ในปี พ.ศ. 2549 สำนักงานกิจการยุติธรรมจึงได้ริเริ่มดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยตรงครั้งแรกของประเทศไทย โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ คติการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย และ ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ เป็นที่ปรึกษาโครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากภาคประชาชนในพื้นที่นำร่อง ทั้งที่มีการรายงานและไม่ได้รายงานต่อเจ้าหน้าที่ รวมถึงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เช่น ลักษณะทั่วไปของเหยื่ออาชญากรรม ความสัมพันธ์ของผู้กระทำผิดกับเหยื่อ สถานที่ เวลา พฤติการณ์ และอาวุธที่ใช้ในการก่ออาชญากรรม เพื่อรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนและจัดทำรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเผยแพร่แก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและสาธารณชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอธิบายปรากฏการณ์การเกิดอาชญากรรมในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้ได้รูปแบบแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนจากพื้นที่นำร่องที่อาจนำไปพัฒนาและนำไปขยายผลในระดับประเทศต่อไป ซึ่งข้อมูลที่ทำการสำรวจเป็นอาชญากรรมพื้นฐาน 4 ประเภท ได้แก่ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และ อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในรอบปี พ.ศ. 2548 (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2548) โดยดำเนินการศึกษาและสำรวจในระหว่างเดือนมิถุนายน 2549 – กุมภาพันธ์ 2550 รวม 9 เดือน

โครงการนำร่องดังกล่าวใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยศึกษาเอกสาร รวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ และการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ประชากรทั้งครัวเรือนและบุคคลในครัวเรือนที่ประสบเหตุซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการใช้ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติของประเทศแคนาดา และเป็นข้อสรุปที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาชญาวิทยาและงานยุติธรรมไทย

สำหรับวิธีการสุ่มตัวอย่างใช้การสำรวจด้วยตัวอย่างแบบ two - stage sampling โดยมีชุมรุมอาคารในกรุงเทพมหานครเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง และครัวเรือนเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง

การเลือกตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง: ได้ทำการเลือกชุมรุมอาคารตัวอย่างจำนวน 450 ชุมรุมอาคารจากชุมรุมอาคารทั้งสิ้นในกรุงเทพมหานครจำนวน 16,717 ชุมรุมอาคาร โดยให้ความน่าจะเป็นที่แต่ละชุมรุมอาคารจะถูกเลือกเป็นปฏิภาคกับจำนวนครัวเรือนในชุมรุมอาคารนั้นๆ

การเลือกตัวอย่างขั้นที่สอง: ได้ทำการเลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างจำนวน 80 ครัวเรือน จากครัวเรือนทั้งสิ้นในแต่ละชุมรุมอาคารตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบมีระบบ ได้จำนวนครัวเรือนตัวอย่างทั้งสิ้นประมาณ 36,000 ครัวเรือน ในแต่ละครัวเรือนตัวอย่างให้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร และใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2 (สอญ.2) บันทึกข้อมูลรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือน 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2548) ตามลำดับที่ครัวเรือนตัวอย่างที่ปรากฏในแบบ สอญ.1 โดยแบบ สอญ 2 นี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ซึ่งประยุกต์แบบสอบถาม National Crime Victimization Survey (NCVS-1 Basic Screen Questionnaire) และ Crime Incident Report: National Crime Victimization Survey (NCVS-2 Incident Report) ของ U.S. Department of Commerce, Economics and Statistics Administration, U.S. Census Bureau Acting as Collecting Agent for the Bureau of Justice Statistics, U.S. Department of Justice (2006) ประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยข้อคำถาม 12 ตอน ซึ่งทำการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามและแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน โดยจัด focus group เพื่อพัฒนาแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549 ณ โรงแรม อมารี แอร์พอร์ต กรุงเทพมหานคร และทดสอบแบบสัมภาษณ์และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ณ เขตทุ่งครุ เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2549 โดยกองสถิติประชามติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล มีการให้ความรู้ ทำความเข้าใจ และตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมแก่เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ จำนวนประมาณ 160 คน ก่อนเริ่มลงมือทำการเก็บข้อมูลภาคสนาม ด้วยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการนำร่องสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2549 ณ โรงแรมปริ้นซ์ พาเลซ กรุงเทพมหานคร จากนั้นส่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ไปทำการจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับครัวเรือน และสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in - depth interview) โดยใช้แบบ สอญ.2 จากเหยื่ออาชญากรรมในครัวเรือนที่อยู่ในเหตุการณ์ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีคาบเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม – 31 สิงหาคม 2549 ปรากฏว่าได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้รวมทั้งสิ้น จำนวน 35,998 ครัวเรือน และสัมภาษณ์เจาะลึกเหยื่ออาชญากรรมในความผิดต่อทรัพย์สิน ชีวิตร่างกาย เพศ และการแอบอ้างใช้ข้อมูล รวมทั้งสิ้น 1,523 คน บางรายตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่า 1 ประเภท จึงนับว่าได้ทำการสัมภาษณ์เจาะลึกเหยื่ออาชญากรรมจำนวนทั้งสิ้น 1,531 ราย

การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเป็นการดำเนินการวางแผนร่วมกันระหว่างสำนักงานกิจการยุติธรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติ และคณาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติวิจัยพื้นฐานด้วยโปรแกรม SPSS for Window เสนอผลการสำรวจในรูปของร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่า

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความเหมาะสมและเขียนรายงานตามหลักวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2548 ปรากฏดังนี้

ภาพรวมของอาชญากรรมและเหยื่ออาชญากรรม

ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 1.3 ของจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครในปี พ.ศ. 2548

ครัวเรือนซึ่งตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมีจำนวนสมาชิกไม่เกิน 4 คน มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 20,000 บาท และต่ำกว่า พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ในสภาพชุมชนแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย

ในรอบปี พ.ศ. 2548 ชาวกรุงเทพมหานครจำนวน 1,531 ราย ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมรวมทั้งหมด 1,986 ครั้ง และตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด เพียงครั้งเดียว (ร้อยละ 84.8) ส่วนใหญ่ประสบเหตุอาชญากรรมครั้งแรก แต่ก็มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำสูงถึง 4 ครั้งขึ้นไป

นอกจากนี้ยังมีการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่องเกิดขึ้นโดยมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง เพียงร้อยละ 15.2 ในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 21.1 อาชญากรรมมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 75.0 ทั้งนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดคะเนว่าตนอาจจะประสบกับอาชญากรรมอีก มีเพียงส่วนน้อยที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลว่าเพราะมีการระวังตัวมากขึ้น ไม่ประมาท หลีกเลี่ยงจากสถานที่เกิดเหตุ ติดสัญญาณกันขโมย ผู้เสียหายย้ายออกไปอยู่ที่อื่น ผู้กระทำผิดเสียชีวิตแล้ว และ เจ้าหน้าที่ตำรวจสอดส่องดูแลมากขึ้น

ลักษณะสำคัญของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ลักษณะสำคัญของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในเขตกรุงเทพมหานครในรอบปี พ.ศ 2548 คือ ผู้หญิงที่สมรสแล้ว อายุประมาณ 41 ปี เรียนจบระดับประถมศึกษา อาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว มีฐานะค่อนข้างยากจน พักอาศัยอยู่ในบ้านในเขตที่อยู่อาศัยที่ไม่มีความเป็นส่วนตัว สามารถเข้าออกได้สะดวกเพราะไม่มีรั้วกั้นแม้ว่าจะเคยย้ายถิ่นจากเขตอื่นในกรุงเทพมหานครมาอยู่ที่อยู่ปัจจุบันมานานกว่า 5 ปีแล้วก็ตาม

ลักษณะของผู้กระทำผิด

ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีทั้งคนเดียวและมากกว่าหนึ่งคน

เหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งระบุว่าไม่เคยรู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน หรือรู้จักเพียงผิวเผินเท่านั้น และสามารถจดจำผู้กระทำผิดที่กระทำคนเดียวได้หากพบเห็นอีกครั้ง

ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง ขณะกระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขณะก่อเหตุเพียงร้อยละ 16.7

เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

ห้วงเวลาวิกฤตที่เกิดเหตุอาชญากรรมทุกประเภท คือเวลาระหว่าง 24.01 – 06.00 น.

เหตุเกิดในเขตพื้นที่ชั้นกลางของกรุงเทพมหานครมากที่สุด ประกอบด้วยเขตบางซื่อ ลาดพร้าว ธนบุรี จตุจักร วังทองหลาง คลองสาน หลักสี่ บึงกุ่ม ราษฎร์บูรณะ ดอนเมือง บางกะปิ ทุ่งครุ บางเขน สวนหลวง จอมทอง สายไหม ประเวศ สะพานสูง และคันนายาว ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของกองบังคับการตำรวจนครบาล 2, 4 และ 8

สถานที่เกิดเหตุคือบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ส่วนตัวภายในบ้านพักอาศัยหรือบริเวณภายในรั้วบ้าน มากกว่าเกิดเหตุที่สาธารณะและสถานที่อื่นๆ เช่น บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนนหรือในพาหนะบริการสาธารณะ และบริเวณสถานที่สาธารณะ

กรณีเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ เหตุเกิดบนถนนสาธารณะหรือในซอยมากที่สุด

กรณีเกิดเหตุในสถานที่สาธารณะ เหตุเกิดที่สถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสดหรือตลาดนัดมากที่สุด

กรณีเกิดเหตุในสถานที่อื่นๆ ได้แก่ โรงเรียนหรือสถานศึกษา เหตุเกิดในอาคารเรียนมากที่สุด

พฤติการณ์แห่งคดี

อาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมยทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ตลอดจนเสื้อผ้า ชุดชั้นใน รองเท้า เครื่องประดับ อัญมณี และเครื่องใช้ภายในบ้าน รวมทั้งสิ่งของเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ ที่สามารถหยิบฉวยได้ เช่น สินค้าภายในร้านค้า สัตว์เลี้ยง เหล้า บุหรี่ เครื่องมือช่าง เครื่องมืออุปกรณ์ใช้งาน ฯลฯ รองลงมาถูกบุกรุกในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ และถูกทำให้ทรัพย์สินเสียหาย คือยานพาหนะรวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ และ หน้าต่าง ประตูบ้าน และกระจก

อาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย ที่พบมากที่สุดคือเหยื่ออาชญากรรมถูกทำร้ายร่างกาย โดยวิธีการฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ เหตุที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดมีทั้งที่ใช้และไม่ใช้อาวุธ

อย่างละเท่าๆ กัน อาวุธที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป และของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม และ อื่นๆ เช่น แก้วน้ำ ขวดเบียร์ กุญแจรถ ตามลำดับ

อาชญากรรมทางเพศ ที่ได้รับรายงานคือการถูกคุกคามทางร่างกายหรือพยายามที่จะกระทำอนาจาร รวมทั้งถูกกระทำอนาจารหรือล่วงเกินทางเพศ โดยการกระทำทั้งหมดนี้ไม่มีการใช้อาวุธแต่อย่างใด

อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสารที่เกิดขึ้น คือเอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน ถูกใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม ถูกใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ ใช้ชื่อแอบอ้างไปรับเงินลูกหนี้แทน

เหตุที่ทราบเพราะมีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการการใช้จ่ายบัตรเครดิต และอื่นๆ เช่น มีใบแจ้งหนี้ค่าโทรศัพท์ ถูกติดตามทวงหนี้จากบริษัท มีจดหมายทวงหนี้

ผลจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ทำให้เกิดมูลค่าความเสียหายในวงเงินเฉลี่ย 6,425 บาท และถูกติดตามทวงหนี้ ถูกดำเนินคดีหรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ถูกปฏิเสธการขอกู้เงิน และต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิต บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา และอื่นๆ เช่น เงินใน ATM หายไป ถูกปฏิเสธการจ่ายหนี้คืน

ความรุนแรงและการโต้ตอบ

เมื่อประสบเหตุอาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้องขอความช่วยเหลือหรือร้องเรียกให้คนสนใจ ช่วยตัวเองด้วยการดิ้นรนขัดขืน หรือพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ตอบโต้การกระทำผิดด้วยการไล่ตามจับหรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิด หรือตอบโต้โดยใช้ความรุนแรงทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ ขณะที่บางส่วนที่ใช้แนวทางสันติวิธีคือพยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผล ต่อรองหรืออ้อนวอน โดยเหยื่ออาชญากรรมทำการตอบโต้ผู้กระทำผิดอย่างต่อเนื่องหรือตลอดเวลาเมื่อใดก็ได้ขณะถูกกระทำแต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ

ผลที่เกิดตามมาคือผู้กระทำผิดส่วนใหญ่หลบหนีไปได้ หรือตกใจและหนีไป ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งสามารถปกป้องทรัพย์สินไว้ได้

กรณีที่มีความรุนแรง ความรุนแรงในการประกอบอาชญากรรมเริ่มต้นขึ้นจากผู้กระทำผิดโดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ส่วนที่ได้รับบาดเจ็บ คือมีรอยฟกช้ำบวมรอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่นหรือฟันหัก กระดูกหักศีรษะแตก มีบาดแผลจากการถูกยิง ถูกแทงหรือถูกทำร้ายโดยของมีคม หมดสติจากการถูกทำร้าย ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก

ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ ต้องใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นเฉลี่ยเป็นเงิน 3,070 บาท สำหรับอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 1,628 บาท และอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย เฉลี่ย 4,032 บาท ตามลำดับ

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ มีส่วนหนึ่งที่ต้องสูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 วัน ไปจนถึงมากกว่า 2 เดือน โดยหยุดงานเฉลี่ย 5 วัน กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์หยุดงานเฉลี่ย 3 วัน และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายหยุดงานเฉลี่ย 17 วัน

เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน ขาดรายได้เฉลี่ย 6,531 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 15,000 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายเฉลี่ย 5,321 บาท

เหยื่ออาชญากรรมบางส่วน ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ โดยธุระที่ติดต่อส่วนใหญ่ คือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ทำให้ขาดรายได้ คิดเป็นจำนวนเงินไม่เกิน 500 บาท

อาชญากรรมทำให้สมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน

อาชญากรรมทำให้เกิดการสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีมูลค่า 1,001– 5,000 บาท การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉลี่ยเป็นเงิน 15,845 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 15,823 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย 4,188 บาท และกรณีการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เฉลี่ย 39,521 บาท

การรายงานเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 63.3) ไม่ได้รายงานต่อเจ้าหน้าที่ มีเพียงร้อยละ 35.6 เท่านั้นที่รายงาน

อาชญากรรมทางเพศและอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้รับรายงาน เจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้รับทราบเรื่องอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ และอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายมากกว่า

เหตุผลสำคัญที่เจ้าหน้าที่ไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเพราะประชาชนคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ หรือมองว่าเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ คิดว่าตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ และได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ เนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดหรือไม่มีหลักฐานเพียงพอ หรือคิดว่าหากแจ้งความก็ไม่สามารถได้คืนทรัพย์สินหรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหายได้ และไม่มีการแจ้งความเพราะทราบเหตุที่เกิดขึ้นช้าเกินไป

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่เนื่องจากเห็นว่าเป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง หรือความผิดไม่สำเร็จหรือทรัพย์สินไม่เสียหายจึงไม่ได้แจ้งความ

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ เหยื่ออาชญากรรมเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญหรือเจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ เจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูกหรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น และผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเป็นผู้มีอิทธิพล ตามลำดับ

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัวหรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิดแจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำ และแจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์ (แทนการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ)

กรณีไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ เพราะไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ได้รับคำแนะนำจากผู้อื่นว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือคิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง หรือ ไม่ได้แจ้งแต่ไม่ทราบว่า มีผู้อื่นแจ้งหรือไม่ และเหตุผลอื่นๆ เช่น ไม่อยากยุ่งยากเสียเวลา คิดว่าตำรวจคงช่วยจับคนร้ายไม่ได้ มูลค่าของทรัพย์สินไม่สูงมาก และไม่อยากมีปัญหา เป็นต้น

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นเกือบทั้งหมดเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเรื่องโดยเหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้รายงานหรือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งความเอง โทรศัพท์แจ้ง ทำทั้งสองวิธี และมีเพียงส่วนน้อยที่สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ

เจ้าหน้าที่ตำรวจกับการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้ง

ภายหลังจากที่แจ้งเหตุหรือรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ ไม่มาเนื่องจากเหตุผลอื่น เช่น เป็นคดีเล็กๆ ไม่ทราบสาเหตุที่ตำรวจไม่มา ตำรวจเรียกให้ไปพบที่โรงพัก ผู้กระทำผิดหนีไปคนละทิศละทาง แจ้งหลังเกิดเหตุหลายวัน เป็นต้น และ ไม่มาเพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ ซึ่งมักเกิดขึ้นในคดีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และต่อทรัพย์

หลังจากที่แจ้งเหตุ เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาประมาณ 30 นาที เดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุ

เหตุผลสำคัญที่เหยื่ออาชญากรรมรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เนื่องจากประสงค์จะให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ และ แจ้งเพราะเหตุผลอื่นๆ เช่น เพื่อเป็นหลักฐานทำเอกสารใหม่ เพื่อแสดงเจตนาว่าตนไม่ได้เป็นคนก่อหนี้ และเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบริษัทประกัน เป็นต้น

กรณีมีการแจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด เพราะต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับตนหรือครอบครัว และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น

กรณีแจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะต้องการทรัพย์สินหรือยานพาหนะคืน ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ และต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ ฯลฯ เป็นต้น

กรณีแจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ เพราะต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้นโดยให้ดูแลละแวกสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ และ คิดว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ส่วนใหญ่เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ค้นบริเวณที่เกิดเหตุเก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป จับกุมผู้กระทำผิด และดำเนินการอื่นๆ เช่น ไกล่เกลี่ยทั้ง 2 ฝ่ายให้ยอมความกัน มาติดตู้แดงหน้าบ้าน เตือนให้ดูแลทรัพย์สินอย่างรอบคอบ

อาชญากรรมที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

การติดตามคดีที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังเกิดเหตุจนถึงปัจจุบัน

ภายหลังจากเกิดเหตุจนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร มีเพียงบางส่วนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อกลับมาที่เหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน ขณะที่บางส่วนระบุว่าเจ้าหน้าที่กำลังดำเนินการจับกุมผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย พยายามสืบสวนเหตุที่เกิด กำลังสอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย และ ดำเนินการอื่นๆ เช่น เข้ามาตรวจบริเวณที่เกิดเหตุมากขึ้น พยายามไกล่เกลี่ย ติดป้ายประกาศให้ระวังบุคคลลักษณะเช่นนี้ เป็นต้น

จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดมากถึงร้อยละ 91.7 และมีการยื่นฟ้องเพียงร้อยละ 8.3 เท่านั้น

การติดต่อหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานอื่น ๆ

ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดต่อกับเหยื่ออาชญากรรมอีกครั้งเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีเพียงส่วนน้อยที่มีการติดต่อกันอีกระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยมีทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นฝ่ายติดต่อมา และผู้ประสบเหตุหรือสมาชิกในครัวเรือนเป็นฝ่ายติดต่อไป

ส่วนใหญ่ไม่มีหน่วยงานใดๆ ติดต่อให้ความช่วยเหลือ

นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ มีหน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ คือ ศาลยุติธรรมติดต่อมา และ รองลงมาคือสำนักงานคุมประพฤติหรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เหยื่ออาชญากรรมได้ขอความช่วยเหลืออีกทางหนึ่งจากหน่วยงานเอกชนอื่นๆ เช่น สถานีโทรทัศน์ไอทีวี มูลนิธิ องค์กรอิสระ เอ็นจีโอ และขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ คือ ศาลยุติธรรมและสำนักงานคุมประพฤติหรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง และอื่นๆ

ความต้องการของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมใดๆ มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม คือให้มีสายตรวจเข้ามาตรวจบ่อยมากขึ้น ต้องการให้ลงโทษผู้กระทำผิดอย่างหนักและโดยด่วน และต้องการให้ได้ทรัพย์สินที่ถูกขโมยกลับคืน ตามลำดับ

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ที่ต้องการมีเพียงส่วนน้อย โดยเรื่องที่ต้องการคือ ให้

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเพื่อให้เกิดความยุติธรรมและความปลอดภัยของประชาชน

5.4 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับจังหวัดนครศรีธรรมราช

5.4.1 ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างไปตามลักษณะของเทือกเขานครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นเทือกเขาที่มีความยาวตามคาบสมุทร เป็นผลให้ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 บริเวณเทือกเขาตอนกลาง ได้แก่ บริเวณเทือกเขานครศรีธรรมราช มีอาณาเขตตั้งแต่ตอนเหนือของจังหวัดลงไปถึงตอนใต้สุด บริเวณพื้นที่ของอำเภอที่อยู่ในเขตเทือกเขาตอนกลาง ได้แก่ อำเภอเมือง สิชล ขนอม ท่าศาลา ลานสกา พรหมคีรี ร่อนพิบูลย์ และอำเภอชะอวด ในเขตเทือกเขาที่มีเขาสูงสุดในจังหวัด คือ เขาหลวง ซึ่งสูงประมาณ 1,835 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

ส่วนที่ 2 บริเวณที่ราบชายฝั่งด้านตะวันออก ได้แก่ บริเวณถัดจากเทือกเขาตอนกลางไปทางทิศตะวันออก ถึงฝั่งทะเลอ่าวไทยอาจแยกพิจารณาได้เป็น 2 ตอน คือ ตั้งแต่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชไปทางใต้ เป็นที่ราบที่มีความกว้างจากบริเวณเทือกเขาตอนกลาง ไปถึงชายฝั่งทะเล ระยะทางประมาณ 95 กิโลเมตร มีแม่น้ำลำคลองที่มีต้นน้ำเกิดจากบริเวณเทือกเขาตอนกลาง ไหลลงสู่อ่าวไทยหลายสาย นับเป็นที่ราบซึ่งมีค่าทางเศรษฐกิจของจังหวัด

อีกบริเวณ คือตั้งแต่อำเภอท่าศาลาไปทางเหนือ เป็นบริเวณชายฝั่งแคบๆ ไม่เกิน 15 กิโลเมตร อำเภอที่อยู่ในบริเวณที่ราบด้านนี้ คือ อำเภอขนอม อำเภอสิชล อำเภอท่าศาลา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอปากพนัง อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอหัวไทร และอำเภอชะอวด

ส่วนที่ 3 บริเวณที่ราบด้านตะวันตก ได้แก่ บริเวณที่ราบระหว่างเทือกเขานครศรีธรรมราช และเทือกเขาภูเก็ต ซึ่งมีลักษณะเป็นเนินเขาอยู่เป็นแห่งๆ อำเภอที่อยู่ในบริเวณนี้ คือ อำเภอพิปูน อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอฉวาง อำเภอนาบอน และอำเภอทุ่งสง

5.4.2 สภาพการปกครองและสังคมทั่วไป พบว่า จังหวัดนครศรีธรรมราช มีหน่วยราชการบริหารส่วนกลางตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัด รวมทั้งสิ้น 82 หน่วยงาน และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 17 หน่วยงาน ราชการบริหารส่วนภูมิภาค จำนวน 28 ส่วนราชการ และ 23 อำเภอ (165 ตำบล 1,551 หมู่บ้าน) และมีการปกครองส่วนท้องถิ่น 3 รูปแบบ ประกอบด้วย เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง และเทศบาลตำบล 23 แห่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 158 แห่ง (ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2549) มีประชากร 1,638,039 คน อยู่ในเขตเทศบาล 269,433 คน นอกเขตเทศบาล 1,368,606 คน (ที่มา: 1. การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2543 - 2568 สำหรับแผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9, พฤษภาคม 2546 2. สัดส่วนประชากรในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล คำนวณจากสัดส่วนของสำนักบริหารการทะเบียน 2548) ประชากรส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ

5.4.3 **ค่านิยมหรือลักษณะนิสัยเฉพาะของท้องถิ่น** กองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ (2532:18-19) ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้มีวัยวุฒิสูงเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานนิสัย ชาวนครศรีธรรมราชซึ่งมีวัฒนธรรมท้องถิ่นสืบเนื่องมาแต่อดีตและพิจารณาประกอบสภาพภูมิประเทศ สภาพสังคม และการประกอบอาชีพของชาวนครศรีธรรมราชในแต่ละพื้นที่แล้ว ได้แบ่งลักษณะนิสัยประชากรตามลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นและลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มชาวอำเภอขนอม สิชล และท่าศาลา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง สวนยาง สวนผลไม้ สวนกาแฟ มีอุปนิสัยรักสงบ ชอบความโอ่อ่า หัวอ่อน แตกต่างจากกลุ่มที่ 3 และ 4

กลุ่มที่ 2 กลุ่มชาวอำเภอเมือง ลานสกา และพรหมคีรี มีลักษณะนิสัยอนุรักษ์นิยมค่อนข้าง เป็นเจ้าขุนมูลนาย (ศักดินา) มีความหยิ่งในศักดิ์ศรีของความเป็นชาวนครศรีธรรมราช สืบเนื่องมาจากบรรพบุรุษของเมืองนครเคยเป็นหัวเมืองชั้นเอก เป็นเมืองพระยามหานคร มีความเจริญมาก่อน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มชาวอำเภอปากพนัง หัวไทร เชียรใหญ่ และชะอวด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา มีลักษณะนิสัยรักการต่อสู้ ค่อนข้างเป็นนักเลง รักพวกพ้อง พวกต้องถูกก่อนเสมอ ใจกว้าง โดยเฉพาะในส่วนที่ติดกับชายทะเลซึ่งถือว่าเป็นลูกน้ำเค็ม

กลุ่มที่ 4 กลุ่มชาวอำเภอฉวาง ทุ่งใหญ่ พิปูน และทุ่งสง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพสวนยาง สวนกาแฟ สวนผลไม้ ประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษาดีและมักจะมีการแข่งขันว่าลูกหลานบ้านใดมีการศึกษาดีกว่ากัน ทำให้มีลักษณะนิสัยเป็นคนรักการเรียนรู้ รักการศึกษา จนเป็นคนรู้มาก หรือเรียกว่า “หัวหมอ” จนบางครั้งถึงกับซื้อคดีเพื่อเป็นความกัน

ส่วนชาวนครศรีธรรมราชที่อยู่อำเภออื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึง ได้แก่ อำเภอนาบอน ร่อนพิบูลย์ บางขัน ถ้ำพรรณรา จุฬาภรณ์ พระพรหม นบพิตำ ช้างกลาง และเฉลิมพระเกียรติ ถ้ามีอาณาเขตอยู่ใกล้กับกลุ่มใดข้างต้น ก็จะมีลักษณะพื้นฐานทางนิสัยใจคอโน้มเอียงคล้ายกับกลุ่มอำเภอนั้นตามที่กล่าวมาแล้ว จะผิดกันก็แต่ในความเข้มข้นและเบาบางในบางกลุ่มพื้นที่เท่านั้น

จากลักษณะพื้นฐานนิสัยดังกล่าว เมื่อมีเหตุขัดแย้งบาดหมางระหว่างบุคคลมักจะก่อให้เกิดเหตุร้ายแรงตามมา แม้จะเริ่มต้นจากเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ก็อาจจะบานปลายจนกลายเป็นเรื่องใหญ่โตถึงกับฆ่ากันตาย

5.4.3 **ผลการวิจัยเรื่องอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช: ศึกษาเฉพาะกรณีฆ่าผู้อื่น** กองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ (2532) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องอาชญากรรมใน

จังหวัดนครศรีธรรมราช: ศึกษาเฉพาะกรณีฆ่าผู้อื่น พบว่า สาเหตุการฆ่ากันตายซึ่งเป็นอาชญากรรมร้ายแรงที่เกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชจังหวัดนครศรีธรรม มีปัจจัยพื้นฐาน 3 ประการ ดังนี้

1) ปัจจัยพื้นฐานจากสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีสาเหตุมาจาก

-พื้นฐานลักษณะนิสัยของชาวนครศรีธรรมราช ที่มีลักษณะเป็นคนรักศักดิ์ศรี หยิ่งในศักดิ์ศรี เป็นคนมีเหตุผล แต่ยึดมั่นในเหตุผลของตนเอง จนบางครั้งไม่ยอมรับฟังเหตุผลของผู้อื่น คล้ายเป็นคนดันทุรัง เป็นคนรักความยุติธรรมแต่ต้องเป็นความยุติธรรมซึ่งตนเองมีทัศนคติว่าสิ่งนั้นคือความยุติธรรม เป็นคนจริงไม่ยอมให้ใครมาข่มเหงรังแก

-การมั่วสุมแหล่งอบายมุข ได้แก่ การพนันเป็นแหล่งอบายมุขที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมและอาชญากรรม ซึ่งจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการชนวัว และการชนไก่ เป็นการพนันที่เป็นที่นิยม ซึ่งผู้มีอิทธิพลจะเป็นผู้ดำเนินการในกิจการพนันเหล่านี้ ยาเสพติด และสุรา

-ปัญหาเยาวชน เยาวชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้รับการขัดเกลาอบรมสั่งสอนในค่านิยมและวัฒนธรรมที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งได้มีค่านิยมในวัตถุนิยมโดยขาดการขัดเกลาทางจิตใจ ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนและกระทำความผิดที่มีความรุนแรงเช่นเดียวกับผู้ใหญ่

2) ปัจจัยพื้นฐานจากสภาพเศรษฐกิจ มีสาเหตุมาจาก

-การแย่งชิงผลประโยชน์ในการทำมาหากิน เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราชมีทรัพยากรธรรมชาติมาก และการครอบครองที่ดินของประชาชนมักมีการสืบทอดจากบรรพบุรุษจึงไม่ได้มีการออกเอกสารสิทธิจากทางราชการให้ทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งบานปลายจนต้องทำร้ายกัน

-การแย่งชิงผลประโยชน์โดยกลุ่มขบวนการอิทธิพล จังหวัดนครศรีธรรมราชมีกลุ่มอิทธิพลมานานแล้วซึ่งกระจัดกระจายอยู่ตามแต่ละอำเภอ เนื่องจากมีความเจริญมากขึ้น กลุ่มอิทธิพลเหล่านี้จึงขยายผลประโยชน์สร้างบารมีเพื่อครอบครองผลประโยชน์ทุกอย่างในจังหวัด ทั้งพื้นที่ป่า การประมง และการเมือง

-ความขัดสนยากจนในบางท้องที่ จากสาเหตุที่บางท้องที่มีความอุดมสมบูรณ์ แต่บางท้องที่มีความอัตคัดขัดสนทำให้พื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ถูกเบียดบังโดยประชาชนที่มาจากพื้นที่ขัดสนกว่า

3) ปัจจัยพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง มีสาเหตุมาจาก

-กลไกของรัฐไม่สามารถให้ความยุติธรรมได้ทั่วถึง

-การต่อสู้ทางการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลเบื้องต้นโดยสังเขปเพื่อใช้ประกอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่องในภูมิภาค ปี พ.ศ. 2550) ต่อไป

6. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการสำรวจข้อมูล

ผู้ตอบสัมภาษณ์ หมายถึง ผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ผู้ประสบเหตุอาชญากรรม หมายถึง บุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์การเกิดอาชญากรรมด้วยตนเอง และได้รับผลกระทบโดยตรงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น ของในบ้านถูกขโมยทำให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ต้องเสียเงินซื้อของมาทดแทน

เหยื่ออาชญากรรม หมายถึง ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำผิดอาญาหรือถูกล่วงละเมิดและได้รับความเสียหายโดยตรงจากการกระทำผิดกฎหมายนั้นรวมทั้งบุคคลที่สามที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำผิดกฎหมาย แม้ว่าการกระทำนั้นจะมิได้เกิดขึ้นกับเขาโดยตรง แต่เป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยอ้อมและเป็นผู้ตอบคำถามในการสัมภาษณ์ด้วย

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน หมายถึง การกระทำผิดกฎหมายที่ผู้กระทำผิดกระทำต่อทรัพย์สินของผู้อื่นในลักษณะ ดังนี้ 1) การขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์รวมถึงยานพาหนะ 2) การบุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้าเขตภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย 3) มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหาย/ทำลายทรัพย์สิน/ทำให้เสียทรัพย์

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย หมายถึง การกระทำผิดกฎหมายที่ผู้กระทำผิดมีเจตนากระทำต่อชีวิตร่างกายต่อผู้อื่นโดยตรง เช่น ลักพาตัวเด็ก ทำร้าย พยายามทำร้าย คุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า (ไม่รวมถึงการใช้กำลังข่มขืนกระทำชำเรา หรือทำร้ายเพื่อพยายามข่มขืนกระทำชำเรา)

อาชญากรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำผิดกฎหมายที่ผู้กระทำผิดอาจกระทำตามลำพังหรือรวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ กระทำผิดทางเพศต่อชายหรือหญิงก็ตามโดยผู้ถูกกระทำนั้นไม่ได้เต็มใจ ได้แก่ กระทำอนาจาร ลวนลาม ข่มขืน หรือโทรมหญิง เช่น การข่มขืนกระทำชำเรา พยายามข่มขืนกระทำชำเรา กระทำอนาจาร ลวนลามทางเพศ หรือข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา

การกระทำอนาจาร หมายถึง การกระทำพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมให้ผู้อื่นดูหรือกระทำพฤติกรรมทางเพศต่อผู้อื่นโดยผู้ถูกกระทำนั้นไม่เต็มใจและไม่สามารถขัดขืนได้เช่น แก้ผ้า โชว์อวัยวะเพศ ลวนลามผู้อื่น จับต้องสัมผัสร่างกายอย่างไม่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกัน หรือต่างเพศกัน เช่น ชายกับชาย รวมถึงผู้กระทำใช้อวัยวะอื่นซึ่งไม่ใช่อวัยวะเพศหรือวัตถุอื่นใดใส่เข้าในอวัยวะเพศของผู้อื่น หรือผู้กระทำใช้อวัยวะเพศของตนล่วงเกินเหยื่อทางช่องเปิดอื่นๆ ของร่างกาย นอกเหนือจากอวัยวะเพศ เช่น ปาก หรือทวารหนักด้วย

การข่มขืนกระทำชำเรา หมายถึง การบังคับโดยใช้กำลัง หรือโดยใช้การข่มขู่หรือการล่อลวงใดๆ ให้หญิงอื่นที่มิใช่ภรรยาตนหรือสามีตนมีความสัมพันธ์ทางเพศกับตนโดยที่หญิงหรือชายผู้นั้นไม่เต็มใจ

การข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง หมายถึง การข่มขืนที่เกิดขึ้นโดยมีผู้กระทำตั้งแต่สองคนขึ้นไป

อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัว/ข้อมูลทางการเงิน หมายถึง การกระทำผิดกฎหมายที่ผู้กระทำผิดกระทำต่อการนำข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินของบุคคลอื่นไปแอบอ้างใช้ เช่น บัตรเครดิต บัตรประชาชน ซึ่งบางครั้งก็เกิดจากการที่ทั้งสองฝ่ายร่วมกันกระทำการโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น ให้ผู้อื่น (เพื่อน) ยืมบัตรประชาชนแสดงตนว่าอายุเกินกว่า 20 ปี เพื่อเข้าไปในสถานบันเทิงที่ทางราชการกำหนด รวมถึง การขโมยเลขบัตรเครดิต หรือรหัสบัตรกดเงินสด (เอทีเอ็ม)

โดย **อาชญากรรม** พิจารณาจาก 3 องค์ประกอบ คือ

1. มีการกระทำเกิดขึ้นจริง
2. ผู้กระทำผิดมีเจตนาในการกระทำการนั้น
3. มีกฎหมายบัญญัติว่าการกระทำดังกล่าวนั้นเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้

คดีทางแพ่ง หมายถึง คดีที่เป็นการฟ้องร้องระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือเอกชนกับเอกชน โดยที่ไม่มีหน่วยงานของรัฐเข้ามีส่วนร่วมในฐานะโจทก์หรือจำเลย เช่น การฟ้องเรียกค่าเสียหายในคดีละเมิด การฟ้องร้องทวงหนี้สินระหว่างบริษัท ห้างร้านกับลูกหนี้

คดีทางอาญา หมายถึง คดีที่มีผู้กระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา และเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ (ตำรวจ อัยการ) ที่จะต้องจับกุมและดำเนินคดี แม้จะไม่มีผู้เสียหายยื่นฟ้องคดีก็ตาม เช่น คดีลักทรัพย์ คดีทำร้ายร่างกาย

ผู้กระทำผิด หมายถึง บุคคลที่ได้กระทำความผิดโดยมีบุคคลอื่นชี้ตัว(พยานบุคคล) หรือหลักฐาน (พยานหลักฐาน) แสดงว่า บุคคลนั้นเป็นผู้กระทำความผิด เช่น มีคนเห็นว่านายแดงขี้เมาประจำซอยกำลังเป็นผู้งัดแงะประตูเข้ามาในบ้านของผู้ถูกสัมภาษณ์

ผู้ต้องสงสัย หมายถึง บุคคลที่อาจมีหรือไม่มีใครพบเห็นขณะกำลังกระทำความผิด แต่จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบหลักฐานที่อาจระบุว่า บุคคลผู้นี้น่าจะเป็นบุคคลที่เป็นผู้กระทำความผิด เช่น พบเห็นวัยรุ่นชายใส่เสื้อสีแดงวิ่งออกไปปากซอยหลังเกิดเหตุกระชากสร้อย แล้วในเวลาต่อมาจับกุมตัวผู้ที่ถูกสงสัยว่ากระทำความผิดนั้นได้

ในเขตเทศบาล หมายถึง ท้องถิ่นซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 จัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาล และพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลง

ฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล พ.ศ. 2542 ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล โดยกำหนดเขตพื้นที่ของเทศบาลนั้นไว้ด้วย ซึ่งเป็นเขตชุมชนเมือง (urban area)

นอกเขตเทศบาล หมายถึง พื้นที่ภายนอกเขตเทศบาลทั้งหมด หรือที่เรียกว่าหมู่บ้าน ซึ่งเป็นเขตชุมชนชนบท (rural area)

ชุมรุมอาคาร (BLK) หมายถึง เขตปฏิบัติงานในเขตเทศบาล ซึ่งประกอบด้วยบ้านประมาณ 100 ถึง 150 บ้าน การแบ่งชุมรุมอาคารได้กำหนดโดยแผนที่ แบ่งขึ้นเพื่อความสะดวกในการนับจดและแจงนับเพื่อให้พนักงานปฏิบัติงานสนามได้ทราบถึงอาณาเขตหรือบริเวณที่จะต้องรับผิดชอบปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น

หมู่บ้าน (VIL) หมายถึง อาณาบริเวณย่อยภายนอกเขตเทศบาล แบ่งขึ้นเพื่อความสะดวกในการนับจดและแจงนับเพื่อให้พนักงานปฏิบัติงานสนามได้ทราบถึงอาณาเขตหรือบริเวณที่จะต้องรับผิดชอบปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น

ครัวเรือนส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลคนเดียว หรือหลายคนซึ่งอาศัยเป็นประจำในบ้านหรือ สถานที่อยู่เดียวกันและร่วมกันในการจัดหา หรือประกอบ หรือบริโภคอาหาร หรือจัดหาและใช้สิ่งอุปโภคอันจำเป็นแก่การครองชีพของบุคคลเหล่านั้น บุคคลที่อยู่รวมกันในครัวเรือนอาจเป็นญาติหรือไม่เป็นญาติกันก็ได้

นอกจากนี้ สถานที่อยู่แห่งหนึ่งหรือในบ้านเลขที่หนึ่งอาจประกอบด้วย ครัวเรือนเดียว หรือหลายครัวเรือนก็ได้ หรือครัวเรือนหนึ่งอาจมีสมาชิกอาศัยอยู่ในบ้านหลายหลัง หรือหลายห้องก็ได้แต่จะต้องอยู่ในบริเวณหรือรั้วเดียวกัน หรือห้องติดกัน

ครัวเรือนพิเศษ หมายถึง ครัวเรือนซึ่งประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน หอพักซึ่งไม่ใช่หอพักนักเรียน เป็นต้น

ครัวเรือนสถาบัน หมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่กักกัน วัด กรมทหาร โดยไม่แยกที่อยู่เป็นสัดส่วนเฉพาะคนหรือครัวเรือน นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือในหอพักนักเรียน เป็นต้น

ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย คือสภาพแวดล้อมหรือสภาพชุมชนที่อยู่รอบๆ หรือใกล้เคียงกับที่อยู่อาศัย ซึ่งจำแนกสภาพแวดล้อมของถิ่นที่พักอาศัยได้โดยสังเขป ดังนี้

เขตที่อยู่อาศัย หมายถึง สภาพของชุมชนรอบๆ หรือใกล้เคียงบ้านพักอาศัยที่ทำการสำรวจหรือซอยนั้นๆ มีลักษณะเด่นที่แวดล้อมไปด้วยบ้านพักอาศัยของตนและเพื่อนบ้านหรือระบุได้ว่ามีแนวโน้มหรือได้รับอิทธิพลจากลักษณะเขตที่อยู่อาศัยนี้เป็นสำคัญ เช่น หมู่บ้านจัดสรร ฯลฯ

เขตธุรกิจ หมายถึง สภาพของชุมชนรอบๆ หรือใกล้เคียงบ้านพักอาศัยที่ทำการสำรวจหรือซอยนั้นๆ มีลักษณะเด่นที่แวดล้อมไปด้วยเพื่อนบ้านที่ประกอบธุรกิจการค้าอย่างเดียวหรือหลายอย่างหรือระบุได้ว่ามีแนวโน้มหรือได้รับอิทธิพลจากลักษณะเขตที่อยู่อาศัยนี้เป็นสำคัญ

เขตชุมชนแออัด หมายถึง สภาพของชุมชนรอบๆ หรือใกล้เคียงบ้านพักอาศัยที่ทำการสำรวจหรือซอยนั้นๆ มีลักษณะเด่นที่แวดล้อมไปด้วยบ้านของเพื่อนบ้านที่อยู่กันอย่างแออัด (หลังคาติดกัน) ทางเดินคับแคบ มีปัญหาเรื่องการระบายน้ำเสีย ผู้พักอาศัยไม่มีความเป็นส่วนตัวเท่าที่ควร เป็นแหล่งพักอาศัยของผู้กระทำผิด มีปัญหายาเสพติด หรือระบุได้ว่ามีแนวโน้มหรือได้รับอิทธิพลจากลักษณะเขตที่อยู่อาศัยนี้เป็นสำคัญ

เขตเกษตรกรรม หมายถึง สภาพของชุมชนรอบๆ หรือใกล้เคียงบ้านพักอาศัยที่ทำการสำรวจหรือซอยนั้นๆ มีลักษณะเด่นที่แวดล้อมไปด้วยเพื่อนบ้านที่ปลูกผัก พืชสวน ไร่นา หรือเลี้ยงสัตว์ หรือระบุได้ว่ามีแนวโน้มหรือได้รับอิทธิพลจากลักษณะเขตที่อยู่อาศัยนี้เป็นสำคัญ

เขตอุตสาหกรรม หมายถึง สภาพของชุมชนรอบๆ หรือใกล้เคียงบ้านพักอาศัยที่ทำการสำรวจหรือซอยนั้นๆ มีลักษณะเด่นที่แวดล้อมไปด้วยโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่หรือขนาดเล็กอย่างเดียวหรือหลายอย่าง (เช่น โรงงานทอผ้า สุรา ฟอกหนัง ผงชักฟอกเครื่องดื่ม ยา อาหาร โลหะฯลฯ) หรือระบุได้ว่ามีแนวโน้มหรืออาจได้รับอิทธิพลหรือได้รับความรำคาญจากเสียง อากาศ น้ำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากลักษณะเขตที่อยู่อาศัยนี้เป็นสำคัญ

อื่น ๆ หมายถึง ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยที่ไม่อาจจำแนกเข้าอยู่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งข้างต้น

ประเภทของที่อยู่อาศัย หมายถึง ลักษณะของสถานที่ที่ครัวเรือนหนึ่งๆ ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ดังนี้

บ้าน หมายถึง บ้านที่ปลูกอยู่หลังเดียวโดดๆ พร้อมทั้งเรือนครัว โรงรถ เรือนคนใช้ด้วย ถ้ามี และเป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลในครัวเรือนเดียวกัน

ตึกแถว หมายถึง ตึกที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือน ปลูกติดต่อกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป โดยติดกันเป็นแถว โดยมีฝาร่วมกันด้านหนึ่งหรือสองด้านขึ้นไป อาจจะเป็นชั้นเดียวหรือหลายชั้นก็ได้ ส่วนใหญ่เป็นอาคารพาณิชย์ มีการขายของหรือทำธุรกิจ และไม่มีบริเวณ เช่น สวนหย่อมหรือสนามหน้าบ้าน

ห้องแถว หมายถึง ห้อง หรือเรือนที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือน ปลูกติดต่อกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป โดยติดกันเป็นแถว โดยมีฝาร่วมกันด้านหนึ่งหรือสองด้านขึ้นไป อาจจะเป็นชั้นเดียวหรือหลายชั้นก็ได้ มักมีลักษณะทรุดโทรมและอาศัยอยู่อย่างแออัด (สมาชิกทั้งครัวเรือนอยู่ในห้องเดียวกัน)

ห้องแบ่งเช่า หมายถึง ห้องหนึ่งหรือหลายห้องที่ให้เช่าเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือนหนึ่งๆ ในบ้าน 1 หลัง ซึ่งมีครัวเรือนอาศัยอยู่มากกว่าหนึ่งครัวเรือน โดยมีห้องครัว ห้องน้ำ หรือ

ทางเข้าออกสู่ที่อยู่อาศัยนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทุกอย่างร่วมกับครัวเรือนอื่นที่อยู่ภายในบ้านนั้น ทั้งนี้ รวมถึงห้องที่อยู่ภายในอาคารซึ่งต้องใช้ห้องน้ำ ห้องครัว หรือทางเข้าออกสู่ที่อยู่อาศัยรวมกับห้องอื่นที่อยู่ภายในอาคารเดียวกันด้วย

หอพัก หมายถึง หอพักที่จดทะเบียน และที่ไม่ได้จดทะเบียน แต่ขึ้นป้ายให้ทราบว่าเป็นหอพัก

ทาวน์เฮาส์ ***(รวมบ้านแฝดด้วย)*** หมายถึง ตึกที่ปลูกติดต่อกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป โดยมีฝาร่วมกันด้านหนึ่งหรือสองด้านขึ้นไป อาจเป็นชั้นเดียวหรือหลายชั้นก็ได้ วัตถุประสงค์หลักเป็นบ้านพักอาศัยไม่ใช่อาคารพาณิชย์ ตัวตึกอยู่ลึกเข้ามาจากริมถนน มีบริเวณที่ว่างหน้าบ้าน อาจใช้เป็นที่จอดรถหรือทำประโยชน์อย่างอื่น

ห้องชุด กลุ่มห้องอันเป็นส่วนหนึ่งของอาคาร ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือน โดยกลุ่มห้องนี้จะต้องมีห้องครัว ห้องน้ำ ตลอดจนทางเข้าออกห้องชุดเป็นของตนเอง เช่น อพาร์ทเม้นท์ แฟลต คอนโดมิเนียม แมนชั่น คอนโดเทล ฯลฯ

เรือ / แพ หมายถึง เรือ หรือ แพ ที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลในครัวเรือนเดียวกัน

อื่น ๆ หมายถึง หมายถึง ที่อยู่อาศัยของครัวเรือนที่ไม่อาจจำแนกเข้าอยู่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งข้างต้น เช่น รถ ถ้ำ ใต้สะพาน และบ้านที่คนงานก่อสร้างอาศัยอยู่ชั่วคราว

2 ระเบียบวิธีในการสำรวจข้อมูล

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่องในภูมิภาค ปี พ.ศ. 2550) ครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ดังนี้

1. ระเบียบวิธีการสำรวจ

ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศนำไปสู่การวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนเป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์

ระเบียบวิธีการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ stratified one-stage sampling โดยมีเขตการปกครอง คือ เขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล เป็นชั้นภูมิ (stratum) และมีชุมรุมอาคาร (ในเขตเทศบาล) และหมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นหน่วยตัวอย่าง

ในแต่ละชั้นภูมิ หรือแต่ละเขตการปกครอง ได้ทำการเลือกชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างอย่างอิสระต่อกัน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ

ในแต่ละชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่าง ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกครัวเรือน และแจงนับสมาชิกทุกคนในครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร: การสำรวจครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งครัวเรือน และบุคคลในครัวเรือนที่ประสบเหตุในรอบปี พ.ศ. 2549 ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

การใช้ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติของประเทศแคนาดา และเช่นเดียวกับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขต

กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2549) โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

กลุ่มตัวอย่าง: ในแต่ละชั้นภูมิ หรือแต่ละเขตการปกครอง ได้ทำการเลือกชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างอย่างอิสระต่อกัน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ

กำหนดขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 394 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน จากชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านทั้งสิ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 1,999 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน โดยจำแนกตามเขตการปกครอง ดังนี้

- ในเขตเทศบาล 237 ชุมรุมอาคารตัวอย่าง
- นอกเขตเทศบาล 157 หมู่บ้านตัวอย่าง

3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.1 ข้อกำหนดในการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการสำรวจครั้งนี้ได้ทำการสำรวจเฉพาะครัวเรือนส่วนบุคคล ไม่รวมถึงครัวเรือนสถาบัน เช่น ครัวเรือนประเภทเรือนจำ ค่ายทหาร โรงแรม เป็นต้น และครัวเรือนพิเศษ เช่น ครัวเรือนประเภทหอพัก เป็นต้น

3.2 แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ stratified one - stage sampling

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ใช้การสำรวจด้วยตัวอย่างแบบ stratified one - stage sampling โดยมีเขตการปกครอง คือ เขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล เป็นชั้นภูมิ (สตราตัม หรือ stratum) และมีชุมรุมอาคาร (ในเขตเทศบาล) และหมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นหน่วยตัวอย่าง

3.3 การเลือกตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ หรือแต่ละเขตการปกครอง ได้ทำการเลือกชุมรุมอาคารตัวอย่างจำนวน 237 ชุมรุมอาคาร จากชุมรุมอาคารทั้งสิ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 436 ชุมรุมอาคาร และเลือกหมู่บ้านตัวอย่างจำนวน 157 หมู่บ้าน จากหมู่บ้านทั้งสิ้น 1,563 หมู่บ้าน รวมจำนวนชุมรุมอาคารหมู่บ้านตัวอย่างทั้งสิ้น 394 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน จากชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านทั้งสิ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 1,999 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน และได้ทำการเลือกชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างอย่างอิสระต่อกัน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ โดยจำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้นที่นับจดได้ จำแนกตามเขตการปกครอง เป็นดังนี้

- ในเขตเทศบาล : 21,942 ครัวเรือนตัวอย่าง
- นอกเขตเทศบาล : 21,979 ครัวเรือนตัวอย่าง

ภาพที่ 1 แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ stratified one - stage sampling

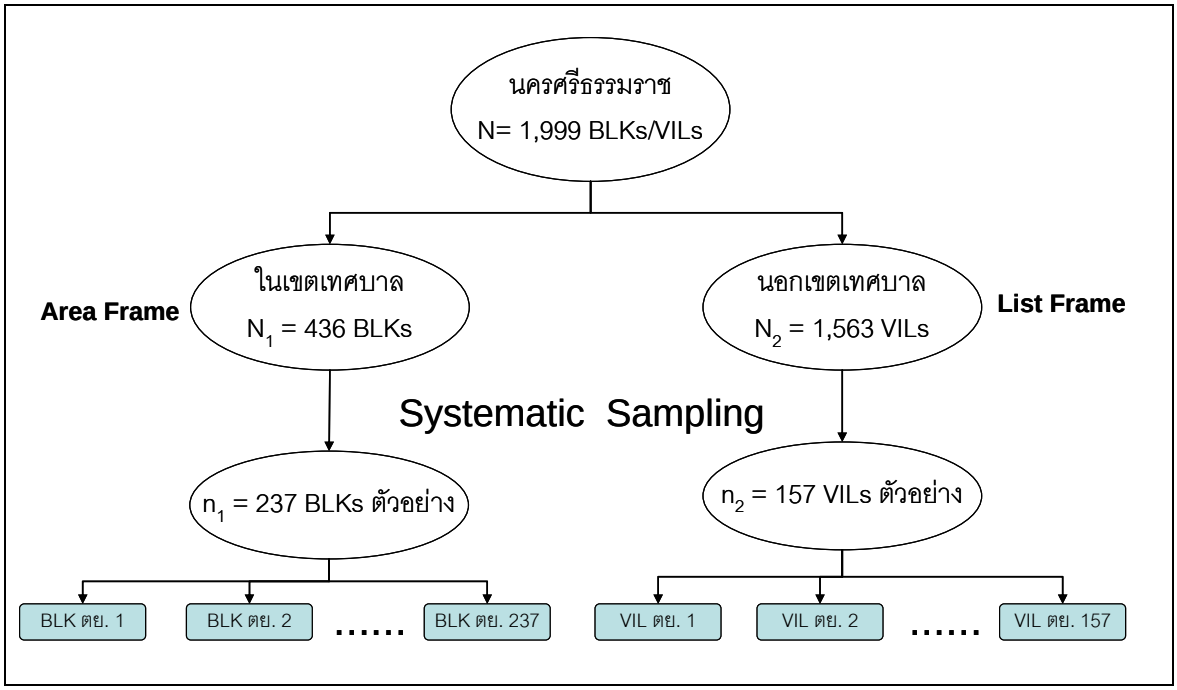

4. วิธีการประมาณผล

ในการประมาณค่า กำหนดให้

$i = 1,2$ (เขตการปกครอง)

$j = 1,2,3,4$ (ประเภทอาชญากรรม)

4.1 การประมาณค่ายอดรวม

(1) สูตรการคำนวณค่าประมาณยอดรวมของผู้มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีลักษณะที่ต้องการศึกษา X สำหรับเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ

$$\hat{X}_i = \frac{N_i x_i}{n_i} \qquad (1)$$

โดยที่ x_i คือ จำนวนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีลักษณะที่ต้องการศึกษา X ของชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างทั้งสิ้นในเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

n_i คือ จำนวนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ของชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างทั้งสิ้นในเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

N_i คือ จำนวนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปทั้งสิ้น ที่ได้จากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย สำหรับเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

(2) สูตรการคำนวณค่าประมาณยอดรวมของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีลักษณะที่ต้องการศึกษา X สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ

$$\hat{X} = \sum_{i=1}^{2} \hat{X}_i \qquad (2)$$

(3) สูตรการคำนวณค่าประมาณยอดรวมของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีลักษณะที่ต้องการศึกษา X สำหรับเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ

$$\hat{X}_{ij} = \frac{N_i x_{ij}}{n_i} \qquad (3)$$

โดยที่ x_{ij} คือ จำนวนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภท j ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีลักษณะที่ต้องการศึกษา X ของชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างทั้งสิ้นในเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

(4) สูตรการคำนวณค่าประมาณยอดรวมของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภท j ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีลักษณะที่ต้องการศึกษา X สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ

$$\hat{X}_j = \sum_{i=1}^{2} \hat{X}_{ij} \qquad (4)$$

4.2 <u>การประมาณค่าอัตราร้อยละ</u>

(1) สูตรการคำนวณค่าประมาณอัตราร้อยละของผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีลักษณะที่ต้องการศึกษา X สำหรับเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ

$$\hat{P}_i = \frac{x_i}{y_i} \times 100\% \qquad (5)$$

โดยที่ y_i คือ จำนวนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ของชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างทั้งสิ้นในเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

(2) สูตรการคำนวณค่าประมาณอัตราร้อยละของผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีลักษณะที่ต้องการศึกษา X สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ

$$\hat{P} = \frac{\sum_{i=1}^{2} \hat{Y}_i \hat{P}_i}{\sum_{i=1}^{2} \hat{Y}_i} \qquad (6)$$

โดยที่ $\hat{Y}_i$ คือค่าประมาณยอดรวมของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา สำหรับเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่ง

$$\hat{Y}_i = \frac{N_i y_i}{n_i} \qquad (7)$$

(3) สูตรการคำนวณค่าประมาณอัตราร้อยละของผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีลักษณะที่ต้องการศึกษา X สำหรับเขตการปกครอง i จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ

$$\hat{P}_{ij} = \frac{x_{ij}}{y_{ij}} \times 100\% \qquad (8)$$

โดยที่ y_{ij} คือ จำนวนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภท j ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ของชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างทั้งสิ้นในเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

(4) สูตรการคำนวณค่าประมาณอัตราร้อยละของผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภท j ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีลักษณะที่ต้องการศึกษา X สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ

$$\hat{P}_j = \frac{\sum_{i=1}^{2} \hat{Y}_{ij} \hat{P}_{ij}}{\sum_{i=1}^{2} \hat{Y}_{ij}} \qquad (9)$$

โดยที่ $\hat{Y}_{ij}$ คือค่าประมาณยอดรวมของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภท j ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา สำหรับเขตการปกครอง i ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่ง

$$\hat{Y}_{ij} = \frac{N_i y_{ij}}{n_i} \qquad (10)$$

5. เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจ

5.1 **แบบสำรวจที่ใช้ในการปฏิบัติงาน** มีสองแบบ คือ

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 หรือ สอญ.1 (แบบนับจด) ใช้นับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ลักษณะของข้อมูลใน แบบ สอญ.1

1) แสดงที่ตั้งของครัวเรือนในชุมรุมอาคารตัวอย่าง

2) ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน ได้แก่ ชื่อและนามสกุลของหัวหน้าครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน ประเภทของที่อยู่อาศัย ลักษณะเขต/บริเวณที่พัก และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน อายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2 หรือ สอญ.2 (แบบแจงนับ) ใช้บันทึกข้อมูลรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือน 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2549) ตามลำดับที่ครัวเรือนตัวอย่างที่ปรากฏในแบบ สอญ.1 โดยแบบ สอญ. 2 (แบบแจงนับ) นี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ประยุกต์จากแบบสอบถาม National Crime Victimization Survey (NCVS-1 Basic Screen Questionnaire) และ Crime Incident Report: National Crime Victimization Survey (NCVS-2 Incident Report) ของ U.S. Department of Commerce, Economics and Statistics Administration, U.S. Census Bureau Acting as Collecting Agent for the Bureau of Justice Statistics, U.S. Department of Justice (2006) ประเทศสหรัฐอเมริกา และปรับปรุงมาจากแบบที่ใช้เก็บข้อมูลในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2549) โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

โครงสร้างแบบสำรวจ ประกอบด้วย 12 ตอน ดังนี้

หน้าปก สถานที่ตั้งของครัวเรือน และลักษณะของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้ตอบสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 รายละเอียดของการเกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ตอนที่ 3 รายละเอียดของการเกิดอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ตอนที่ 4 รายละเอียดของการเกิดอาชญากรรมทางเพศ

ตอนที่ 5 รายละเอียดของการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงิน หรือแอบอ้างใช้เอกสาร

ตอนที่ 6 ผู้กระทำผิด

ตอนที่ 7 การตอบโต้ผู้กระทำผิดขณะเกิดเหตุ

ตอนที่ 8 ผลกระทบจากเหตุอาชญากรรม

ตอนที่ 9 เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

ตอนที่ 10 การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตอนที่ 11 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

ตอนที่ 12 ความถี่ของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

รวมทั้งมีข้อสังเกตจากการสัมภาษณ์อยู่ตอนท้ายของแบบสำรวจ

5.2 **<u>การทดสอบและปรับปรุงแบบสำรวจและวิธีการสำรวจ</u>**

1) จัดการประชุมชี้แจงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ภายใต้โครงการนำร่องในภูมิภาค ปี พ.ศ. 2550 โดย สำนักงานกิจการยุติธรรม ร่วมกับ สำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อวันอังคารที่ 12 มิถุนายน 2550 ณ โรงแรม ทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อพัฒนาแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม และชี้แจงแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนแก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง และนำข้อสังเกตที่ได้รับมาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2) สังเกตการณ์การปฏิบัติงานสนาม โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ระหว่างวันที่ 12 - 13 กรกฎาคม 2550

ในการสำรวจครั้งนี้ใช้วิธีการเดินสำรวจด้วยแบบ สอญ.1 และเมื่อพบผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจึงใช้แบบ สอญ.2 เพื่อบันทึกข้อมูลรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ต่อไป

6. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวางแผนการเก็บข้อมูล

1) ออกแบบและวางแผนงานการเก็บรวบรวมข้อมูลตามหลักวิชาการและความชำนาญในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

2) ส่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ไปทำการจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับครัวเรือน และสัมภาษณ์รายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม -31 ธันวาคม 2549)

3) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีคาบเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน – 15 กันยายน 2550 โดยคณะที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกิจการยุติธรรมได้ไปสังเกตการณ์เป็นครั้งคราวเพื่อทราบข้อจำกัด ปัญหาในการเก็บข้อมูล ที่จะนำไปสู่การพัฒนาการสำรวจและขยายผลต่อไป

6.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การเก็บข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน

ในแต่ละชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่าง ให้นับจดครัวเรือนส่วนบุคลทุกครัวเรือนซึ่งโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 100 ถึง 150 ครัวเรือน ขณะทำการนับจดพบสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาให้สัมภาษณ์รายละเอียดเหยื่ออาชญากรรมนั้นในแบบ สอญ.2 ต่อไป

สมาชิกในครัวเรือน หมายถึง ผู้ที่เข้าข่ายลักษณะต่อไปนี้

1. ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (อายุเต็มปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2549)
2. ผู้ที่อาศัยอยู่ประจำในครัวเรือน และยังคงอาศัยอยู่ปกติในวันสัมภาษณ์
3. ผู้ที่อาศัยอยู่ประจำในครัวเรือน แต่ในวันสัมภาษณ์ได้ไปอยู่ที่อื่นชั่วคราวไม่เกิน 3 เดือนโดยไม่มีวัตถุประสงค์จะไปอยู่ประจำที่อื่น

สำหรับผู้ที่ปกติอยู่ในครัวเรือนนี้ แต่ในวันสัมภาษณ์จากไปที่อื่นชั่วคราวมีระยะเวลาน้อยกว่า 3 เดือน ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้คือ ผู้ที่จากไปเพื่อทำงาน เรียนหนังสือ และกินอยู่ประจำ ณ ที่แห่งอื่นโดยไม่ทราบกำหนดเวลากลับแน่นอน ไม่นับเป็นสมาชิกในครัวเรือน

บันทึกชื่อ ชื่อสกุล และวันที่ เดือน ที่ปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลในชุมรุมอาคารตัวอย่างนั้นทั้งพนักงานแจงนับและผู้ตรวจสอบให้อ่านออกชัดเจน

2) การสัมภาษณ์เหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพบเหยื่ออาชญากรรมตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดและยินดีให้ข้อมูล พนักงานแจงนับจะทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in - depth interview) โดยใช้แบบ สอญ. 2 บันทึกรายละเอียดที่ประสบเหตุอาชญากรรม จำนวน 1 แบบ ต่อ 1 ประเภทอาชญากรรม

รายละเอียดเงื่อนไขและข้อจำกัดต่างๆ มีดังนี้

-ถ้าเหยื่ออาชญากรรมคนใดคนหนึ่ง ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่า 1 ประเภท ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ให้ถามทุกประเภท โดยให้แยกแบบประเภทละ 1 แบบ เช่น ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน 1 ครั้ง และทางเพศ 1 ครั้ง ก็ให้ใช้แบบชุดหนึ่งสำหรับอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และใช้แบบอีกชุดหนึ่งสำหรับอาชญากรรมทางเพศ

-ถ้าเหยื่ออาชญากรรมคนใดคนหนึ่งประสบเหตุอาชญากรรมประเภทเดียวกันมากกว่า 1 ครั้งในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา แต่ต่างวัน เวลา สถานที่ ให้ถามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งล่าสุด เพียงเหตุการณ์เดียว (ใช้ 1 แบบ) และให้สอบถามข้อมูลความถี่ของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากผู้ประสบเหตุทุกคนย้อนหลังในรอบ 1 ปีที่ทำการศึกษา

-ถ้าเหยื่ออาชญากรรมคนใดคนหนึ่งประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่า 1 ประเภท แต่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดต่อเนื่องกันไปในวัน เวลา สถานที่เดียวกัน ให้เหยื่ออาชญากรรมเลือกตอบประเภทที่คิดว่ารุนแรงที่สุด เพียงประเภทเดียว (ใช้ 1 แบบ)

-ถ้าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีผู้อื่นในครัวเรือนอยู่ร่วมเหตุการณ์ด้วย ให้เลือกสมาชิกเพียง 1 คนเป็นตัวแทนในการตอบสัมภาษณ์รายละเอียดของเหตุอาชญากรรมดังกล่าว (ใช้ 1 แบบ)

-กรณีที่เหยื่ออาชญากรรมโดยตรงไม่อยู่ และพนักงานแจงนับได้ทำการติดตามสอบถามแล้ว 3 ครั้ง แต่ไม่พบเหยื่ออาชญากรรมโดยตรงนั้น ถ้าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีผู้อื่นในครัวเรือนอยู่ร่วมเหตุการณ์ด้วยมากกว่า 1 คน ให้เลือกสมาชิกเพียง 1 คนเป็นตัวแทนในการตอบสัมภาษณ์รายละเอียดของเหตุอาชญากรรมดังกล่าว (ใช้ 1 แบบ)

6.3 <u>ภาพรวมของการเก็บรวบรวมข้อมูลครัวเรือน</u>

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลอาชญากรรม ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จากประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป สามารถอธิบายสรุปภาพรวมข้อมูลครัวเรือนเป็นรายอำเภอที่เก็บรวบรวมได้ดังนี้

1) เก็บข้อมูลครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างระหว่างวันที่ 15 มิถุนายน – 15 กันยายน 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 43,921 ครัวเรือน

2) สัมภาษณ์เจาะลึกเหยื่ออาชญากรรมในความผิดต่อทรัพย์สิน ชีวิตร่างกาย เพศ และการแอบอ้างใช้ข้อมูลการสำรวจครั้งนี้ได้ทำการศึกษาด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกเหยื่ออาชญากรรม จำนวนทั้งสิ้น 974 ราย โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่าบางรายตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่า 1 ประเภท โดยวิธีการทางสถิติสามารถคำนวณได้ว่ามีประชากรในจังหวัดนครศรีธรรมราชประสบเหตุอาชญากรรมในปี พ.ศ. 2549 เป็นจำนวน 8,408 ราย และเหยื่ออาชญากรรมจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งสิ้น 18,369 ครั้ง ทั้งในและนอกเขตเทศบาล

6.4 **ความน่าเชื่อถือของข้อมูล**

ในการสัมภาษณ์เหยื่ออาชญากรรม เมื่อพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลพบข้อสังเกตเกี่ยวกับการให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ และเขตการปกครอง ดังนี้

(1) **ภาพรวมการให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์** พบว่า เหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 51.8 เป็นผู้ให้ข้อมูลโดยมีบุคคลอื่นร่วมรับฟังหรือร่วมสนทนาด้วยในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ ได้แก่ คู่สมรส สมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช่สามี/ภรรยาของผู้ตอบ สมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปี ไม่ใช่สมาชิกในครัวเรือน และมีผู้อื่นอยู่กับผู้ตอบแต่ไม่ทราบว่าเป็นใครหรือมีความสัมพันธ์อย่างไร และอีกร้อยละ 48.2 เป็นผู้ให้ข้อมูลโดยไม่มีบุคคลร่วมรับฟังด้วย ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้ให้สัมภาษณ์เอง ร้อยละ 78.9 และมีผู้อื่นช่วยตอบ ร้อยละ 21.1 ทำให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์สะท้อนปัญหาข้อเท็จจริงได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในระดับดี

(2) **การให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์จำแนกตามเขตการปกครอง** เมื่อพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากสัมภาษณ์เหยื่ออาชญากรรมจำแนกตามเขตการปกครองซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล พบว่า

เหยื่ออาชญากรรมที่พักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 59.7 เป็นผู้ให้ข้อมูลโดยไม่มีบุคคลอื่นร่วมรับฟังหรือร่วมสนทนาด้วยในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ ส่วนอีกร้อยละ 40.2 ระบุว่ามีผู้ร่วมรับฟังข้อมูลอยู่ด้วย ได้แก่ สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ที่ไม่ใช่สามีภรรยาของผู้ตอบ ผู้อื่นที่ไม่ใช่สมาชิกในครัวเรือน คู่สมรสของผู้ตอบ สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี และมีผู้อื่นอยู่กับผู้ตอบแต่ไม่ทราบว่าเป็นใครหรือมีความสัมพันธ์อย่างไร

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่พักอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 55.5 เป็นผู้ให้ข้อมูลโดยมีบุคคลอื่นร่วมรับฟังหรือร่วมสนทนาด้วยในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ ได้แก่ คู่สมรส สมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช่สามี/ภรรยาของผู้ตอบ สมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปี ไม่ใช่สมาชิก

ในครัวเรือน และมีผู้อื่นอยู่กับผู้ตอบแต่ไม่ทราบว่าเป็นใครหรือมีความสัมพันธ์อย่างไร ส่วนอีกร้อยละ 44.5 เป็นผู้ให้ข้อมูลโดยไม่มีบุคคลอื่นร่วมอยู่ด้วย

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่พักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเป็นผู้ให้สัมภาษณ์เอง ร้อยละ 77.0 และมีผู้อื่นช่วยตอบ ร้อยละ 22.9 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่พักอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่ร้อยละ 79.5 เป็นผู้ให้สัมภาษณ์เอง และอีกร้อยละ 20.5 มีผู้อื่นช่วยตอบ ทำให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์สะท้อนปัญหาข้อเท็จจริงได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในระดับดี

ตารางที่ 1 ความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ข้อสังเกตจากการสัมภาษณ์	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การมีบุคคลอื่นร่วมรับฟังหรือร่วมสนทนาด้วยในขณะที่ถามคำถาม										
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
1.1 **ไม่มีผู้อื่นนอกจากผู้ตอบ**	4,050	48.2	3,871	49.1	105	28.3	-	-	74	50.0
1.2 **มีผู้อื่น คือ**[1/]	4,358	51.8	4,018	50.9	266	71.7	-	-	74	50.0
• คู่สมรส	1,045	12.4	967	12.3	74	20.0	-	-	3	2.3
• สมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช่สามี/ภรรยาของผู้ตอบ	1,068	12.7	980	12.4	77	20.9	-	-	10	6.9
• สมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปี	434	5.2	431	5.5	3	0.9	-	-	-	-
• ไม่ใช่สมาชิกในครัวเรือน	2,671	31.8	2,459	31.2	151	40.9	-	-	61	40.8
• ไม่ทราบความสัมพันธ์	301	3.6	301	3.8	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	81	1.0	81	1.0	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	2,034	100.0	1,918	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
1.1 **ไม่มีผู้อื่นนอกจากผู้ตอบ**	1,214	59.7	1,152	60.1	38	55.0	-	-	24	50.0
1.2 **มีผู้อื่น คือ**[1/]	817	40.2	762	39.8	31	45.0	-	-	24	50.0
• คู่สมรส	222	10.9	212	11.1	7	10.0	-	-	3	7.1
• สมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช่สามี/ภรรยาของผู้ตอบ	212	10.4	191	10.0	10	15.0	-	-	10	21.4
• สมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปี	82	4.0	79	4.1	3	5.0	-	-	-	-
• ไม่ใช่สมาชิกในครัวเรือน	338	16.6	311	16.2	17	25.0	-	-	10	21.4
• ไม่ทราบความสัมพันธ์	99	4.9	99	5.2	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	14	0.7	14	0.7	-	-	-	-	-	-
1.3 **ไม่ตอบ**	3	0.1	3	0.1	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 1 ความน่าเชื่อถือของข้อมูล (ต่อ)

ความน่าเชื่อถือของข้อมูล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
1.1 **ไม่มีผู้อื่นนอกจากผู้ตอบ**	2,836	44.5	2,719	45.5	67	22.2	-	-	50	50.0
1.2 **มีผู้อื่น คือ**[1/]	3,541	55.5	3,256	54.5	235	77.8	-	-	50	50.0
• คู่สมรส	822	12.9	755	12.6	67	22.2	-	-	-	-
• สมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่ใช่สามี/ภรรยาของผู้ตอบ	856	13.4	789	13.2	67	22.2	-	-	-	-
• สมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปี	352	5.5	352	5.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ใช่สมาชิกในครัวเรือน	2,333	36.6	2,148	36.0	134	44.4	-	-	50	50.0
• ไม่ทราบความสัมพันธ์	201	3.2	201	3.4	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	67	1.1	67	1.1	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	2,034	100.0	1,918	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
2.1 ตอบเอง	1,566	77.0	1,494	77.9	41	60.0	-	-	31	64.3
2.2 ผู้อื่นตอบ	465	22.9	420	21.9	27	40.0	-	-	17	35.7
2.3 ไม่ตอบ	3	0.1	3	0.2	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
2.1 ตอบเอง	5,068	79.5	4,884	81.7	134	44.4	-	-	50	50.0
2.2 ผู้อื่นตอบ	1,309	20.5	1,091	18.3	168	55.6	-	-	50	50.0

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

3 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ.2549

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงของประชาชนในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชในรอบปี พ.ศ. 2549 สำหรับใช้เป็นฐานข้อมูลร่วมกันของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการบริหารจัดการให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้ยังใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมของประเทศเพื่อเผยแพร่แก่สาธารณชน และเป็นแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมของประเทศต่อไปในอนาคต ผลการสำรวจพบข้อมูลน่าสนใจ ซึ่งการนำเสนอจะแบ่งเป็นตอนๆ รวม 10 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ตอนที่ 2 ลักษณะอาชญากรรม

ตอนที่ 3 ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

ตอนที่ 4 ลักษณะของผู้กระทำผิด

ตอนที่ 5 เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

ตอนที่ 6 พฤติการณ์แห่งคดีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ตอนที่ 7 พฤติการณ์แห่งคดีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ตอนที่ 8 พฤติการณ์แห่งคดีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร

ตอนที่ 9 ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ตอนที่ 10 การรายงานเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตอนที่ 1
ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ได้ผลการสำรวจข้อมูล ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือน

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 จากจำนวนทั้งสิ้น 430,458 ครัวเรือน นับเฉพาะครัวเรือนที่มีสมาชิกอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป เมื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปโดยของครัวเรือนจำแนกตามเขตการปกครองได้แก่ ครัวเรือนที่พักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 75,897 ครัวเรือน และนอกเขตเทศบาล จำนวน 354,561 ครัวเรือน พบลักษณะสำคัญดังนี้

จำนวนสมาชิกเฉลี่ยในครัวเรือน ครัวเรือนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 52.1 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 38.4 จำนวนสมาชิก 5 - 6 คน ร้อยละ 8.6 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 55.7 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 35.0 จำนวนสมาชิก 5 - 6 คน ร้อยละ 7.9 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

นอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 51.4 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 39.1 จำนวนสมาชิก 5 - 6 คน ร้อยละ 8.7 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.2 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 34.6 รายได้ 10,001 - 15,000 ร้อยละ 10.1 รายได้ 15,001 - 20,000 ร้อยละ 5.7 และรายได้ 20,001 ขึ้นไป ร้อยละ 5.0 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 13,030 บาท ต่ำสุด 500 บาท สูงสุด 600,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ในเขตเทศบาล มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.3 เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมามีรายได้น้อยว่า 5,001 บาท ร้อยละ 25.1 รายได้ 10,001 - 15,000 ร้อยละ 11.2 รายได้ 15,001 - 20,000 ร้อยละ 10.4 และรายได้ 20,001 ขึ้นไป ร้อยละ 12.0 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 13,030 บาท ต่ำสุด 500 บาท สูงสุด 600,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

นอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมามีรายได้น้อยว่า 5,001 บาท ร้อยละ 36.6 รายได้ 10,001 - 15,000 ร้อยละ 9.9 รายได้ 15,001 - 20,000 ร้อยละ 4.7 และรายได้ 20,001 ขึ้นไป ร้อยละ 3.5 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 9,321 บาท ต่ำสุด 420 บาท สูงสุด 800,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ประเภทของที่อยู่อาศัย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้านมากที่สุดถึงร้อยละ 91.8 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแถว ร้อยละ 3.6 ตึกแถว ร้อยละ 3.1 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 0.4 และอื่นๆ ได้แก่ ห้องแบ่งเช่า หอพัก ห้องชุด แฟลต บ้านพักคนงานสวนยาง เพิงพักชั่วคราว ฯลฯ ร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

ในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้านมากที่สุดถึงร้อยละ 62.9 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแถว ร้อยละ 15.9 ตึกแถว ร้อยละ 14.3 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 1.8 และอื่นๆ ได้แก่ ห้องแบ่งเช่า หอพัก ห้องชุด แฟลต เพิงพักชั่วคราว ฯลฯ ร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

นอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้านมากที่สุดถึงร้อยละ 98.0 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแถว ร้อยละ 1.0 ตึกแถว ร้อยละ 0.7 และอื่นๆ ได้แก่ ห้องแบ่งเช่า ทาวน์เฮาส์ บ้านพักคนงานสวนยาง ฯลฯ ร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยมากที่สุด ร้อยละ 50.3 รองลงมา คือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 43.2 เขตธุรกิจ ร้อยละ 4.7 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 0.8 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.3 และอื่นๆ ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

ในเขตเทศบาล มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยมากที่สุด ร้อยละ 66.3 รองลงมา คือ เขตธุรกิจ ร้อยละ 23.3 เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 4.6 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 4.4 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.1 และอื่นๆ ร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

นอกเขตเทศบาล มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตเกษตรกรรมมากที่สุด ร้อยละ 51.4 รองลงมา คือ เขตที่อยู่อาศัยร้อยละ 46.8 เขตธุรกิจ ร้อยละ 0.8 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.4 และอื่นๆ ร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

เพศ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปี ขึ้นไป ทั้งหมด 1,223,482 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.8 และเพศชายมีจำนวนเพียงร้อยละ 48.2

ในเขตเทศบาล มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปี ขึ้นไปทั้งหมด 201,295 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.6 และเพศชายมีจำนวนเพียงร้อยละ 46.4

นอกเขตเทศบาล มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปี ขึ้นไปทั้งหมด 1,022,187 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 51.5 และเพศชายมีจำนวนร้อยละ 48.5

สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชใน พ.ศ. 2549 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,223,482 คน [1] ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 8,408 ราย [2] คิดเป็นร้อยละ 0.7

ครัวเรือนในเขตเทศบาล ใน พ.ศ. 2549 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 201,295 คน ประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาเพียง 2,031 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0

ครัวเรือนนอกเขตเทศบาล ใน พ.ศ. 2549 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 1,022,187 คน ประสบเหตุอาชญากรรม เพียง 6,377 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6

[1] คน หมายถึง จำนวนประชากรที่ศึกษา

[2] ราย หมายถึง จำนวนประชากรที่ศึกษาและประสบเหตุอาชญากรรมซึ่ง 1 คน อาจประสบเหตุอาชญากรรม มากกว่า 1 ประเภทในรอบปีที่ศึกษา จึงนับจำนวนเป็นราย

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือน

ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือน	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนสมาชิกเฉลี่ยในครัวเรือน						
รวม	**430,458**	**100.0**	**75,897**	**100.0**	**354,561**	**100.0**
• 1-2 คน	224,483	52.1	42,307	55.7	182,177	51.4
• 3-4 คน	165,204	38.4	26,600	35.0	138,604	39.1
• 5-6 คน	36,866	8.6	6,022	7.9	30,844	8.7
• 7 คนขึ้นไป	3,905	0.9	969	1.3	2,936	0.8
2. รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						
รวม	**430,458**	**100.0**	**75,897**	**100.0**	**354,561**	**100.0**
• $\leq$ 5,000	148,794	34.6	19,014	25.1	129,780	36.6
• 5,001 - 10,000	190,127	44.2	30,567	40.3	159,560	45.0
• 10,001 - 15,000	43,658	10.1	8,523	11.2	35,135	9.9
• 15,001 -20,000	24,479	5.7	7,928	10.4	16,551	4.7
• 20,001 -25,000	4,534	1.1	1,840	2.4	2,694	0.8
• 25,001 -30,000	7,945	1.8	3,525	4.6	4,420	1.2
• > 30,000	9,178	2.1	3,822	5.0	5,356	1.5
• ไม่ตอบ	1,743	0.4	678	0.9	1,065	0.3
3. ประเภทของที่อยู่อาศัย						
รวม	**430,458**	**100.0**	**75,897**	**100.0**	**354,561**	**100.0**
• บ้าน	395,367	91.8	47,727	62.9	347,640	98.0
• ตึกแถว	13,170	3.1	10,847	14.3	2,323	0.7
• ห้องแถว	15,699	3.6	12,086	15.9	3,614	1.0
• ห้องแบ่งเช่า	3,150	0.7	2,698	3.6	452	0.1

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือน (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือน	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• หอพัก	180	..	180	0.2	-	-
• ทาวน์เฮาส์	1,593	0.4	1,384	1.8	210	0.1
• ห้องชุด	654	0.2	654	0.9	-	-
• อื่น ๆ	644	0.2	322	0.4	323	0.1
4. ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย	**430,458**	**100**	**75,897**	**100.0**	**354,561**	**100.0**
• เขตที่อยู่อาศัย	216,406	50.3	50,297	66.3	166,109	46.8
• เขตธุรกิจ	20,407	4.7	17,665	23.3	2,742	0.8
• เขตชุมชนแออัด	3,321	0.8	3,321	4.4	-	-
• เขตเกษตรกรรม	185,744	43.2	3,487	4.6	182,257	51.4
• เขตอุตสาหกรรม	1,387	0.3	48	0.1	1,339	0.4
• อื่น ๆ	3,192	0.7	1,079	1.3	2,113	0.6

หมายเหตุ : จำนวนเล็กน้อย

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศ และเขตการปกครอง

เพศ	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**1,223,482**	**100**	**201,294.95**	**100**	**1,022,187**	**100**
• ชาย	589,623	48.2	93,424.19	46.4	496,199.31	48.5
• หญิง	633,858	51.8	107,870.77	53.6	525,987.71	51.5

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของสมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามการประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาและเขตการปกครอง

การประสบเหตุอาชญากรรม	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	1,223,482	100.0	201,295	100.0	1,022,187	100.0
● ประสบเหตุอาชญากรรม	8,408	0.7	2,031	1.0	6,377	0.6
● ไม่ประสบเหตุอาชญากรรม	1,215,074	99.3	199,264	99.0	1,015,810	99.4

ตอนที่ 2
ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษาภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2549 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 8,408 คนนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.0 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูลในการสำรวจครั้งนี้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2549 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลมีจำนวน 2,031 คนนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.4 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ร้อยละ 2.4 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่อยู่นอกเขตเทศบาลมีจำนวน 6,377 คนนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 4.7 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ขณะเดียวกันในภาพรวม เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 8,408 คน นั้น ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 18,369 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 97.1 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.0 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล ซึ่งมี 2,031 คนนั้น ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 4,792 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 97.5 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 1.5 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือ

แอบอ้างใช้เอกสาร ร้อยละ 1.0 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล ซึ่งมี 6,377 คนนั้นประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 13,577 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 97.0 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.2 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม และจำนวนครั้งที่ประสบเหตุในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา จำแนกตามประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ประเภทอาชญากรรม	จำนวนผู้ตอบสัมภาษณ์		จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	8,408	100	18,369	100
• อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน	7,889	93.8	17,844	97.1
• อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย	370	4.4	372	2.0
• อาชญากรรมทางเพศ	-	-	-	-
• อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างการใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงิน หรือแอบอ้างการใช้เอกสาร	149	1.8	153	0.9
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	4,792	100.0
• อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน	1,914	94.3	4,670	97.5
• อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย	68	3.4	70	1.5
• อาชญากรรมทางเพศ	-	-	-	-
• อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างการใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงิน หรือแอบอ้างการใช้เอกสาร	48	2.4	52	1.0
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	13,577	100.0
• อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน	5,974	93.7	13,174	97.0
• อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย	302	4.7	302	2.2
• อาชญากรรมทางเพศ	-	-	-	-
• อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างการใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงิน หรือแอบอ้างการใช้เอกสาร	101	1.6	101	0.8

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1 - 4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 76.6 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 22.2 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.3 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.5 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 1.2 ไม่ตอบ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่ในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 78.3 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 20.2 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.8 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.4 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.1 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 1.5 ไม่ตอบ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 76.1 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 22.9 ในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.1 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.5 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็น ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 1.0 ไม่ตอบ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม พบว่า ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำมากที่สุดถึงร้อยละ 23.7 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 2.3 ส่วนอาชญากรรมประเภทต่อชีวิตและร่างกายไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำมากที่สุดถึงร้อยละ 21.3 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ 7.1 ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ ในส่วนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำมากที่สุดถึงร้อยละ 24.4 ส่วนอาชญากรรมประเภทต่อชีวิตและร่างกายและอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจำนวนครั้งที่ประสบเหตุอาชญากรรม ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

จำนวนครั้งในการประสบเหตุอาชญากรรม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• 1 ครั้ง	6,440	76.6	5944	75.4	350	94.5	-	-	145	97.7
• 2 ครั้ง	950	11.3	946	12.0	-	-	-	-	3	2.3
• 3 ครั้ง	462	5.5	462	5.9	-	-	-	-	-	-
• 4 ครั้งขึ้นไป	459	5.5	459	5.8	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	98	1.1	78	1.0	20	5.5	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• 1 ครั้ง	1,590	78.3	1480	77.3	65	95.0	-	-	44	92.9
• 2 ครั้ง	178	8.8	174	9.1	-	-	-	-	3	7.1
• 3 ครั้ง	109	5.4	109	5.7	-	-	-	-	-	-
• 4 ครั้งขึ้นไป	123	6.1	123	6.4	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	31	1.5	27	1.4	3	5.0	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• 1 ครั้ง	4,850	76.1	4464	74.7	285	94.4	-	-	101	100.0
• 2 ครั้ง	772	12.1	772	12.9	-	-	-	-	-	-
• 3 ครั้ง	352	5.5	352	5.9	-	-	-	-	-	-
• 4 ครั้งขึ้นไป	336	5.3	336	5.6	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	67	1.0	50	0.9	17	5.6	-	-	-	-

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ พบว่ามีลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวมพบว่า

มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 22.2 และในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 36.5 โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ) นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 77.6 โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จะมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมีผู้กระทำผิดคนเดียวกัน และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ)

อย่างไรก็ตามเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 72.9 โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายและอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกมากที่สุด (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัด และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ) โดยมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 27.1 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลว่าเพราะเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น ร้อยละ 19.9 ผู้ต้องหาเสียชีวิต/ผู้กระทำผิดติดคุก/พูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว ร้อยละ 4.2 และมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 3.0 ที่ไม่ให้เหตุผล

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 20.2 และในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 21.6 โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ) นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 71.4 โดยเฉพาะต่อชีวิตและร่างกาย และการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสารมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัด

ในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมีผู้กระทำผิดคนเดียวกัน และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ) นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 81.3 โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายและอาชญากรรมต่อทรัพย์สินซึ่งเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกมากที่สุด ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัด และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ) โดยมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 18.7 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลว่าเพราะเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น ร้อยละ 13.1 ผู้ต้องหาเสียชีวิต/ผู้กระทำผิดติดคุก/พูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว ร้อยละ 0.9 และมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 4.7 ที่ไม่ให้เหตุผล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 22.9 และในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 40.9 โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายและอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ) นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 79.3 โดยเฉพาะต่อชีวิตและร่างกาย (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมีผู้กระทำผิดคนเดียวกัน และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ) อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 70.5 โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายและอาชญากรรมต่อทรัพย์สินซึ่งเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกมากที่สุด ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดและไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ) โดยมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 29.5 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลว่าเพราะเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น ร้อยละ 21.8 ผู้ต้องหาเสียชีวิต/ผู้กระทำผิดติดคุก/พูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว ร้อยละ 5.1 และมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 2.6 ที่ไม่ให้เหตุผล

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการประสบเหตุอาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การเกิดอาชญากรรมมากกว่า 1 ครั้ง	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
● ใช่	1,870	22.2	1,867	23.7	-	-	-	-	3	2.3
● ไม่ใช่	6,440	76.6	5,944	75.4	350	94.5	-	-	145	97.7
● ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	98	1.2	78	1.1	20	5.5	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	1,914	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
● ใช่	410	20.2	407	21.3	-	-	-	-	3	7.1
● ไม่ใช่	1,590	78.3	1,480	77.3	65	95.0	-	-	44	92.9
● ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	31	1.5	27	1.4	3	5.0	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
● ใช่	1,460	22.9	1,460	24.4	-	-	-	-	-	-
● ไม่ใช่	4,850	76.1	4,464	74.7	285	94.4	-	-	101	100.0
● ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	67	1.0	50	0.9	17	5.6	-	-	-	-

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**2,019**	**100.0**	**1,995**	**100.0**	**20**	**100.0**	**-**	**-**	**3**	**100.0**
• ใช่	737	36.5	720	36.1	17	83.1	-	-	-	-
• ไม่ใช่	260	12.9	260	13.0	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1,022	50.6	1,015	50.9	3	16.9	-	-	3	100.0
ในเขตเทศบาล	**458**	**100.0**	**451**	**100.0**	**3**	**100.0**	**-**	**-**	**3**	**100.0**
• ใช่	99	21.6	99	22.0	-	-	-	-	-	-
• ไม่ใช่	75	16.4	75	16.7	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	284	62.0	277	61.3	3	100.0	-	-	3	100.0
นอกเขตเทศบาล	**1,561**	**100.0**	**1,544**	**100.0**	**17**	**100.0**	**-**	**-**	**-**	**-**
• ใช่	638	40.9	621	40.2	17	100.0	-	-	-	-
• ไม่ใช่	185	11.8	185	12.0	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	738	47.3	738	47.8	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : 1/ เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง

ลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**1,759**	**100.0**	**1,735**	**100.0**	**20**	**100.0**	**-**	**-**	**3**	**100.0**
• ใช่	1,364	77.6	1,341	77.3	20	100.0	-	-	3	100.0
• ไม่ใช่	84	4.8	84	4.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	310	17.6	310	17.8	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**383**	**100.0**	**376**	**100.0**	**3**	**100.0**	**-**	**-**	**3**	**100.0**
• ใช่	273	71.4	267	70.9	3	100.0	-	-	3	100.0
• ไม่ใช่	17	4.5	17	4.5	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	92	24.1	92	24.6	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**1,376**	**100.0**	**1,359**	**100.0**	**17**	**100.0**	**-**	**-**	**-**	**-**
• ใช่	1,091	79.3	1,074	79.0	17	100.0	-	-	-	-
• ไม่ใช่	67	4.9	67	4.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	218	15.8	218	16.1	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : 1/ เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมีผู้กระทำผิดคนเดียวกัน และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการคาดว่าจะประสบ / ไม่ประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	1,675	100.0	1,651	100.0	20	100.0	-	-	3	100.0
- คาดว่าจะประสบ	1,220	72.9	1,200	72.7	20	100.0	-	-		
- คาดว่าจะไม่ประสบ เพราะ	454	27.1	451	27.3	-	-	-	-	3	100.0
• เพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น	333	19.9	330	20.0	-	-	-	-	3	100.0
• ผู้ต้องหาเสียชีวิต/ผู้กระทำผิดติดคุก/พูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว	71	4.2	71	4.3	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	51	3.0	51	3.1	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	366	100.0	359	100.0	3	100.0	-	-	3	100.0
- คาดว่าจะประสบ	297	81.3	294	81.9	3	100.0	-	-	-	-
- คาดว่าจะไม่ประสบ เพราะ	68	18.7	65	18.1	-	-	-	-	3	100.0
• เพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น	48	13.1	44	12.4	-	-	-	-	3	100.0
• ผู้ต้องหาเสียชีวิต/ผู้กระทำผิดติดคุก/พูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว	3	0.9	3	1.0	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	4.7	17	4.8	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการคาดว่าจะประสบ / ไม่ประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	1,309	100.0	1,292	100.0	17	100.0	-	-	-	-
- **คาดว่าจะประสบ**	923	70.5	906	70.1	17	100.0	-	-	-	-
- **คาดว่าจะไม่ประสบ** เพราะ	386	29.5	386	29.9	-	-	-	-	-	-
• เพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น	285	21.8	285	22.1	-	-	-	-	-	-
• ผู้ต้องหาเสียชีวิต/ผู้กระทำผิดติดคุก/พูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว	67	5.1	67	5.2	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	34	2.6	34	2.6	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัด และไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชในรอบปี พ.ศ. 2549 มีลักษณะอย่างไร พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนมากมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.7 โดยมีอายุเฉลี่ยประมาณ 47.1 ปี แต่เหยื่ออาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนมากมีอายุระหว่าง 35 - 44 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.1 อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 และพบว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 1,693 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.1

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่าส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ 59.1 มีสัญชาติและเชื้อชาติไทย คือ ร้อยละ 99.9 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.7 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 58.5 เป็นผู้มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 51.3 ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 52.3 รองลงมามีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 23.7 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกรเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 30.9 รองลงมาคือ เกษตรกร และค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 27.2 และร้อยละ 20.1 ตามลำดับ ส่วนเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ นั้น ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร คือ ร้อยละ 58.8 รองลงมามีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 29.7

นอกจากนี้ ร้อยละ 78.4 ของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 45.7 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 75.7 ผู้อาศัย ร้อยละ 16.4 และผู้เช่า ร้อยละ 7.5 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 72.5 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดร้อยละ 30.3 มีอายุเฉลี่ย 43.4 ปี ยกเว้นเหยื่ออาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35 - 44 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.7 เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.2 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 267 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.1 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ 57.9 มีสัญชาติและเชื้อชาติไทยเท่ากัน คือ ร้อยละ 99.5 นับถือศาสนาพุทธ ถึงร้อยละ 95.3 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 36.5 ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 53.4 ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 53.9 เช่นเดียวกับผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว คือ ร้อยละ 57.1 ในขณะที่ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายนั้น เหยื่ออาชญากรรมมีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คือ ร้อยละ 35.0 รองลงมาเป็นนักเรียน นักศึกษา และผู้มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกร ร้อยละ 25.0 และร้อยละ 20.0 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 70.9 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001บาท ร้อยละ 35.4 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 55.7 ผู้เช่า ร้อยละ 25.1 และผู้อยู่อาศัย ร้อยละ18.2 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 73.7 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี ถึงร้อยละ 33.4 อายุเฉลี่ย 48.3 ปี และไม่มีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 1,426 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.4 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 59.5 ทั้งหมดมีสัญชาติไทยและเชื้อชาติไทย ร้อยละ 97.1 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 65.5 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 64.7 ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินและอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร คือ ร้อยละ 66.0 และร้อยละ 83.3 ตามลำดับ ส่วนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีอาชีพเกษตรกร และอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกรพอๆ กัน คือ ร้อยละ 33.3 กว่าครึ่งหนึ่งของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 80.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 48.9 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 82.1 ผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 15.8 และผู้เช่า ร้อยละ1.8 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 72.1 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง

ลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• ชาย	4,969	59.1	4,665	59.1	219	59.1	-	-	84	56.7
• หญิง	3,439	40.9	3,223	40.9	151	40.9	-	-	64	43.3
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• ชาย	1,176	57.9	1,108	57.9	51	75.0	-	-	17	35.7
• หญิง	855	42.1	807	42.1	17	25.0	-	-	31	64.3
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• ชาย	3,793	59.5	3,558	59.6	168	55.6	-	-	67	66.7
• หญิง	2,584	40.5	2,417	40.4	134	44.4	-	-	34	33.3
2. อายุ										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• 15-17 ปี	24	0.3	17	0.2	3	0.8	-	-	3	2.3
• 18-24 ปี	324	3.9	213	2.7	104	28.2	-	-	7	4.6
• 25-34 ปี	1,213	14.4	1,179	14.9	20	5.5	-	-	14	9.2
• 35-44 ปี	2,407	28.6	2,252	28.5	104	28.2	-	-	51	34.1
• 45-59 ปี	2,747	32.7	2,588	32.8	118	31.8	-	-	40	27.2
• 60 ปีขึ้นไป	1,693	20.1	1,639	20.8	20	5.5	-	-	34	22.6
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• 15-17 ปี	24	1.2	17	0.9	3	5.0	-	-	3	7.1
• 18-24 ปี	106	5.2	79	4.1	21	30.0	-	-	7	14.3
• 25-34 ปี	424	20.9	407	21.3	3	5.0	-	-	14	28.6

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• 35-44 ปี	595	29.3	557	29.1	21	30.0	-	-	17	35.7
• 45-59 ปี	615	30.3	591	30.9	17	25.0	-	-	7	14.3
• 60 ปีขึ้นไป	267	13.1	263	13.8	3	5.0	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• 15-17 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 18-24 ปี	218	3.4	134	2.2	84	27.8	-	-	-	-
• 25-34 ปี	789	12.4	772	12.9	17	5.6	-	-	-	-
• 35-44 ปี	1,812	28.4	1,695	28.4	84	27.8	-	-	34	33.3
• 45-59 ปี	2,131	33.4	1,997	33.4	101	33.3	-	-	34	33.3
• 60 ปีขึ้นไป	1,426	22.4	1,376	23.1	17	5.5	-	-	34	33.3
3. สัญชาติ										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• ไทย	8,398	99.9	7,879	99.9	370	100.0	-	-	149	100.00
• จีน	10	0.1	10	0.1	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• ไทย	2,020	99.5	1,904	99.5	68	100.0	-	-	48	100.0
• จีน	10	0.5	10	0.5	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• ไทย	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
• จีน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. เชื้อชาติ										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• ไทย	8,398	99.9	7,879	99.9	370	100.00	-	-	149	100.00
• จีน	10	0.1	10	0.1	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• ไทย	2,020	99.5	1,904	99.5	68	100.0	-	-	48	100.0
• จีน	10	0.5	10	0.5	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• ไทย	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
• จีน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. ศาสนา										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• พุทธ	8,128	96.7	7,619	96.6	364	98.2	-	-	145	97.7
• คริสต์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• อิสลาม	280	3.3	270	3.4	7	1.8	-	-	3	2.3
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• พุทธ	1,935	95.3	1,829	95.5	62	90.0	-	-	44	92.9
• คริสต์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• อิสลาม	96	4.7	85	4.5	7	10.0	-	-	3	7.1

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
• พุทธ	6,193	97.1	5,790	96.9	302	100.0	-	-	101	100.0
• คริสต์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• อิสลาม	185	2.9	185	3.1	-	-	-	-	-	-
6. การศึกษาสูงสุด										
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
• ไม่ได้รับการศึกษา	249	3.0	242	3.1	7	1.8	-	-	-	-
• ประถมศึกษา	4,921	58.5	4,635	58.7	209	56.3	-	-	77	52.1
• มัธยมศึกษาตอนต้น	934	11.1	900	11.4	24	6.4	-	-	10	6.9
• มัธยมศึกษาตอนปลาย	813	9.7	729	9.2	64	17.3	-	-	20	13.6
• ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	691	8.2	610	7.7	51	13.7	-	-	30	20.5
• ปริญญาตรี	735	8.7	708	9.0	17	4.5	-	-	10	6.9
• สูงกว่าปริญญาตรี	31	0.4	31	0.4	-	-	-	-	-	-
• อื่น ๆ	34	0.4	34	0.4	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	1,914	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
• ไม่ได้รับการศึกษา	48	2.4	41	2.1	7	10.0	-	-	-	-
• ประถมศึกษา	742	36.5	708	37.0	24	35.0	-	-	10	21.4
• มัธยมศึกษาตอนต้น	246	12.1	229	12.0	7	10.0	-	-	10	21.4
• มัธยมศึกษาตอนปลาย	243	12.0	226	11.8	14	20.0	-	-	3	7.2

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	338	16.7	308	16.1	17	25.0	-	-	14	28.6
• ปริญญาตรี	383	18.9	373	19.5	-	-	-	-	10	21.4
• สูงกว่าปริญญาตรี	31	1.5	31	1.6	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• ไม่ได้รับการศึกษา	201	3.2	201	3.4	-	-	-	-	-	-
• ประถมศึกษา	4,179	65.5	3,927	65.7	185	61.1	-	-	67	66.6
• มัธยมศึกษาตอนต้น	688	10.8	671	11.2	17	5.6	-	-	-	-
• มัธยมศึกษาตอนปลาย	571	8.9	503	8.4	50	16.7	-	-	17	16.7
• ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	352	5.5	302	5.1	34	11.0	-	-	17	16.7
• ปริญญาตรี	352	5.5	336	5.6	17	5.6	-	-	-	-
• สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• อื่น ๆ	34	0.6	34	0.6	-	-	-	-	-	-
7. อาชีพ										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	396	4.7	392	5.0	3	0.9	-	-	-	-
• พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	331	3.9	328	4.2	-	-	-	-	3	2.3
• ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1,990	23.7	1,871	23.7	74	20.1	-	-	44	29.7
• เกษตรกร	4,313	51.3	4,125	52.3	101	27.2	-	-	87	58.8

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• รับจ้างทั่วไป/กรรมกร	351	4.2	234	3.0	114	30.9	-	-	3	2.3
• นักเรียน/นักศึกษา	126	1.5	81	1.0	34	9.1	-	-	10	6.9
• แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	638	7.6	627	8.0	10	2.7	-	-	-	-
• อื่น ๆ	263	3.1	230	2.9	34	9.1	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	161	7.9	157	8.2	3	5.0	-	-	-	-
• พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	130	6.4	126	6.6	-	-	-	-	3	7.1
• ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1,084	53.4	1,032	53.9	24	35.0	-	-	27	57.1
• เกษตรกร	185	9.1	181	9.5	-	-	-	-	3	7.1
• รับจ้างทั่วไป/กรรมกร	133	6.6	116	6.1	14	20.0	-	-	3	7.1
• นักเรียน/นักศึกษา	75	3.7	48	2.5	17	25.0	-	-	10	21.4
• แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	185	9.1	174	9.1	10	15.0	-	-	-	-
• อื่น ๆ	79	3.9	79	4.1	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	235	3.7	235	3.9	-	-	-	-	-	-
• พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	201	3.2	201	3.4	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	906	14.2	839	14.0	50	16.7	-	-	17	16.7
• เกษตรกร	4,128	64.7	3,944	66.0	101	33.3	-	-	84	83.3
• รับจ้างทั่วไป/กรรมกร	218	3.4	117	2.0	101	33.3	-	-	-	-
• นักเรียน/นักศึกษา	50	0.8	34	0.6	17	5.6	-	-	-	-
• แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	453	7.1	453	7.6	-	-	-	-	-	-
• อื่น ๆ	185	2.9	151	2.5	34	11.1	-	-	-	-
8. สถานภาพสมรส										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• โสด	778	9.3	650	8.2	111	30.0	-	-	17	11.5
• สมรส	6,591	78.4	6,258	79.3	205	55.5	-	-	128	86.2
• หย่า	21	0.2	21	0.3	-	-	-	-	-	-
• หม้าย	815	9.7	775	9.8	37	10.0	-	-	3	2.3
• แยกกันอยู่	168	2.0	152	1.9	17	4.5	-	-	-	-
• แยกกันอยู่ด้วยเหตุจำเป็นทางอาชีพ	17	0.2	17	0.2	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	0.2	17	0.2	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• โสด	359	17.7	315	16.4	27	40.0	-	-	17	35.7
• สมรส	1,439	70.9	1,374	71.8	38	55.0	-	-	27	57.1
• หย่า	21	1.0	21	1.1	-	-	-	-	-	-
• หม้าย	178	8.8	171	8.9	3	5.0	-	-	3	7.2

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• แยกกันอยู่	34	1.7	34	1.8	-	-	-	-	-	-
• แยกกันอยู่ด้วยเหตุจำเป็นทางอาชีพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• โสด	420	6.6	336	5.6	84	27.8	-	-	-	-
• สมรส	5,152	80.8	4,884	81.7	168	55.6	-	-	101	100.0
• หย่า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• หม้าย	638	10.0	604	10.1	34	11.1	-	-	-	-
• แยกกันอยู่	134	2.0	117	2.0	17	5.5	-	-	-	-
• แยกกันอยู่ด้วยเหตุจำเป็นทางอาชีพ	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-
9. **รายได้เฉลี่ยต่อเดือน** (บาท)										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• ≤ 5,000	3,839	45.7	3,469	44.0	246	66.4	-	-	125	83.9
• 5,001 – 10,000	2,764	32.9	2,670	33.8	88	23.7	-	-	7	4.6
• 10,001 – 15,000	689	8.2	682	8.7	3	0.9	-	-	3	2.3
• 15,001 – 20,000	487	5.8	460	5.8	17	4.5	-	-	10	6.9
• 20,001 – 25,000	152	1.8	152	1.9	-	-	-	-	-	-
• 25,001 – 30,000	253	3.0	236	3.0	17	4.5	-	-	-	-
• > 30,000	223	2.7	219	2.8	-	-	-	-	3	2.3

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• ≤ 5,000	718	35.4	650	33.9	44	65.0	-	-	24	50.0
• 5,001 – 10,000	667	32.8	639	33.4	21	30.0	-	-	7	14.4
• 10,001 – 15,000	253	12.5	246	12.9	3	5.0	-	-	3	7.1
• 15,001 – 20,000	219	10.8	209	10.9	-	-	-	-	10	21.4
• 20,001 – 25,000	34	1.7	34	1.8	-	-	-	-	-	-
• 25,001 – 30,000	68	3.4	68	3.6	-	-	-	-	-	-
• > 30,000	72	3.5	68	3.6	-	-	-	-	3	7.1
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• ≤ 5,000	3,121	48.9	2,819	47.2	201	66.7	-	-	101	100.0
• 5,001 – 10,000	2,098	32.9	2,031	34.0	67	22.1	-	-	-	-
• 10,001 – 15,000	436	6.8	436	7.3	-	-	-	-	-	-
• 15,001 – 20,000	269	4.2	252	4.2	17	5.6	-	-	-	-
• 20,001 – 25,000	117	1.8	117	2.0	-	-	-	-	-	-
• 25,001 – 30,000	185	2.9	168	2.8	17	5.6	-	-	-	-
• > 30,000	151	2.5	151	2.5	-	-	-	-	-	-
10. กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,892**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• เจ้าของกรรมสิทธิ์	6,368	75.7	6,044	76.6	199	53.6	-	-	125	83.9
• ผู้เช่า	627	7.5	569	7.2	44	11.8	-	-	14	9.2
• ผู้อาศัย	1,376	16.4	1,241	15.7	125	33.6	-	-	10	6.9

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• อื่น ๆ	37	0.4	34	0.4	3	1.0	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,918**	**100.2**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• เจ้าของกรรมสิทธิ์	1,132	55.7	1,077	56.3	31	45.0	-	-	24	50.0
• ผู้เช่า	509	25.1	485	25.4	10	15.0	-	-	14	28.6
• ผู้อาศัย	369	18.2	335	17.5	24	35.0	-	-	10	21.4
• อื่น ๆ	21	1.0	17	0.9	3	5.0	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• เจ้าของกรรมสิทธิ์	5,236	82.1	4,968	83.1	168	55.6	-	-	101	100.0
• ผู้เช่า	117	1.8	84	1.4	34	11.1	-	-	-	-
• ผู้อาศัย	1,007	15.8	906	15.2	101	33.3	-	-	-	-
• อื่น ๆ	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-
11.ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครัวเรือน										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• หัวหน้าครัวเรือน	6,096	72.5	5,843	74.1	152	40.9	-	-	101	68.0
• คู่สมรส	1,518	18.1	1,431	18.1	57	15.4	-	-	30	20.5
• บุตร	607	7.2	452	5.7	141	38.2	-	-	14	9.2
• พ่อ แม่	48	0.6	48	0.6	-	-	-	-	-	-
• ญาติ	85	1.0	65	0.8	20	5.5	-	-	-	-
• ผู้อาศัย	27	0.3	24	0.3	-	-	-	-	3	2.3
• อื่น ๆ	27	0.3	27	0.3	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากร	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	1,914	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
• หัวหน้าครัวเรือน	1,497	73.7	1,446	75.5	34	50.0	-	-	17	35.7
• คู่สมรส	260	12.8	239	12.5	7	10.0	-	-	14	28.6
• บุตร	171	8.4	133	7.0	24	35.0	-	-	14	28.6
• พ่อ แม่	31	1.5	31	1.6	-	-	-	-	-	-
• ญาติ	51	2.5	48	2.5	3	5.0	-	-	-	-
• ผู้อาศัย	10	0.5	7	0.4	-	-	-	-	3	7.1
• อื่น ๆ	10	0.5	10	0.5	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
• หัวหน้าครัวเรือน	4,598	72.1	4,397	73.6	117	38.9	-	-	84	83.3
• คู่สมรส	1,259	19.7	1,192	19.9	50	16.7	-	-	17	16.7
• บุตร	436	6.8	319	5.3	117	38.9	-	-	-	-
• พ่อ แม่	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-
• ญาติ	34	0.5	17	0.3	17	5.5	-	-	-	-
• ผู้อาศัย	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-
• อื่น ๆ	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภท ร้อยละ 89.3 มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 50.4 ตั้งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม และกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มักตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุดร้อยละ 42.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 61.4) ซึ่งอยู่

ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 60.6) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ เป็นที่น่าสังเกตว่าประชาชนที่พักอยู่ในเขตที่อยู่อาศัยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ต่อชีวิตและร่างกาย และการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ มากกว่าผู้ที่อยู่อาศัยในเขตอื่นๆ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 98.2) ซึ่งอยู่ในเขตเกษตรกรรม (ร้อยละ 51.6) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตที่อยู่อาศัย และกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มักตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับประชาชนที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะเขต / บริเวณที่อยู่อาศัย ประเภทของที่อยู่อาศัย ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ลักษณะเขต/บริเวณและประเภทที่อยู่อาศัย	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ลักษณะเขต/บริเวณที่อยู่อาศัย										
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
• เขตที่อยู่อาศัย	4,235	50.4	3,874	49.1	232	62.8	-	-	128	86.2
• เขตธุรกิจ	655	7.8	627	8.0	7	1.8	-	-	21	13.8
• เขตชุมชนแออัด	51	0.6	44	0.6	7	1.8	-	-	-	-
• เขตเกษตรกรรม	3,467	41.2	3,343	42.4	124	33.6	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	1,914	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
• เขตที่อยู่อาศัย	1,231	60.6	1,155	60.4	48	70.0	-	-	27	57.1
• เขตธุรกิจ	571	28.1	544	28.4	7	10.0	-	-	21	42.9
• เขตชุมชนแออัด	51	2.5	44	2.3	7	10.0	-	-	-	-
• เขตเกษตรกรรม	178	8.8	171	8.9	7	10.0	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
• เขตที่อยู่อาศัย	3,004	47.1	2,719	45.5	185	61.1	-	-	101	100.0
• เขตธุรกิจ	84	1.3	84	1.4	-	-	-	-	-	-
• เขตชุมชนแออัด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• เขตเกษตรกรรม	3,289	51.6	3,172	53.1	117	38.9	-	-	-	-

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะเขต/บริเวณที่อยู่อาศัย ประเภทของที่อยู่อาศัย ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะเขต/บริเวณ และประเภทที่อยู่อาศัย	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ประเภทที่อยู่อาศัย										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**367**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• บ้าน	7,508	89.3	7,039	89.2	343	93.6	-	-	125	83.9
• ตึกแถว	392	4.7	375	4.8	-	-	-	-	14	9.2
• ห้องแถว	358	4.3	324	4.1	24	6.4	-	-	10	6.9
• ห้องแบ่งเช่า	82	1.0	82	1.0	-	-	-	-	-	-
• ทาวน์เฮาส์	51	0.6	51	0.7	-	-	-	-	-	-
• ห้องชุด	17	0.2	17	0.2	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• บ้าน	1,248	61.4	1,166	60.9	58	85.0	-	-	24	50.0
• ตึกแถว	325	16.0	308	16.1	3	5.0	-	-	14	28.6
• ห้องแถว	308	15.2	291	15.2	7	10.0	-	-	10	21.4
• ห้องแบ่งเช่า	82	4.0	82	4.3	-	-	-	-	-	-
• ทาวน์เฮาส์	51	2.5	51	2.7	-	-	-	-	-	-
• ห้องชุด	17	0.8	17	0.9	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• บ้าน	6,260	98.2	5,874	98.3	285	94.4	-	-	101	100.0
• ตึกแถว	67	1.0	67	1.1	-	-	-	-	-	-
• ห้องแถว	50	0.8	34	0.6	17	5.6	-	-	-	-

3.3 ลักษณะความเป็นส่วนตัวของที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า ส่วนใหญ่ที่อยู่อาศัยเหล่านั้นไม่มีความเป็นส่วนตัว สามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 92.8) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 87.3) แม้จะไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 81.3) ก็ตาม

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ไม่มีความเป็นส่วนตัว สามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 86.7) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 77.8) แม้จะไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 59.9) ก็ตาม ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่ที่อยู่อาศัยเหล่านั้นไม่มีความเป็นส่วนตัวเช่นกัน สามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 94.7) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 90.3) แม้จะไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 88.2) ก็ตาม

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะของที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม การประกอบธุรกิจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ลักษณะที่พักอาศัย	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความสะดวกในการเข้าออกที่พักอาศัยของบุคคลภายนอก										
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
- **สะดวก** เนื่องจาก	7,802	92.8	7,334	93.0	350	94.5	-	-	118	79.5
• ไม่มีรั้วกั้น	7,339	87.3	6,881	87.2	343	92.7	-	-	115	77.2
• มีรั้วกั้นแต่สามารถเข้าออกได้ง่าย	352	4.2	352	4.5	-	-	-	-	-	-
• เป็นสถานประกอบการร้านค้า	688	8.2	638	8.1	20	5.5	-	-	30	20.5

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะของที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม การประกอบธุรกิจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะที่พักอาศัย	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• เป็นหอพัก/บ้านเช่าที่บุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงได้	58	0.7	54	0.7	3	0.9	-	-	-	-
• อื่นๆ	191	2.3	191	2.4	-	-	-	-	-	-
- **ไม่สะดวก** เนื่องจาก	**606**	**7.2**	**555**	**7.0**	**20**	**5.5**	-	-	**30**	**20.5**
• มีรั้วกั้น	582	6.9	531	6.7	20	5.5	-	-	30	20.5
• เป็นชุมชน/หมู่บ้านที่ห้ามบุคคล ภายนอกเข้า	54	0.6	54	0.7	-	-	-	-	-	-
• เป็นหอพัก/บ้านเช่าที่ห้ามบุคคล ภายนอกเข้า	349	4.2	316	4.0	17	4.5	-	-	17	11.3
• อื่นๆ	322	3.8	289	3.7	17	4.5	-	-	17	11.3
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	-	-	**48**	**100.0**
- **สะดวก** เนื่องจาก	**1,761**	**86.7**	**1,661**	**86.8**	**65**	**95.0**	-	-	**34**	**71.4**
• ไม่มีรั้วกั้น	1,583	77.8	1,494	77.9	58	85.0	-	-	31	64.3
• มีรั้วกั้น แต่สามารถเข้าออกได้ง่าย	157	7.7	147	7.7	7	10.0	-	-	3	7.1
• เป็นสถานประกอบการ	386	19.0	369	19.3	3	5.0	-	-	14	28.6
• เป็นหอพัก/บ้านเช่าที่บุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงได้	41	2.0	38	2.0	3	5.0	-	-	-	-
• อื่น ๆ	7	0.3	7	0.4	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะของที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม การประกอบธุรกิจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะที่พักอาศัย	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- **ไม่สะดวก** เนื่องจาก	270	13.3	253	13.2	3	5.0	-	-	14	28.6
• มีรั้วกั้น	263	12.9	246	12.8	3	5.0	-	-	14	28.6
• เป็นชุมชน/หมู่บ้านที่ห้ามบุคคลภายนอกเข้า	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• เป็นหอพัก/บ้านเช่าที่ห้ามบุคคลภายนอกเข้า	14	0.7	14	0.7	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
- **สะดวก** เนื่องจาก	6,042	94.7	5,672	94.9	285	94.4	-	-	84	83.3
• ไม่มีรั้วกั้น	5,756	90.3	5,387	90.2	285	94.4	-	-	84	83.3
• มีรั้วกั้น แต่สามารถเข้าออกได้ง่าย	352	5.5	352	5.9	-	-	-	-	-	-
• เป็นสถานประกอบการ	302	4.7	269	4.5	17	5.6	-	-	17	16.7
• เป็นหอพัก/บ้านเช่าที่บุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงได้	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-
• อื่น ๆ	185	2.9	185	3.1	-	-	-	-	-	-
- **ไม่สะดวก** เนื่องจาก	336	5.3	302	5.1	17	5.6	-	-	17	16.7
• มีรั้วกั้น	319	5.0	285	4.8	17	5.6	-	-	17	16.7

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะของที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม การประกอบธุรกิจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะที่พักอาศัย	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• เป็นชุมชน/หมู่บ้านที่ห้ามบุคคลภายนอกเข้า	50	0.8	50	0.8	-	-	-	-	-	-
• เป็นหอพัก/บ้านเช่าที่ห้ามบุคคลภายนอกเข้า	336	5.3	302	5.1	17	5.6	-	-	17	16.7
• อื่นๆ	319	5.0	285	4.8	17	5.6	-	-	17	16.7
2. การประกอบธุรกิจ										
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
- ไม่มี	6,839	81.3	6,421	81.4	306	82.7	-	-	111	74.9
- มี	1,569	18.7	1,467	18.6	64	17.3	-	-	37	25.1
• มีสัญลักษณ์แสดงการประกอบธุรกิจเห็นได้ชัดเจน	1,049	12.5	968	12.3	44	11.8	-	-	37	25.1
• ไม่มีสัญลักษณ์แสดงการประกอบธุรกิจ	506	6.0	486	6.2	20	5.5	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	14	0.2	14	0.2	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	1,914	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
- ไม่มี	1,217	59.9	1,135	59.3	55	80.0	-	-	27	57.1
- มี	814	40.1	779	40.7	14	20.0	-	-	21	42.9
• มีสัญลักษณ์แสดงการประกอบธุรกิจเห็นได้ชัดเจน	646	31.8	615	32.1	10	15.0	-	-	21	42.9

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามลักษณะของที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม การประกอบธุรกิจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ลักษณะที่พักอาศัย	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• ไม่มีสัญลักษณ์แสดงการประกอบธุรกิจ	154	7.6	150	7.8	3	5.0	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	14	0.7	14	0.7	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
- ไม่มี	5,622	88.2	5,286	88.5	252	83.3	-	-	84	83.3
- มี	755	11.8	688	11.5	50	16.7	-	-	17	16.7
• มีสัญลักษณ์แสดงการประกอบธุรกิจเห็นได้ชัดเจน	403	6.3	352	5.9	34	11.1	-	-	17	16.7
• ไม่มีสัญลักษณ์แสดงการประกอบธุรกิจ	352	5.5	336	5.6	17	5.6	-	-	-	-

หมายเหตุ: [1/] ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

3.4 <u>ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น</u>

ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัย โดยศึกษาจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 90.7 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 76.6 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่มาแล้วในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 80.1) คือจากอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 31.4) มากที่สุด และเพียงร้อยละ 19.9 ที่ย้ายถิ่นมาจากจังหวัดอื่นๆ โดยในจำนวนผู้ย้ายถิ่นเหล่านั้นร้อยละ 9.9 ย้ายถิ่นมาจากกรุงเทพมหานคร

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะของบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคืออาศัยอยู่บ้านพักดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 81.3 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 69.4ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี มาแล้ว 1 ครั้ง โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 85.6) คือจากอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 55.9) มากที่สุด และเพียงร้อยละ 14.4 ที่ย้ายถิ่นมาจากจังหวัดอื่นๆ โดยในจำนวนผู้ย้ายถิ่นเหล่านั้น ร้อยละ 7.2 ย้ายถิ่นมาจากกรุงเทพมหานคร ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 93.7 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 83.4 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี มาแล้ว 1 ครั้ง โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 75.0) คือจากอำเภอท่าศาลาและอำเภอพระพรหม (ร้อยละ 12.5) และเพียงร้อยละ 25.0 ที่ย้ายถิ่นมาจากจังหวัดอื่นๆ โดยในจำนวนผู้ย้ายถิ่นเหล่านั้น ร้อยละ 12.5 ย้ายถิ่นที่อยู่มาจากกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจำนวนครั้งที่ย้ายที่อยู่อาศัย สถานที่ที่ย้ายมาในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ระยะเวลาที่พักอาศัย และการย้ายถิ่น										
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• น้อยกว่า 1 ปี	156	1.9	129	1.6	20	5.5	-	-	7	4.6
• 1 – 5 ปี	627	7.5	590	7.5	34	9.0	-	-	3	2.3
• มากกว่า 5 ปี	7,626	90.7	7,171	90.9	317	85.5	-	-	138	93.1

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจำนวนครั้งที่ย้ายที่อยู่อาศัย สถานที่ที่ย้ายมาในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• น้อยกว่า 1 ปี	72	3.5	62	3.2	3	5.0	-	-	7	14.3
• 1 – 5 ปี	308	15.2	304	15.9	-	-	-	-	3	7.1
• มากกว่า 5 ปี	1,651	81.3	1,549	80.9	65	95.0	-	-	38	78.6
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• น้อยกว่า 1 ปี	84	1.3	67	1.1	17	5.6	-	-	-	-
• 1 – 5 ปี	319	5.0	285	4.8	34	11.1	-	-	-	-
• มากกว่า 5 ปี	5,974	93.7	5,622	94.1	252	83.3	-	-	101	100.0
2. จำนวนครั้งที่ย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี										
รวม	**782**	**100.0**	**718**	**100.0**	**54**	**100.0**	**-**	**-**	**10**	**100.0**
• 1 ครั้ง	599	76.6	538	74.9	54	100.0	-	-	7	66.7
• 2 ครั้ง	65	8.3	62	8.6	-	-	-	-	3	33.3
• 3 ครั้ง	54	6.9	54	7.5	-	-	-	-	-	-
• 4 ครั้งขึ้นไป	24	3.1	24	3.3	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	40	5.1	40	5.7	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจำนวนครั้งที่ย้ายที่อยู่อาศัย สถานที่ที่ย้ายมาในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	379	100.0	366	100.0	3	100.0	-	-	10	100.0
• 1 ครั้ง	263	69.4	253	69.2	3	100.0	-	-	7	66.7
• 2 ครั้ง	65	17.1	62	16.8	-	-	-	-	3	33.3
• 3 ครั้ง	21	5.4	21	5.6	-	-	-	-	-	-
• 4 ครั้งขึ้นไป	24	6.3	24	6.5	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	7	1.8	7	1.9	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	403	100.0	352	100.0	50	100.0	-	-	-	-
• 1 ครั้ง	336	83.4	285	81.0	50	100.0	-	-	-	-
• 2 ครั้ง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 3 ครั้ง	34	8.3	34	9.5	-	-	-	-	-	-
• 4 ครั้งขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	34	8.3	34	9.5	-	-	-	-	-	-
3. สถานที่ที่ย้ายมาในระยะเวลา 5 ปี										
รวม	782	100.0	701	100.0	71	100.0	-	-	10	100.0
- ย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช	627	80.1	566	80.7	54	76.2	-	-	7	66.7
• เมืองนครศรีธรรมราช	246	31.4	246	35.0	-	-	-	-	-	-
• พรหมคีรี	24	3.0	24	3.4	-	-	-	-	-	-
• ลานสะกา	34	4.3	17	2.4	17	23.8	-	-	-	-
• ฉวาง	3	0.4	3	0.5	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจำนวนครั้งที่ย้ายที่อยู่อาศัย สถานที่ที่ย้ายมาในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• พิปูน	17	2.1	17	2.4	-	-	-	-	-	-
• เชียรใหญ่	3	0.4	3	0.5	-	-	-	-	-	-
• ชะอวด	24	3.0	24	3.4	-	-	-	-	-	-
• ท่าศาลา	57	7.3	54	7.7	3	4.8	-	-	-	-
• ทุ่งสง	41	5.2	34	4.8	-	-	-	-	7	66.7
• นาบอน	17	2.1	17	2.4	-	-	-	-	-	-
• ทุ่งใหญ่	24	3.0	7	1.0	17	23.8	-	-	-	-
• ปากพนัง	37	4.8	37	5.3	-	-	-	-	-	-
• ร่อนพิบูลย์	17	2.2	17	2.4	-	-	-	-	-	-
• สิชล	3	0.4	3	0.5	-	-	-	-	-	-
• ขนอม	20	2.6	20	2.9	-	-	-	-	-	-
• ถ้ำพรรณรา	3	0.4	3	0.5	-	-	-	-	-	-
• พระพรหม	54	6.9	37	5.3	17	23.8	-	-	-	-
• เฉลิมพระเกียรติ	3	0.4	3	0.5	-	-	-	-	-	-
- ย้ายมาจากต่างจังหวัด	**155**	**19.9**	**135**	**19.3**	**17**	**23.8**	-	-	**3**	**33.3**
• กทม.	78	9.9	57	8.2	17	23.8	-	-	3	33.3
• ภาคกลาง	14	1.7	14	1.9	-	-	-	-	-	-
• ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	17	2.1	17	2.4	-	-	-	-	-	-
• ภาคใต้	47	6.0	47	6.7	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจำนวนครั้งที่ย้ายที่อยู่อาศัย สถานที่ที่ย้ายมาในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	379	100.0	366	100.0	3	100.0	-	-	10	100.0
- ย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช	325	85.6	315	86.0	3	100.0	-	-	7	66.7
• เมืองนครศรีธรรมราช	212	55.9	212	57.9	-	-	-	-	-	-
• พรหมคีรี	7	1.8	7	1.9	-	-	-	-	-	-
• ฉวาง	3	0.9	3	0.9	-	-	-	-	-	-
• เชียรใหญ่	3	0.9	3	0.9	-	-	-	-	-	-
• ชะอวด	7	1.8	7	1.9	-	-	-	-	-	-
• ท่าศาลา	7	1.8	3	0.9	3	100.0	-	-	-	-
• ทุ่งสง	24	6.3	17	4.7	-	-	-	-	7	66.7
• ทุ่งใหญ่	7	1.8	7	1.9	-	-	-	-	-	-
• ปากพนัง	21	5.4	21	5.6	-	-	-	-	-	-
• ร่อนพิบูลย์	17	4.5	17	4.7	-	-	-	-	-	-
• สิชล	3	0.9	3	0.9	-	-	-	-	-	-
• ขนอม	3	0.9	3	0.9	-	-	-	-	-	-
• ถ้ำพรรณรา	3	0.9	3	0.9	-	-	-	-	-	-
• พระพรหม	3	0.9	3	0.9	-	-	-	-	-	-
• เฉลิมพระเกียรติ	3	0.9	3	0.9	-	-	-	-	-	-
- ย้ายมาจากต่างจังหวัด	55	14.4	51	14.0	-	-	-	-	3	33.3
• กทม.	27	7.2	24	6.5	-	-	-	-	3	33.3
• ภาคกลาง	14	3.6	14	3.7	-	-	-	-	-	-
• ภาคใต้	14	3.6	14	3.7	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจำนวนครั้งที่ย้ายที่อยู่อาศัย สถานที่ที่ย้ายมาในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	403	100.0	336	100.0	67	100.0				-
- ย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช	302	75.0	252	75.0	50	75.0				-
• เมืองนครศรีธรรมราช	34	8.3	34	10.0	-	-				-
• พรหมคีรี	17	4.2	17	5.0	-	-				-
• ลานสะกา	34	8.3	17	5.0	17	25.0				-
• พิปูน	17	4.2	17	5.0	-	-				-
• ชะอวด	17	4.2	17	5.0	-	-				-
• ท่าศาลา	50	12.5	50	15.0	-	-	-	-	-	-
• ทุ่งสง	17	4.2	17	5.0	-	-	-	-	-	-
• นาบอน	17	4.2	17	5.0	-	-	-	-	-	-
• ทุ่งใหญ่	17	4.2	-	-	17	25.0	-	-	-	-
• ปากพนัง	17	4.2	17	5.0	-	-	-	-	-	-
• ขนอม	17	4.2	17	5.0	-	-	-	-	-	-
• พระพรหม	50	12.5	34	10.0	17	25.0	-	-	-	-
- ย้ายมาจากต่างจังหวัด	101	25.0	84	25.0	17	25.0	-	-	-	-
• กทม.	50	12.5	34	10.0	17	25.0	-	-	-	-
• ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	17	4.2	17	5.0	-	-	-	-	-	-
• ภาคใต้	34	8.3	34	10.0	-	-	-	-	-	-

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.2 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 15.5 ซึ่งในจำนวนที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองนั้นเป็นผู้ที่ประสบอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 88.2 ขณะที่อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่อเพียงร้อยละ 12.1 ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งไม่ตอบว่าเห็นหรือไม่เห็นผู้กระทำผิด

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.7 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 18.1 ซึ่งในจำนวนที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองนั้นส่วนใหญ่ประสบอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 85.0 ขณะที่อาชญากรรมต่อทรัพย์สินเหยื่อร้อยละ 15.7 พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งไม่ตอบว่าเห็นหรือไม่เห็นผู้กระทำผิด ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 14.7 ซึ่งในจำนวนที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองนั้นส่วนใหญ่ประสบอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 88.8 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินเพียง ร้อยละ 11.0 ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งไม่ตอบว่าเห็นหรือไม่เห็นผู้กระทำผิดเช่นกัน

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการเห็น / ไม่เห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การเห็น/ไม่เห็นผู้กระทำผิด	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**8,259**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	-	-	-	-
• เห็น	1,282	15.5	955	12.1	327	88.2	-	-	-	-
• ไม่เห็น	6,957	84.2	6,913	87.6	44	11.8	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	20	0.2	20	0.3	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**1,983**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	-	-	-	-
• เห็น	359	18.1	301	15.7	58	85.0	-	-	-	-
• ไม่เห็น	1,620	81.7	1,610	84.1	10	15.0	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**6,277**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	-	-	-	-
• เห็น	923	14.7	655	11.0	269	88.9	-	-	-	-
• ไม่เห็น	5,337	85.0	5,303	88.8	34	11.1	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	0.3	17	0.2	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

4.2 <u>การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน</u>

เหยื่ออาชญากรรมที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง จำนวน 1,282 คน หรือร้อยละ 15.5 จากจำนวนเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 85.8 ขณะที่มีเพียงร้อยละ 8.4 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน โดยเฉพาะในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 9.2 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 6.2 เคยก่ออาชญากรรมกับสมาชิกในครัวเรือน อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 5.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง จำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 จากจำนวนเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด จากรายงานพบว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 81.9 มีเพียงร้อยละ 6.7 เท่านั้นที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน โดยเฉพาะในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 6.8 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 5.9 เคยก่ออาชญากรรมกับสมาชิกในครัวเรือน และมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 11.4 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง จำนวน 923 คน หรือร้อยละ 14.7 จากจำนวนเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด และรายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 87.3 มีเพียงร้อยละ 9.1 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน โดยเฉพาะในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 10.3 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 6.3 และมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการเคย / ไม่เคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อผู้ประสบเหตุ / สมาชิกในครัวเรือน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อผู้ประสบเหตุ / สมาชิกในครัวเรือน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	1,282	100.0	955	100.0	327	100.0	-	-	-	-
• เคย	108	8.4	88	9.2	20	6.2	-	-	-	-
• ไม่เคย	1,100	85.8	813	85.1	286	87.6	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	68	5.3	48	5.0	20	6.2	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	7	0.5	7	0.7	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	359	100.0	301	100.0	58	100.0	-	-	-	-
• เคย	24	6.7	21	6.8	3	5.9	-	-	-	-
• ไม่เคย	294	81.9	243	80.7	51	88.2	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	34	9.5	31	10.2	3	5.9	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	7	1.9	7	2.3	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	923	100.0	655	100.0	269	100.0	-	-	-	-
• เคย	84	9.1	67	10.3	17	6.3	-	-	-	-
• ไม่เคย	806	87.3	571	87.2	235	87.5	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	34	3.6	17	2.5	17	6.2	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และ ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

4.3 <u>จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม</u>

เหยื่ออาชญากรรมที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง จำนวน 1,282 คน หรือร้อยละ 15.5 จากจำนวนเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 50.0 มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน และมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว ร้อยละ 42.1 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 7.9 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรม พบว่า กรณีที่ผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวนั้น อาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ44.2 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุเพียงคนเดียว ร้อยละ 36.1

ส่วนกรณีที่ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน พบว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่มีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมากกว่าหนึ่งคนคิดเป็นร้อยละ 62.9 ขณะที่อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 45.6 มีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมากกว่าหนึ่งคน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง จำนวน 359 คน หรือ ร้อยละ 18.1 จากจำนวนเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 47.6 รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียว และร้อยละ 42.9 มีผู้ร่วมกระทำผิดมากกว่า 1 คน อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 9.5 ซึ่งเมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรม พบว่า กรณีที่ผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวนั้น อาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.1 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 29.4 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว ส่วนกรณีที่ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน พบว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่มีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมากกว่าหนึ่งคน คิดเป็นร้อยละ 64.7 ส่วนอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 38.6 มีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมากกว่าหนึ่งคน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ที่เคยประสบพบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง จำนวน 923 คน หรือ ร้อยละ 14.7 จากจำนวนเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุส่วนใหญ่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน คิดเป็นร้อยละ 52.7 และมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวคิดเป็นร้อยละ 40.0 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรมพบว่า กรณีที่ผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวนั้น อาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.0 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีเพียง ร้อยละ 37.5 ส่วนกรณีที่ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน พบว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่มีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมากกว่าหนึ่งคน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ขณะที่อาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีจำนวน ร้อยละ 48.7

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามจำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	1,282	100.0	955	100.0	327	100.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	94	7.4	91	9.5	3	1.0	-	-	-	-
• 1 คน	540	42.1	422	44.2	118	36.1	-	-	-	-
• มากกว่า 1 คน	641	50.0	435	45.6	205	62.9	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	7	0.5	7	0.7	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	359	100.0	301	100.0	58	100.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	27	7.6	24	8.0	3	5.9	-	-	-	-
• 1 คน	171	47.6	154	51.1	17	29.4	-	-	-	-
• มากกว่า 1 คน	154	42.9	116	38.6	38	64.7	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	7	1.9	7	2.3	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	923	100	655	100	269	100	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	67	7.3	67	10.3	-	-	-	-	-	-
• 1 คน	369	40.0	269	41.0	101	37.5	-	-	-	-
• มากกว่า 1 คน	487	52.7	319	48.7	168	62.5	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และ ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 80.3 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.7 เมื่อจำแนกประเภทความผิด พบว่าผู้กระทำผิดต่อชีวิตร่างกายส่วนใหญ่ มีระดับอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.0 โดยผู้กระทำผิด ร้อยละ 46.2 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองแต่อย่างใด ขณะที่อีกร้อยละ 41.6 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบว่าผู้กระทำผิดที่กระทำอันตรายต่อตนนั้นเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองหรือไม่ และร้อยละ 54.8 ของเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจาก

ฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 32.4 ระบุว่าไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 12.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลระบุว่ากรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 70.7 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.4 เมื่อจำแนกประเภทความผิด พบว่าผู้กระทำผิดต่อชีวิตร่างกายส่วนใหญ่ มีระดับอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 66.6 โดยผู้กระทำผิดร้อยละ 37.9 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองแต่อย่างใด ขณะที่อีกร้อยละ 48.3 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบว่าผู้กระทำผิดที่กระทำอันตรายต่อตนนั้นเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองหรือไม่ และร้อยละ 48.3 ของเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 36.2 ระบุว่าไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 15.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลระบุว่ากรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 84.6 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.6 เมื่อจำแนกประเภทความผิด พบว่าผู้กระทำผิดต่อชีวิตร่างกายส่วนใหญ่ มีระดับอายุ18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยผู้กระทำผิดร้อยละ 50.0 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองแต่อย่างใด ขณะที่อีกร้อยละ 38.5 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบว่าผู้กระทำผิดที่กระทำอันตรายต่อตนนั้นเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองหรือไม่ และร้อยละ 57.7 ของเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 30.8 ระบุว่าไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 11.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ										
รวม	635	100.0	513	100.0	121	100.0	-	-	-	-
• ชาย	509	80.3	422	82.1	88	72.3	-	-	-	-
• หญิง	125	19.7	92	17.9	34	27.7	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	198	100.0	178	100.0	21	100.0	-	-	-	-
• ชาย	140	70.7	120	67.3	21	100.0	-	-	-	-
• หญิง	58	29.3	58	32.7	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	436	100.0	336	100.0	101	100.0	-	-	-	-
• ชาย	369	84.6	302	90.0	67	66.7	-	-	-	-
• หญิง	67	15.4	34	10.0	34	33.3	-	-	-	-
2. อายุ										
รวม	635	100.0	513	100.0	121	100.0	-	-	-	-
• ต่ำกว่า 18 ปี	104	16.5	104	20.3	-	-	-	-	-	-
• 18 – 25 ปี	233	36.7	179	34.9	54	44.4	-	-	-	-
• 26 – 35 ปี	98	15.4	81	15.8	17	13.8	-	-	-	-
• มากกว่า 35 ปี	149	23.4	101	19.7	47	39.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	51	8.0	47	9.2	3	2.8	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	198	100.0	178	100.0	21	100.0	-	-	-	-
• ต่ำกว่า 18 ปี	21	10.3	21	11.5	-	-	-	-	-	-
• 18 – 25 ปี	82	41.4	79	44.2	3	16.7	-	-	-	-
• 26 – 35 ปี	31	15.5	31	17.3	-	-	-	-	-	-
• มากกว่า 35 ปี	48	24.1	34	19.2	14	66.6	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	17	8.7	14	7.8	3	16.7	-	-	-	-

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	436	100.0	336	100.0	101	100.0	-	-	-	-
• ต่ำกว่า 18 ปี	84	19.2	84	25.0	-	-	-	-	-	-
• 18 – 25 ปี	151	34.6	101	30.0	50	50.0	-	-	-	-
• 26 – 35 ปี	67	15.4	50	15.0	17	16.7	-	-	-	-
• มากกว่า 35 ปี	101	23.1	67	20.0	34	33.3	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	34	7.7	34	10.0	-	-	-	-	-	-
3. การเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/ แก๊งกวนเมือง										
รวม	635	100.0	513	100.0	121	100.0	-	-	-	-
• เป็น	78	12.2	27	5.3	50	41.5	-	-	-	-
• ไม่เป็น	293	46.2	243	47.3	51	41.8	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	264	41.6	243	47.4	20	16.7	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	198	100.0	178	100.0	21	100.0	-	-	-	-
• เป็น	27	13.8	27	15.4	-	-	-	-	-	-
• ไม่เป็น	75	37.9	58	32.7	17	83.3	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	96	48.3	92	51.9	3	16.7	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	436	100.0	336	100.0	101	100.0	-	-	-	-
• เป็น	50	11.5	-	-	50	50.0	-	-	-	-
• ไม่เป็น	218	50.0	185	55.0	34	33.3	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	168	38.5	151	45.0	17	16.7	-	-	-	-

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. การมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ										
รวม	635	100.0	513	100.0	121	100.0	-	-	-	-
• มี	81	12.8	37	7.3	44	36.2	-	-	-	-
• ไม่มี	347	54.8	287	55.9	61	50.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	206	32.4	189	36.8	17	13.8	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	198	100.0	178	100.0	21	100.0	-	-	-	-
• มี	31	15.5	21	11.5	10	50.0	-	-	-	-
• ไม่มี	96	48.3	85	48.1	10	50.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	72	36.2	72	40.4	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	436	100.0	336	100.0	101	100.0	-	-	-	-
• มี	50	11.5	17	5.0	34	33.3	-	-	-	-
• ไม่มี	252	57.7	201	60.0	50	50.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	134	30.8	117	35.0	17	16.7	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองและไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ และ ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 80.5 และระบุว่ามีทั้งเพศชายและหญิง ร้อยละ 13.1 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.2 โดยผู้กระทำผิดร้อยละ 30.0 ถูกระบุว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง ขณะที่อีกร้อยละ 49.5 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดที่กระทำอันตรายต่อตนนั้นเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองหรือไม่ และร้อยละ 36.8 ของเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 31.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ส่วนอีกร้อยละ 32.1 ระบุว่าไม่ทราบหรือไม่แน่ใจและไม่ตอบ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็น เพศชาย ร้อยละ 84.4 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.6 โดยผู้กระทำผิดร้อยละ 26.7 เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง ขณะที่อีกร้อยละ 53.3 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดที่กระทำอันตรายต่อตนนั้นเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองหรือไม่ และร้อยละ 22.2 ของเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 31.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ส่วนอีกร้อยละ 46.6 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจและไม่ตอบ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็น เพศชาย ร้อยละ 79.3 มีทั้งเพศชายและหญิง ร้อยละ 17.2 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.9 โดยผู้กระทำผิดร้อยละ 31.0 ถูกระบุว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง ขณะที่อีกร้อยละ 48.4 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดที่กระทำอันตรายต่อตนนั้นเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองหรือไม่ และร้อยละ 41.4 ของเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 31.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ส่วนอีกร้อยละ 27.6 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจและไม่ตอบ

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่า 1 คน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ										
รวม	641	100.0	435	100.0	205	100.0	-	-	-	-
• ชาย	516	80.5	364	83.7	152	73.8	-	-	-	-
• หญิง	7	1.1	3	0.8	3	1.7	-	-	-	-
• มีทั้งหญิงและชาย	84	13.1	50	11.6	34	16.3	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	10	1.6	10	2.4	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	24	3.7	7	1.5	17	8.2	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	154	100.0	116	100.0	38	100.0	-	-	-	-
• ชาย	130	84.4	96	82.4	34	90.9	-	-	-	-
• หญิง	7	4.4	3	2.9	3	9.1	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	10	6.7	10	8.8	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	7	4.4	7	5.9	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	487	100	319	100	168	100	-	-	-	-
• ชาย	386	79.3	269	84.2	117	70.0	-	-	-	-
• หญิง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• มีทั้งหญิงและชาย	84	17.2	50	15.8	34	20.0	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	3.4	-	-	17	10.0	-	-	-	-
2. อายุ										
รวม	641	100.0	435	100.0	205	100.0	-	-	-	-
• ต่ำกว่า 18 ปี	57	9.0	34	7.8	24	11.5	-	-	-	-
• 18 - 25 ปี	270	42.2	179	41.1	91	44.3	-	-	-	-
• 26 - 35 ปี	178	27.9	121	27.9	57	27.8	-	-	-	-
• มากกว่า 35 ปี	67	10.5	50	11.6	17	8.2	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	47	7.4	47	10.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	20	3.0	3	0.7	17	8.2	-	-	-	-

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่า 1 คน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด [2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	154	100.0	116	100.0	38	100.0	-	-	-	-
• ต่ำกว่า 18 ปี	24	15.6	17	14.7	7	18.2	-	-	-	-
• 18 - 25 ปี	85	55.6	62	52.9	24	63.6	-	-	-	-
• 26 - 35 ปี	27	17.8	21	17.6	7	18.2	-	-	-	-
• มากกว่า 35 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	14	8.9	14	11.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	2.1	3	2.9	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	487	100.0	319	100.0	168	100.0	-	-	-	-
• ต่ำกว่า 18 ปี	34	6.9	17	5.3	17	10.0	-	-	-	-
• 18 - 25 ปี	185	37.9	117	36.8	67	40.0	-	-	-	-
• 26 - 35 ปี	151	31.0	101	31.6	50	30.0	-	-	-	-
• มากกว่า 35 ปี	67	13.8	50	15.8	17	10.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	34	6.9	34	10.5	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	3.5	-	-	17	10.0	-	-	-	-
3. การเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/ แก๊งกวนเมือง										
รวม	641	100.0	435	100.0	205	100.0	-	-	-	-
• เป็น	192	30.0	104	24.0	88	42.7	-	-	-	-
• ไม่เป็น	111	17.4	91	20.9	20	9.8	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	317	49.5	236	54.3	81	39.3	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	20	3.1	3	0.8	17	8.2	-	-	-	-

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่า 1 คน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	154	100.0	116	100.0	38	100.0	-	-	-	-
• เป็น	41	26.7	21	17.6	21	54.5	-	-	-	-
• ไม่เป็น	27	17.8	24	20.6	3	9.1	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	82	53.3	68	58.9	14	36.4	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	2.2	3	2.9	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	487	100.0	319	100.0	168	100.0	-	-	-	-
• เป็น	151	31.0	84	26.3	67	40.0	-	-	-	-
• ไม่เป็น	84	17.2	67	21.1	17	10.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	235	48.4	168	52.6	67	40.0	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	3.4	-	-	17	10.0	-	-	-	-
4. การมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิด										
รวม	641	100.0	435	100.0	205	100.0	-	-	-	-
• มี	199	31.1	98	22.5	101	49.2	-	-	-	-
• ไม่มี	236	36.8	182	41.8	54	26.2	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	186	29.0	152	34.9	34	16.5	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	20	3.1	3	0.8	17	8.1	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	154	100.0	116	100.0	38	100.0	-	-	-	-
• มี	48	31.2	31	26.5	17	45.5	-	-	-	-
• ไม่มี	34	22.2	31	26.5	3	9.1	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	68	44.4	51	44.1	17	45.4	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	2.2	3	2.9	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่า 1 คน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	487	100.0	319	100.0	168	100.0	-	-	-	-
• มี	151	31.0	67	21.1	84	50.0	-	-	-	-
• ไม่มี	201	41.4	151	47.4	50	30.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	117	24.2	101	31.5	17	10.0	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	3.4	-	-	17	10.0	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองและไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

4.6 <u>ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด</u>

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 54.0 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิด ขณะที่ร้อยละ 11.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่ร้อยละ 77.6 ระบุว่าสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หากพบเห็นอีกครั้ง

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 52.7 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 12.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน และส่วนใหญ่ร้อยละ 60.9 ระบุว่าสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หากพบเห็นอีกครั้ง

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 62.5 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิด ขณะที่ร้อยละ 12.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนรู้จักด้วยความจำเป็นหรือรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่ร้อยละ 62.1 ระบุว่าสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หากพบเห็นอีกครั้ง ส่วนกรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 77.9 ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 6.7 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน และส่วนใหญ่ร้อยละ 51.1 ระบุว่าไม่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หากพบเห็นอีกครั้ง

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 50.1 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิด ขณะที่ร้อยละ 15.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และเป็นญาติ และส่วนใหญ่ร้อยละ 84.6 ระบุว่าสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หากพบเห็นอีกครั้ง ส่วนกรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 44.9 ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน กลุ่มที่ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพื่อนหรือคนเคยรู้จักคุ้นเคยกัน กับเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผินคิดเป็นร้อยละ 13.8 และส่วนใหญ่ร้อยละ 69.0 ระบุว่าสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หากพบเห็นอีกครั้ง

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประสบเหตุกับผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิดขณะเกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.ลักษณะความสัมพันธ์										
รวม	783	100.0	513	100.0	121	100.0	-	-	149	100.0
• เป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน	422	54.0	284	55.3	7	5.7	-	-	131	88.5
• เป็นเพื่อนบ้าน	91	11.6	71	13.7	17	13.8	-	-	3	2.3
• เป็นญาติ	87	11.2	71	13.7	17	13.8	-	-	-	-
• เป็นคนที่รู้จักด้วยความจำเป็น/ผิวเผิน	81	10.4	57	11.2	24	19.6	-	-	-	-
• เป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า	21	2.6	21	4.0	-	-	-	-	-	-
• เป็นเพื่อนร่วมงาน	20	2.6	-	-	20	16.7	-	-	-	-
• เป็นคู่สมรส	17	2.1	-	-	17	13.8	-	-	-	-
• เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือเพื่อนร่วมโรงเรียน	17	2.1	-	-	17	13.8	-	-	-	-
• เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา	7	0.9	7	1.3	-	-	-	-	-	-
• เป็นพี่น้อง	3	0.4	3	0.7	-	-	-	-	-	-
• เป็นอดีตคู่สมรส	3	0.4	-	-	3	2.8	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	14	1.7	-	-	-	-	-	-	14	9.2
ในเขตเทศบาล	246	100.0	178	100.0	21	100.0	-	-	48	100.0
• เป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน	154	62.5	116	65.5	7	33.3	-	-	31	64.3
• เป็นเพื่อนบ้าน	7	2.8	3	1.9	-	-	-	-	3	7.1
• เป็นญาติ	3	1.4	3	1.9	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประสบเหตุกับผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิดขณะ เกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล (ต่อ)										
• เป็นคนที่รู้จักด้วยความจำเป็น/ผิวเผิน	31	12.5	24	13.5	7	33.3	-	-	-	-
• เป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า	21	8.3	21	11.5	-	-	-	-	-	-
• เป็นเพื่อนร่วมงาน	3	1.4	-	-	3	16.7	-	-	-	-
• เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา	7	2.8	7	3.8	-	-	-	-	-	-
• เป็นพี่น้อง	3	1.4	3	1.9	-	-	-	-	-	-
• เป็นอดีตคู่สมรส	3	1.4	-	-	3	16.7	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	14	5.5	-	-	-	-	-	-	14	28.6
นอกเขตเทศบาล	**537**	**100.0**	**336**	**100.0**	**101**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• เป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน	269	50.1	168	50	-	-	-	-	101	100
• เป็นเพื่อนบ้าน	84	15.6	67	20.0	17	16.7	-	-	-	-
• เป็นญาติ	84	15.6	67	20.0	17	16.7	-	-	-	-
• เป็นคนที่รู้จักด้วยความจำเป็น/ผิวเผิน	50	9.4	34	10	17	16.7	-	-	-	-
• เป็นเพื่อนร่วมงาน	17	3.1	-	-	17	16.7	-	-	-	-
• เป็นคู่สมรส	17	3.1	-	-	17	16.7	-	-	-	-
• เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือเพื่อนร่วมโรงเรียน	17	3.1	-	-	17	16.7	-	-	-	-

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประสบเหตุกับผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิดขณะ เกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ความสามารถในการจดจำผู้กระทำผิด[2/]										
รวม	635	100.0	513	100.0	121	100.0	-	-	-	-
• จำได้	492	77.6	371	72.2	121	100.0	-	-	-	-
• จำไม่ได้	81	12.8	81	15.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	61	9.6	61	11.9	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	198	100.0	178	100.0	21	100.0	-	-	-	-
• จำได้	123	62.1	103	57.7	21	100.0	-	-	-	-
• จำไม่ได้	48	24.1	48	26.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	27	13.8	27	15.4	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	436	100.0	336	100.0	101	100.0	-	-	-	-
• จำได้	369	84.6	269	80.0	101	100.0	-	-	-	-
• จำไม่ได้	34	7.7	34	10.0	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	34	7.7	34	10.0	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง

[2/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประสบเหตุกับผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้กระทำผิดขณะ เกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.ลักษณะความสัมพันธ์										
รวม	641	100.0	435	100.0	205	100.0	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน	338	52.7	297	68.3	41	19.7	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	77	12.1	37	8.5	40	19.7	-	-	-	-
• บางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน	71	11.0	54	12.4	17	8.2	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน	57	8.9	20	4.6	37	18.0	-	-	-	-
• บางคนเป็นญาติ	34	5.2	17	3.9	17	8.2	-	-	-	-
• บางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	20	3.2	-	-	20	9.8	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นญาติ	17	2.6	-	-	17	8.2	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	7	1.1	7	1.6	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	20	3.2	3	0.7	17	8.2	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	154	100.0	116	100.0	38	100.0	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน	120	77.9	96	82.5	24	63.6	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	10	6.7	3	2.9	7	18.2	-	-	-	-

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประสบเหตุกับผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้กระทำผิดขณะเกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล (ต่อ)										
• บางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน	3	2.2	3	2.9	-	-	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน	7	4.4	3	2.9	3	9.1	-	-	-	-
• บางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	3	2.2	-	-	3	9.1	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	7	4.4	7	5.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	2.2	3	2.9	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**487**	**100.0**	**319**	**100.0**	**168**	**100.0**	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน	218	44.9	201	63.1	17	10.0	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	67	13.8	34	10.5	34	20.0	-	-	-	-
• บางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน	67	13.8	50	15.8	17	10.0	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน	50	10.3	17	5.3	34	20.0	-	-	-	-
• บางคนเป็นญาติ	34	7.0	17	5.3	17	10.0	-	-	-	-
• บางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	17	3.4	-	-	17	10.0	-	-	-	-
• ทั้งหมดเป็นญาติ	17	3.4	-	-	17	10.0	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	3.4	-	-	17	10.0	-	-	-	-

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประสบเหตุกับผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้กระทำผิดขณะเกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ความสามารถในการจดจำผู้กระทำผิด										
รวม	641	100.00	435	100	205	100	-	-	-	-
• จำได้	390	60.9	232	53.4	158	77.0	-	-	-	-
• จำไม่ได้	179	28.0	152	35.0	27	13.2	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	51	7.9	47	10.9	3	1.7	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	20	3.2	3	0.7	17	8.1	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	154	100.0	116	100.0	38	100.0	-	-	-	-
• จำได้	55	35.6	31	26.5	24	63.6	-	-	-	-
• จำไม่ได้	79	51.1	68	58.8	10	27.3	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	17	11.1	14	11.8	3	9.1	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	2.2	3	2.9	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	487	100.0	319	100.0	168	100.0	-	-	-	-
• จำได้	336	69.0	201	63.2	134	80.0	-	-	-	-
• จำไม่ได้	101	20.7	84	26.3	17	10.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	34	6.9	34	10.5	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	3.4	-	-	17	10.0	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง

4.7 การตอบโต้ผู้กระทำผิด

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมโต้ตอบผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงต่างๆ ดังนี้คือ ร้องขอความช่วยเหลือหรือร้องเรียกให้คนสนใจมากที่สุด ร้อยละ 26.2 รองลงมา ดิ้นรนขัดขืน ร้อยละ 22.8 ไล่ตามจับหรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ ร้อยละ 20.2 ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 18.8 หลบหนี หรือพยายามหลบหนี ร้อยละ 12.7 พยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผล ต่อรองหรืออ้อนวอน ร้อยละ 11.4 ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายผู้กระทำผิด โดยไม่มีอาวุธ และ พยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัวในสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 7.4 ทำร้ายผู้กระทำผิดด้วยอาวุธ ร้อยละ 6.7 และอื่นๆ ได้แก่ ร้อยละ 25.5 เรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือรปภ. ก็ร้องไห้ หรือส่งเสียงร้องเนื่องจากความกลัวหรือความเจ็บปวด

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมโต้ตอบการกระทำของผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงต่างๆ ดังนี้คือ ไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้มากที่สุด ร้อยละ 29.4 รองลงมา ร้องขอความช่วยเหลือ / ร้องเรียกให้คนสนใจ ร้อยละ 26.5 พยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว ร้อยละ 17.6 ดิ้นรน ขัดขืน และหลบหนี หรือพยายามหลบหนีในสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 11.8 ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 8.8 พยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผล ต่อรองหรืออ้อนวอน และร้องไห้ หรือส่งเสียงร้องเนื่องจากความกลัวหรือความเจ็บปวดในสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 5.9 และใช้วิธีอื่นๆ ร้อยละ 17.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมโต้ตอบการกระทำของผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงต่างๆ ดังนี้คือ ดิ้นรนขัดขืน และร้องขอความช่วยเหลือ / ร้องเรียกให้คนสนใจ มากที่สุดในสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 26.1 รองลงมา ไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ ร้อยละ 17.4 พยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผล ต่อรอง หรืออ้อนวอน และหลบหนี หรือพยายามหลบหนี ในสัดส่วนเท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 13.0 ทำร้ายผู้กระทำผิดด้วยอาวุธ ร้อยละ 8.7 พยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัวและเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ / เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ในสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 4.3 และใช้วิธีอื่นๆ ร้อยละ 21.7

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การตอบโต้ผู้กระทำผิด[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	502	100.0	341	100.0	162	100.0	-	-	-	-
• ร้องขอความช่วยเหลือ / ร้องเรียกให้คนสนใจ	131	26.2	94	27.7	37	22.9	-	-	-	-
• ดิ้นรน ขัดขืน	114	22.8	77	22.7	37	22.9	-	-	-	-
• ไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้	101	20.2	98	28.7	3	2.1	-	-	-	-
• ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ	94	18.8	24	6.9	71	43.7	-	-	-	-
• หลบหนี หรือพยายามหลบหนี	64	12.7	7	2.0	57	35.4	-	-	-	-
• พยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผล ต่อรอง หรืออ้อนวอน	57	11.4	17	4.9	40	25.0	-	-	-	-
• ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายผู้กระทำผิด โดยไม่มีอาวุธ	37	7.4	3	1.0	34	20.8	-	-	-	-
• พยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว	37	7.4	34	9.9	3	2.1	-	-	-	-
• ทำร้ายผู้กระทำผิดด้วยอาวุธ	34	6.7	34	9.9	-	-	-	-	-	-
• เรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ / เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	17	3.3	17	4.9	-	-	-	-	-	-
• ร้องไห้ หรือส่งเสียงร้องเนื่องจากความกลัวหรือความเจ็บปวด	7	1.4	3	1.0	3	2.1	-	-	-	-
• อื่นๆ	104	20.8	101	29.7	3	2.1	-	-	-	-

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การตอบโต้ผู้กระทำผิด[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	116	100.0	89	100.0	27	100.0	-	-	-	-
• ร้องขอความช่วยเหลือ / ร้องเรียกให้คนสนใจ	31	26.5	27	30.8	3	12.5	-	-	-	-
• ดิ้นรน ขัดขืน	14	11.8	10	11.5	3	12.5	-	-	-	-
• ไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้	34	29.4	31	34.6	3	12.5	-	-	-	-
• ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ	10	8.8	7	7.7	3	12.5	-	-	-	-
• หลบหนี หรือพยายามหลบหนี	14	11.8	7	7.7	7	25.0	-	-	-	-
• พยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผล ต่อรอง หรืออ้อนวอน	7	5.9	-	-	7	25.0	-	-	-	-
• ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายผู้กระทำผิด โดยไม่มีอาวุธ	3	2.9	3	3.8	-	-	-	-	-	-
• พยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว	21	17.6	17	19.2	3	12.5	-	-	-	-
• ร้องไห้ หรือส่งเสียงร้องเนื่องจากความกลัวหรือความเจ็บปวด	7	5.9	3	3.8	3	12.5	-	-	-	-
• อื่นๆ	21	17.6	17	19.2	3	12.5	-	-	-	-

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การตอบโต้ผู้กระทำผิด[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	386	100.0	252	100.0	134	100.0	-	-	-	-
• ร้องขอความช่วยเหลือ / ร้องเรียกให้คนสนใจ	101	26.1	67	26.7	34	25.0	-	-	-	-
• ดิ้นรน ขัดขืน	101	26.1	67	26.7	34	25.0	-	-	-	-
• ไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้	67	17.4	67	26.7	-	-	-	-	-	-
• หลบหนี หรือพยายามหลบหนี	50	13.0	-	-	50	37.5	-	-	-	-
• พยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผล ต่อรอง หรืออ้อนวอน	50	13.0	17	6.7	34	25.0	-	-	-	-
• พยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว	17	4.3	17	6.7	-	-	-	-	-	-
• ทำร้ายผู้กระทำผิดด้วยอาวุธ	34	8.7	34	13.3	-	-	-	-	-	-
• เรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ / เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	17	4.3	17	6.7	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ	84	21.7	84	33.3	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า ได้กระทำการปกป้องชีวิต/ทรัพย์สินขณะเกิดเหตุ และ ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

[2/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

4.8 ช่วงเวลาการตอบโต้ผู้กระทำผิด

พบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งตอบโต้ผู้กระทำผิดต่อเนื่องหรือตลอดเวลาเมื่อใดก็ได้ขณะถูกกระทำแต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 58.4 รองลงมามีการตอบโต้ผู้กระทำผิดระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 20.8 ตอบโต้หลังได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 8.7 ส่วนการตอบโต้ก่อนได้รับบาดเจ็บมีร้อยละ 7.4 และการตอบโต้ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา และได้รับบาดเจ็บมีเพียงร้อยละ 4.7 ตามลำดับ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเหยื่ออาชญากรรมมีการโต้ตอบต่อเนื่องหรือตลอดเวลา เมื่อใดก็ได้ขณะถูกกระทำแต่ไม่ได้รับบาดเจ็บมากที่สุด ร้อยละ 83.2 ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมมีการโต้ตอบระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งตอบโต้ผู้กระทำผิดต่อเนื่องหรือตลอดเวลาเมื่อใดก็ได้ขณะถูกกระทำแต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 64.8 รองลงมามีการตอบโต้ผู้กระทำผิดระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 17.6 ตอบโต้หลังได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 8.8 ส่วนการตอบโต้ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา และได้รับบาดเจ็บมีร้อยละ 5.9 และการตอบโต้ก่อนได้รับบาดเจ็บมีเพียงร้อยละ 2.9 ตามลำดับ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเหยื่ออาชญากรรมมีการโต้ตอบต่อเนื่องหรือตลอดเวลา เมื่อใดก็ได้ขณะถูกกระทำแต่ไม่ได้รับบาดเจ็บมากที่สุด ร้อยละ 73.1 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมมีการโต้ตอบต่อเนื่องหรือตลอดเวลา เมื่อใดก็ได้ขณะถูกกระทำแต่ไม่ได้รับบาดเจ็บมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 37.5

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งตอบโต้ผู้กระทำผิดต่อเนื่องหรือตลอดเวลาเมื่อใดก็ได้ขณะถูกกระทำแต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 56.6 รองลงมามีการตอบโต้ผู้กระทำผิดระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 21.7 มีกลุ่มที่ตอบโต้ก่อนได้รับบาดเจ็บและหลังได้รับบาดเจ็บในสัดส่วนเท่าๆ กันคือร้อยละ 8.7 และการตอบโต้ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา และได้รับบาดเจ็บมีเพียงร้อยละ 4.3 ตามลำดับ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเหยื่ออาชญากรรมมีการโต้ตอบต่อเนื่องหรือตลอดเวลา เมื่อใดก็ได้ขณะถูกกระทำแต่ไม่ได้รับบาดเจ็บมากที่สุด ร้อยละ 86.6 ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมมีการโต้ตอบระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามช่วงเวลาการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ช่วงเวลาการตอบโต้ผู้กระทำผิด	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**502**	**100.0**	**341**	**100.0**	**162**	**100.0**	-	-	-	-
• ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา / เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ	293	58.4	283	83.2	10	6.3	-	-	-	-
• ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ	104	20.8	30	8.9	74	45.8	-	-	-	-
• หลังได้รับบาดเจ็บ	44	8.7	3	1.0	40	25.0	-	-	-	-
• ก่อนได้รับบาดเจ็บ	37	7.4	17	4.9	20	12.5	-	-	-	-
• ต่อเนื่อง / ตลอดเวลาและได้รับบาดเจ็บ	24	4.7	7	2.0	17	10.4	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**116**	**100.0**	**89**	**100.0**	**27**	**100.0**	-	-	-	-
• ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา / เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ	75	64.8	65	73.1	10	37.5	-	-	-	-
• ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ	21	17.6	14	15.4	7	25.0	-	-	-	-
• หลังได้รับบาดเจ็บ	10	8.8	3	3.8	7	25.0	-	-	-	-
• ก่อนได้รับบาดเจ็บ	3	2.9	-	-	3	12.5	-	-	-	-
• ต่อเนื่อง / ตลอดเวลาและได้รับบาดเจ็บ	7	5.9	7	7.7	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามช่วงเวลาการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ช่วงเวลาการตอบโต้ผู้กระทำผิด	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	386	100.0	252	100.0	134	100.0	-	-	-	-
• ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา / เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ	218	56.6	218	86.6	-	-	-	-	-	-
• ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ	84	21.7	17	6.7	67	50.0	-	-	-	-
• หลังได้รับบาดเจ็บ	34	8.7	-	-	34	25.0	-	-	-	-
• ก่อนได้รับบาดเจ็บ	34	8.7	17	6.7	17	12.5	-	-	-	-
• ต่อเนื่อง / ตลอดเวลาและได้รับบาดเจ็บ	17	4.3	-	-	17	12.5	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า ได้กระทำการปกป้องชีวิต/ทรัพย์สินขณะเกิดเหตุ และ ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

4.9 ผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด

เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุว่า ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ ร้อยละ 39.7 ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป ร้อยละ 20.8 สามารถปกป้องทรัพย์สินไว้ได้ ร้อยละ 16.2 ผู้กระทำผิดโกรธ และมีพฤติกรรมรุนแรงมากขึ้น ร้อยละ 17.4 บาดเจ็บมากขึ้น หรือสูญเสียทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินถูกทำลายมากขึ้น ร้อยละ 14.7 เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลบหนีไปได้ ร้อยละ 4.7 สามารถหลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 3.4 สามารถปกป้องผู้อื่นในเหตุการณ์ ร้อยละ 3.3 ผู้อื่นในเหตุการณ์ถูกทำร้ายหรือได้รับบาดเจ็บมากขึ้น ร้อยละ 0.7 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 4.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งระบุว่า ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ ร้อยละ 55.9 สามารถปกป้องทรัพย์สินไว้ได้ ร้อยละ 26.5 ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป ร้อยละ 17.6 สามารถหลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 14.7 เหยื่ออาชญากรรมบาดเจ็บมากขึ้น หรือสูญเสียทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินถูกทำลายมากขึ้น และกระทำผิดสามารถหลบหนีไปได้ ในอัตราเท่าๆกัน คือ ร้อยละ 5.9 ผู้อื่นในเหตุการณ์ถูกทำร้าย หรือได้รับบาดเจ็บมากขึ้นและผู้กระทำผิดโกรธ และมีพฤติกรรมรุนแรงมากขึ้นในสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 2.9 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 5.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลจำนวนมากที่สุดระบุว่าผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ ร้อยละ 34.8 ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไปและผู้กระทำผิดโกรธ และมีพฤติกรรมรุนแรงมากขึ้นในสัดส่วนเท่าๆ กัน คือร้อยละ 21.7 เหยื่ออาชญากรรมบาดเจ็บมากขึ้นหรือสูญเสียทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินถูกทำลายมากขึ้น ร้อยละ 17.4 สามารถปกป้องทรัพย์สิน ร้อยละ 13.0 ผู้กระทำผิดสามารถหลบหนีไปได้และสามารถปกป้องผู้อื่นในเหตุการณ์ในสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 4.3 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 4.3

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง

ผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	502	100.0	341	100.0	162	100.0	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้	199	39.7	166	48.6	34	20.8	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป	104	20.8	101	29.7	3	2.1	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิดโกรธ และมีพฤติกรรมรุนแรงมากขึ้น	87	17.4	17	4.9	71	43.7	-	-	-	-
• สามารถปกป้องทรัพย์สิน	81	16.2	78	22.8	3	2.1	-	-	-	-
• บาดเจ็บมากขึ้น หรือสูญเสียทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินถูกทำลายมากขึ้น	74	14.7	40	11.9	34	20.8	-	-	-	-
• สามารถหลบหนีไปได้	24	4.7	-	-	24	14.6	-	-	-	-
• สามารถหลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บ	17	3.4	7	2.0	10	6.3	-	-	-	-
• สามารถปกป้องผู้อื่นในเหตุการณ์	17	3.3	17	4.9	-	-	-	-	-	-
• ผู้อื่นในเหตุการณ์ถูกทำร้ายหรือได้รับบาดเจ็บมากขึ้น	3	0.7	-	-	3	2.1	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	24	4.7	3	1.0	20	12.5	-	-	-	-

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง (ต่อ)

ผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	116	100.0	89	100.0	27	100.0	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้	65	55.9	65	73.1	-	-	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป	21	17.6	17	19.2	3	12.5	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิดโกรธ และมีพฤติกรรมรุนแรงมากขึ้น	3	2.9	-	-	3	12.5	-	-	-	-
• สามารถปกป้องทรัพย์สิน	31	26.5	27	30.8	3	12.5	-	-	-	-
• บาดเจ็บมากขึ้น หรือสูญเสียทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินถูกทำลายมากขึ้น	7	5.9	7	7.7	-	-	-	-	-	-
• สามารถหลบหนีไปได้	7	5.9	-	-	7	25.0	-	-	-	-
• สามารถหลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บ	17	14.7	7	7.7	10	37.5	-	-	-	-
• ผู้อื่นในเหตุการณ์ถูกทำร้าย หรือได้รับบาดเจ็บมากขึ้น	3	2.9	-	-	3	12.5	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	7	5.9	3	3.8	3	12.5	-	-	-	-

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง (ต่อ)

ผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	386	100.0	252	100.0	134	100.0	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้	134	34.8	101	40.0	34	25.0	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป	84	21.7	84	33.3	-	-	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิดโกรธ และมีพฤติกรรมรุนแรงมากขึ้น	84	21.7	17	6.7	67	50.0	-	-	-	-
• สามารถปกป้องทรัพย์สิน	50	13.0	50	20.0	-	-	-	-	-	-
• บาดเจ็บมากขึ้น หรือสูญเสียทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินถูกทำลายมากขึ้น	67	17.4	34	13.3	34	25.0	-	-	-	-
• สามารถหลบหนีไปได้	17	4.3	-	-	17	12.5	-	-	-	-
• สามารถปกป้องผู้อื่นในเหตุการณ์	17	4.3	17	6.7	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	17	4.3	-	-	17	12.5	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า ได้กระทำการปกป้องชีวิต/ทรัพย์สินขณะเกิดเหตุ และ ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

[2/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

4.10 ผู้เริ่มต้นใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง

ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่ของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ผู้กระทำผิดเป็นผู้ใช้กำลังเป็นคนแรก หรือเป็นผู้เริ่มต้นใช้ความรุนแรง ร้อยละ 39.6 รองลงมาปรากฏว่าผู้ประสบเหตุเป็นผู้เริ่มต้นใช้ความรุนแรง ร้อยละ 28.8 ไม่มีใครใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง คิดเป็นร้อยละ 26.9 ร้อยละ 1.4 มีผู้อื่นที่อยู่ในเหตุการณ์ใช้ความรุนแรง โดยอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่ง ผู้กระทำผิดใช้ความรุนแรงคิดเป็นร้อยละ 77.1 ขณะที่อาชญากรรมต่อทรัพย์สินนั้น เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่มีใครใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง คิดเป็นร้อยละ 38.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลระบุว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้น ผู้กระทำผิดเป็นผู้เริ่มต้นใช้ความรุนแรงเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 41.2 รองลงมาปรากฏว่าไม่มีใครใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง ร้อยละ 29.4 รองลงมาผู้ประสบเหตุเป็นผู้เริ่มต้นใช้ความรุนแรง ร้อยละ 23.5 และมีผู้อื่นที่อยู่ในเหตุการณ์ใช้ความรุนแรง ร้อยละ 5.9 โดยอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่ง ผู้กระทำผิดเป็นผู้เริ่มต้นใช้ความรุนแรงคิดเป็นร้อยละ 87.5 ขณะที่อาชญากรรมต่อทรัพย์สินนั้น เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่มีใครใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง คิดเป็นร้อยละ 34.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลระบุว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้น ผู้กระทำผิดเป็นผู้เริ่มต้นใช้ความรุนแรงเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 39.1 รองลงมาผู้ประสบเหตุเป็นผู้เริ่มต้นใช้ความรุนแรง ร้อยละ 30.4 ไม่มีใครใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง ร้อยละ 26.1 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ คือ ร้อยละ 4.4 ตามลำดับ โดยอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดเริ่มต้นใช้ความรุนแรงคิดเป็นร้อยละ 75.0 ขณะที่อาชญากรรมต่อทรัพย์สินนั้น เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่มีใครใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง คิดเป็นถึงร้อยละ 40.0

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามผู้ที่ใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลังเป็นคนแรกในเหตุการณ์ครั้งนี้ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ผู้ที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ครั้งนี้	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	502	100.0	341	100.0	162	100.0	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิด	199	39.6	74	21.8	125	77.1	-	-	-	-
• ผู้ประสบเหตุ	145	28.8	111	32.7	34	20.8	-	-	-	-
• ไม่มีใครใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง	135	26.9	131	38.6	3	2.1	-	-	-	-
• ผู้อื่นที่อยู่ในเหตุการณ์	7	1.4	7	2.0	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	17	3.3	17	4.9	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	116	100.0	89	100.0	27	100.0	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิด	48	41.2	24	26.9	24	87.5	-	-	-	-
• ผู้ประสบเหตุ	27	23.5	27	30.8	-	-	-	-	-	-
• ไม่มีใครใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง	34	29.4	31	34.6	3	12.5	-	-	-	-
• ผู้อื่นที่อยู่ในเหตุการณ์	7	5.9	7	7.7	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	386	100.0	252	100.0	134	100.0	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิด	151	39.1	50	20.0	101	75.0	-	-	-	-
• ผู้ประสบเหตุ	117	30.4	84	33.3	34	25.0	-	-	-	-
• ไม่มีใครใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง	101	26.1	101	40.0	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	17	4.4	17	6.7	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า ได้กระทำการปกป้องชีวิต/ทรัพย์สินขณะเกิดเหตุ และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวม เกิดเหตุในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 18.01 – 06.00น. มากที่สุดถึงร้อยละ 61.0 ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯเกิดในเวลากลางวันระหว่างเวลา 06.01 – 18.00น. มากที่สุด และห้วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรมทุกประเภทมากที่สุด คือเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 26.3

เมื่อพิจารณาจำแนกประเภทอาชญากรรม พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่เกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในห้วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.7 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุดเกิดเหตุในเวลากลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา (ร้อยละ 36.2)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลรายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 18.01 – 06.00น. มากที่สุดถึงร้อยละ 55.0 โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดในเวลากลางวันระหว่างเวลา 06.01 – 18.00น. มากที่สุด และห้วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรมทุกประเภทมากที่สุด คือเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 20.5 และเมื่อพิจารณาจำแนกประเภทอาชญากรรม พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่เกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.6 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในห้วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.0 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 57.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบเวลาที่เกิดเหตุ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลรายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมส่วนใหญ่เกิดเหตุในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 18.01 – 06.00น. มากที่สุดถึงร้อยละ 62.9 โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดในเวลากลางวันมีลักษณะกระจายทั้งที่ทราบห้วง

เวลาและไม่ทราบห้วงเวลา และห้วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรมทุกประเภทมากที่สุด คือเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 28.1 และเมื่อพิจารณาจำแนกประเภทอาชญากรรม พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่เกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในห้วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกิดเหตุในเวลากลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 49.9

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามช่วงเวลาที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
• 06.01 - 09.00 น.	192	2.3	189	2.4	3	0.9	-	-	-	-
• 09.01 - 12.00 น.	725	8.6	655	8.3	37	10.0	-	-	34	22.8
• 12.01 - 15.00 น.	715	8.5	682	8.6	34	9.1	-	-	-	-
• 15.01 - 18.00 น.	489	5.8	432	5.5	57	15.4	-	-	-	-
• 18.01 - 21.00 น.	781	9.3	680	8.6	84	22.7	-	-	17	11.3
• 21.01 - 24.00 น.	728	8.7	607	7.7	121	32.7	-	-	-	-
• 24.01 - 03.00 น.	1,154	13.7	1,123	14.2	30	8.2	-	-	-	-
• 03.01 - 06.00 น.	253	3.0	253	3.2	-	-	-	-	-	-
• กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	516	6.1	462	5.9	-	-	-	-	54	36.2
• กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	2,213	26.3	2,209	28.0	3	0.9	-	-	-	-
• ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	641	7.6	597	7.6	-	-	-	-	44	29.7
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	1,914	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
• 06.01 - 09.00 น.	58	2.9	55	2.9	3	5.0	-	-	-	-
• 09.01 - 12.00 น.	205	10.1	185	9.6	3	5.0	-	-	17	35.7
• 12.01 - 15.00 น.	212	10.4	212	11.1	-	-	-	-	-	-
• 15.01 - 18.00 น.	120	5.9	113	5.9	7	10.0	-	-	-	-
• 18.01 - 21.00 น.	126	6.2	109	5.7	17	25.0	-	-	-	-
• 21.01 - 24.00 น.	174	8.6	154	8.0	21	30.0	-	-	-	-
• 24.01 - 03.00 น.	315	15.5	301	15.7	14	20.0	-	-	-	-
• 03.01 - 06.00 น.	85	4.2	85	4.5	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามช่วงเวลาที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล (ต่อ)										
• กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	147	7.2	144	7.5	-	-	-	-	3	7.1
• กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	417	20.5	414	21.6	3	5.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	171	8.4	144	7.5	-	-	-	-	27	57.2
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
• 06.01 - 09.00 น.	134	2.1	134	2.2	-	-	-	-	-	-
• 09.01 - 12.00 น.	520	8.2	470	7.9	34	11.1	-	-	17	16.7
• 12.01 - 15.00 น.	503	7.9	470	7.9	34	11.1	-	-	-	-
• 15.01 - 18.00 น.	369	5.8	319	5.3	50	16.7	-	-	-	-
• 18.01 - 21.00 น.	655	10.3	571	9.6	67	22.2	-	-	17	16.7
• 21.01 - 24.00 น.	554	8.7	453	7.6	101	33.3	-	-	-	-
• 24.01 - 03.00 น.	839	13.2	822	13.8	17	5.6	-	-	-	-
• 03.01 - 06.00 น.	168	2.6	168	2.8	-	-	-	-	-	-
• กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	369	5.8	319	5.3	-	-	-	-	50	49.9
• กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	1,796	28.1	1,796	30.1	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	470	7.3	453	7.5	-	-	-	-	17	16.7

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

เมื่อจัดแบ่งพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ออกเป็นอำเภอต่างๆ จำนวน 23 อำเภอ คือ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอพรหมคีรี อำเภอลานสะกา อำเภอฉวาง อำเภอพิปูน อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอชะอวด อำเภอท่าศาลา อำเภอทุ่งสง อำเภอนาบอน อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอปากพนัง อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอสิชล อำเภอขนอม อำเภอหัวไทร อำเภอบางขัน อำเภอถ้ำพรรณรา อำเภอจุฬาภรณ์ อำเภอพระพรหม อำเภอนบพิตำ อำเภอช้างกลาง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ เพื่อศึกษาสภาพการเกิดอาชญากรรมที่มีความสัมพันธ์กับสภาพทางกายภาพของโซนแบ่งเขตพื้นที่ออกเป็นอำเภอต่างๆ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าเหยื่ออาชญากรรมเกือบทั้งหมดประสบเหตุอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็นร้อยละ 98.8 และเกิดเหตุในต่างจังหวัดเพียงร้อยละ 0.6 มีเพียงร้อยละ 0.6 ที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าเกิดเหตุที่ใด ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมในเขตพื้นที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 20.7) รองลงมาเกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์ (ร้อยละ 10.2) อำเภอปากพนัง (ร้อยละ 8.8) อำเภอทุ่งสง (ร้อยละ 6.5) อำเภอชะอวด (ร้อยละ 6.1) อำเภอบางขัน (ร้อยละ 6.0) เกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอสิชลและอำเภอช้างกลาง ในสัดส่วนเท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 5.2 เกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอฉวาง (ร้อยละ 4.4) อำเภอท่าศาลา (ร้อยละ 4.0) และกระจายไปในเขตพื้นที่อำเภอหัวไทร อำเภอพรหมคีรี อำเภอนาบอน อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอพิปูน อำเภอลานสะกา อำเภอขนอม มากน้อยตามลำดับ

นอกจากนี้ จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้งหมด พบว่าส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 20.7 เกิดเหตุบริเวณบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนนหรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 5.7 เกิดเหตุบริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน ร้อยละ1.3 ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษา ร้อยละ 1.1 และเกิดเหตุที่ลานจอดรถหรืออาคารจอดรถ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือร้อยละ 0.5 ไม่ตอบ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของแต่ละประเภทอาชญากรรมเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 72.2 และ 59.0 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 37.2

กรณีเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม (ร้อยละ 70.4): เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า อาชญากรรมส่วนใหญ่ที่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมนั้นเป็นการเกิดเหตุในพื้นที่ส่วนตัวอย่างแท้จริง คือเกิดเหตุภายในบ้านพักอาศัยหรือบริเวณภายในรั้วบ้าน คิดเป็นร้อยละ 56.2 รองลงมาเกิดขึ้นบริเวณรอบๆ รั้วบ้าน ร้อยละ 9.6 และในสถานที่อื่นๆ ซึ่งเหยื่อ

อาชญากรรมถือกรรมสิทธิ์ ร้อยละ 4.3 ในโรงแรม/ที่พักตากอากาศเช่า/ที่พักชั่วคราว และห้องโถงรวมหรือทางเดินรวมในสัดส่วนเท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

กรณีเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ (ร้อยละ 20.7): สำหรับกรณีเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุบริเวณสถานที่ทำงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.5 มีเพียงส่วนน้อยที่ประสบเหตุบริเวณสถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด ร้านอาหาร/บาร์/ไนท์คลับ ห้างสรรพสินค้า หน่วยงานราชการ ยกเว้นอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุในร้านอาหาร/บาร์/ไนท์คลับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 6.4

ส่วนกรณีเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ (ร้อยละ 5.7) นั้นเหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุบนถนนสาธารณะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.0 มีเพียงส่วนน้อยที่ประสบเหตุบริเวณบริเวณพงหญ้า ตึกร้าง ที่เปลี่ยว ในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ในสวนสาธารณะ

นอกจากนี้มีอาชญากรรมที่เกิดเหตุในสถานที่อื่นๆ ได้แก่ บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน พบว่าส่วนใหญ่เกิดเหตุในบ้านพักอาศัย/บริเวณภายในรั้วบ้าน (ร้อยละ 0.9) ส่วนบริเวณโรงเรียน หรือสถานศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณอื่นๆ นอกอาคารเรียน (ร้อยละ 1.0) และบริเวณลานจอดรถ / อาคารจอดรถส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ (ร้อยละ 0.2)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมที่มีแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาลนั้น พบว่า

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล ซึ่งมีการจัดแบ่งพื้นที่ในจังหวัดนครศรีธรรมออกเป็นอำเภอต่างๆ จำนวน 17 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอพรหมคีรี อำเภอลานสะกา อำเภอฉวาง อำเภอพิปูน อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอชะอวด อำเภอท่าศาลา อำเภอทุ่งสง อำเภอนาบอน อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอปากพนัง อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอสิชล อำเภอขนอม อำเภอหัวไทร และอำเภอพระพรหม เพื่อศึกษาสภาพการเกิดอาชญากรรมที่มีความสัมพันธ์กับสภาพทางกายภาพของโซนแบ่งเขตพื้นที่ออกเป็นอำเภอต่างๆ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าเหยื่ออาชญากรรมเกือบทั้งหมดประสบเหตุอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็น ร้อยละ 98.1 และเกิดเหตุในต่างจังหวัดเพียงร้อยละ 0.5 มีเพียงร้อยละ 1.3 ที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าเกิดเหตุที่ใด ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมในเขตพื้นที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ร้อยละ 58.2 รองลงมาเกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์ (ร้อยละ 11.6) อำเภอทุ่งสง (ร้อยละ 5.4) อำเภอปากพนัง (ร้อยละ 5.0) อำเภอพรหมคีรี (ร้อยละ 3.7) อำเภอหัวไทร (ร้อยละ 3.0) อำเภอสิชล (ร้อยละ 2.4) อำเภอขนอม (ร้อยละ 2.0) ตามลำดับ และกระจายไปในเขตพื้นที่อำเภอฉวาง อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอชะอวด อำเภอท่าศาลา อำเภอพิปูน อำเภอเชียรใหญ่ ตามลำดับ และกระจายในอำเภอลานสะกา อำเภอนาบอน

อำเภอพระพรหม เท่าๆ กัน ยกเว้นอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนใหญ่เกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอทุ่งสง ร้อยละ 21.4 และจากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมในภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 80.8 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 8.9 เกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 7.2 เกิดเหตุบริเวณลานจอดรถ / อาคารจอดรถ ร้อยละ 0.8 บริเวณบริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อนและที่โรงเรียนหรือสถานศึกษา ในสัดส่วนเท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 0.5 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 1.2 ไม่ตอบ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินและอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 83.6 และ 42.9 ตามลำดับ และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 40.0

กรณีเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม (ร้อยละ 80.8) นั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า อาชญากรรมส่วนใหญ่ที่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมนั้นเป็นการเกิดเหตุในพื้นที่ส่วนตัวอย่างแท้จริง คือเกิดเหตุภายในบ้านพักอาศัยหรือบริเวณภายในรั้วบ้าน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาเหตุเกิดบริเวณซึ่งเหยื่ออาชญากรรมถือกรรมสิทธิ์ ร้อยละ 8.7 บริเวณรอบๆ รั้วบ้าน ร้อยละ 6.8 ส่วนในโรงแรม/ที่พักตากอากาศเช่า/ที่พักชั่วคราว และบริเวณห้องโถงรวมหรือทางเดินรวมเกิดในสัดส่วนเท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

กรณีเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ (ร้อยละ 8.9) นั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุบริเวณสถานที่ทำงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.2 รองลงมาประสบเหตุบริเวณร้านอาหาร/บาร์/ไนท์คลับ และสถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด ในสัดส่วนเท่าๆ กัน คือร้อยละ 0.7 ยกเว้นอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุในร้านอาหาร/บาร์/ไนท์คลับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.0

ส่วนกรณีเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ (ร้อยละ 7.2) นั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุบนถนนสาธารณะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.5 มีเพียงส่วนน้อยที่ประสบเหตุในสวนสาธารณะ บริเวณพงหญ้า ตึกร้าง ที่เปลี่ยว ในรถรับจ้างสาธารณะ ป้ายหยุดรถ สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง ท่าเรือ สนามบิน นอกจากนี้มีอาชญากรรมที่เกิดเหตุในสถานที่อื่นๆ ได้แก่ บริเวณลานจอดรถ / อาคารจอดรถ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 0.7 บริเวณบ้านญาติหรือบ้านเพื่อน พบว่าส่วนใหญ่เกิดเหตุในบ้านพักอาศัย/บริเวณภายในรั้วบ้านคิดเป็นร้อยละ 0.3 บริเวณโรงเรียน หรือสถานศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เกิดเหตุในอาคารเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล ซึ่งมีการจัดแบ่งพื้นที่ในจังหวัดนครศรีธรรมออกเป็นอำเภอต่างๆ จำนวน 23 อำเภอ คือ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอพรหมคีรี อำเภอลานสะกา อำเภอฉวาง อำเภอพิปูน อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอชะอวด อำเภอท่าศาลา อำเภอทุ่งสง อำเภอนาบอน อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอปากพนัง อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอสิชล อำเภอขนอม อำเภอหัวไทร อำเภอบางขัน อำเภอถ้ำพรรณรา อำเภอจุฬาภรณ์ อำเภอพระพรหม อำเภอนบพิตำ อำเภอช้างกลาง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ เพื่อศึกษาสภาพการเกิดอาชญากรรมที่มีความสัมพันธ์กับสภาพทางกายภาพของโซนแบ่งเขตพื้นที่ออกเป็นอำเภอต่างๆ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า เหยื่ออาชญากรรมเกือบทั้งหมดประสบเหตุอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็นร้อยละ 98.9 และเกิดเหตุในต่างจังหวัดเพียงร้อยละ 0.8 มีเพียงร้อยละ 0.3 ที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าเกิดเหตุที่ใด ในภาพรวมเกิดเหตุอาชญากรรมในเขตพื้นที่อำเภอปากพนัง ร้อยละ 10.0 รองลงมาเกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์มากที่สุด (ร้อยละ 9.7) อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 8.7) อำเภอบางขัน (ร้อยละ 7.9) อำเภอชะอวด (ร้อยละ 7.6) เกิดเหตุอาชญากรรมในเขตพื้นที่อำเภอทุ่งสงและอำเภอช้างกลาง ในอัตราส่วนเท่าๆ กัน คือร้อยละ 6.8 เกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอสิชล (ร้อยละ 6.1) อำเภอฉวาง (ร้อยละ 5.3) อำเภอท่าศาลา (ร้อยละ 5.0) และกระจายไปในเขตพื้นที่อำเภอนาบอน อำเภอหัวไทร อำเภอลานสะกา อำเภอพิปูน อำเภอพรหมคีรี อำเภอขนอม ตามลำดับ ยกเว้นอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนใหญ่เกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ร้อยละ 83.3 และจากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมในภาพรวม พบว่าส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 67.1 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 24.5 เกิดเหตุบริเวณบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 5.3 บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน ร้อยละ 1.6 และที่โรงเรียนหรือสถานศึกษา ร้อยละ 1.3 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 0.2 ไม่ตอบ ซึ่งโดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ และอาชญากรรมต่อร่างกายและทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 68.5 66.6 และ 38.9 ตามลำดับ

กรณีเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม (ร้อยละ 67.1) นั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่ามักเกิดเหตุในพื้นที่ส่วนตัวอย่างแท้จริง คือเกิดเหตุภายในบ้านพักอาศัยหรือบริเวณภายในรั้วบ้าน คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมาคือเหตุเกิดขึ้นบริเวณรอบๆ รั้วบ้าน ร้อยละ 10.5 และบริเวณสถานที่อื่นๆ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

กรณีเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ (ร้อยละ 24.5) นั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุบริเวณสถานที่ทำงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.4 รองลงมาประสบเหตุบริเวณสถานี

บริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด ร้อยละ 0.5 และบริเวณห้างสรรพสินค้า และร้านอาหาร/บาร์/ไนท์คลับ ในสัดส่วนเท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 0.3

กรณีเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ (ร้อยละ 5.3) นั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุบนถนนสาธารณะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.9 บริเวณพงหญ้า ตึกร้าง ที่เปลี่ยว ร้อยละ 0.5 และในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ร้อยละ 0.3 นอกจากนี้มีอาชญากรรมที่เกิดเหตุในสถานที่อื่นๆ ได้แก่ บริเวณโรงเรียน หรือสถานศึกษา พบว่าเกิดเหตุบริเวณอื่นๆ นอกอาคารเรียน ร้อยละ 1.3 บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน เกิดเหตุในบ้านพักอาศัย/บริเวณภายในรั้วบ้าน ร้อยละ 1.1

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจังหวัดและอำเภอที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

จังหวัดและอำเภอที่เกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
- เกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช	8,303	98.8	7,845	99.4	354	95.5	-	-	104	70.3
อำเภอ....										
• เมืองนครศรีธรรมราช	1,737	20.7	1,545	19.6	101	27.3	-	-	91	61.1
• พรหมคีรี	243	2.9	240	3.0	3	0.9	-	-	-	-
• ลานสะกา	205	2.4	171	2.2	34	9.1	-	-	-	-
• ฉวาง	373	4.4	356	4.5	17	4.5	-	-	-	-
• พิปูน	212	2.5	208	2.6	3	0.9	-	-	-	-
• เชียรใหญ่	40	0.5	40	0.5	-	-	-	-	-	-
• ชะอวด	511	6.1	507	6.4	3	0.9	-	-	-	-
• ท่าศาลา	336	4.0	316	4.0	20	5.5	-	-	-	-
• ทุ่งสง	546	6.5	512	6.5	24	6.4	-	-	10	6.9
• นาบอน	238	2.8	222	2.8	17	4.5	-	-	-	-
• ทุ่งใหญ่	232	2.8	232	2.9	-	-	-	-	-	-
• ปากพนัง	740	8.8	740	9.4	-	-	-	-	-	-
• ร่อนพิบูลย์	857	10.2	853	10.8	-	-	-	-	3	2.3
• สิชล	434	5.2	397	5.0	37	10.0	-	-	-	-
• ขนอม	175	2.1	155	2.0	20	5.5	-	-	-	-
• หัวไทร	280	3.3	260	3.3	20	5.5	-	-	-	-
• บางขัน	503	6.0	503	6.4	-	-	-	-	-	-
• ถ้ำพรรณรา	34	0.4	34	0.4	-	-	-	-	-	-
• จุฬาภรณ์	67	0.8	50	0.6	17	4.5	-	-	-	-
• พระพรหม	54	0.6	50	0.6	3	0.9	-	-	-	-
• นบพิตำ	34	0.4	34	0.4	-	-	-	-	-	-
• ช้างกลาง	436	5.2	403	5.1	34	9.1	-	-	-	-
• เฉลิมพระเกียรติ	17	0.2	17	0.2	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจังหวัดและอำเภอ ที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

จังหวัดและอำเภอที่เกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น	61	0.6	44	0.6	17	4.5	-	-	-	-
• นนทบุรี	3	..	3	..	-	-	-	-	-	-
• สุราษฎร์ธานี	34	0.4	34	0.4	-	-	-	-	-	-
• สงขลา	17	0.2	-	-	17	4.5	-	-	-	-
• ตรัง	3	..	3	..	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	..	3	..	-	-	-	-	-	-
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	61	0.6	44	0.6	-	-	-	-	44	29.7
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	1,914	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
- เกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช	1,993	98.1	1,904	99.5	68	100.0	-	-	21	42.9
อำเภอ....										
• เมืองนครศรีธรรมราช	1,183	58.2	1,142	59.6	34	50.0	-	-	7	14.3
• พรหมคีรี	75	3.7	72	3.8	3	5.0	-	-	-	-
• ลานสะกา	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• ฉวาง	38	1.9	38	2.0	-	-	-	-	-	-
• พิปูน	10	0.5	7	0.4	3	5.0	-	-	-	-
• เชียรใหญ่	7	0.3	7	0.4	-	-	-	-	-	-
• ชะอวด	24	1.2	21	1.1	3	5.0	-	-	-	-
• ท่าศาลา	17	0.8	14	0.7	3	5.0	-	-	-	-
• ทุ่งสง	109	5.4	92	4.8	7	10.0	-	-	10	21.4
• นาบอน	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• ทุ่งใหญ่	31	1.5	31	1.6	-	-	-	-	-	-
• ปากพนัง	103	5.0	103	5.4	-	-	-	-	-	-
• ร่อนพิบูลย์	236	11.6	232	12.1	-	-			3	7.1
• สิชล	48	2.4	44	2.3	3	5.0	-	-	-	-

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจังหวัดและอำเภอที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

จังหวัดและอำเภอที่เกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• ขนอม	41	2.0	38	2.0	3	5.0	-	-	-	-
• หัวไทร	62	3.0	58	3.0	3	5.0	-	-	-	-
• พระพรหม	3	0.2	-	-	3	5.0	-	-	-	-
- เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น	**10**	**0.5**	**10**	**0.5**	-	-	-	-	-	-
• นนทบุรี	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• ตรัง	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	**27**	**1.3**	-	-	-	-	-	-	**27**	**57.1**
ไม่ตอบ	**3**	**0.2**	**3**	**0.2**	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
- เกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช	6,310	98.9	5,941	99.4	285	94.4	-	-	84	83.3
อำเภอ....										
• เมืองนครศรีธรรมราช	554	8.7	403	6.7	67	22.2	-	-	84	83.3
• พรหมคีรี	168	2.6	168	2.8	-	-	-	-	-	-
• ลานสะกา	201	3.2	168	2.8	34	11.1	-	-	-	-
• ฉวาง	336	5.3	319	5.3	17	5.6	-	-	-	-
• พิปูน	201	3.2	201	3.4	-	-	-	-	-	-
• เชียรใหญ่	34	0.5	34	0.6	-	-	-	-	-	-
• ชะอวด	487	7.6	487	8.1	-	-	-	-	-	-
• ท่าศาลา	319	5.0	302	5.1	17	5.6	-	-	-	-
• ทุ่งสง	436	6.8	420	7.0	17	5.6	-	-	-	-
• นาบอน	235	3.7	218	3.7	17	5.6	-	-	-	-
• ทุ่งใหญ่	201	3.2	201	3.4	-	-	-	-	-	-
• ปากพนัง	638	10.0	638	10.7	-	-	-	-	-	-
• ร่อนพิบูลย์	621	9.7	621	10.4	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามจังหวัดและอำเภอที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

จังหวัดและอำเภอที่เกิดเหตุ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• สิชล	386	6.1	352	5.9	34	11.1	-	-	-	-
• ขนอม	134	2.1	117	2.0	17	5.6	-	-	-	-
• หัวไทร	218	3.4	201	3.4	17	5.6	-	-	-	-
• บางขัน	503	7.9	503	8.4	-	-	-	-	-	-
• ถ้ำพรรณรา	34	0.5	34	0.6	-	-	-	-	-	-
• จุฬาภรณ์	67	1.1	50	0.8	17	5.6	-	-	-	-
• พระพรหม	50	0.8	50	0.8	-	-	-	-	-	-
• นบพิตำ	34	0.5	34	0.6	-	-	-	-	-	-
• ช้างกลาง	436	6.8	403	6.7	34	11.1	-	-	-	-
• เฉลิมพระเกียรติ	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-
- เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น	**50**	**0.8**	**34**	**0.6**	**17**	**5.6**	-	-	-	-
• สุราษฎร์ธานี	34	0.5	34	0.6	-	-	-	-	-	-
• สงขลา	17	0.3	-	-	17	5.6	-	-	-	-
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	**17**	**0.3**	-	-	-	-	-	-	17	16.7

หมายเหตุ : .. จำนวนเล็กน้อย

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามประเภทและรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

สถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0			149	100.0
• บริเวณที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุ	5,920	70.4	5,695	72.2	138	37.2	-	-	88	59.0
• สถานประกอบการ	1,742	20.7	1,678	21.3	64	17.3	-	-	-	-
• บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ	483	5.7	385	4.9	78	21.0	-	-	20	13.6
• บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน	111	1.3	74	0.9	37	10.0	-	-	-	-
• โรงเรียน หรือสถานศึกษา	94	1.1	40	0.5	54	14.5	-	-	-	-
• ลานจอดรถ / อาคารจอดรถ	17	0.2	17	0.2	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	41	0.5	-	-	-	-	-	-	41	27.4
1. บริเวณที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุ	**5,920**	**70.4**	**5,695**	**72.2**	**138**	**37.2**	-	-	**88**	**59.0**
• ในบ้านพักอาศัย/บริเวณภายในรั้วบ้าน	4,729	56.2	4,507	57.1	135	36.3	-	-	88	59.0
• บริเวณรอบๆ รั้วบ้าน	808	9.6	808	10.2	-	-	-	-	-	-
• ในสถานที่อื่นๆ ซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์	362	4.3	362	4.6	-	-	-	-	-	-
• ในโรงแรม/ที่พักตากอากาศเช่า/ที่พักชั่วคราว	10	0.1	10	0.1	-	-	-	-	-	-
• ห้องโถงรวม/ทางเดินรวม	10	0.1	7	0.1	3	0.9	-	-	-	-

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามประเภทและรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

สถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. สถานประกอบการ	**1,742**	**20.7**	**1,678**	**21.3**	**64**	**17.3**	-	-	-	-
• สถานที่ทำงาน	1,641	19.5	1,620	20.5	20	5.5	-	-	-	-
• สถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด	47	0.6	27	0.3	20	5.5	-	-	-	-
• ร้านอาหาร/บาร์/ไนท์คลับ	30	0.4	7	0.1	24	6.4	-	-	-	-
• ห้างสรรพสินค้า	20	0.2	20	0.3	-	-	-	-	-	-
• หน่วยงานราชการ	3	..	3	..	-	-	-	-	-	-
3. บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ	**483**	**5.7**	**385**	**4.9**	**78**	**21.0**	-	-	**20**	**13.6**
• บนถนนสาธารณะ	256	3.0	189	2.4	51	13.7	-	-	17	11.3
• บริเวณพงหญ้า ตึกร้าง ที่เปลี่ยว	37	0.4	20	0.3	17	4.5	-	-	-	-
• ในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน	24	0.3	20	0.3	3	0.9	-	-	-	-
• ในสวนสาธารณะ	7	0.1	7	0.1	-	-	-	-	-	-
• ในรถรับจ้างสาธารณะ	3	..	3	..	-	-	-	-	-	-
• ป้ายหยุดรถ สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง ท่าเรือ สนามบิน	3	..	-	-	3	0.9	-	-	-	-
• อื่นๆ	152	1.8	145	1.8	3	0.9	-	-	3	2.3
4. บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน	**111**	**1.3**	**74**	**0.9**	**37**	**10.0**	-	-	-	-
• ในบ้านพักอาศัย/บริเวณภายในรั้วบ้าน	74	0.9	71	0.9	3	0.9	-	-	-	-
• บริเวณรอบๆ รั้วบ้าน	37	0.4	3	0.0	34	9.1	-	-	-	-

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามประเภทและรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

สถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. โรงเรียน หรือสถานศึกษา	**94**	**1.1**	**40**	**0.5**	**54**	**14.5**	-	-	-	-
• บริเวณอื่นๆ นอกอาคารเรียน	87	1.0	34	0.4	54	14.5	-	-	-	-
• ในอาคารเรียน	7	0.1	7	0.1	-	-	-	-	-	-
6. ลานจอดรถ / อาคารจอดรถ	**17**	**0.2**	**17**	**0.2**	-	-	-	-	-	-
• ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ	14	0.2	14	0.2	-	-	-	-	-	-
• ลานจอดรถ/อาคารจอดรถส่วนบุคคล	3	..	3	..	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	-	-	**48**	**100.0**
• บริเวณที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุ	1,641	80.8	1,600	83.6	21	30.0	-	-	21	42.9
• สถานประกอบการ	181	8.9	168	8.8	14	20.0	-	-	-	-
• บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ	147	7.2	116	6.1	27	40.0	-	-	3	7.1
• บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน	10	0.5	7	0.4	3	5.0	-	-	-	-
• โรงเรียน หรือสถานศึกษา	10	0.5	7	0.4	3	5.0	-	-	-	-
• ลานจอดรถ / อาคารจอดรถ	17	0.8	17	0.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	24	1.2	-	-	-	-	-	-	24	50.0

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามประเภทและรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

สถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. บริเวณที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุ	**1,641**	**80.8**	**1,600**	**83.4**	**21**	**30.0**	-	-	**21**	**42.9**
• ในบ้านพักอาศัย/บริเวณภายในรั้วบ้าน	1,306	64.2	1,268	66.1	17	25.0	-	-	21	42.9
• บริเวณรอบๆ รั้วบ้าน	137	6.8	137	7.1	-	-	-	-	-	-
• ในสถานที่อื่นๆ ซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์	178	8.7	178	9.3	-	-	-	-	-	-
• ในโรงแรม/ที่พักตากอากาศเช่า/ที่พักชั่วคราว	10	0.5	10	0.5	-	-	-	-	-	-
• ห้องโถงรวม/ทางเดินรวม	10	0.5	7	0.4	3	5.0	-	-	-	-
2. สถานประกอบการ	**181**	**8.9**	**168**	**8.7**	**14**	**20.0**	-	-	-	-
• สถานที่ทำงาน	147	7.2	144	7.5	3	5.0	-	-	-	-
• สถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด	14	0.7	10	0.5	3	5.0	-	-	-	-
• ร้านอาหาร/บาร์/ไนท์คลับ	14	0.7	7	0.4	7	10.0	-	-	-	-
• ห้างสรรพสินค้า	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• หน่วยงานราชการ	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
3. บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ	**147**	**7.2**	**116**	**6.1**	**27**	**40.0**	-	-	**3**	**7.1**
• บนถนนสาธารณะ	72	3.5	55	2.9	17	25.0	-	-	-	-
• บริเวณพงหญ้า ตึกร้าง ที่เปลี่ยว	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• ในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน	7	0.3	3	0.2	3	5.0	-	-	-	-

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามประเภทและรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

สถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
• ในสวนสาธารณะ	7	0.3	7	0.4	-	-	-	-	-	-
• ในรถรับจ้างสาธารณะ	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• ป้ายหยุดรถ สถานีรถไฟ สถานีขนส่งท่าเรือ สนามบิน	3	0.2	-	-	3	5.0	-	-	-	-
• อื่นๆ	51	2.5	44	2.3	3	5.0	-	-	3	7.1
4. บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน	**10**	**0.5**	**7**	**0.4**	**3**	**5.0**	-	-	-	-
• ในบ้านพักอาศัย/บริเวณภายในรั้วบ้าน	7	0.3	3	0.2	3	5.0	-	-	-	-
• บริเวณรอบๆ รั้วบ้าน	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
5 โรงเรียน หรือสถานศึกษา	**10**	**0.5**	**7**	**0.4**	**3**	**5.0**	-	-	-	-
• บริเวณอื่นๆ นอกอาคารเรียน	3	0.2	-	-	3	5.0	-	-	-	-
• ในอาคารเรียน	7	0.3	7	0.4	-	-	-	-	-	-
6 ลานจอดรถ / อาคารจอดรถ	**17**	**0.8**	**17**	**0.9**	-	-	-	-	-	-
• ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ	14	0.7	14	0.7	-	-	-	-	-	-
• ลานจอดรถ/อาคารจอดรถส่วนบุคคล	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามประเภทและรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

สถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
• บริเวณที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุ	4,279	67.1	4,095	68.5	117	38.9	-	-	67	66.6
• สถานประกอบการ	1,561	24.5	1,510	25.3	50	16.7	-	-	-	-
• บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ	336	5.3	269	4.5	50	16.7	-	-	17	16.7
• บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน	101	1.6	67	1.1	34	11.0	-	-	-	-
• โรงเรียน หรือสถานศึกษา	84	1.3	34	0.6	50	16.7	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	0.2	-	-	-	-	-	-	17	16.7
1. บริเวณที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุ	**4,279**	**67.1**	**4,095**	**68.5**	**117**	**38.9**	-	-	**67**	**66.6**
• ในบ้านพักอาศัย/บริเวณภายในรั้วบ้าน	3,424	53.7	3,239	54.2	117	38.9	-	-	67	66.6
• บริเวณรอบๆ รั้วบ้าน	671	10.5	671	11.2	-	-	-	-	-	-
• ในสถานที่อื่นๆ ซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์	185	2.9	185	3.1	-	-	-	-	-	-
2. สถานประกอบการ	**1,561**	**24.5**	**1,510**	**25.3**	**50**	**16.7**	-	-	-	-
• สถานที่ทำงาน	1,494	23.4	1,477	24.7	17	5.6	-	-	-	-
• สถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด	34	0.5	17	0.3	17	5.6	-	-	-	-
• ร้านอาหาร/บาร์/ไนท์คลับ	17	0.3	-	-	17	5.6	-	-	-	-
• ห้างสรรพสินค้า	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามประเภทและรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

สถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ	**336**	**5.3**	**269**	**4.5**	**50**	**16.7**	-	-	**17**	**16.7**
• บนถนนสาธารณะ	185	2.9	134	2.2	34	11.1	-	-	17	16.7
• บริเวณพงหญ้า ตึกร้างที่เปลี่ยว	34	0.5	17	0.3	17	5.6	-	-	-	-
• ในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ	101	1.6	101	1.7	-	-	-	-	-	-
4. บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน	**101**	**1.6**	**67**	**1.1**	**34**	**11.0**	-	-	-	-
• ในบ้านพักอาศัย/บริเวณภายในรั้วบ้าน	67	1.1	67	1.1	-	-	-	-	-	-
• บริเวณรอบๆ รั้วบ้าน	34	0.5	-	-	34	11.0	-	-	-	-
5. โรงเรียน หรือสถานศึกษา	**84**	**1.3**	**34**	**0.6**	**50**	**16.7**	-	-	-	-
• บริเวณอื่นๆ นอกอาคารเรียน	84	1.3	34	0.6	50	16.7	-	-	-	-

หมายเหตุ : ..จำนวนเล็กน้อย

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

6.1 ภาพรวมการเกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ผลการสำรวจพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.6 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 4.8 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน / ภายในรั้วบ้าน / ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 3.7 และ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 0.9

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) คิดเป็นร้อยละ 86.6 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 6.6 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน / ภายในรั้วบ้าน / ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 5.7 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.1

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) คิดเป็นร้อยละ 91.9 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 4.2 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน / ภายในรั้วบ้าน / ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 3.1 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน จำแนกตามลักษณะการเกิดอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	7,889	100.0	1,914	100.0	5,974	100.0
• ถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ)	7,146	90.6	1,658	86.6	5,488	91.9
• ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน / ภายในรั้วบ้าน / ที่พักอาศัยของท่าน	294	3.7	109	5.7	185	3.1
• ถูกขโมย หรือพยายามขโมย ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ท่านครอบครอง	378	4.8	126	6.6	252	4.2
• มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหาย หรือทำลายทรัพย์สิน	71	0.9	21	1.1	50	0.8

6.2 ลักษณะการขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สิน

กลุ่มเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินเกือบทั้งหมดระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 96.8 มีเพียงร้อยละ 3.2 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ ร้อยละ 57.8 ของทรัพย์สินที่ถูกขโมยมีหลากหลาย ได้แก่ ทรัพย์สินจำพวกวัตถุมงคล สายไฟ หมวกกันน็อค นกกรงหัวจุก กรงนก ไก่พื้นบ้าน วัว อาวุธ มิเตอร์น้ำ เศษยางพารา แผ่นยางพารา น้ำยาง ใบพายเรือ ปู อวนปู แร้วปู อุปกรณ์บ่อกุ้ง เครื่องตีน้ำบ่อกุ้ง ตู้เชื่อม ท่อ PVC รองลงมาเป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 22.0 ผลไม้-ต้นไม้ ร้อยละ 6.7 เครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 5.6 เครื่องประดับ อัญมณี ร้อยละ 5.1 เครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 4.9 เสื้อผ้า ชุดชั้นใน รองเท้า ร้อยละ 2.7 และจักรยาน ร้อยละ 0.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 96.5 มีเพียงร้อยละ 3.5 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ส่วนใหญ่ของทรัพย์สินที่ถูกขโมย ได้แก่ ทรัพย์สินจำพวกวัตถุมงคล สายไฟ หมวกกันน็อค นกกรงหัวจุก กรงนก ไก่พื้นบ้าน วัว อาวุธ มิเตอร์น้ำ เศษยางพารา แผ่นยางพารา น้ำยาง ใบพายเรือ ปู อวนปู แร้วปู อุปกรณ์บ่อกุ้ง เครื่องตีน้ำบ่อกุ้ง ตู้เชื่อม ท่อ PVC คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาเป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 33.0 ผลไม้-ต้นไม้ ร้อยละ 7.4 เครื่องประดับ อัญมณี ร้อยละ 6.6 เครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 6.0 เครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 5.8 เสื้อผ้า ชุดชั้นใน รองเท้า ร้อยละ 5.6 และจักรยาน ร้อยละ 1.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 96.9 มีเพียงร้อยละ 3.1 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้กว่าครึ่งของทรัพย์สินที่ถูกขโมย ได้แก่ ทรัพย์สินจำพวกวัตถุมงคล สายไฟ หมวกกันน็อค นกกรงหัวจุก กรงนก ไก่พื้นบ้าน วัว อาวุธ มิเตอร์น้ำ เศษยางพารา แผ่นยางพารา น้ำยาง ใบพายเรือ ปู อวนปู แร้วปู อุปกรณ์บ่อกุ้ง เครื่องตีน้ำบ่อกุ้ง ตู้เชื่อม ท่อ PVC คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาเป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 18.7 ผลไม้ - ต้นไม้ ร้อยละ 6.4 เครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 5.5 เครื่องประดับ อัญมณี และเครื่องใช้ภายในบ้าน ในสัดส่วนเท่าๆ กัน คือร้อยละ 4.6 และเสื้อผ้า ชุดชั้นใน รองเท้า ร้อยละ 1.8

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ประเภทการขโมยหรือพยายามขโมย จำแนกตามลักษณะการประสบเหตุ และเขตการปกครอง

ลักษณะการประสบเหตุ [1/]	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	7,146	100.0	1,658	100.0	5,488	100.0
ถูกขโมย และทรัพย์สินที่ถูกขโมย[2/] ได้แก่	6,920	96.8	1,600	96.5	5,320	96.9
• ทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้	1,571	22.0	547	33.0	1,024	18.7
• ผลไม้ ต้นไม้	475	6.7	123	7.4	352	6.4
• เครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม	398	5.6	96	5.8	302	5.5
• เครื่องประดับ อัญมณี	361	5.1	109	6.6	252	4.6
• เครื่องใช้ภายในบ้าน	351	4.9	99	6.0	252	4.6
• เสื้อผ้า ชุดชั้นใน รองเท้า	193	2.7	92	5.6	101	1.8
• จักรยาน	17	0.2	17	1.0	-	-
• อื่นๆ [3/]	4,132	57.8	591	35.7	3,541	64.5
พยายามขโมย เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น	226	3.2	58	3.5	168	3.1

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมยานพาหนะ ชิ้นส่วนต่าง ๆ ของยานพาหนะ อุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ และน้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ

[2/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

[3/] อื่นๆ เช่น วัตถุมงคล สายไฟ หมวกกันน็อค นกกรงหัวจุก กรงนก ไก่พื้นบ้าน วัว อาวุธ มิเตอร์น้ำ เศษยางพารา แผ่นยางพารา น้ำยาง ใบพายเรือ ปู อวนปู แร้วปู อุปกรณ์บ่อกุ้ง เครื่องตีน้ำบ่อกุ้ง ตู้เชื่อม ท่อ PVC

6.3 ลักษณะการขโมยหรือพยายามขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ

ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 97.3 มีเพียงร้อยละ 2.7 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น งัดแงะประตูรถยนต์ ทุบกระจกรถกระบะ เป็นต้น โดยส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถจักรยานยนต์ รถยนต์ รถกระบะ รถสามล้อเครื่อง คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ ร้อยละ 27.8 อุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ และน้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ ในสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 5.3 และถูกขโมยสิ่งของอื่นๆ ภายในรถ เช่น แว่นกันแดด กระเป๋าสตางค์ เงินสด กระเป๋าเอกสาร เป็นต้น ร้อยละ 0.9 ทั้งนี้มีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 8.9 ไม่ระบุว่าทรัพย์สินที่ถูกขโมยคือทรัพย์สินใด

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 91.9 มีเพียงร้อยละ 8.1 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น งัดแงะประตูรถยนต์ ทุบกระจกรถกระบะ เป็นต้น โดยส่วนใหญ่ถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ ร้อยละ 43.2 รองลงมาถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถจักรยานยนต์ รถยนต์ รถกระบะ รถสามล้อเครื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.5 อุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถและถูกขโมยสิ่งของอื่นๆ ภายในรถ เช่น แว่นกันแดด กระเป๋าสตางค์ เงินสด กระเป๋าเอกสาร เป็นต้น ในสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 2.7

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล ทั้งหมดถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถจักรยานยนต์ รถยนต์ รถกระบะ รถสามล้อเครื่อง คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ ร้อยละ 20.0 อุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ และน้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ ในสัดส่วนเท่าๆ กันคือ ร้อยละ 6.7 ทั้งนี้มีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 13.3 ไม่ระบุว่าทรัพย์สินที่ถูกขโมยคือทรัพย์สินใด

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ประเภทการขโมยหรือพยายามขโมยยานพาหนะ จำแนกตามลักษณะการประสบเหตุ และเขตการปกครอง

ลักษณะการประสบเหตุ[1/]	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	378	100.0	126	100.0	252	100.0
ถูกขโมย และสิ่งที่ถูกขโมย[1/] ได้แก่	368	97.3	116	91.9	252	100.0
• ยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์	186	49.1	51	40.5	134	53.3
• ชิ้นส่วนต่างๆของยานพาหนะ เช่น ล้อยาง เครื่องยนต์	105	27.8	55	43.2	50	20.0
• อุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่น เครื่องเสียง ติดรถยนต์	20	5.3	3	2.7	17	6.7
• น้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ	20	5.3	3	2.7	17	6.7
• อื่นๆ	3	0.9	3	2.7	-	-
• ไม่ระบุ	34	8.9	-	-	34	13.3
พยายามขโมย	10	2.7	10	8.1	-	-

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

6.4 ลักษณะการบุกรุกหรือพยายามบุกรุก

ผลการสำรวจพบว่า มีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 71.2 ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 28.8 ถูกบุกรุก สถานที่ที่ถูกบุกรุกหรือพยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 96.5 รองลงมาถูกบุกรุกหรือพยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 10.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 68.7 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 31.3 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุกหรือพยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 90.6 รองลงมาถูกบุกรุกหรือพยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 12.5

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 72.7 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 27.3 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุกหรือพยายามบุกรุกทั้งหมดคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ประเภทการบุกรุก หรือพยายามบุกรุก จำแนกตามลักษณะของการประสบเหตุ และเขตการปกครอง

ลักษณะการประสบเหตุ [1/]	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	294	100.0	109	100.0	185	100.0
• ถูกบุกรุก	85	28.8	34	31.3	50	27.3
• พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น	209	71.2	75	68.7	134	72.7
สถานที่ที่บุกรุก หรือพยายามบุรุก[1/]	294	100.0	109	100.0	185	100.0
• ในตัวบ้าน / เขตที่พักอาศัย	284	96.5	99	90.6	185	100.0
• ภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ	30	10.4	14	12.5	17	9.1

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

6.5 <u>ลักษณะการทำให้เสียทรัพย์</u>

ผลการสำรวจพบว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุด คือ สนามหญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน ร้อยละ 47.4 รองลงมา คือทรัพย์สินอื่นๆ เช่น หลังคาบ้าน ร้อยละ 23.8 ยานพาหนะรวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ หน้าต่าง ประตูบ้าน กระจก และเฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 9.6 ส่วนความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น เครื่องซักผ้าหยอดเหรียญถูกทุบเสียหาย มุ้งลวดฉีกขาด รั้วบ้านถูกทุบทำลาย หลังคาทะลุเพราะขวดเบียร์ ร้อยละ 49.5 หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 40.4 มีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 10.1

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าทรัพย์สินที่ถูกทำให้เสียหายของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ได้แก่ สนามหญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน ยานพาหนะรวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ หน้าต่าง ประตูบ้าน กระจก และเฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์

เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 33.3 ส่วนความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่คือ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 66.7 รองลงมามีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 16.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ทรัพย์สินที่ถูกทำให้เสียหายส่วนใหญ่ ได้แก่ สนามหญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน ร้อยละ 66.7 และทรัพย์สินอื่นๆ เช่น หลังคาบ้าน ร้อยละ 33.3 ส่วนความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมด หรือคิดเป็นร้อยละ 100.0 ได้แก่ ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น เครื่องซักผ้าหยอดเหรียญถูกทุบเสียหาย มุ้งลวดฉีกขาด รั้วบ้านถูกทุบทำลาย หลังคาทะลุเพราะขวดเบียร์

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ประเภทการตั้งใจก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สิน จำแนกตามประเภททรัพย์สิน ลักษณะความเสียหาย และเขตการปกครอง

ประเภททรัพย์สินและลักษณะความเสียหาย[1/]	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภททรัพย์สิน						
รวม	71	100.0	21	100.0	50	100.0
• สนามหญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน	34	47.4	-	-	34	66.7
• ยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ	7	9.6	7	33.3	-	-
• หน้าต่าง / ประตูบ้าน / กระจก	7	9.6	7	33.3	-	-
• เฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน	7	9.6	7	33.3	-	-
• อื่นๆ	17	23.8	-	-	17	33.3
ลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น [1/]						
รวม	34	100.0	17	83.3	17	100
• หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย	14	40.4	14	66.7	-	-
• รอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก	3	10.1	3	16.7	-	-
• อื่นๆ	17	49.5	-	-	17	100

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตอนที่ 7
พฤติการณ์แห่งคดีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

7.1 ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ลักษณะของการเกิดอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่พบจากการสำรวจครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.7 โดยวิธีการทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บมากที่สุด (ร้อยละ 31.8) ถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 22.7) ถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 18.2) วิธีอื่นๆ ไม่ระบุ(ร้อยละ 15.4)ถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 14.5) รองลงมาคือพยายามทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 10.9 โดยลักษณะของการทำร้ายร่างกาย ได้แก่ ยิง แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 4.5) ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 0.9) รองลงมาคือคุกคาม / ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม / ล้อมไว้ไม่ให้หนี คิดเป็นร้อยละ 4.6 ทั้งนี้มีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่ง ที่ไม่ให้คำตอบ และไม่ระบุลักษณะการถูกทำร้าย (ร้อยละ 0.9)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ลักษณะของการเกิดอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่พบ ส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 80.0 โดยวิธีการทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ ถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ และถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ ในสัดส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 25.0) วิธีอื่นๆ ไม่ระบุ(ร้อยละ 10.0) ถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 5.0) รองลงมาคือพยายามทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 10.0 โดยลักษณะของการทำร้ายร่างกาย ได้แก่ ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ และวิธีอื่นๆ ไม่ระบุ (ร้อยละ 5.0) ทั้งนี้มีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่ง ที่ไม่ให้คำตอบ และไม่ระบุลักษณะการถูกทำร้าย สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 5.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่าลักษณะของการเกิดอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่พบ ส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.3 โดยวิธีการทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 33.3) ถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ22.2) ถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ ถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ และวิธีอื่นๆ ไม่ระบุ (ร้อยละ 16.7) รองลงมาคือพยายามทำร้ายร่างกาย คิดเป็น

ร้อยละ 11.1 โดยลักษณะของการทำร้ายร่างกาย ได้แก่ ยิง แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ และวิธีอื่นๆ ไม่ระบุ (ร้อยละ 5.6) ส่วนกรณีถูกคุกคาม / ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม / ล้อมไว้ไม่ให้หนี ร้อยละ 5.6

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำแนกตามลักษณะของการเกิดอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และเขตการปกครอง

ลักษณะของการเกิดอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	370	100.0	68	100.0	302	100.0
- **ทำร้ายร่างกาย** ในลักษณะ[1/] คือ	306	82.7	55	80.0	252	83.3
• ยิง และได้รับบาดเจ็บ	67	18.2	17	25.0	50	16.7
• แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ	84	22.7	17	25.0	67	22.2
• ขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ	54	14.5	3	5.0	50	16.7
• ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย และได้รับบาดเจ็บ	118	31.8	17	25.0	101	33.3
• อื่นๆ	57	15.4	7	10.0	50	16.7
- **พยายามทำร้ายร่างกาย** ในลักษณะ[1/] คือ	40	10.9	7	10.0	34	11.1
• ยิง แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ	17	4.5	-	-	17	5.6
• ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ	3	0.9	3	5.0	-	-
• ขว้างปาสิ่งของใส่ แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ	20	5.5	3	5.0	17	5.6
- **คุกคาม / ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม / ล้อมไว้ไม่ให้หนี**	17	4.6	-	-	17	5.6
- **ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า**	-	-	-	-	-	-
- **อื่น ๆ**	3	0.9	3	5.0	-	-
- **ไม่ตอบ**	3	0.9	3	5.0	-	-

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

7.2 การใช้อาวุธของผู้กระทำผิด

ผลการสำรวจพบว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 59.1 ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 21.8 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 4.6 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมบางคนไม่ให้คำตอบคิดเป็นร้อยละ 14.5 โดยใช้ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม คิดเป็นร้อยละ 21.8 ใช้มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป คิดเป็นร้อยละ 12.8 ใช้ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ คิดเป็นร้อยละ 8.2 และ ใช้อาวุธอื่นๆ เช่น แก้วน้ำ ขวดเบียร์ กุญแจรถ คิดเป็นร้อยละ 11.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 75.0 ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 20.0 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่ง คือ ร้อยละ 5.0 ที่ไม่ให้คำตอบ โดยใช้ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 20.0 และใช้อาวุธอื่นๆ เช่น แก้วน้ำ ขวดเบียร์ กุญแจรถ ร้อยละ 15.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 55.6 ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 22.2 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 5.6 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่ง คือ ร้อยละ 16.6 ที่ไม่ให้คำตอบ โดยใช้ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 22.2 มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 11.1 ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ และของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 5.6 และใช้อาวุธอื่นๆ เช่น แก้วน้ำ ขวดเบียร์ กุญแจรถ ร้อยละ 11.1

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำแนกตามการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ประเภทอาวุธที่ใช้ และเขตการปกครอง

การใช้อาวุธของผู้กระทำผิด	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	370	100.0	68	100.0	302	100.0
- **ใช้อาวุธ** ประเภท [1/]	219	59.1	51	75.0	168	55.6
• ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม	81	21.8	14	20.0	67	22.2
• มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป	47	12.8	14	20.0	34	11.1
• ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ	30	8.2	14	20.0	17	5.6
• ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ	17	4.5			17	5.6
• อื่นๆ	44	11.8	10	15.0	34	11.1
- **ไม่ใช้อาวุธ**	81	21.8	14	20.0	67	22.2
- **ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ**	17	4.6	-	-	17	5.6
- **ไม่ตอบ**	54	14.5	3	5.0	50	16.6

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตอนที่ 8
พฤติการณ์แห่งคดีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงิน หรือแอบอ้างใช้เอกสาร

8.1 ลักษณะอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ผลการสำรวจพบว่า อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีลักษณะ คือ เอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน คือ ร้อยละ 68.0 รองลงมาคือถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 34.3 ทั้งนี้มีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 2.3 ที่ไม่ให้คำตอบในประเด็นนี้ โดยเหยื่ออาชญากรรมทราบว่ามีการแอบอ้างการใช้ข้อมูลเพราะมีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือร้อยละ 97.7 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 2.3 ที่ไม่ให้คำตอบในประเด็นนี้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือน**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีลักษณะถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 71.4 รองลงมาคือ ใช้เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน ร้อยละ 35.7 ทั้งนี้มีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 7.1 ที่ไม่ให้คำตอบในประเด็นนี้ โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าเหตุที่ทราบเพราะมีการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือร้อยละ 92.9 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 7.1 ที่ไม่ให้คำตอบในประเด็นนี้

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่คือ ถูกใช้เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน คือ ร้อยละ 83.3 รองลงมาคือ ถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 16.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าเหตุที่ทราบเพราะมีการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร จำแนกตามลักษณะของการเกิดอาชญากรรมและเขตการปกครอง

ลักษณะของอาชญากรรม[1/]	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	149	100.0	48	100.0	101	100.0
• เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง โปรดระบุเอกสาร (เช่น บัตรประชาชน)	101	68.0	17	35.7	84	83.3
• ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ	51	34.3	34	71.4	17	16.7
• ไม่ตอบ	3	2.3	3	7.1	-	-

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร จำแนกตามการทราบเหตุ และ เขตการปกครอง

การทราบเหตุที่เกิดขึ้น[1/]	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	149	100.0	48	100.0	101	100.0
• มีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น	145	97.7	44	92.9	101	100.0
• ไม่ตอบ	3	2.3	3	7.1	-	-

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

8.2 มูลค่าความเสียหาย

ผลจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ทำให้เกิดความเสียหาย โดยไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงินมากถึงร้อยละ 74.9 ส่วนที่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 22.8 ส่วนใหญ่เสียหายในวงเงินไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 18.2 รองลงมาเสียหายในวงเงิน 10,001 – 50,000 บาท ร้อยละ 4.6 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 2.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า ผลจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ทำให้เกิดความเสียหาย โดยไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงินมากถึงร้อยละ 57.1 ส่วนที่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 35.7 นั้น ส่วนใหญ่เสียหายในวงเงินไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 21.4 รองลงมาเสียหายในวงเงิน 10,001 – 50,000 บาท ร้อยละ 14.3 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 7.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า ผลจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ทำให้เกิดความเสียหาย โดยไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงินมากถึงร้อยละ 83.3 ส่วนที่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 16.7 ทั้งหมดเสียหายในวงเงินไม่เกิน 10,000 บาท

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร จำแนกตามมูลค่าความเสียหาย และเขตการปกครอง

มูลค่าความเสียหาย	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	149	100.0	48	100.0	101	100.0
- **ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน**	111	74.9	27	57.1	84	83.3
- **สูญเสีย และคิดเป็นมูลค่า** (บาท)	34	22.8	17	35.7	17	16.7
• ≤ 10,000	27	18.2	10	21.4	17	16.7
• 10,001 – 50,000	7	4.6	7	14.3	-	-
- **ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ**	3	2.3	3	7.2	-	-

8.3 ผลเสียหายที่ได้รับ

ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ คิดเป็นร้อยละ 65.9 โดยผลเสียหายที่เกิดตามมามากที่สุด คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 61.3 ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ถูกปฏิเสธการขอกู้เงิน และต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตและบัญชีบัตรเครดิตมีปัญหาสัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.3 และ อื่นๆ ไม่ระบุ ร้อยละ 4.6 ตามลำดับ ขณะที่ร้อยละ 31.8 ระบุว่าไม่ได้รับผลเสียหาย และร้อยละ 2.3 ไม่ให้คำตอบในประเด็นนี้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแบบอ้างใช้ข้อมูลฯ คิดเป็นร้อยละ 64.3 โดยผลเสียหายมากที่สุด คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 50.0 ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ถูกปฏิเสธการขอกู้เงิน และต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตและบัญชีบัตรเครดิตมีปัญหาสัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 7.1 และ อื่นๆ ไม่ระบุ ร้อยละ 14.3 ตามลำดับ ขณะที่ร้อยละ 28.6 ระบุว่าไม่ได้รับผลเสียหาย และร้อยละ 7.1 ไม่ให้คำตอบในประเด็นนี้

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ คิดเป็นร้อยละ 66.7 โดยผลเสียหายที่เกิดตามมาทั้งหมดถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 66.7 ขณะที่ร้อยละ 33.3 ระบุว่าไม่ได้รับผลเสียหาย

ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร จำแนกตามการได้รับผลเสียจากเหตุอาชญากรรมและเขตการปกครอง

การได้รับผลเสียหาย	รวม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	149	100.0	48	100.0	101	100.0
- **ได้รับผลเสียหาย**[1/] โดย	98	65.9	31	64.3	67	66.7
• ถูกติดตามทวงหนี้	91	61.3	24	50.0	67	66.7
• ถูกปฏิเสธการขอกู้เงิน	3	2.3	3	7.1	-	-
• บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับ หรือถูกปฏิเสธการใช้บัตรเครดิต	3	2.3	3	7.1	-	-
• ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง	3	2.3	3	7.1	-	-
• อื่นๆ	7	4.6	7	14.3	-	-
- **ไม่ได้รับผลเสียหาย**	47	31.8	14	28.6	34	33.3
- **ไม่ตอบ**	3	2.3	3	7.1	-	-

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตอนที่ 9
ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

9.1 การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจ พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 85.7 มีเพียงร้อยละ 14.2 เท่านั้นที่ได้รับบาดเจ็บ โดยมีรอยฟกช้ำบวมรอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 5.7 มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม ร้อยละ 5.5 กระดูกหักฟันหัก ศีรษะแตก ร้อยละ 3.2 หมดสติจากการถูกทำร้าย มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน สัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 1.5 อื่นๆ เช่น ข้อมือเคล็ด โดนกระจกบาด ปากแตก หัวโน เป็นต้น ร้อยละ 1.2 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 0.7 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 90.5 มีเพียงร้อยละ 9.1 เท่านั้นที่ได้รับบาดเจ็บ โดยมีรอยฟกช้ำบวมรอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 5.0 กระดูกหักฟันหักศีรษะแตก ร้อยละ 2.5 มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม ร้อยละ 2.1 หมดสติจากการถูกทำร้าย และมีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน สัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 0.8 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 0.4 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 83.6 มีเพียงร้อยละ 16.4 เท่านั้นที่ได้รับบาดเจ็บ โดยมีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม ร้อยละ 6.9 มีรอยฟกช้ำบวมรอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 6.0 กระดูกหักฟันหักศีรษะแตก ร้อยละ 3.4 หมดสติจากการถูกทำร้าย มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน และอื่นๆ เช่น ข้อมือเคล็ด โดนกระจกบาด ปากแตก หัวโน เป็นต้น สัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 1.7 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 0.9 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การได้รับบาดเจ็บ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	2,774	100.0	2,424	100.0	350	100.0	-	-	-	-
- **ได้รับบาดเจ็บ** จากสาเหตุ [2/]	394	14.2	88	3.6	306	87.5	-	-	-	-
• มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น	158	5.7	71	2.9	88	25.0	-	-	-	-
• มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม	151	5.5	17	0.7	135	38.4	-	-	-	-
• กระดูกหัก ฟันหัก ศีรษะแตก	88	3.2	-	-	88	25.0	-	-	-	-
• มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน	40	1.5	-	-	40	11.5	-	-	-	-
• หมดสติจากการถูกทำร้าย	40	1.5	-	-	40	11.5	-	-	-	-
• อื่นๆ	34	1.2	-	-	34	9.6	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	20	0.7	17	0.7	3	1.0	-	-	-	-
- **ไม่ได้รับบาดเจ็บ**	2,377	85.7	2,333	96.3	44	12.5	-	-	-	-
- **ไม่ตอบ**	3	0.1	3	0.1	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การได้รับบาดเจ็บ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	827	100.0	762	100.0	65	100.0	-	-	-	-
- **ได้รับบาดเจ็บ** จากสาเหตุ [2/]	75	9.1	21	2.7	55	84.2	-	-	-	-
• มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น	41	5.0	21	2.7	21	31.6	-	-	-	-
• มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม	17	2.1	-	-	17	26.3	-	-	-	-
• กระดูกหัก ฟันหัก ศีรษะแตก	21	2.5	-	-	21	31.6	-	-	-	-
• มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน	7	0.8	-	-	7	10.5	-	-	-	-
• หมดสติจากการถูกทำร้าย	7	0.8	-	-	7	10.5	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	0.4	-	-	3	5.3	-	-	-	-
- **ไม่ได้รับบาดเจ็บ**	749	90.5	738	96.9	10	15.8	-	-	-	-
- **ไม่ตอบ**	3	0.4	3	0.4	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การได้รับบาดเจ็บ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	1,947	100.0	1,661	100.0	285	100.0	-	-	-	-
- **ได้รับบาดเจ็บ** จากสาเหตุ [2/]	319	16.4	67	4.0	252	88.2	-	-	-	-
• มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น	117	6.0	50	3.0	67	23.5	-	-	-	-
• มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม	134	6.9	17	1.0	117	41.2	-	-	-	-
• กระดูกหัก ฟันหัก ศีรษะแตก	67	3.4	-	-	67	23.5	-	-	-	-
• มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน	34	1.7	-	-	34	11.8	-	-	-	-
• หมดสติจากการถูกทำร้าย	34	1.7	-	-	34	11.8	-	-	-	-
• อื่นๆ	34	1.7	-	-	34	11.8	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	0.9	17	1.0	-	-	-	-	-	-
- **ไม่ได้รับบาดเจ็บ**	1,628	83.6	1,594	96.0	34	11.8	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

[2/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

9.2 <u>การต้องรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ</u>

เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 78.6 ต้องรักษาพยาบาล แบ่งเป็นรักษาพยาบาลที่ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ร้อยละ 38.4 รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 30.8 รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน ร้อยละ 29.0 ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ ร้อยละ 17.9 คลินิกรักษาโรค ร้อยละ 4.3 ส่วนที่ไม่ต้องเข้าการรักษาพยาบาลใดๆ ร้อยละ 17.1 และมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 4.3 ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล ร้อยละ 77.3 รายงานว่าได้รับบาดเจ็บต้องรักษาพยาบาล แบ่งเป็นรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล แบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 50.0 ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ร้อยละ 22.7 โรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน ร้อยละ 18.2 ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ ร้อยละ 4.5 ส่วนที่ไม่ต้องเข้าการรักษาพยาบาลใดๆ ร้อยละ 22.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลร้อยละ 78.9 รายงานว่า ได้รับบาดเจ็บ ต้องรักษาพยาบาล โดยทำการรักษาพยาบาลที่ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลร้อยละ 42.1 โรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน ร้อยละ 31.6 โรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกร้อยละ 26.3 ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุร้อยละ 21.1 คลินิกรักษาโรคร้อยละ 5.3 ส่วนที่ไม่ต้องเข้าการรักษาพยาบาลใดๆ ร้อยละ 15.8 ตามลำดับ โดยมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 5.3 ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ[1/] จำแนกตามการต้องรับ / ไม่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการเจ็บป่วย และเขตการปกครอง

การรักษาพยาบาล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	394	100.0	88	100.0	306	100.0	-	-	-	-
- **ต้องรับการรักษาพยาบาล**[2/] โดย	310	78.6	24	27.0	286	93.4	-	-	-	-
• ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล	151	38.4	-	-	151	49.4	-	-	-	-
• โรงพยาบาล แบบผู้ป่วยนอก	122	30.8	7	7.8	115	37.4	-	-	-	-
• โรงพยาบาล แบบผู้ป่วยใน	114	29.0	17	19.1	98	31.8	-	-	-	-
• ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ	71	17.9	-	-	71	23.0	-	-	-	-
• คลินิกรักษาโรค	17	4.3	-	-	17	5.5	-	-	-	-
- **ไม่ต้องรับการรักษาพยาบาล**	67	17.1	47	53.9	20	6.6	-	-	-	-
- **ไม่ตอบ**	17	4.3	17	19.1	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	75	100.0	21	100.0	55	100.0	-	-	-	-
- **ต้องรับการรักษาพยาบาล**[2/] โดย	58	77.3	7	33.3	51	93.8	-	-	-	-
• ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล	17	22.7	-	-	17	31.3	-	-	-	-
• โรงพยาบาล แบบผู้ป่วยนอก	38	50.0	7	33.3	31	56.3	-	-	-	-
• โรงพยาบาล แบบผู้ป่วยใน	14	18.2	-	-	14	25.0	-	-	-	-
• ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ	3	4.5	-	-	3	6.3	-	-	-	-
- **ไม่ต้องรับการรักษาพยาบาล**	17	22.7	14	66.7	3	6.2	-	-	-	-

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ[1/] จำแนกตามการต้องรับ / ไม่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการเจ็บป่วย และเขตการปกครอง (ต่อ)

การรักษาพยาบาล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	319	100.0	67	100.0	252	100.0	-	-	-	-
- **ต้องรับการรักษาพยาบาล**[2/] โดย	252	78.9	17	25.0	235	93.3	-	-	-	-
• ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล	134	42.1	-	-	134	53.3	-	-	-	-
• โรงพยาบาล แบบผู้ป่วยนอก	84	26.3	-	-	84	33.3	-	-	-	-
• โรงพยาบาล แบบผู้ป่วยใน	101	31.6	17	25.0	84	33.3	-	-	-	-
• ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ	67	21.1	-	-	67	26.7	-	-	-	-
• คลินิกรักษาโรค	17	5.3	-	-	17	6.7	-	-	-	-
- **ไม่ต้องรับการรักษาพยาบาล**	50	15.8	34	50.0	17	6.7	-	-	-	-
- **ไม่ตอบ**	17	5.3	17	25.0	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

[2/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

9.3 <u>การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น</u>

เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 14.5 ระบุว่า มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล จำนวนมากกว่า 5,000 บาท ขึ้นไป รองลงมาการเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ระหว่าง 101 - 500 บาท (ร้อยละ 9.4) เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลไม่เกิน 100 บาท (ร้อยละ 6.0) เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ระหว่าง 1,001 - 2,000 บาท และ 3,001 - 4,000 บาท อย่างละเท่าๆ กัน คือร้อยละ 4.3 เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ระหว่าง 501 - 1,000 บาท และ 2,001 - 3,000 บาท อย่างละเท่าๆ กัน คือร้อยละ 0.9 เหยื่ออาชญากรรมที่จำไม่ได้หรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 17.1 และมีเหยื่ออาชญากรรมที่รายงานว่าไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ร้อยละ 38.5 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่ง คือร้อยละ 4.3 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ร้อยละ 54.5 ระบุว่า ตนต้องมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นไม่เกิน 100 บาทและ 5,001 บาท ขึ้นไป มากที่สุดคิดสัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 9.1 รองลงมาการเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ระหว่าง 101 - 500 บาท ระหว่าง 501 - 1,000 บาท และ 2,001 - 3,000 บาท อย่างละเท่าๆ กัน คือร้อยละ 4.5 เหยื่ออาชญากรรมที่จำไม่ได้หรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 22.7 และมีเหยื่ออาชญากรรมที่รายงานว่าไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ร้อยละ 45.5

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ร้อยละ 57.9 ระบุว่า ตนต้องมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นมากกว่า 5,000 บาท ขึ้นไปมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 15.8 รองลงมาการเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ระหว่าง 101 - 500 บาท ร้อยละ 10.5 เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลไม่เกิน 100 บาท ระหว่าง 1,001 - 2,000 บาท และ 3,001 - 4,000 บาท อย่างละเท่าๆ กัน คือร้อยละ 5.3 เหยื่ออาชญากรรมที่จำไม่ได้หรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 15.8 และมีเหยื่ออาชญากรรมที่รายงานว่าไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ร้อยละ 36.8 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่ง คือร้อยละ 5.3 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ[1/] จำแนกตามการมี / ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง

การมี/ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษา	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	394	100.0	88	100.0	306	100.0	-	-	-	-
- มีค่าใช้จ่าย คิดเป็นจำนวนเงิน (บาท)	226	57.3	20	23.0	205	67.0	-	-	-	-
• ≤ 100	24	6.0	-	-	24	7.7	-	-	-	-
• 101 - 500	37	9.4	-	-	37	12.1	-	-	-	-
• 501 - 1,000	3	0.9	3	3.9	-	-	-	-	-	-
• 1,001 - 2,000	17	4.3	17	19.1	-	-	-	-	-	-
• 2,001 - 3,000	3	0.9	-	-	3	1.1	-	-	-	-
• 3,001 - 4,000	17	4.3	-	-	17	5.5	-	-	-	-
• 4,001 - 5,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• > 5,000	57	14.5	-	-	57	18.7	-	-	-	-
• จำไม่ได้/ไม่แน่ใจ	67	17.1	-	-	67	22.0	-	-	-	-
- ไม่มีค่าใช้จ่าย	152	38.5	51	57.9	101	33.0	-	-	-	-
- ไม่ตอบ	17	4.3	17	19.1	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	75	100.0	21	100.0	55	100.0	-	-	-	-
- มีค่าใช้จ่าย คิดเป็นจำนวนเงิน (บาท)	41	54.5	3	16.7	38	68.8	-	-	-	-
• ≤ 100	7	9.1	-	-	7	12.5	-	-	-	-
• 101 - 500	3	4.5	-	-	3	6.3	-	-	-	-
• 501 - 1,000	3	4.5	3	16.7	-	-	-	-	-	-
• 1,001 - 2,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 2,001 - 3,000	3	4.5	-	-	3	6.3	-	-	-	-
• 3,001 - 4,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 4,001 - 5,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• > 5,000	7	9.1	-	-	7	12.5	-	-	-	-
• จำไม่ได้/ไม่แน่ใจ	17	22.7	-	-	17	31.3	-	-	-	-
- ไม่มีค่าใช้จ่าย	34	45.5	17	83.3	17	31.2	-	-	-	-

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ[1/] จำแนกตามการมี/ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง(ต่อ)

การมี/ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษา	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	319	100.0	67	100.0	252	100.0	-	-	-	-
- ไม่มีค่าใช้จ่าย	117	36.8	34	50.0	84	33.3	-	-	-	-
- มีค่าใช้จ่าย คิดเป็นจำนวนเงิน (บาท)	185	57.9	17	25.0	168	66.7	-	-	-	-
• ≤ 100	17	5.3	-	-	17	6.7	-	-	-	-
• 101 - 500	34	10.5	-	-	34	13.3	-	-	-	-
• 501 - 1,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 1,001 - 2,000	17	5.3	17	25.0	-	-	-	-	-	-
• 2,001 - 3,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 3,001 - 4,000	17	5.3	-	-	17	6.7	-	-	-	-
• 4,001 - 5,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• > 5,000	50	15.8	-	-	50	20.0	-	-	-	-
• จำไม่ได้/ไม่แน่ใจ	50	15.8	-	-	50	20.0	-	-	-	-
- ไม่ตอบ	17	5.3	17	25.0	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

9.4 <u>การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ</u>

นอกจากนี้ เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลาทำงาน คิดเป็นร้อยละ 62.4 โดยมีผู้สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 วัน ถึงร้อยละ 58.1 สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 2 สัปดาห์ แต่ไม่เกิน 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 27.3 สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 วัน แต่ไม่เกิน 1 สัปดาห์ ร้อยละ 13.7 มีผู้สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 2 เดือน ถึงร้อยละ 12.0 สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 สัปดาห์ แต่ไม่เกิน 2 สัปดาห์ ร้อยละ 5.1 และสูญเสียเวลาทำงานน้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 4.3 และเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ต้องสูญเสียเวลาทำงาน ร้อยละ 29.1 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่ง คือ ร้อยละ 8.5 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลาทำงาน คิดเป็นร้อยละ 59.1 โดยมีผู้สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 วัน ถึงร้อยละ 59.1สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 วัน แต่ไม่เกิน 1 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 27.3 สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 2 เดือนคิดเป็น ร้อยละ 18.2 มีผู้สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 2 สัปดาห์ แต่ไม่เกิน 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และสูญเสียเวลาทำงานมากกว่า1 สัปดาห์ แต่ไม่เกิน 2 สัปดาห์ ร้อยละ 4.5 และเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ต้องสูญเสียเวลาทำงาน ร้อยละ 40.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลาทำงาน คิดเป็นร้อยละ 63.2 โดยมีผู้สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 วัน ถึงร้อยละ 57.9 สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 2 สัปดาห์ แต่ไม่เกิน 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 31.6 สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 วัน แต่ไม่เกิน 1 สัปดาห์ และสูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 2 เดือน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 10.5 และสูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 สัปดาห์ แต่ไม่เกิน 2 สัปดาห์ ร้อยละ 5.3 และเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ต้องสูญเสียเวลาทำงาน ร้อยละ 26.3 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมส่วนหนึ่ง คือ ร้อยละ10.5 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ[1/] จำแนกตามผลจากการบาดเจ็บต่อการการทำงาน (รวมถึงเวลาที่หยุดงานเพื่อต้องไปพบแพทย์) ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ผลจากการบาดเจ็บต่อการทำงาน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	394	100.0	88	100.0	306	100.0	-	-	-	-
- **มีผล** โดยสูญเสียเวลางาน	246	62.4	24	27.0	222	72.5	-	-	-	-
• ≤ 1 วัน	17	4.3	17	19.1	-	-	-	-	-	-
• > 1 วัน คือ	229	58.1	7	7.8	222	72.5	-	-	-	-
- ไม่เกิน 1 สัปดาห์	54	13.7	3	3.9	51	16.5	-	-	-	-
- > 1 สัปดาห์ ไม่เกิน 2 สัปดาห์	20	5.1	-	-	20	6.6	-	-	-	-
- > 2 สัปดาห์ ไม่เกิน 1 เดือน	108	27.3	3	3.9	104	34.0	-	-	-	-
- > 1 เดือน ไม่เกิน 2 เดือน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- มากกว่า 2 เดือน	47	12.0	-	-	47	15.4	-	-	-	-
- **ไม่มีผล**	115	29.1	30	34.8	84	27.5	-	-	-	-
- **ไม่ตอบ**	34	8.5	34	38.3	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	75	100.0	21	100.0	55	100.0	-	-	-	-
- **มีผล** โดยสูญเสียเวลางาน	44	59.1	7	33.3	38	68.7	-	-	-	-
• ≤ 1 วัน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• > 1 วัน คือ	44	59.1	7	33.3	38	68.8	-	-	-	-
- ไม่เกิน 1 สัปดาห์	21	27.3	3	16.7	17	31.3	-	-	-	-
- > 1 สัปดาห์ ไม่เกิน 2 สัปดาห์	3	4.5	-	-	3	6.3	-	-	-	-
- > 2 สัปดาห์ ไม่เกิน 1 เดือน	7	9.1	3	16.7	3	6.3	-	-	-	-

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ[1/] จำแนกตามผลจากการบาดเจ็บต่อการการทำงาน (รวมถึงเวลาที่หยุดงานเพื่อต้องไปพบแพทย์) ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ผลจากการบาดเจ็บต่อการทำงาน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- > 1 เดือน ไม่เกิน 2 เดือน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- มากกว่า 2 เดือน	14	18.2	-	-	14	25.0	-	-	-	-
- ไม่มีผล	31	40.9	14	66.7	17	31.3	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	319	100.0	67	100.0	252	100.0	-	-	-	-
- มีผล โดยสูญเสียเวลางาน	201	63.2	17	25.0	185	73.3	-	-	-	-
• ≤ 1 วัน	17	5.3	17	25.0	-	-	-	-	-	-
• > 1 วัน คือ	185	57.9	-	-	185	73.3	-	-	-	-
- ไม่เกิน 1 สัปดาห์	34	10.5	-	-	34	13.3	-	-	-	-
- > 1 สัปดาห์ ไม่เกิน 2 สัปดาห์	17	5.3	-	-	17	6.7	-	-	-	-
- > 2 สัปดาห์ ไม่เกิน 1 เดือน	101	31.6	-	-	101	40.0	-	-	-	-
- > 1 เดือน ไม่เกิน 2 เดือน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- มากกว่า 2 เดือน	34	10.5	-	-	34	13.3	-	-	-	-
- ไม่มีผล	84	26.3	17	25.0	67	26.7	-	-	-	-
- ไม่ตอบ	34	10.5	34	50.0	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

9.5 <u>การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน</u>

เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ ร้อยละ 89.0 ระบุว่าอาชญากรรมที่ตนประสบมีผลต่อการขาดรายได้ โดยส่วนใหญ่ขาดรายได้มากกว่า 1,000 บาท โดย ขาดรายได้ประมาณ 1,001 - 2,000 บาท และ 10,001 - 20,000 บาท สัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 16.4 รองลงมาขาดรายได้ประมาณ 3,001 - 5,000 บาท ร้อยละ 13.7 ขาดรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 8.2 ขาดรายได้ไม่เกิน 500 บาท และ 2,001 - 3,000 บาท อย่างละเท่าๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ขาดรายได้ 501 - 1,000 บาท ร้อยละ 2.8 และขาดรายได้ 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 1.4 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 16.4 ที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ขณะที่มีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 11.0 ระบุว่า อาชญากรรมที่ตนประสบไม่มีผลต่อการขาดรายได้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.9 ระบุว่าอาชญากรรมที่ตนประสบมีผลต่อการขาดรายได้ โดยส่วนใหญ่ขาดรายได้มากว่า 1,000 บาท โดยขาดรายได้ 501 - 1,000 บาท 1,001 - 2,000 บาท และ10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 15.4 รองลงมาขาดรายได้ประมาณ 5,001 - 10,000 บาท และขาดรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างละเท่าๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 7.7 โดยมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 15.4 ที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ขณะที่มีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 23.1 ระบุว่า อาชญากรรมที่ตนประสบไม่มีผลต่อการขาดรายได้

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.7 ระบุว่าอาชญากรรมที่ตนประสบมีผลต่อการขาดรายได้ โดยส่วนใหญ่ขาดรายได้มากกว่า 1,000 บาท โดยขาดรายได้ 1,001 - 2,000 บาท 3,001 - 5,000 บาทและ10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 16.7 รองลงมาขาดรายได้ไม่เกิน 500 บาท 2,001 - 3,000 บาท และขาดรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างละเท่าๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 16.7 ที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ขณะที่มีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 8.3 ระบุว่า อาชญากรรมที่ตนประสบไม่มีผลต่อการขาดรายได้

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ[1/] จำแนกตามผลจากการบาดเจ็บต่อรายได้และการหยุดงาน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ผลจากการบาดเจ็บต่อรายได้และการหยุดงาน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	246	100.0	24	100.0	222	100.0	-	-	-	-
- **มีผล** คิดเป็นจำนวนเงิน (บาท)	219	89.0	24	100.0	195	87.8	-	-	-	-
• ≤ 500	17	6.8	-	-	17	7.6	-	-	-	-
• 501 - 1,000	7	2.8	-	-	7	3.1	-	-	-	-
• 1,001 - 2,000	40	16.4	3	14.5	37	16.6	-	-	-	-
• 2,001 - 3,000	17	6.8	-	-	17	7.6	-	-	-	-
• 3,001 - 5,000	34	13.7	17	71.1	17	7.6	-	-	-	-
• 5,001 - 10,000	3	1.4	3	14.5	-	-	-	-	-	-
• 10,001 - 20,000	40	16.4	-	-	40	18.2	-	-	-	-
• > 20,000	20	8.2	-	-	20	9.1	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	40	16.4	-	-	40	18.2	-	-	-	-
- **ไม่มีผล**	27	11.0	-	-	27	12.2	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	44	100.0	7	100.0	38	100.0	-	-	-	-
- **มีผล** คิดเป็นจำนวนเงิน (บาท)	34	76.9	7	100.0	27	72.7	-	-	-	-
• ≤ 500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 501 - 1,000	7	15.4	-	-	7	18.2	-	-	-	-
• 1,001 - 2,000	7	15.4	3	50.0	3	9.1	-	-	-	-
• 2,001 - 3,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 3,001 - 5,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 5,001 - 10,000	3	7.7	3	50.0	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ[1/] จำแนกตามผลจากการบาดเจ็บต่อรายได้และการหยุดงาน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ผลจากการบาดเจ็บต่อรายได้และการหยุดงาน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล มีผล คิดเป็นจำนวนเงิน (บาท) (ต่อ)										
• 10,001 - 20,000	7	15.4	-	-	7	18.2	-	-	-	-
• > 20,000	3	7.7	-	-	3	9.1	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	7	15.4	-	-	7	18.2	-	-	-	-
- ไม่มีผล	10	23.1	-	-	10	27.3	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	201	100.0	17	100.0	185	100.0	-	-	-	-
- มีผล คิดเป็นจำนวนเงิน (บาท)	185	91.7	17	100.0	168	90.9	-	-	-	-
• ≤ 500	17	8.3	-	-	17	9.1	-	-	-	-
• 501 - 1,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 1,001 - 2,000	34	16.7	-	-	34	18.2	-	-	-	-
• 2,001 - 3,000	17	8.3	-	-	17	9.1	-	-	-	-
• 3,001 - 5,000	34	16.7	17	100.0	17	9.1	-	-	-	-
• 5,001 - 10,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• 10,001 - 20,000	34	16.7	-	-	34	18.2	-	-	-	-
• > 20,000	17	8.3	-	-	17	9.1	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	34	16.7	-	-	34	18.2	-	-	-	-
- ไม่มีผล	17	8.3	-	-	17	9.1	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

9.6 <u>การหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</u>

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.4 ระบุว่าตนไม่ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีเพียงร้อยละ 6.6 ที่ระบุว่าตนต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ โดยธุระที่ติดต่อส่วนใหญ่คือ ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 5.3 ติดต่อกับศาล ร้อยละ 1.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่ไม่ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 93.4 มีเพียงร้อยละ 6.6 ที่ระบุว่าตนต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ โดยธุระที่ติดต่อส่วนใหญ่คือ ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 4.5 เพื่อซื้อหาสินค้ามาทดแทนทรัพย์สินที่เสียหาย ร้อยละ 1.7 ติดต่อกับศาล และเพื่อซ่อมแซมทรัพย์สินที่เสียหาย สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 0.5

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่ระบุว่าตนไม่ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 93.4 มีเพียงร้อยละ 6.6 ที่ระบุว่าตนต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ โดยธุระที่ติดต่อส่วนใหญ่คือ ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 5.5 ติดต่อกับศาล ร้อยละ 1.6

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การหยุดงานและเหตุผล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
- **ต้องหยุดงาน** เพื่อ [1/]	553	6.6	358	4.5	195	52.7	-	-	-	-
• ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	445	5.3	253	3.2	192	51.8	-	-	-	-
• ติดต่อกับศาล	111	1.3	37	0.5	74	20.0	-	-	-	-
• เพื่อซ่อมแซมทรัพย์สินที่เสียหาย	44	0.5	27	0.3	17	4.5	-	-	-	-
• เพื่อซื้อหาสินค้ามาทดแทนทรัพย์สินที่เสียหาย	34	0.4	34	0.4	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ [2/]	121	1.4	84	1.1	37	10.0	-	-	-	-
- **ไม่ต้องหยุดงาน**	7,855	93.4	7,531	95.5	175	47.3	-	-	149	100.0
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	1,914	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
- **ต้องหยุดงาน** เพื่อ [1/]	133	6.6	106	5.5	27	40.0	-	-	-	-
• ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	92	4.5	68	3.6	24	35.0	-	-	-	-
• ติดต่อกับศาล	10	0.5	3	0.2	7	10.0	-	-	-	-
• เพื่อซ่อมแซมทรัพย์สินที่เสียหาย	10	0.5	10	0.5	-	-	-	-	-	-
• เพื่อซื้อหาสินค้ามาทดแทนทรัพย์สินที่เสียหาย	34	1.7	34	1.8	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ [2/]	21	1.0	17	0.9	3	5.0	-	-	-	-
- **ไม่ต้องหยุดงาน**	1,897	93.4	1,808	94.5	41	60.0	-	-	48	100.0

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การหยุดงานและเหตุผล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0			101	100.0
- **ต้องหยุดงาน** เพื่อ [1/]	420	6.6	252	4.2	168	55.6	-	-	-	-
• ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	352	5.5	185	3.1	168	55.6	-	-	-	-
• ติดต่อกับศาล	101	1.6	34	0.6	67	22.2	-	-	-	-
• เพื่อซ่อมแซมทรัพย์สินที่เสียหาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ [2/]	101	1.6	67	1.6	34	1.6	-	-	-	-
- **ไม่ต้องหยุดงาน**	5,958	93.4	5,723	95.8	134	44.4	-	-	101	100.0

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

[2/] อื่นๆ เช่น ติดต่อญาติเพื่อให้ช่วยหาคนร้าย ไม่มีอุปกรณ์ทำงาน ไปชี้ตัวผู้กระทำผิด บริษัทให้หยุด

9.7 <u>การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</u>

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องระบุว่า ตนใช้เวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 68.3 โดยใช้เวลา 2 - 3 วัน ร้อยละ 25.0 ใช้เวลา 4 – 7 วัน ร้อยละ 22.5 ใช้เวลา 8 วัน - 1 เดือน ร้อยละ 16.5 และเสียเวลามากกว่า 2 เดือนขึ้นไป ร้อยละ 4.3 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าสูญเสียเวลาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 20.7 ขณะที่ร้อยละ 11.0 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ที่ต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องระบุว่า ตนใช้เวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 69.2 โดยใช้เวลา 2 - 3 วัน ร้อยละ 28.2 ใช้เวลา 4 – 7 วัน และ 8 วัน - 1 เดือน สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 17.9 และเสียเวลามากกว่า 2 เดือนขึ้นไป ร้อยละ 5.1 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าสูญเสียเวลาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 23.1 ขณะที่ร้อยละ 7.7 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ที่ต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องระบุว่า ตนใช้เวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 68.0 โดยใช้เวลา 2 - 3 วัน และ 4 – 7 วัน สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 24.0 และเสียเวลา 8 วัน - 1 เดือน ร้อยละ 16.0 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าสูญเสียเวลาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 20.0 ขณะที่ร้อยละ 12.0 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ต้องหยุดงาน จำแนกตามระยะเวลาที่สูญเสียเวลางาน ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง

ระยะเวลาที่สูญเสียเวลางาน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	553	100.0	358	100.0	195	100.0	-	-	-	-
- ระยะเวลา										
• ≤ 1 วัน	115	20.7	108	30.2	7	3.6	-	-	-	-
• > 1 วัน คือ	378	68.3	226	63.2	151	77.5	-	-	-	-
- 2 - 3 วัน	138	25.0	118	33.0	20	10.4	-	-	-	-
- 4 – 7 วัน	125	22.5	37	10.4	87	44.7	-	-	-	-
- 8 วัน - 1 เดือน	91	16.5	67	18.9	24	12.1	-	-	-	-
- > 1 เดือน - 2 เดือน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- > 2 เดือนขึ้นไป	24	4.3	3	1.0	20	10.4	-	-	-	-
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	61	11.0	24	6.6	37	18.9	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	133	100.0	106	100.0	27	100.0	-	-	-	-
- ระยะเวลา										
• ≤ 1 วัน	31	23.1	24	22.5	7	25.0	-	-	-	-
• > 1 วัน คือ	92	69.2	75	71.0	17	62.5	-	-	-	-
- 2 - 3 วัน	38	28.2	34	32.3	3	12.5	-	-	-	-
- 4 – 7 วัน	24	17.9	21	19.4	3	12.5	-	-	-	-
- 8 วัน - 1 เดือน	24	17.9	17	16.1	7	25.0	-	-	-	-
- > 1 เดือน - 2 เดือน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- > 2 เดือนขึ้นไป	7	5.1	3	3.2	3	12.5	-	-	-	-
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	10	7.7	7	6.5	3	12.5	-	-	-	-

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ต้องหยุดงาน จำแนกตามระยะเวลาที่สูญเสียเวลางาน ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง (ต่อ)

ระยะเวลางานที่สูญเสีย	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	420	100.0	252	100.0	168	100.0	-	-	-	-
- ระยะเวลา										
• **≤ 1 วัน**	84	20.0	84	33.3	-	-	-	-	-	-
• **> 1 วัน** คือ	285	68.0	151	60.0	134	80.0	-	-	-	-
- 2 - 3 วัน	101	24.0	84	33.3	17	10.0	-	-	-	-
- 4 – 7 วัน	101	24.0	17	6.7	84	50.0	-	-	-	-
- 8 วัน - 1 เดือน	67	16.0	50	20.0	17	10.0	-	-	-	-
- > 1 เดือน - 2 เดือน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- > 2 เดือนขึ้นไป	17	4.0	-	-	17	10.0	-	-	-	-
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	50	12.0	17	6.7	34	20.0	-	-	-	-

9.8 <u>การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ</u>

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องระบุว่ามีผลทำให้ตนขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงาน ร้อยละ 87.8 โดยคิดเป็นจำนวนเงินไม่เกิน 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.1 รองลงมาขาดรายได้ จำนวน 2,001 - 3,000 บาท ร้อยละ 12.2 และขาดรายได้คิดเป็นจำนวน 501 - 1,000 บาท และ1,001 - 2,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 11.0 ขาดรายได้ คิดเป็นจำนวน 3,001 - 5,000 บาท ร้อยละ 9.7 ขาดรายได้คิดเป็นจำนวน 5,001 - 10,000 บาท และ10,001 - 20,000 บาท สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 6.7 และขาดรายได้ คิดเป็น 20,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 1.2 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในภาพรวม เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 47.5 ขาดรายได้ เมื่อจำเป็นต้องหยุดงาน คิดเป็นจำนวนเงินมากกว่า 1,000 บาท และมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 12.2 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 12.2 ระบุว่า เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นไม่มีผลทำให้ขาดรายได้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ส่วนใหญ่ที่ต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องระบุว่ามีผลทำให้ตนขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงาน ร้อยละ 87.2 โดยคิดเป็นจำนวนเงินไม่เกิน 500 บาท และ1,001 - 2,000 บาท มากที่สุดในสัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 20.5 รองลงมาขาดรายได้ คิดเป็นจำนวน 2,001 - 3,000 บาท ร้อยละ 12.8 และขาดรายได้คิดเป็นจำนวน 501 - 1,000 บาท ร้อยละ 7.7 ขาดรายได้ คิดเป็น 20,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 5.1 และขาดรายได้ คิดเป็นจำนวน 3,001 - 5,000 บาท ขาดรายได้คิดเป็นจำนวน 5,001 - 10,000 บาท และ10,001 - 20,000 บาท สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 2.6 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 12.8 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 12.8 ระบุว่า เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นไม่มีผลทำให้ขาดรายได้

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ส่วนใหญ่ที่ต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องระบุว่ามีผลทำให้ตนขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงาน ร้อยละ 88.0 โดยจำนวนเงินไม่เกิน 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.0 รองลงมาขาดรายได้คิดเป็นจำนวน 501 - 1,000 บาท ขาดรายได้ คิดเป็นจำนวน 2,001 - 3,000 บาทและขาดรายได้คิดเป็นจำนวน 3,001 - 5,000 บาท สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 12.0 และขาดรายได้คิดเป็นจำนวน 1,001 - 2,000 บาท ขาดรายได้คิดเป็นจำนวน 5,001 - 10,000 บาท และขาดรายได้คิดเป็นจำนวน 10,001 - 20,000 บาท สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 8.0 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 12.0 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 12.0 ระบุว่า เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นไม่มีผลทำให้ขาดรายได้

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ต้องหยุดงาน จำแนกตามการมีผล / ไม่มีผลต่อรายได้กรณีจำเป็นต้องหยุดงาน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ผลต่อรายได้	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	553	100.0	358	100.0	195	100.0	-	-	-	-
- **มีผล** คิดเป็นจำนวน (บาท)	485	87.8	314	87.7	172	87.9	-	-	-	-
• ≤ 500	94	17.1	74	20.8	20	10.4	-	-	-	-
• 501 - 1,000	61	11.0	40	11.3	20	10.4	-	-	-	-
• 1,001 - 2,000	61	11.0	41	11.4	20	10.4	-	-	-	-
• 2,001 - 3,000	67	12.2	67	18.9	-	-	-	-	-	-
• 3,001 - 5,000	54	9.7	37	10.3	17	8.6	-	-	-	-
• 5,001 - 10,000	37	6.7	20	5.6	17	8.6	-	-	-	-
• 10,001 - 20,000	37	6.7	-	-	20	10.4	-	-	-	-
• > 20,000	7	1.2	3	1.0	3	1.8	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	67	12.2	14	3.8	54	27.5	-	-	-	-
- **ไม่มีผล**	67	12.2	44	12.3	24	12.1	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	133	100.0	106	100.0	27	100.0	-	-	-	-
- **มีผล** คิดเป็นจำนวน (บาท)	116	87.2	96	90.3	21	75.0	-	-	-	-
• ≤ 500	27	20.5	24	22.6	3	12.5	-	-	-	-
• 501 - 1,000	10	7.7	7	6.5	3	12.5	-	-	-	-
• 1,001 - 2,000	27	20.5	24	22.6	3	12.5	-	-	-	-
• 2,001 - 3,000	17	12.8	17	16.1	-	-	-	-	-	-
• 3,001 - 5,000	3	2.6	3	3.2	-	-	-	-	-	-
• 5,001 - 10,000	3	2.6	3	3.2	-	-	-	-	-	-
• 10,001 - 20,000	3	2.6	-	-	3	12.5	-	-	-	-
• > 20,000	7	5.1	3	3.2	3	12.5	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	17	12.8	14	12.9	3	12.5	-	-	-	-
- **ไม่มีผล**	17	12.8	10	9.7	7	25.0	-	-	-	-

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ต้องหยุดงาน จำแนกตามการมีผล / ไม่มีผลต่อรายได้กรณีจำเป็นต้องหยุดงาน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ผลต่อรายได้	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	420	100.0	252	100.0	168	100.0	-	-	-	-
- **มีผล** คิดเป็นจำนวน (บาท)	369	88.0	218	86.7	151	90.0	-	-	-	-
• ≤ 500	67	16.0	50	20.0	17	10.0	-	-	-	-
• 501 - 1,000	50	12.0	34	13.3	17	10.0	-	-	-	-
• 1,001 - 2,000	34	8.0	17	6.7	17	10.0	-	-	-	-
• 2,001 - 3,000	50	12.0	50	20.0	-	-	-	-	-	-
• 3,001 - 5,000	50	12.0	34	13.3	17	10.0	-	-	-	-
• 5,001 - 10,000	34	8.0	17	6.7	17	10.0	-	-	-	-
• 10,001 - 20,000	34	8.0	17	6.7	17	10.0	-	-	-	-
• > 20,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	50	12.0	-	-	50	30.0	-	-	-	-
- **ไม่มีผล**	50	12.0	34	13.3	17	10.0	-	-	-	-

9.9 <u>การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ</u>

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่ามีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ คิดเป็นร้อยละ 54.2 โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาหยุดงาน 4 -7 วัน และ 8 วัน - 1 เดือน สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 9.7 และต้องหยุดงานมากกว่า 1 เดือนขึ้นไป ร้อยละ 1.9 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรมที่ระบุว่าไม่มีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ คิดเป็นร้อยละ 45.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ไม่มีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ คิดเป็นร้อยละ 64.1 และมีสมาชิกใน

ครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ คิดเป็นร้อยละ 35.9 โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 23.1 รองลงมาหยุดงานมากกว่า 1 เดือนขึ้นไป ร้อยละ 7.7 หยุดงาน 4 – 7 วัน และ 8 วัน - 1 เดือน สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ คิดเป็นร้อยละ 60.0 โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาหยุดงาน 4 -7 วัน และ 8 วัน - 1 เดือน สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 12.0 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรมที่ระบุว่าไม่มีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ คิดเป็นร้อยละ 40.0

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ต้องหยุดงาน จำแนกตามการมี / ไม่มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การมี/ไม่มีสมาชิกจำเป็นต้องหยุดงาน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	553	100.0	358	100.0	195	100.0	-	-	-	-
- **มี** จำนวนวันที่หยุดงาน	300	54.2	152	42.4	148	75.8	-	-	-	-
• ไม่เกิน 3 วัน	182	32.9	125	34.8	57	29.3	-	-	-	-
• 4 – 7 วัน	54	9.7	3	1.0	50	25.8	-	-	-	-
• 8 วัน - 1 เดือน	54	9.7	20	5.6	34	17.2	-	-	-	-
• มากกว่า 1 เดือนขึ้นไป	10	1.9	3	1.0	7	3.5	-	-	-	-
- **ไม่มี**	253	45.8	206	57.6	47	24.2	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	133	100.0	106	100.0	27	100.0	-	-	-	-
- **มี** จำนวนวันที่หยุดงาน	48	35.9	34	32.3	14	50.0	-	-	-	-
• ไม่เกิน 3 วัน	31	23.1	24	22.6	7	25.0	-	-	-	-
• 4 – 7 วัน	3	2.6	3	3.2	-	-	-	-	-	-
• 8 วัน - 1 เดือน	3	2.6	3	3.2	-	-	-	-	-	-
• มากกว่า 1 เดือนขึ้นไป	10	7.7	3	3.2	7	25.0	-	-	-	-
- **ไม่มี**	85	64.1	72	67.7	14	50.0	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	420	100.0	252	100.0	168	100.0	-	-	-	-
- **มี** จำนวนวันที่หยุดงาน	252	60.0	117	46.7	134	80.0	-	-	-	-
• ไม่เกิน 3 วัน	151	36.0	101	40.0	50	30.0	-	-	-	-
• 4 – 7 วัน	50	12.0	-	-	50	30.0	-	-	-	-
• 8 วัน - 1 เดือน	50	12.0	17	6.7	34	20.0	-	-	-	-
• มากกว่า 1 เดือนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- **ไม่มี**	168	40.0	134	53.3	34	20.0	-	-	-	-

9.10 <u>การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น</u>

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ตนสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 90.2 โดยทรัพย์สินที่สูญเสียจำนวนมากที่สุดมีมูลค่า 1,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมา ร้อยละ 17.6 ระบุว่า ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า ไม่เกิน 1,000 บาท และทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 12.3 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 10,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 9.5 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 25,001 - 50,000 บาท ร้อยละ 3.3 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 50,001 - 100,000 บาท ร้อยละ 2.6 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 100,001 - 250,000 บาท ร้อยละ 1.0 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 250,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 0.4 ทั้งนี้มีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 2.8 ที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ มีเพียงร้อยละ 9.8 ที่ระบุว่าตนไม่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ส่วนใหญ่ตนสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 88.6 โดยทรัพย์สินที่สูญเสียส่วนใหญ่มีมูลค่า 1,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมา ร้อยละ 18.4 ระบุว่า ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า ไม่เกิน 1,000 บาท และทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 15.3 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 10,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 8.9 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 25,001 - 50,000 บาท ร้อยละ 4.5 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 50,001 - 100,000 บาท ร้อยละ 1.5 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 100,001 - 250,000 บาท ร้อยละ 1.0 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 250,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 0.8 ทั้งนี้มีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 3.4 ที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ มีเพียงร้อยละ 11.4 ที่ระบุว่าตนไม่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ตนสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 90.8 โดยทรัพย์สินที่สูญเสียส่วนใหญ่มีมูลค่า 1,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมา ร้อยละ 17.4 ระบุว่า ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า ไม่เกิน 1,000 บาท และทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 11.3 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 10,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 9.7 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 25,001 - 50,000 บาท และทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 50,001 - 100,000 บาท สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 2.9 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 100,001 - 250,000 บาท ร้อยละ 1.1 ทรัพย์สินที่สูญเสียมีมูลค่า 250,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ทั้งนี้มีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 2.6 ที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ มีเพียงร้อยละ 9.2 ที่ระบุว่าตนไม่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการสูญเสีย / ไม่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การสูญเสียทรัพย์สิน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
- สูญเสีย คิดเป็นจำนวนเงิน (บาท)	7,588	90.2	7,521	95.3	61	16.4	-	-	7	4.6
• ≤ 1,000	1,480	17.6	1,473	18.7	3	0.9	-	-	3	2.3
• 1,001 - 5,000	3,423	40.7	3,386	42.9	34	9.1	-	-	3	2.3
• 5,001 - 10,000	1,033	12.3	1,029	13.0	3	0.9	-	-	-	-
• 10,001 - 25,000	802	9.5	802	10.2	-	-	-	-	-	-
• 25,001 - 50,000	277	3.3	277	3.5	-	-	-	-	-	-
• 50,001 - 100,000	215	2.6	215	2.7	-	-	-	-	-	-
• 100,001 - 250,000	88	1.0	88	1.1	-	-	-	-	-	-
• > 250,000	34	0.4	34	0.4	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	236	2.8	216	2.7	20	5.5	-	-	-	-
- ไม่สูญเสีย	820	9.8	368	4.7	310	83.6	-	-	142	95.4
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	1,914	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
- สูญเสีย คิดเป็นจำนวนเงิน (บาท)	1,798	88.6	1,781	93.0	10	15.0	-	-	7	14.3
• ≤ 1,000	373	18.4	366	19.1	3	5.0	-	-	3	7.1
• 1,001 - 5,000	704	34.7	701	36.6	-	-	-	-	3	7.1
• 5,001 - 10,000	311	15.3	308	16.1	3	5.0	-	-	-	-
• 10,001 - 25,000	181	8.9	181	9.5	-	-	-	-	-	-
• 25,001 - 50,000	92	4.5	92	4.8	-	-	-	-	-	-
• 50,001 - 100,000	31	1.5	31	1.6	-	-	-	-	-	-
• 100,001 - 250,000	21	1.0	21	1.1	-	-	-	-	-	-
• > 250,000	17	0.8	17	0.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	68	3.4	65	3.4	3	5.0	-	-	-	-
- ไม่สูญเสีย	232	11.4	133	7.0	58	85.0	-	-	41	85.7

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการสูญเสีย / ไม่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
- **สูญเสีย** คิดเป็นจำนวนเงิน (บาท)	5,790	90.8	5,740	96.1	50	16.7	-	-	-	-
• ≤ 1,000	1,108	17.4	1,108	18.5	-	-	-	-	-	-
• 1,001 - 5,000	2,719	42.6	2,685	44.9	34	11.1	-	-	-	-
• 5,001 - 10,000	722	11.3	722	12.1	-	-	-	-	-	-
• 10,001 - 25,000	621	9.7	621	10.4	-	-	-	-	-	-
• 25,001 - 50,000	185	2.9	185	3.1	-	-	-	-	-	-
• 50,001 - 100,000	185	2.9	185	3.1	-	-	-	-	-	-
• 100,001 - 250,000	67	1.1	67	1.1	-	-	-	-	-	-
• > 250,000	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	168	2.6	151	2.5	17	5.6	-	-	-	-
- **ไม่สูญเสีย**	587	9.2	235	3.9	252	83.3	-	-	101	100.0

ตอนที่ 10
การรายงานเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

10.1 การรายงานเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในรอบปี พ.ศ. 2549 ที่ผ่านมา แม้ว่าประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ทำการสำรวจจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมพื้นฐานประเภททรัพย์สิน ต่อชีวิตและร่างกาย และการแอบอ้าง ใช้ข้อมูลฯ จำนวน 8,408 ราย แต่ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.0 ส่วนที่ทราบว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นมีเพียงร้อยละ 26.1 และร้อยละ 2.9 ตอบว่าไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุที่เกิดหรือไม่ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินและอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 73.5 และร้อยละ 54.6 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้รับทราบเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 77.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งระบุว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 69.9 ส่วนที่ทราบว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นมีเพียงร้อยละ 26.2 เท่านั้น และร้อยละ 3.9 ตอบว่าไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุที่เกิดหรือไม่ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินและอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่อง คิดเป็น ร้อยละ 71.6 และร้อยละ 64.3 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้รับทราบเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 75.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.3 ส่วนที่ทราบว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นมีเพียงร้อยละ 26.1 เท่านั้น และร้อยละ 2.6 ตอบว่าไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุที่เกิดหรือไม่ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 74.2 ขณะที่อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 50.0 ตำรวจไม่ทราบเรื่อง ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้รับทราบเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 77.8

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการทราบ / ไม่ทราบเหตุที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ และเขตการปกครอง

การทราบ/ไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**8,408**	**100.0**	**7,889**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**149**	**100.0**
• ไม่ทราบ	5,967	71.0	5,801	73.5	84	22.7	-	-	81	54.6
• ทราบ	2,195	26.1	1,878	23.8	286	77.3	-	-	30	20.5
• ไม่แน่ใจ	246	2.9	209	2.7	-	-	-	-	37	24.9
ในเขตเทศบาล	**2,031**	**100.0**	**1,914**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**48**	**100.0**
• ไม่ทราบ	1,419	69.9	1,371	71.6	17	25.0	-	-	31	64.3
• ทราบ	533	26.2	468	24.5	51	75.0	-	-	14	28.6
• ไม่แน่ใจ	79	3.9	75	3.9	-	-	-	-	3	7.1
นอกเขตเทศบาล	**6,377**	**100.0**	**5,974**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**101**	**100.0**
• ไม่ทราบ	4,548	71.3	4,431	74.2	67	22.2	-	-	50	50.0
• ทราบ	1,661	26.1	1,410	23.6	235	77.8	-	-	17	16.7
• ไม่แน่ใจ	168	2.6	134	2.2	-	-	-	-	34	33.3

10.2 <u>เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น</u>

เมื่อถามถึงเหตุผลที่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่องว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นนั้น พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ คิดเป็นร้อยละ 72.8 ไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 19.5 ไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 17.3 ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 8.4 และไม่มีการแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่นคิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ และมีกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 0.2 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ (ร้อยละ 72.8): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุรายละเอียดเหตุผลว่า เพราะตนไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดหรือไม่มีหลักฐานเพียงพอ ร้อยละ 56.2 ถึงแจ้งความก็ไม่สามารถได้คืนทรัพย์สิน หรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหายได้ ร้อยละ 26.6 และไม่มีการแจ้งความเพราะทราบเหตุที่เกิดขึ้นช้าเกินไป ร้อยละ 10.8

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ 19.5): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง หรือผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จหรือไม่มีทรัพย์สินเสียหายจึงไม่ได้แจ้งความ ร้อยละ 17.4 ผู้กระทำผิดเป็นเด็ก เป็นเรื่องไม่รุนแรงระหว่างเด็ก ร้อยละ 1.9 ไม่แน่ชัดว่าเหตุที่เกิดเป็นอาชญากรรม หรือไม่แน่ชัดว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาหรือไม่ ร้อยละ 1.5

กรณีไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่น ๆ (ร้อยละ 17.3): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าเพราะไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 3.3 ไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี ร้อยละ 2.1 ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ร้อยละ 0.5 ได้รับคำแนะนำว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และไม่ได้แจ้ง แต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่หรือคิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง สัดส่วนเท่ากัน ร้อยละ 0.3 และเหตุผลอื่นๆ เช่น ไม่อยากยุ่งยากเสียเวลา คิดว่าตำรวจคงช่วยจับคนร้ายไม่ได้ มูลค่าของทรัพย์สินไม่สูงมาก และไม่อยากมีปัญหา เป็นต้น ร้อยละ 10.7

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ (ร้อยละ 8.4): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเชื่อว่าผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเป็นผู้มีอิทธิพล ร้อยละ 8.4 เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญหรือเจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.0 เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ ร้อยละ 2.2 และเจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.3

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น (ร้อยละ 7.7): เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เพราะแจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์ ร้อยละ 5.9 และเพราะเป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 2.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า **เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล** รายงานว่า เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่องว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นนั้น พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ คิดเป็นร้อยละ 65.1 ไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 32.5 ไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 18.3 ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 10.4 และไม่มีการแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น คิดเป็นร้อยละ 5.1 และมีกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 1.0 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ (ร้อยละ 65.1): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุรายละเอียดเหตุผลว่า เพราะตนไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำ

ผิดหรือไม่มีหลักฐานเพียงพอ ร้อยละ 49.4 ถึงแจ้งความก็ไม่สามารถได้คืนทรัพย์สิน หรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหายได้ ร้อยละ 26.5 และไม่มีการแจ้งความเพราะทราบเหตุที่เกิดขึ้นช้าเกินไป ร้อยละ 11.1

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ 32.5): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง หรือผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จหรือไม่มีทรัพย์สินเสียหายจึงไม่ได้แจ้งความ ร้อยละ 28.2 ผู้กระทำผิดเป็นเด็ก เป็นเรื่องไม่รุนแรงระหว่างเด็ก ร้อยละ 4.3 ไม่แน่ชัดว่าเหตุที่เกิดเป็นอาชญากรรม หรือไม่แน่ชัดว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาหรือไม่ ร้อยละ 2.9

กรณีไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ (ร้อยละ 18.3): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าเพราะไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 7.0 ไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี ร้อยละ 1.9 ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ร้อยละ 1.0 ได้รับคำแนะนำว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และไม่ได้แจ้ง แต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่หรือคิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง คิดเป็นร้อยละ 0.2 และเหตุผลอื่นๆ เช่น ไม่อยากยุ่งยากเสียเวลา คิดว่าตำรวจคงช่วยจับคนร้ายไม่ได้ มูลค่าของทรัพย์สินไม่สูงมาก และร้อยละ 8.2 ไม่อยากมีปัญหา เป็นต้น

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ (ร้อยละ 10.4): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเชื่อว่าผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเป็นผู้มีอิทธิพล ร้อยละ 10.4 เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญหรือเจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง ร้อยละ 8.0 เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ ร้อยละ 4.6 และเจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.2

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น (ร้อยละ 5.1): เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เพราะเป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 2.9 และเพราะแจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์ ร้อยละ 2.2

ขณะที่**เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่องว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นนั้น พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ คิดเป็นร้อยละ 75.3 ไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 17.0 ไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 15.5 ไม่มีการแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น คิดเป็นร้อยละ 8.5 และไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 7.7

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ (ร้อยละ 75.3): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุรายละเอียดเหตุผลว่า เพราะตนไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดหรือไม่มีหลักฐานเพียงพอ ร้อยละ 58.3 ถึงแจ้งความก็ไม่สามารถได้คืนทรัพย์สิน หรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหายได้ ร้อยละ 26.6 และไม่มีการแจ้งความเพราะทราบเหตุที่เกิดขึ้นช้าเกินไป ร้อยละ 10.7

กรณีไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ (ร้อยละ 17.0): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เพราะไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ และไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 2.2 ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ได้รับคำแนะนำว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และไม่ได้แจ้ง แต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่หรือคิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง สัดส่วนเท่ากัน ร้อยละ 0.4 และเหตุผลอื่นๆ เช่น ไม่อยากยุ่งยากเสียเวลา คิดว่าตำรวจคงช่วยจับคนร้ายไม่ได้ มูลค่าของทรัพย์สินไม่สูงมาก และร้อยละ 11.4 ไม่อยากมีปัญหา เป็นต้น

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ 15.5): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง หรือผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จหรือไม่มีทรัพย์สินเสียหายจึงไม่ได้แจ้งความ ร้อยละ 14.0 ผู้กระทำผิดเป็นเด็กเป็นเรื่องไม่รุนแรงระหว่างเด็ก และไม่แน่ชัดว่าเหตุที่เกิดเป็นอาชญากรรม หรือไม่แน่ชัดว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาหรือไม่ สัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.1

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น (ร้อยละ 8.5): เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เพราะแจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์ ร้อยละ 7.0 และเพราะเป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 1.8

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ (ร้อยละ 7.7): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเชื่อว่าผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเป็นผู้มีอิทธิพล ร้อยละ 7.7 เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญ เจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.6 เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ ร้อยละ 1.5 และเจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.4

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

เหตุผล[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	5,967	100.0	5,801	100.0	84	100.0	-	-	81	100.0
- เหตุผลที่ไม่แจ้ง										
• คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้	4,347	72.8	4,276	73.7	17	19.9	-	-	54	66.7
• เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่	1,166	19.5	1,139	19.6	7	8.1	-	-	20	24.9
• คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ	499	8.4	496	8.5	-	-	-	-	3	4.2
• จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น	458	7.7	404	7.0	34	39.9	-	-	20	24.9
• เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ	1,032	17.3	978	16.9	44	52.0	-	-	10	12.6
• ไม่ตอบ	14	0.2	14	0.2	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	1,419	100.0	1,371	100.0	17	100.0	-	-	31	100.0
- เหตุผลที่ไม่แจ้ง										
• คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้	923	65.1	902	65.8	-	-	-	-	21	66.7
• เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่	461	32.5	451	32.9	7	40.0	-	-	3	11.1

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผล[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล: เหตุผลที่ไม่แจ้ง (ต่อ)										
• คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ	147	10.4	144	10.5	-	-	-	-	3	11.1
• จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น	72	5.1	68	5.0	-	-	-	-	3	11.1
• เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ	260	18.3	239	17.5	10	60.0	-	-	10	33.3
• ไม่ตอบ	14	1.0	14	1.0	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	4,548	100.0	4,431	100.0	67	100.0	-	-	50	100.0
- เหตุผลที่ไม่แจ้ง										
• คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้	3,424	75.3	3,373	76.1	17	25.0	-	-	34	66.7
• เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่	705	15.5	688	15.5	-	-	-	-	17	33.3
• คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ	352	7.7	352	8.0	-	-	-	-	-	-
• จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น	386	8.5	336	7.6	34	50.0	-	-	17	33.3
• เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ	772	17.0	738	16.7	34	50.0	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุที่เกิดขึ้น

[2/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	5,967	100.0	5,801	100.0	84	100.0	-	-	81	100.0
- คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ โดย	4,347	72.8	4,276	73.7	17	19.9	-	-	54	66.7
• ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ	3,352	56.2	3,298	56.9	17	19.9	-	-	37	46.0
• ไม่สามารถได้คืนทรัพย์สิน หรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหาย	1,584	26.6	1,568	27.0	-	-	-	-	17	20.7
• ผู้ประสบเหตุฯทราบเหตุที่เกิดขึ้นช้าเกินไป	644	10.8	644	11.1	-	-	-	-	-	-
- เป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญ โดย	1,166	19.5	1,139	19.6	7	8.1	-	-	20	24.9
• เป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง ผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จ หรือไม่มีทรัพย์สินเสียหาย	1,038	17.4	1,011	17.4	7	8.1	-	-	20	24.9
• ผู้กระทำผิดเป็นเด็ก เป็นเรื่องไม่รุนแรงระหว่างเด็ก	112	1.9	112	1.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่แน่ชัดว่าเหตุที่เกิดเป็นอาชญากรรม หรือไม่แน่ชัดว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาหรือไม่	91	1.5	91	1.6	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ โดย	**499**	**8.4**	**496**	**8.5**	-	-	-	-	**3**	**4.2**
• ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเป็นผู้มีอิทธิพล	499	8.4	496	8.5	-	-	-	-	3	4.2
• เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญ เจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง	415	7.0	415	7.2	-	-	-	-	-	-
• เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ	132	2.2	129	2.2	-	-	-	-	3	4.2
• เจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น	20	0.3	20	0.3	-	-	-	-	-	-
- จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น โดย	**458**	**7.7**	**404**	**7.0**	**34**	**39.9**	-	-	**20**	**24.9**
• แจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์	350	5.9	299	5.2	34	39.9	-	-	17	20.7

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น โดย (ต่อ)										
• เป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด	125	2.1	122	2.1	-	-	-	-	3	4.2
- สาเหตุอื่นๆ โดย	**1,032**	**17.3**	**978**	**16.9**	**44**	**52.0**	-	-	**10**	**12.6**
• ไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่	200	3.3	193	3.3	-	-	-	-	7	8.4
• ไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี	128	2.1	108	1.9	20	24.0	-	-	-	-
• ได้รับคำแนะนำว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	20	0.3	20	0.3	-	-	-	-	-	-
• ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	30	0.5	14	0.2	17	19.9	-	-	-	-
• ไม่ได้แจ้ง แต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่ / คิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง	20	0.3	3	0.1	17	19.9	-	-	-	-
• อื่นๆ[3/]	636	10.7	626	10.8	7	8.1	-	-	3	4.2

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	1,419	100.0	1,371	100.0	17	100.0	-	-	31	100.0
- **คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้** โดย	923	65.1	902	65.8	-	-	-	-	21	66.7
• ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ	701	49.4	680	49.6	-	-	-	-	21	66.7
• ไม่สามารถได้คืนทรัพย์สิน หรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหาย	376	26.5	376	27.4	-	-	-	-	-	-
• ผู้ประสบเหตุฯ ทราบเหตุที่เกิดขึ้นช้าเกินไป	157	11.1	157	11.5	-	-	-	-	-	-
- **เป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญ** โดย	461	32.5	451	32.9	7	40.0	-	-	3	11.1
• เป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง ผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จ หรือไม่มีทรัพย์สินเสียหาย	400	28.2	390	28.4	7	40.0	-	-	3	11.1
• ผู้กระทำผิดเป็นเด็ก เป็นเรื่องไม่รุนแรงระหว่างเด็ก	62	4.3	62	4.5	-	-	-	-	-	-
• ไม่แน่ชัดว่าเหตุที่เกิดเป็นอาชญากรรม หรือไม่แน่ชัดว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาหรือไม่	41	2.9	41	3.0	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ โดย	**147**	**10.4**	**144**	**10.5**	-	-	-	-	**3**	**11.1**
• ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเป็นผู้มีอิทธิพล	147	10.4	144	10.5	-	-	-	-	3	11.1
• เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญ เจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง	113	8.0	113	8.2	-	-	-	-	-	-
• เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ	65	4.6	62	4.5	-	-	-	-	3	11.1
• เจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
- จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น โดย	**72**	**5.1**	**68**	**5.0**	-	-	-	-	**3**	**11.1**
• แจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์	31	2.2	31	2.2	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น โดย (ต่อ)										
• เป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด	41	2.9	38	2.7	-	-	-	-	3	11.1
- สาเหตุอื่นๆ โดย	**260**	**18.3**	**239**	**17.5**	**10**	**60.0**	-	-	**10**	**33.3**
• ไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่	99	7.0	92	6.7	-	-	-	-	7	22.2
• ไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี	27	1.9	24	1.7	3	20.0	-	-	-	-
• ได้รับคำแนะนำว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	14	1.0	14	1.0	-	-	-	-	-	-
• ไม่ได้แจ้ง แต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่ / คิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ[3/]	116	8.2	106	7.7	7	40.0	-	-	3	11.1

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	4,548	100.0	4,431	100.0	67	100.0	-	-	50	100.0
- คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ โดย	3,424	75.3	3,373	76.1	17	25.0	-	-	34	66.7
• ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ	2,652	58.3	2,618	59.1	17	25.0	-	-	17	33.3
• ไม่สามารถได้คืนทรัพย์สิน หรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหาย	1,208	26.6	1,192	26.9	-	-	-	-	17	33.3
• ผู้ประสบเหตุฯ ทราบเหตุที่เกิดขึ้นช้าเกินไป	487	10.7	487	11.0	-	-	-	-	-	-
- เป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญ โดย	705	15.5	688	15.5	-	-	-	-	17	33.3
• เป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง ผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จ หรือไม่มีทรัพย์สินเสียหาย	638	14.0	621	14.0	-	-	-	-	17	33.3
• ผู้กระทำผิดเป็นเด็ก เป็นเรื่องไม่รุนแรงระหว่างเด็ก	50	1.1	50	1.1	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- เป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญ โดย (ต่อ)										
• ไม่แน่ชัดว่าเหตุที่เกิดเป็นอาชญากรรม หรือไม่แน่ชัดว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาหรือไม่	50	1.1	50	1.1	-	-	-	-	-	-
- คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ โดย	**352**	**7.7**	**352**	**8.0**	-	-	-	-	-	-
• ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเป็นผู้มีอิทธิพล	352	7.7	352	8.0	-	-	-	-	-	-
• เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญ เจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง	302	6.6	302	6.8	-	-	-	-	-	-
• เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ	67	1.5	67	1.5	-	-	-	-	-	-
• เจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น	17	0.4	17	0.4	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น โดย	**386**	**8.5**	**336**	**7.6**	**34**	**50.0**	-	-	**17**	**33.3**
• แจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์	319	7.0	269	6.1	34	50.0	-	-	17	33.3
• เป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด	84	1.8	84	1.9	-	-	-	-	-	-
- สาเหตุอื่นๆ โดย	**772**	**17.0**	**738**	**16.7**	**34**	**50.0**	-	-	-	-
• ไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่	101	2.2	101	2.3	-	-	-	-	-	-
• ไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี	101	2.2	84	1.9	17	25.0	-	-	-	-
• ได้รับคำแนะนำว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	17	0.4	17	0.4	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามรายละเอียดของเหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจำแนกตามรายละเอียด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- **สาเหตุอื่นๆ** โดย (ต่อ)										
• ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	17	0.4	-	-	17	25.0	-	-	-	-
• ไม่ได้แจ้ง แต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่ / คิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง	17	0.4	-	-	17	25.0	-	-	-	-
• อื่นๆ[3/]	520	11.4	520	11.7	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เจ้าหน้าที่ไม่ทราบเหตุที่เกิดขึ้น

[2/] ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ

[3/] อื่นๆ เช่น ผู้กระทำผิดไม่ได้ทรัพย์สินไป เป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่มีหลักฐานเพียงพอ ไม่อยากให้มีปัญหา คิดว่าไม่มีประโยชน์ ไม่ต้องการให้เสียชื่อเสียง ได้ตักเตือนผู้กระทำผิดแล้ว กลัวเป็นคนกันเอง

10.3 ผู้รายงานและวิธีการรายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผลการสำรวจพบว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเรื่องจากการรายงานหรือการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบโดยเหยื่ออาชญากรรมมากถึงร้อยละ 73.6 ที่เหลือบางส่วนระบุว่าบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 20.6 ผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 4.4 และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจพบเห็นขณะเกิดเหตุ ร้อยละ 0.5

สำหรับวิธีที่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งความ ร้อยละ 82.4 โทรศัพท์แจ้ง ร้อยละ 13.7 สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ ร้อยละ 1.7 วิธีอื่นๆ ร้อยละ 1.1 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 0.6 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 0.5 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเรื่องจากการรายงานหรือการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบโดยเหยื่ออาชญากรรมมากถึงร้อยละ 76.3 ที่เหลือบางส่วนระบุว่าบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 18.6 ผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 2.6 และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจพบเห็นขณะเกิดเหตุ ร้อยละ 1.9 ตามลำดับ โดยวิธีที่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งความ ร้อยละ 75.5 โทรศัพท์แจ้ง ร้อยละ 18.1 วิธีอื่นๆ ร้อยละ 1.3 และสายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ ร้อยละ 0.6 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 2.6 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 1.9 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเรื่องจากการรายงานหรือการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบโดยเหยื่ออาชญากรรมมากถึงร้อยละ 72.7 ที่เหลือบางส่วนระบุว่าบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 21.2 และผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 5.1 โดยวิธีที่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งความ ร้อยละ 84.7 โทรศัพท์แจ้ง ร้อยละ 12.2 สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ ร้อยละ 2.1 และวิธีอื่นๆ ร้อยละ 1.0

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามวิธีการและประเภท การรายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

วิธีการและประเภทการรายงาน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การทราบเหตุที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ										
รวม	2,195	100.0	1,878	100.0	286	100.0	-	-	30	100.0
• ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง	1,615	73.6	1,417	75.4	168	58.7	-	-	30	100.0
• บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง	452	20.6	344	18.3	108	37.7	-	-	-	-
• ผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุเป็นผู้แจ้ง	98	4.4	94	5.0	3	1.2	-	-	-	-
• มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นขณะเกิด	10	0.5	3	0.2	7	2.4	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	20	0.9	20	1.1	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	533	100.0	468	100.0	51	100.0	-	-	14	100.0
• ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง	407	76.3	376	80.3	17	33.3	-	-	14	100.0
• บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง	99	18.6	75	16.1	24	46.7	-	-	-	-
• ผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุเป็นผู้แจ้ง	14	2.6	10	2.2	3	6.7	-	-	-	-
• มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นขณะเกิด	10	1.9	3	0.7	7	13.3	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	0.6	3	0.7	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามวิธีการและประเภทการรายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

วิธีการและประเภทการรายงาน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	1,661	100	1,410	100	235	100.0	-	-	17	100.0
• ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง	1,208	72.7	1,040	73.8	151	64.3	-	-	17	100.0
• บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง	352	21.2	269	19.0	84	35.7	-	-	-	-
• ผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุเป็นผู้แจ้ง	84	5.1	84	6.0	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	1.0	17	1.2	-	-	-	-	-	-
2. วิธีที่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ										
รวม	2,175	100.0	1,858	100.0	286	100.0	-	-	30	100.0
• เดินทางไปแจ้ง	1,793	82.4	1,571	84.5	192	67.0	-	-	30	100.0
• โทรศัพท์	297	13.7	230	12.4	67	23.6	-	-	-	-
• สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ	37	1.7	20	1.1	17	5.9	-	-	-	-
• อื่นๆ	24	1.1	24	1.3	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	14	0.6	10	0.6	3	1.2	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	10	0.5	3	0.1	7	2.4	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	530	100.0	465	100.0	51	100.0	-	-	14	100.0
• เดินทางไปแจ้ง	400	75.5	362	77.9	24	46.7	-	-	14	100.0
• โทรศัพท์	96	18.1	79	16.9	17	33.3	-	-	-	-
• สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ	3	0.6	3	0.7	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ	7	1.3	7	1.5	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	14	2.6	10	2.3	3	6.7	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	10	1.9	3	0.7	7	13.3	-	-	-	-

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามวิธีการและประเภทการรายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

วิธีการและประเภทการรายงาน	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	1,645	100.0	1,393	100.0	235	100.0	-	-	17	100.0
• เดินทางไปแจ้ง	1,393	84.7	1,208	86.8	168	71.5			17	100.0
• โทรศัพท์	201	12.2	151	10.8	50	21.4	-	-	-	-
• สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ	34	2.1	17	1.2	17	7.1	-	-	-	-
• อื่นๆ	17	1.0	17	1.2	-	-	-	-	-	-

10.4 <u>ความรวดเร็วในการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ</u>

เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ภายหลังจากที่แจ้งเหตุหรือรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจมายังสถานที่เกิดเหตุส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาการเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุหลังจากที่แจ้งเหตุแล้วภายใน 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 24.5 และไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ คิดเป็นร้อยละ 8.9 เจ้าหน้าที่ตำรวจมาภายหลังเวลาผ่านไป 30 นาที แต่อยู่ในช่วงเวลาภายใน 1 วัน ร้อยละ 41.8 เจ้าหน้าที่ตำรวจมาภายหลังเวลาเกิดเหตุผ่านไปแล้วมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 5.4

กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุภายหลังจากที่ได้รับแจ้งเหตุ พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรวดเร็วในการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งตามลำดับดังนี้ คือ ภายใน 30 นาที ร้อยละ 24.5 ภายใน 1 ชั่วโมง ร้อยละ 21.8 ภายใน 1 วัน ร้อยละ 20.0 ภายใน 10 นาที ร้อยละ 8.2 มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 5.4 และ ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ ร้อยละ 4.0

กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุภายหลังจากที่ได้รับแจ้งเหตุ พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุมากที่สุด ร้อยละ 8.9 ไม่มาเนื่องจากเหตุผลอื่น เช่น เป็นคดีเล็กๆ ไม่ทราบสาเหตุที่ตำรวจไม่มา ตำรวจเรียกให้ไปพบที่สถานีตำรวจ ผู้กระทำผิดหลบหนีหลังเกิดเหตุหลายวัน เป็นต้น ร้อยละ 6.3 และไม่มาเพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ ร้อยละ 0.2 และมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 0.7 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า **เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ภายหลังจากที่แจ้งเหตุหรือรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจมายังสถานที่เกิดเหตุส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาการเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุหลังจากที่แจ้งเหตุแล้วภายใน 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 27.0 และไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ คิดเป็นร้อยละ 14.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจมาภายหลังเวลาผ่านไป 30 นาที แต่อยู่ในช่วงเวลาภายใน 1 วัน ร้อยละ 27.0 เจ้าหน้าที่ตำรวจมาภายหลังเวลาเกิดเหตุผ่านไปแล้วมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 2.7

กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุภายหลังจากที่ได้รับแจ้งเหตุ พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรวดเร็วในการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งตามลำดับดังนี้ คือ ภายใน 30 นาที ร้อยละ 27.0 ภายใน 1 ชั่วโมง ร้อยละ 15.5 ภายใน 1 วัน และภายใน 10 นาที สัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 11.5 มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 2.7 และ ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ ร้อยละ 6.8

กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุภายหลังจากที่ได้รับแจ้งเหตุ พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุมากที่สุด ร้อยละ 14.2 ไม่มาเนื่องจากเหตุผลอื่น เช่น เป็นคดีเล็กๆ ไม่ทราบสาเหตุที่ตำรวจไม่มา ตำรวจเรียกให้ไปพบที่สถานีตำรวจ ผู้กระทำผิดหลบหนีหลังเกิดเหตุหลายวัน ร้อยละ 10.1 และไม่มาเพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ ร้อยละ 0.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล รายงานว่า ภายหลังจากที่แจ้งเหตุหรือรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจมายังสถานที่เกิดเหตุใช้ระยะเวลาการเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุหลังจากที่แจ้งเหตุแล้วภายใน 30 นาทีและภายใน 1 ชั่วโมง คิดเป็นสัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 23.7 และไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ คิดเป็นร้อยละ 7.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจมาภายหลังเวลาผ่านไป 30 นาที แต่อยู่ในช่วงเวลาภายใน 1 วัน ร้อยละ 46.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจมาภายหลังเวลาเกิดเหตุผ่านไปแล้วมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 6.2

กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุภายหลังจากที่ได้รับแจ้งเหตุ พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรวดเร็วในการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งตามลำดับดังนี้ คือ ภายใน 30 นาที และ ภายใน 1 ชั่วโมง คิดเป็นสัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 23.7 ภายใน 1 วัน ร้อยละ 22.7 ภายใน 10 นาที ร้อยละ 7.2 มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 6.2 และ ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.1

กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุภายหลังจากที่ได้รับแจ้งเหตุ พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุมากที่สุด ร้อยละ 7.2 ไม่มาเนื่องจากเหตุผลอื่น เช่น เป็นคดีเล็กๆ ไม่ทราบสาเหตุที่ตำรวจไม่มา ตำรวจเรียกให้ไปพบที่

สถานีตำรวจ ผู้กระทำผิดหลบหนีหลังเกิดเหตุหลายวัน เป็นต้น ร้อยละ 5.2 และมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 1.0 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

ตารางที่ 54 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม1/ จำแนกตามการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**2,134**	**100.0**	**1,854**	**100.0**	**279**	**100.0**	-	-	-	-
• ภายใน 10 นาที	176	8.2	155	8.4	20	7.2	-	-	-	-
• ภายใน 30 นาที	523	24.5	449	24.2	74	26.5	-	-	-	-
• ภายใน 1 ชั่วโมง	465	21.8	407	22.0	57	20.5	-	-	-	-
• ภายใน 1 วัน	427	20.0	407	22.0	20	7.2	-	-	-	-
• มากกว่า 1 วัน	114	5.4	98	5.3	17	6.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	85	4.0	37	2.0	47	16.9	-	-	-	-
• ไม่มา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ	189	8.9	172	9.3	17	6.0	-	-	-	-
• ไม่มา เพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
• ไม่มา เนื่องจากเหตุผลอื่น	135	6.3	125	6.6	10	3.7	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	0.7	-	-	17	6.0	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**506**	**100.0**	**461**	**100.0**	**44**	**100.0**	-	-	-	-
• ภายใน 10 นาที	58	11.5	55	11.9	3	7.7	-	-	-	-
• ภายใน 30 นาที	137	27.0	130	28.1	7	15.4	-	-	-	-
• ภายใน 1 ชั่วโมง	79	15.5	72	15.6	7	15.4	-	-	-	-
• ภายใน 1 วัน	58	11.5	55	11.9	3	7.7	-	-	-	-
• มากกว่า 1 วัน	14	2.7	14	3.0	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	34	6.8	21	4.4	14	30.8	-	-	-	-
• ไม่มา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ	72	14.2	72	15.6	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 54 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม1/ จำแนกตามการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล (ต่อ)										
• ไม่มา เพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ	3	0.7	3	0.7	-	-	-	-	-	-
• ไม่มา เนื่องจากเหตุผลอื่น	51	10.1	41	8.8	10	23.0	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**1,628**	**100.0**	**1,393**	**100.0**	**235**	**100.0**	-	-	-	-
• ภายใน 10 นาที	117	7.2	101	7.2	17	7.1	-	-	-	-
• ภายใน 30 นาที	386	23.7	319	22.9	67	28.6	-	-	-	-
• ภายใน 1 ชั่วโมง	386	23.7	336	24.1	50	21.4	-	-	-	-
• ภายใน 1 วัน	369	22.7	352	25.3	17	7.1	-	-	-	-
• มากกว่า 1 วัน	101	6.2	84	6.0	17	7.1	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	50	3.1	17	1.2	34	14.4	-	-	-	-
• ไม่มา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ	117	7.2	101	7.2	17	7.1	-	-	-	-
• ไม่มา เพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• ไม่มา เนื่องจากเหตุผลอื่น	84	5.2	84	6.1	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	1.0	-	-	17	7.1	-	-	-	-

หมายเหตุ : 1/ ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างการใช้ข้อมูลฯ

10.5 เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เมื่อถามถึงเหตุผลที่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่ามีการแจ้งหรือรายงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ พบว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมประสงค์จะให้มีการจับกุมผู้กระทำผิดมากถึงร้อยละ 73.1 แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 56.8 แจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ ร้อยละ 30.1 และ ร้อยละ 6.4 แจ้งเพราะเหตุผลอื่นๆ เช่น เพื่อเป็นหลักฐานทำเอกสารใหม่ เพื่อแสดงเจตนาว่าตนไม่ได้เป็นคนก่อหนี้ และเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบริษัทประกัน เป็นต้น

กรณีมีการแจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด (ร้อยละ 73.1): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุเหตุผลว่าต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด ร้อยละ 60.9 เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับตนหรือครอบครัว ร้อยละ 45.9 และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น ร้อยละ 37.0

กรณีแจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ร้อยละ 56.8): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุเหตุผลว่าเพราะต้องการทรัพย์สินหรือยานพาหนะคืน ร้อยละ 39.9 ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ ร้อยละ 19.0 และร้อยละ 6.3 ระบุว่าต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ เป็นต้น

กรณีแจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ (ร้อยละ 30.1): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพราะต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้นโดยให้ดูแลละแวกสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ ร้อยละ 24.4 และ คิดว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม ร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

กรณีอื่นๆ (ร้อยละ 6.4): เช่น เพื่อเป็นหลักฐานทำเอกสารใหม่ ไม่ได้เป็นคนก่อหนี้ เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบริษัทประกัน เป็นต้น

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล รายงานว่า เหตุผลที่เหยื่ออาชญากรรมมีการแจ้งหรือรายงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เพราะประสงค์จะให้มีการจับกุมผู้กระทำผิดมากถึงร้อยละ 71.4 แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 60.5 แจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ ร้อยละ 32.8 และ ร้อยละ 0.8 แจ้งเพราะเหตุผลอื่นๆ เช่น เพื่อเป็นหลักฐานทำเอกสารใหม่ เพื่อแสดงเจตนาว่าตนไม่ได้เป็นคนก่อหนี้ และเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบริษัทประกัน เป็นต้น

กรณีมีการแจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด (ร้อยละ 71.4): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุเหตุผลว่าต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด ร้อยละ 52.1 เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับตนหรือครอบครัว ร้อยละ 42.0 และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น ร้อยละ 39.5 ตามลำดับ

กรณีแจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ร้อยละ 60.5): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุเหตุผลว่าเพราะต้องการทรัพย์สินหรือยานพาหนะคืน ร้อยละ 47.1 ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ ร้อยละ 21.8 และร้อยละ 4.2 ระบุว่าต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ ฯลฯ เป็นต้น

กรณีแจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ (ร้อยละ 32.8): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพราะต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้นโดยให้ดูแลละแวกสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ ร้อยละ 26.9 และ คิดว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม ร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

กรณีอื่นๆ (ร้อยละ 0.8): เช่น เพื่อเป็นหลักฐานทำเอกสารใหม่ ไม่ได้เป็นคนก่อหนี้ เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบริษัทประกัน เป็นต้น

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล รายงานว่า เหตุผลที่เหยื่ออาชญากรรมมีการแจ้งหรือรายงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เพราะประสงค์จะให้มีการจับกุมผู้กระทำผิดมากถึงร้อยละ 73.6 แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 55.6 แจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ ร้อยละ 29.2 และ ร้อยละ 8.3 แจ้งเพราะเหตุผลอื่นๆ เช่น เพื่อเป็นหลักฐานทำเอกสารใหม่ เพื่อแสดงเจตนาว่าตนไม่ได้เป็นคนก่อหนี้ และเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบริษัทประกัน เป็นต้น

กรณีมีการแจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด (ร้อยละ 73.6): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุเหตุผลว่าต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด ร้อยละ 63.9 เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับตนหรือครอบครัว ร้อยละ 47.2 และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น ร้อยละ 36.1 ตามลำดับ

กรณีแจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ร้อยละ 55.6): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุเหตุผลว่าเพราะต้องการทรัพย์สินหรือยานพาหนะคืน ร้อยละ 37.5 ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ ร้อยละ 18.1 และร้อยละ 6.9 ระบุว่าต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ เป็นต้น

กรณีแจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ (ร้อยละ 29.2): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพราะต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้นโดยให้ดูแลบริเวณสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ ร้อยละ 23.6 และ คิดว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม ร้อยละ 15.3 ตามลำดับ

กรณีอื่นๆ (ร้อยละ 8.3): เช่น เพื่อเป็นหลักฐานทำเอกสารใหม่ ไม่ได้เป็นคนก่อหนี้ เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบริษัทประกัน เป็นต้น

ตารางที่ 55 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามเหตุผลที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

เหตุผล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**1,615**	**100.0**	**1,417**	**100.0**	**168**	**100.0**	**-**	**-**	**30**	**100.0**
• เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด	1,180	73.1	1,042	73.6	114	68.0	-	-	24	77.6
• เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ	917	56.8	790	55.7	108	64.0	-	-	20	66.3
• เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ	486	30.1	462	32.6	7	4.1	-	-	-	-
• อื่นๆ[2/]	104	6.4	84	5.9	17	10.0	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	**407**	**100.0**	**376**	**100.0**	**17**	**100.0**	**-**	**-**	**14**	**100.0**
• เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด	291	71.4	270	71.8	14	80.0	-	-	7	50.0
• เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ	246	60.5	236	62.7	7	40.0	-	-	3	25.0
• เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ	133	32.8	126	33.6	7	40.0	-	-	-	-
• อื่นๆ[2/]	3	0.8	-	-	-	-	-	-	3	25.0

ตารางที่ 55 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามเหตุผลที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	1,208	100.0	1,040	100.0	151	100.0	-	-	17	100.0
• เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด	889	73.6	772	74.2	101	66.7	-	-	17	100.0
• เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ	671	55.6	554	53.2	101	66.7	-	-	17	100.0
• เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ	352	29.2	336	32.3	-	-	-	-	17	100.0
• อื่นๆ[2/]	101	8.3	84	8.1	17	11.1	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง และตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

[2/] อื่นๆ เช่น เพื่อต้องการให้ผู้กระทำผิดชดใช้ค่าเสียหาย เพื่อประกอบการทำเอกสารใหม่

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามลักษณะของการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่และเหตุผลที่แจ้ง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

เหตุผล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	1,615	100.0	1,417	100.0	168	100.0	-	-	30	100.0
- เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดย	917	56.8	790	55.7	108	64.0	-	-	20	66.3
• ต้องการทรัพย์สิน / ยานพาหนะคืน	645	39.9	645	45.5	-	-	-	-	-	-
• ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ	307	19.0	233	16.5	54	32.0	-	-	20	66.3
• ต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ	101	6.3	10	0.7	91	54.0	-	-	-	-
- เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด โดย	1,180	73.1	1,042	73.6	114	68.0	-	-	24	77.6
• ต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด	984	60.9	880	62.1	87	51.9	-	-	17	55.1
• ป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับท่านหรือครอบครัว	742	45.9	661	46.6	57	34.0	-	-	24	77.6
• ป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น	597	37.0	533	37.6	40	24.0	-	-	24	77.6

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามลักษณะของการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่และเหตุผลที่แจ้ง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล:	486	30.1	462	32.6	7	4.1	-	-	17	55.1
- เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ โดย (ต่อ)										
• ต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้น ให้ดูแลละแวกสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ	395	24.4	378	26.7	-	-	-	-	17	55.1
• เป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม	250	15.5	243	17.1	7	4.1	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	407	100.0	376	100.0	17	100.0	-	-	14	100.0
- เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดย	246	60.5	236	62.7	7	40.0	-	-	3	25.0
• ต้องการทรัพย์สิน / ยานพาหนะคืน	191	47.1	191	50.9	-	-	-	-	-	-
• ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ	89	21.8	82	21.8	3	20.0	-	-	3	25.0

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามลักษณะของการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่และเหตุผลที่แจ้ง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล (ต่อ)										
• ต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ	17	4.2	10	2.7	7	40.0	-	-	-	-
- **เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด** โดย	**291**	**71.4**	**270**	**71.8**	**14**	**80.0**	-	-	**7**	**50.0**
• ต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด	212	52.1	209	55.5	3	20.0	-	-	-	-
• ป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับท่านหรือครอบครัว	171	42.0	157	41.8	7	40.0	-	-	7	50.0
• ป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น	161	39.5	147	39.1	7	40.0	-	-	7	50.0
- **เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ** โดย	**133**	**32.8**	**126**	**33.6**	**7**	**40.0**	-	-	-	-
• ต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้น ให้ดูแลละแวกสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ	109	26.9	109	29.1	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามลักษณะของการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่และเหตุผลที่แจ้ง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล (ต่อ)										
• เป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม	65	16.0	58	15.5	7	40.0	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	1,208	100.0	1,040	100.0	151	100.0	-	-	17	100.0
- เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดย	671	55.6	554	53.2	101	66.7	-	-	17	100.0
• ต้องการทรัพย์สิน / ยานพาหนะคืน	453	37.5	453	43.5	-	-	-	-	-	-
• ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ	218	18.1	151	14.5	50	33.3	-	-	17	100.0
• ต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ	84	6.9	-	-	84	55.6	-	-	-	-
- เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด โดย	889	73.6	772	74.2	101	66.7	-	-	17	100.0
• ต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด	772	63.9	671	64.5	84	55.6	-	-	17	100.0

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามลักษณะของการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่และเหตุผลที่แจ้ง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

เหตุผล	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล (ต่อ)										
• ป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับท่านหรือครอบครัว	571	47.2	503	48.4	50	33.3	-	-	17	100.0
• ป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น	436	36.1	386	37.1	34	22.2	-	-	17	100.0
- **เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ** โดย	**352**	**29.2**	**336**	**32.3**	-	-	-	-	**17**	**100.0**
• ต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้น ให้ดูแลละแวกสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ	285	23.6	269	25.8	-	-	-	-	17	100.0
• เป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม	185	15.3	185	17.7	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง และตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

10.6 <u>การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ</u>

เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุแล้ว ส่วนใหญ่ร้อยละ 76.0 เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ และค้นบริเวณที่เกิดเหตุเก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 47.4 รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป ร้อยละ 28.4 รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น ร้อยละ 15.5 ดำเนินการ

อื่นๆ เช่น ไกล่เกลี่ยทั้ง 2 ฝ่ายให้ยอมความกัน มาติดตู้แดงหน้าบ้าน เตือนให้ดูแลทรัพย์สินอย่างรอบคอบ เป็นต้น ร้อยละ 7.1 และจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 5.7 ส่วนที่ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ มีเพียงร้อยละ 0.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น (ร้อยละ 78.8) สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ (ร้อยละ 52.5) ค้นบริเวณที่เกิดเหตุเก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ (ร้อยละ 49.5) รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป (ร้อยละ 23.2) รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น (ร้อยละ 18.2) จับกุมผู้กระทำผิด (ร้อยละ 4.0) และดำเนินการอื่นๆ เช่น ไกล่เกลี่ยทั้ง 2 ฝ่ายให้ยอมความกัน มาติดตู้แดงหน้าบ้าน เตือนให้ดูแลทรัพย์สินอย่างรอบคอบ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 1.0 ส่วนที่ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ มีเพียงร้อยละ 2.02

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น (ร้อยละ 75.3) ค้นบริเวณที่เกิดเหตุเก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ (ร้อยละ 46.9) สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ (ร้อยละ 45.7) รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป (ร้อยละ 29.6) รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น (ร้อยละ 14.8) ดำเนินการอื่นๆ เช่น ไกล่เกลี่ยทั้ง 2 ฝ่ายให้ยอมความกัน มาติดตู้แดงหน้าบ้าน เตือนให้ดูแลทรัพย์สินอย่างรอบคอบ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 8.6 และจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 6.2

ตารางที่ 57 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการดำเนินการสอบสวนจับกุมฟ้องร้องของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การดำเนินการ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	1,698	100.0	1,509	100.0	188	100.0	-	-	-	-
• ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น	1,290	76.0	1,126	74.6	165	87.5	-	-	-	-
• ค้นบริเวณที่เกิดเหตุเก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ	805	47.4	711	47.1	94	50.0	-	-	-	-
• สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์	799	47.0	651	43.1	148	78.5	-	-	-	-
• รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป	481	28.4	444	29.4	37	19.6	-	-	-	-
• รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น	263	15.5	263	17.4	-	-	-	-	-	-
• จับกุมผู้กระทำผิด	98	5.7	91	6.0	7	3.6	-	-	-	-
• อื่นๆ	121	7.1	104	6.9	17	8.9	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	7	0.4	7	0.5	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	338	100.0	318	100.0	21	100.0	-	-	-	-
• ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น	267	78.8	253	79.6	14	66.7	-	-	-	-
• ค้นบริเวณที่เกิดเหตุเก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ	168	49.5	157	49.5	10	50.0	-	-	-	-
• สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์	178	52.5	164	51.6	14	66.7	-	-	-	-

ตารางที่ 57 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการดำเนินการสอบสวนจับกุมฟ้องร้องของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การดำเนินการ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล (ต่อ)										
• รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป	79	23.2	75	23.7	3	16.7	-	-	-	-
• รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น	62	18.2	62	19.4	-	-	-	-	-	-
• จับกุมผู้กระทำผิด	14	4.0	7	2.2	7	33.3	-	-	-	-
• อื่นๆ	3	1.0	3	1.1	-	-	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	2	2.02	2	2.15	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	**1,359**	**100.0**	**1,192**	**100.0**	**168**	**100.0**	-	-	-	-
• ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น	1,024	75.3	873	73.2	151	90.0	-	-	-	-
• ค้นบริเวณที่เกิดเหตุ เก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ	638	46.9	554	46.5	84	50.0	-	-	-	-
• สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์	621	45.7	487	40.8	134	80.0	-	-	-	-
• รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป	403	29.6	369	31.0	34	20.0	-	-	-	-
• รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น	201	14.8	201	16.9	-	-	-	-	-	-
• จับกุมผู้กระทำผิด	84	6.2	84	7.0	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ	117	8.6	101	8.5	17	10.0	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ และตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

10.7 การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า อาชญากรรมที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์จำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 80.0 มีเพียงร้อยละ 6.2 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ และบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่มีการจับกุมหรือไม่ ร้อยละ 13.9 เมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรม อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ ร้อยละ 39.9 ในขณะที่อาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 4.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล รายงานว่า อาชญากรรมที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์จำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 78.1 มีเพียงร้อยละ 5.1 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ และบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่มีการจับกุมหรือไม่ ร้อยละ 16.8 เมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรม อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ ร้อยละ 20.0 ในขณะที่อาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 4.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล รายงานว่า อาชญากรรมที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ร้อยละ 80.5 ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ มีเพียงร้อยละ 6.5 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ และบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่มีการจับกุมหรือไม่ ร้อยละ 13.0 เมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรม อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 44.4 มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ ในขณะที่อาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 4.6

ตารางที่ 58 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	**8,158**	**100.0**	**7,676**	**100.0**	**370**	**100.0**	**-**	**-**	**112**	**100.0**
• มี	502	6.2	354	4.6	148	39.9	-	-	-	-
• ไม่มี	6,522	80.0	6,310	82.2	152	40.9	-	-	61	54.6
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	1,134	13.9	1,012	13.2	71	19.1	-	-	51	45.4
ในเขตเทศบาล	**1,949**	**100.0**	**1,836**	**100.0**	**68**	**100.0**	**-**	**-**	**44**	**100.0**
• มี	99	5.1	85	4.7	14	20.0	-	-	-	-
• ไม่มี	1,521	78.1	1,460	79.5	34	50.0	-	-	27	61.5
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	328	16.8	291	15.8	21	30.0	-	-	17	38.5
นอกเขตเทศบาล	**6,209**	**100.0**	**5,840**	**100.0**	**302**	**100.0**	**-**	**-**	**67**	**100.0**
• มี	403	6.5	269	4.6	134	44.4	-	-	-	-
• ไม่มี	5,001	80.5	4,850	83.0	117	38.9	-	-	34	50.0
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	806	13.0	722	12.4	50	16.7	-	-	34	50.0

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาที่เกิดเหตุ เพราะไม่รับแจ้งความ และมีการจับกุมผู้กระทำผิดเมื่อตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุ

10.8 <u>การติดตามคดีที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังเกิดเหตุจนถึงปัจจุบัน</u>

เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า ภายหลังจากเกิดเหตุ (พ.ศ. 2549) จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์ (กรกฎาคม - สิงหาคม 2550) ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร ร้อยละ 76.6 มีเพียงบางส่วนทราบว่าดำเนินการจับกุมผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 3.9 สอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 3.5 พยายามสืบสวนเหตุที่เกิด ร้อยละ 2.9 และติดต่อกลับมาที่เหยื่อ หรือสมาชิกในครัวเรือน ร้อยละ 2.4 ส่วนที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจมีจำนวนร้อยละ 17.4 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรม พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร ร้อยละ 78.3 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร ร้อยละ 41.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ภายหลังจากเกิดเหตุส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร ร้อยละ 72.1 มีเพียงบางส่วนทราบว่าดำเนินการจับกุมผู้กระทำผิด หรือ ผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 3.2 พยายามสืบสวนเหตุที่เกิด ร้อยละ 2.3 สอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 2.2 และติดต่อกลับมาที่เหยื่อ หรือสมาชิกในครัวเรือน ร้อยละ 2.0 ส่วนที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจมีจำนวนร้อยละ 23.6 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรม พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไรสูงถึงร้อยละ 72.7 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร ร้อยละ 55.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ภายหลังจากเกิดเหตุส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร ร้อยละ 78.0 มีเพียงบางส่วนทราบว่าดำเนินการจับกุมผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 4.1 สอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 3.9 พยายามสืบสวนเหตุที่เกิด ร้อยละ 3.0 และติดต่อกลับมาที่เหยื่อ หรือสมาชิกในครัวเรือน ร้อยละ 2.5 ส่วนที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจมีจำนวนร้อยละ 15.4 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรม พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไรสูงถึงร้อยละ 80.0 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร ร้อยละ 38.9

ตารางที่ 59 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการติดตามคดีที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หลังเกิดเหตุจนถึงปัจจุบัน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การติดตามคดี[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	7,989	100.0	7,619	100.0	370	100.0	-	-	-	-
• ไม่ได้ทำอะไร	6,117	76.6	5,962	78.3	155	41.9	-	-	-	-
• จับกุมผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย	313	3.9	249	3.3	64	17.3	-	-	-	-
• สอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย	276	3.5	175	2.3	101	27.3	-	-	-	-
• พยายามสืบสวนเหตุที่เกิด	229	2.9	165	2.2	64	17.3	-	-	-	-
• ติดต่อกลับมาที่ท่านหรือสมาชิกในครัวเรือน	189	2.4	111	1.5	77	20.9	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	1,388	17.4	1,317	17.3	71	19.1	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	1,897	100.0	1,829	100.0	68	100.0	-	-	-	-
• ไม่ได้ทำอะไร	1,367	72.1	1,330	72.7	38	55.0	-	-	-	-
• จับกุมผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย	62	3.2	48	2.6	14	20.0	-	-	-	-
• สอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย	41	2.2	24	1.3	17	25.0	-	-	-	-
• พยายามสืบสวนเหตุที่เกิด	44	2.3	31	1.7	14	20.0	-	-	-	-
• ติดต่อกลับมาที่ท่านหรือสมาชิกในครัวเรือน	38	2.0	27	1.5	10	15.0	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	448	23.6	427	23.4	21	30.0	-	-	-	-

ตารางที่ 59 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการติดตามคดีที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หลังเกิดเหตุจนถึงปัจจุบัน ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การติดตามคดี[2/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	6,092	100.0	5,790	100.0	302	100.0	-	-	-	-
• ไม่ได้ทำอะไร	4,749	78.0	4,632	80.0	117	38.9	-	-	-	-
• จับกุมผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย	252	4.1	201	3.5	50	16.7	-	-	-	-
• สอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย	235	3.9	151	2.6	84	27.8	-	-	-	-
• พยายามสืบสวนเหตุที่เกิด	185	3.0	134	2.3	50	16.7	-	-	-	-
• ติดต่อกลับมาที่ท่านหรือสมาชิกในครัวเรือน	151	2.5	84	1.4	67	22.2	-	-	-	-
• ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ	940	15.4	889	15.4	50	16.7	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาที่เกิดเหตุ เพราะไม่รับแจ้งความ และ ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

[2/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

10.9 <u>การยื่นฟ้องผู้กระทำผิด</u>

เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์ (กรกฎาคม – สิงหาคม 2550) อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดมากถึงร้อยละ 83.6 และมีการยื่นฟ้องเพียงร้อยละ 16.4 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์ อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดมากถึงร้อยละ 77.8 และมีการยื่นฟ้องเพียงร้อยละ 22.2 เท่านั้น

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์ อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดมากถึงร้อยละ 84.2 และมีการยื่นฟ้องเพียงร้อยละ 15.8 เท่านั้น

ตารางที่ 60 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การยื่นฟ้องผู้กระทำผิด	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	350	100.0	309	100.0	40	100.0	-	-	-	-
• ยื่นฟ้อง	57	16.4	17	5.4	40	100.0	-	-	-	-
• ไม่ได้ยื่นฟ้อง	292	83.6	292	94.6	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	31	100.0	24	100.0	7	100.0	-	-	-	-
• ยื่นฟ้อง	7	22.2	-	-	7	100.0	-	-	-	-
• ไม่ได้ยื่นฟ้อง	24	77.8	24	100.0	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	319	100.0	285	100.0	34	100.0	-	-	-	-
• ยื่นฟ้อง	50	15.8	17	5.9	34	100.0	-	-	-	-
• ไม่ได้ยื่นฟ้อง	269	84.2	269	94.1	-	-	-	-	-	-

10.10 <u>การติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกครั้งเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น</u>

เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า ภายหลังจากเกิดเหตุ (พ.ศ. 2549) จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์ (กรกฎาคม - สิงหาคม 2550) ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดต่อกับเหยื่ออาชญากรรมอีกครั้งเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมากถึงร้อยละ 87.0 มีเพียงส่วนน้อยที่มีการติดต่อกันอีกระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 9.1 โดยในจำนวนที่ติดต่อนั้น ตำรวจเป็นฝ่ายติดต่อมา ร้อยละ 5.0 และผู้ประสบเหตุหรือสมาชิกในครัวเรือนเป็นฝ่ายติดต่อไป ร้อยละ 4.1 ส่วนที่ไม่ทราบหรือ ไม่แน่ใจมีจำนวน ร้อยละ 3.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ภายหลังจากเกิดเหตุส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดต่อกับเหยื่ออาชญากรรมอีกครั้งเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมากถึงร้อยละ 86.0 มีเพียงส่วนน้อยที่มีการติดต่อกันอีกระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 8.2 โดยในจำนวน ที่ติดต่อ ร้อยละ 4.7 ตำรวจเป็นฝ่ายติดต่อมา และผู้ประสบเหตุหรือสมาชิกในครัวเรือนเป็นฝ่ายติดต่อไป ร้อยละ 3.5 ส่วนที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจมีจำนวนร้อยละ 5.8

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ภายหลังจากเกิดเหตุส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดต่อกับเหยื่ออาชญากรรมอีกครั้งเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมากถึงร้อยละ 87.3 มีเพียงส่วนน้อยที่มีการติดต่อกันอีกระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 9.5 โดยในจำนวนที่ติดต่อนั้น ร้อยละ 5.1 ตำรวจเป็นฝ่ายติดต่อมา และผู้ประสบเหตุหรือสมาชิกในครัวเรือนเป็นฝ่ายติดต่อไป ร้อยละ 4.3 ส่วนที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจมีจำนวนร้อยละ 3.2

ตารางที่ 61 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามการติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซ้ำเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซ้ำ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	8,158	100.0	7,676	100.0	370	100.0	-	-	112	100.0
- **ติดต่อ** โดย	748	9.1	583	7.6	165	44.5	-	-	-	-
• ผู้ตอบหรือสมาชิกในครัวเรือนต้องเป็นฝ่ายติดต่อไป	337	4.1	256	3.3	81	21.8	-	-	-	-
• ตำรวจติดต่อมา	411	5.0	327	4.3	84	22.7	-	-	-	-
- **ไม่ได้ติดต่อ**	7,096	87.0	6,792	88.5	202	54.5	-	-	101	90.8
- **ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ**	314	3.9	301	3.9	3	0.9	-	-	10	9.2
ในเขตเทศบาล	1,949	100.0	1,836	100.0	68	100.0	-	-	44	100.0
- **ติดต่อ** โดย	161	8.2	130	7.1	31	45.0	-	-	-	-
• ผู้ตอบหรือสมาชิกในครัวเรือนต้องเป็นฝ่ายติดต่อไป	68	3.5	55	3.0	14	20.0	-	-	-	-
• ตำรวจติดต่อมา	92	4.7	75	4.1	17	25.0	-	-	-	-
- **ไม่ได้ติดต่อ**	1,675	86.0	1,607	87.5	34	50.0	-	-	34	76.9
- **ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ**	113	5.8	99	5.4	3	5.0	-	-	10	23.1
นอกเขตเทศบาล	6,209	100.0	5,840	100.0	302	100.0	-	-	67	100.0
- **ติดต่อ** โดย	587	9.5	453	7.8	134	44.4	-	-	-	-
• ผู้ตอบหรือสมาชิกในครัวเรือนต้องเป็นฝ่ายติดต่อไป	269	4.3	201	3.4	67	22.2	-	-	-	-
• ตำรวจติดต่อมา	319	5.1	252	4.3	67	22.2	-	-	-	-
- **ไม่ได้ติดต่อ**	5,421	87.3	5,186	88.8	168	55.6	-	-	67	100.0
- **ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ**	201	3.2	201	3.4	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาที่เกิดเหตุ เพราะไม่รับแจ้งความ

10.11 <u>การติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ</u>

เหยื่ออาญากรรมรายงานว่า ส่วนใหญ่ไม่มีหน่วยงานใดๆ ติดต่อให้ความช่วยเหลือ ร้อยละ 95.8 มีเพียงร้อยละ 4.2 ที่มีการติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ นอกจากหน่วยงานตำรวจ โดยไปติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 3.3 มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ ร้อยละ 0.6 และมีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อและติดต่อด้วยตนเอง ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 0.04 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า ไม่มีหน่วยงานใดๆ ติดต่อให้ความช่วยเหลือ ร้อยละ 98.3 มีเพียงร้อยละ 1.5 ที่มีการติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ นอกจากหน่วยงานตำรวจ โดยไปติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 1.3 และมีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อและติดต่อด้วยตนเอง ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ และมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 0.2 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า ไม่มีหน่วยงานใดๆ ติดต่อให้ความช่วยเหลือ ร้อยละ 95.0 มีเพียงร้อยละ 5.0 ที่มีการติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ นอกจากหน่วยงานตำรวจ โดยไปติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 3.9 มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ ร้อยละ 0.8 และมีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อและติดต่อด้วยตนเอง ร้อยละ 0.3

ตารางที่ 62 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

การติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	8,408	100.0	7,889	100.0	370	100.0	-	-	149	100.0
- **ติดต่อ** โดย	350	4.2	309	3.9	40	10.9	-	-	-	-
• ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง	279	3.3	239	3.0	40	10.9	-	-	-	-
• มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ	50	0.6	50	0.6	-	-	-	-	-	-
• มีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อ และติดต่อด้วยตนเอง	20	0.2	20	0.3	-	-	-	-	-	-
- **ไม่ได้ติดต่อ**	8,055	95.8	7,576	96.0	330	89.1			149	100.0
- **ไม่ตอบ**	3	0.04	3	0.04	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	2,031	100.0	1,914	100.0	68	100.0	-	-	48	100.0
- **ติดต่อ** โดย	31	1.5	24	1.3	7	10.0	-	-	-	-
• ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง	27	1.3	21	1.1	7	10.0	-	-	-	-
• มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• มีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อ และติดต่อด้วยตนเอง	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-
- **ไม่ได้ติดต่อ**	1,996	98.3	1,887	98.6	62	90.0	-	-	48	100.0
- **ไม่ตอบ**	3	0.2	3	0.2	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 62 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามการติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

การติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	6,377	100.0	5,974	100.0	302	100.0	-	-	101	100.0
- **ติดต่อ** โดย	319	5.0	285	4.8	34	11.1	-	-	-	-
• ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง	252	3.9	218	3.7	34	11.1	-	-	-	-
• มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ	50	0.8	50	0.8	-	-	-	-	-	-
• มีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อ และติดต่อด้วยตนเอง	17	0.3	17	0.3	-	-	-	-	-	-
- **ไม่ได้ติดต่อ**	6,058	95.0	5,689	95.2	269	88.9	-	-	101	100.0

10.12 <u>หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ</u>

เหยื่ออาชญากรรมส่วนที่รายงานว่ามีหน่วยงานต่างๆ ทั้งหน่วยงานราชการที่อยู่และไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมรวมทั้งหน่วยงานเอกชนอื่นๆ มาติดต่อให้ความช่วยเหลือมีจำนวนน้อยมากเพียง 71 ราย โดยระบุว่าส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น ร้อยละ 95.2 และหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่ามีหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมมาติดต่อให้ความช่วยเหลือจำนวนน้อยมากเพียง 3 รายเท่านั้น

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่ามีหน่วยงานต่างๆ ทั้งหน่วยงานราชการที่อยู่และไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมรวมทั้งหน่วยงานเอกชนอื่นๆ มาติดต่อให้ความช่วยเหลือจำนวน 67 ราย โดยทั้งหมด หรือร้อยละ 100.0 ระบุว่าส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น

ตารางที่ 63 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

หน่วยงาน[1/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	71	100.0	71	100.0	-	-	-	-	-	-
- **หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากตำรวจ**	67	95.2	67	95.2	-	-	-	-	-	-
• สำนักงานอัยการจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• ศาล	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ[2/]	67	95.2	67	95.2	-	-	-	-	-	-
- **หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม**	3	4.8	3	4.8	-	-	-	-	-	-
- **หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ องค์กรอิสระ เอ็นจีโอ**	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- **สำนักงานทนายความ**	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	3	100.0	3	100.0						
- **หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากตำรวจ**	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• สำนักงานอัยการจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• ศาล	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 63 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

หน่วยงาน[1/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล: หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ (ต่อ)										
• สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ[2/]	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม	3	100.0	3	100.0	-	-	-	-	-	-
- หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ องค์กรอิสระ เอ็นจีโอ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- สำนักงานทนายความ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	67	100.0	67	100.0	-	-	-	-	-	-
- หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ	67	100.0	67	100.0	-	-	-	-	-	-
• สำนักงานอัยการจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• ศาล	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ[2/]	67	100.0	67	100.0	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 63 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ[1/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล (ต่อ)										
- หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ องค์กรอิสระ เอ็นจีโอ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- สำนักงานทนายความ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

[2/] อื่นๆ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น

10.13 <u>หน่วยงานที่ไปติดต่อด้วยตนเอง</u>

เหยื่ออาชญากรรมส่วนที่ไปติดต่อหน่วยงานด้วยตนเองรายงานว่าได้ไปติดต่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 86.3 โดยส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานอื่นๆ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น รองลงมาสำนักงานอัยการจังหวัด ร้อยละ 8.0 ศาลยุติธรรม ร้อยละ 6.8 และสำนักงานคุมประพฤติหรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ร้อยละ 1.2 ติดต่อหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ร้อยละ 13.7 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล รายงานว่าการไปติดต่อหน่วยงานด้วยตนเองได้ไปติดต่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ

คิดเป็นร้อยละ 75.0 โดยส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานอื่นๆ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และสำนักงานอัยการจังหวัด สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 25.0 รองลงมาศาลยุติธรรมและสำนักงานคุมประพฤติหรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 12.5 ติดต่อหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ร้อยละ 25.0 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล รายงานว่าการไปติดต่อหน่วยงานด้วยตนเองได้ไปติดต่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 87.5 โดยส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานอื่นๆ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น ร้อยละ 75.0 สำนักงานอัยการจังหวัดและศาลยุติธรรม สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 6.3 ติดต่อหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 64 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามหน่วยงานที่ไปติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

หน่วยงาน [1/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	296	100.0	255	100.0	40	100.0	-	-	-	-
- หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากตำรวจ	255	86.3	215	84.2	40	100.0	-	-	-	-
• สำนักงานอัยการจังหวัด	24	8.0	3	1.3	20	50.0	-	-	-	-
• ศาล	20	6.8	3	1.3	17	41.5	-	-	-	-
• สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	3	1.2	-	-	3	8.5	-	-	-	-
• อื่นๆ [2/]	208	70.4	208	81.5	-	-	-	-	-	-
- หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม	40	13.7	40	15.8	-	-	-	-	-	-
- หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ องค์กรอิสระ เอ็นจีโอ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- สำนักงานทนายความ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 64 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามหน่วยงานที่ไปติดต่อด้วยตนเอง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

หน่วยงาน [1/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล	27	100.0	21	100.0	7	100.0	-	-	-	-
- หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากตำรวจ	21	75.0	14	66.7	7	100.0	-	-	-	-
• สำนักงานอัยการจังหวัด	7	25.0	3	16.7	3	50.0	-	-	-	-
• ศาล	3	12.5	3	16.7	-	-	-	-	-	-
• สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	3	12.5	-	-	3	50.0	-	-	-	-
• อื่นๆ [2/]	7	25.0	7	33.3	-	-	-	-	-	-
- หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม	7	25.0	7	33.3	-	-	-	-	-	-
- หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ องค์กรอิสระ เอ็นจีโอ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- สำนักงานทนายความ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 64 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามหน่วยงานที่ไปติดต่อด้วยตนเอง ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

หน่วยงาน [1/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	269	100.0	235	100.0	34	100.0	-	-	-	-
- หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ	235	87.5	201	85.7	34	100.0	-	-	-	-
• สำนักงานอัยการจังหวัด	17	6.3	-	-	17	50.0	-	-	-	-
• ศาล	17	6.3	-	-	17	50.0	-	-	-	-
• สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
• อื่นๆ [2/]	201	75.0	201	85.7	-	-	-	-	-	-
- หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม	34	12.5	34	14.3	-	-	-	-	-	-
- หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ องค์กรอิสระ เอ็นจีโอ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- สำนักงานทนายความ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

[2/] อื่นๆ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น

10.14 ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมใดๆ ร้อยละ 79.1 มีเพียงร้อยละ 20.9 ที่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดเพราะไม่อยากให้ไปก่อเหตุอีก ร้อยละ 9.3 เรียกร้องค่าเสียหาย/ทรัพย์สินคืน ร้อยละ 5.8 ให้ตำรวจตรวจลาดตระเวนบ่อยขึ้น ร้อยละ 4.5 และให้มีการอบรมวัยรุ่นที่ก่อเหตุเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำซ้ำ ร้อยละ 0.1 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 1.2 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้ เมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมในประเภทอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 43.6 ในขณะที่เหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีความต้องการดังกล่าว ร้อยละ 19.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่าไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมใดๆ ร้อยละ 77.2 มีเพียงร้อยละ 22.8 ที่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดเพราะไม่อยากให้ไปก่อเหตุอีก ร้อยละ 8.6 เรียกร้องค่าเสียหาย/ทรัพย์สินคืน ร้อยละ 6.3 ให้ตำรวจตรวจลาดตระเวนบ่อยขึ้น ร้อยละ 5.8 และให้มีการอบรมวัยรุ่นที่ก่อเหตุเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำซ้ำ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ โดยมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 1.6 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้ เมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมในประเภทอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 40.0 ในขณะที่เหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีความต้องการดังกล่าว ร้อยละ 22.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่าไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมใดๆ ร้อยละ 79.7 มีเพียงร้อยละ 20.3 ที่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดเพราะไม่อยากให้ไปก่อเหตุอีก ร้อยละ 9.5 เรียกร้องค่าเสียหาย/ทรัพย์สินคืน ร้อยละ 5.7 และให้ตำรวจตรวจลาดตระเวนบ่อยขึ้น ร้อยละ4.1 โดยมีเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 1.1 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้ เมื่อจำแนกตามประเภทอาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมในประเภทอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 44.4 ในขณะที่เหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีความต้องการดังกล่าว ร้อยละ 19.0

ตารางที่ 65 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม[1/] จำแนกตามความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	8,158	100.0	7,676	100.0	370	100.0	-	-	112	100.0
- ไม่ต้องการ	6,455	79.1	6,162	80.3	209	56.4	-	-	85	75.8
- ต้องการ โดย	1,703	20.9	1,514	19.7	162	43.6	-	-	27	24.2
• หาผู้กระทำผิดเพราะไม่อยากให้ไปก่อเหตุอีก	755	9.3	667	8.7	64	17.3	-	-	24	21.2
• เรียกร้องค่าเสียหาย/ทรัพย์สินคืน	475	5.8	418	5.4	57	15.4	-	-	-	-
• ให้ตำรวจตรวจลาดตระเวนบ่อยขึ้น	365	4.5	361	4.7	3	0.9	-	-	-	-
• จัดให้มีการอบรมวัยรุ่นที่ก่อเหตุเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำซ้ำ	10	0.1	7	0.1	-	-	-	-	3	3.1
• ไม่ตอบ	98	1.2	61	0.8	37	10.0	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	1,949	100.0	1,836	100.0	68	100.0	-	-	44	100.0
- ไม่ต้องการ	1,504	77.2	1,429	77.8	41	60.0	-	-	34	76.9
- ต้องการ โดย	444	22.8	407	22.2	27	40.0	-	-	10	23.1
• หาผู้กระทำผิดเพราะไม่อยากให้ไปก่อเหตุอีก	168	8.6	147	8.0	14	20.0	-	-	7	15.4
• เรียกร้องค่าเสียหาย/ทรัพย์สินคืน	123	6.3	116	6.3	7	10.0	-	-	-	-

ตารางที่ 65 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ประเภทอาชญากรรม และ เขตการปกครอง (ต่อ)

ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม [1/]	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล: ต้องการ โดย (ต่อ)										
• ให้ตำรวจตรวจลาดตระเวนบ่อยขึ้น	113	5.8	109	6.0	3	5.0	-	-	-	-
• จัดให้มีการอบรมวัยรุ่นที่ก่อเหตุเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำซ้ำ	10	0.5	7	0.4	-	-	-	-	3	7.7
• ไม่ตอบ	31	1.6	27	1.5	3	5.0	-	-	-	-
นอกเขตเทศบาล	6,209	100.0	5,840	100.0	302	100.0	-	-	67	100.0
- ไม่ต้องการ	4,951	79.7	4,733	81.0	168	55.6	-	-	50	75.0
- ต้องการ โดย	1,259	20.3	1,108	19.0	134	44.4	-	-	17	25.0
• หาผู้กระทำผิดเพราะไม่อยากให้ไปก่อเหตุอีก	587	9.5	520	8.9	50	16.7	-	-	17	25.0
• เรียกร้องค่าเสียหาย/ทรัพย์สินคืน	352	5.7	302	5.2	50	16.7	-	-	-	-
• ให้ตำรวจตรวจลาดตระเวนบ่อยขึ้น	252	4.1	252	4.3	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	67	1.1	34	0.6	34	11.1	-	-	-	-

หมายเหตุ : [1/] ไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาที่เกิดเหตุเพราะไม่รับแจ้งความ

10.15 <u>ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม</u>

นอกจากนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ยังระบุว่าไม่ต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 71.1 ที่ต้องการ มีเพียงร้อยละ 28.9 โดยต้องการให้ตัดสินและลงโทษอย่างเหมาะสม ร้อยละ 11.6 รองลงมาต้องการจัดหาทนายความและจัดให้มีหน่วยเฉพาะกิจสังกัดในจังหวัด สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 5.8 โดยมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 5.8 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่าต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 55.6 โดยต้องการให้ตัดสินและลงโทษอย่างเหมาะสม ร้อยละ 22.2 รองลงมาต้องการจัดหาทนายความและจัดให้มีหน่วยเฉพาะกิจสังกัดในจังหวัด สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 11.1 ส่วนที่ไม่ต้องการฯ มีเพียง ร้อยละ 44.4 โดยมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 11.1 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 73.7 ที่ต้องการฯ มีเพียง ร้อยละ 26.3 โดยต้องการให้ตัดสินและลงโทษอย่างเหมาะสม ร้อยละ 10.5 รองลงมาต้องการจัดหาทนายความและจัดให้มีหน่วยเฉพาะกิจสังกัดในจังหวัด สัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 5.3 ส่วน โดยมีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 5.3 ที่ไม่ตอบคำถามในประเด็นนี้

มีข้อสังเกตว่า เหยื่ออาชญากรรมประเภทอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายทุกราย ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ตารางที่ 66 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	350	100.0	309	100.0	40	100.0	-	-	-	-
- **ไม่ต้องการ**	249	71.1	249	80.4	-	-	-	-	-	-
- **ต้องการ** โดย	101	28.9	61	19.6	40	100.0	-	-	-	-
• ตัดสินและลงโทษอย่างเหมาะสม	40	11.6	20	6.5	20	50.0	-	-	-	-
• จัดหาทนายความ	20	5.8	-	-	20	50.0	-	-	-	-
• จัดให้มีหน่วยเฉพาะกิจสังกัดในจังหวัด	20	5.8	20	6.5	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	20	5.8	20	6.5	-	-	-	-	-	-
ในเขตเทศบาล	31	100.0	24	100.0	7	100.0	-	-	-	-
- **ไม่ต้องการ**	14	44.4	14	57.1	-	-	-	-	-	-
- **ต้องการ** โดย	17	55.6	10	42.9	7	100.0	-	-	-	-
• ตัดสินและลงโทษอย่างเหมาะสม	7	22.2	3	14.3	3	50.0	-	-	-	-
• จัดหาทนายความ	3	11.1	-	-	3	50.0	-	-	-	-
• จัดให้มีหน่วยเฉพาะกิจสังกัดในจังหวัด	3	11.1	3	14.3	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	3	11.1	3	14.3	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 66 จำนวนและร้อยละของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำแนกตามความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ประเภทอาชญากรรม และเขตการปกครอง (ต่อ)

ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม	รวม		ประเภทอาชญากรรม							
			ต่อทรัพย์สิน		ต่อชีวิตและร่างกาย		ทางเพศ		การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล	319	100.0	285	100.0	34	100.0	-	-	-	-
- **ไม่ต้องการ**	235	73.7	235	82.4	-	-	-	-	-	-
- **ต้องการ** โดย	84	26.3	50	17.6	34	100.0	-	-	-	-
• ตัดสินและลงโทษอย่างเหมาะสม	34	10.5	17	5.9	17	50.0	-	-	-	-
• จัดหาทนายความ	17	5.3	-	-	17	50.0	-	-	-	-
• จัดให้มีหน่วยเฉพาะกิจสังกัดในจังหวัด	17	5.3	17	5.9	-	-	-	-	-	-
• ไม่ตอบ	17	5.3	17	5.9	-	-	-	-	-	-

4 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549: มุมมองอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 เป็นโครงการนำร่องในภูมิภาค ซึ่งทำการสำรวจเฉพาะอาชญากรรมพื้นฐาน 4 ประเภท คือ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร โดยสำรวจจากการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม ผลการสำรวจมีประเด็นที่น่าสนใจสามารถวิเคราะห์และอธิบายอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 เพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการป้องกัน ควบคุม จัดระเบียบชุมชนและแก้ปัญหาอาชญากรรมอย่างถูกต้องต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะการเกิดอาชญากรรม

ข้อมูลจากการสำรวจระบุว่า ปี พ.ศ. 2549 มีจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในทั้งสิ้น 1,510,460 คน เป็นประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปจำนวน 1,223,482 คน จากการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า

จำนวนคนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: ผู้ประสบเหตุอาชญากรรม จำนวน 8,408 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ของจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชในปี พ.ศ. 2549 โดยประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 4.4 และ อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ร้อยละ 1.8 แต่ไม่ปรากฏอาชญากรรมทางเพศในการเก็บข้อมูลครั้งนี้

ในเขตเทศบาล ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปประสบเหตุอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 1.0 โดยประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด ร้อยละ 94.3 รองลงมา คืออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และ อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ตามลำดับ

นอกเขตเทศบาล ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปประสบเหตุอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 0.6 โดยประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด ร้อยละ 93.7 รองลงมา คืออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ตามลำดับ

จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 18,369 ครั้ง โดยประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด คือร้อยละ 97.1 รองลงมา คือ อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.0 และ อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ร้อยละ 0.9 และไม่ปรากฏอาชญากรรมทางเพศในการเก็บข้อมูลครั้งนี้

ในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาความถี่ที่ประสบอาชญากรรม พบว่าประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปประสบเหตุอาชญากรรม จำนวน 4,792 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.1 ของความถี่ในการเกิดอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ที่พบจากกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาล โดยประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด (ร้อยละ 97.5) รองลงมา คืออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ตามลำดับ

นอกเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาความถี่ที่ประสบอาชญากรรม พบว่าประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปประสบเหตุอาชญากรรม จำนวน 13,577 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.9 ของความถี่ในการเกิดอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ที่พบจากกลุ่มตัวอย่างนอกเขตเทศบาล โดยประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด (ร้อยละ 97.0) รองลงมา คืออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าว มีข้อสังเกตว่า

ประการแรก การเกิดอาชญากรรมกับลักษณะชุมชนเมืองและชนบทของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ชุมชนเมือง (urban area) ในสังคมวิทยา หมายถึง ชุมชนที่เป็นเขตเทศบาล ทั้งเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร และเทศบาลพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ชุมชนเหล่านี้มีลักษณะเฉพาะ 3 ประการ คือ 1)ส่วนใหญ่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านการค้า อุตสาหกรรมและบริการ ทำให้ประชากรมีรายได้สูง 2)มีส่วนร่วมทางการเมืองมาก 3)มีประชากรหนาแน่น มีการอพยพเข้ามามาก มีการศึกษาสูง ครอบครัวมีขนาดเล็ก มีบริการด้านสุขอนามัยมากพอ และเป็นที่พักอาศัยของบุคคลสำคัญและบุคคลหลากหลายชนชั้น

ส่วน **ชุมชนชนบท** (rural area) หมายถึง อาณาเขตนอกเขตเทศบาลทั้งหลาย ซึ่งมีขอบเขตที่กว้างขวางมาก เป็นที่อยู่อาศัยของคนชนบท ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และอุตสาหกรรรมบางประเภทที่ขยายตัวออกไป พื้นที่ส่วนใหญ่ยังมีความเป็นธรรมชาติของต้นไม้ ภูเขา แม่น้ำ ลำธาร และทะเล

ขณะเดียวกัน ลักษณะของชุมชนในปัจจุบันมีสภาพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก โดย**ชุมชนเมืองมีลักษณะสำคัญ ๆ เปลี่ยนแปลงไป** 4 ประการ คือ 1) อาณาเขตเมืองเริ่มขยายตัวเพิ่มมากขึ้นทั่วประเทศทำให้อาณาเขตชุมชนชนบทลดน้อยลงไปพร้อมๆ กัน 2) โครงสร้างทางสังคมเมืองมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้นในทุกมิติ 3) มีปัญหาสังคมปรากฏขึ้นทั้งความถี่และความรุนแรงควบคู่กับความเจริญ 4) มีความเป็นศูนย์กลางทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ 5) มีความสัมพันธ์แบบสังคมทุติยภูมิชัดเจนมากยิ่งขึ้น มีลักษณะต่างคนต่างอยู่ตัวใครตัวมันสูง (individualism) และความสัมพันธ์แบบหลวมนี้แผ่ขยายเข้าไปในหมู่วงศาคณาญาติและครอบครัวเพิ่มมากขึ้นทุกขณะ

ส่วน **การเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมของชุมชนชนบทในปัจจุบัน** ได้แก่ 1)มีความทันสมัยเนื่องจากการคมนาคมสะดวกทั่วถึง มีรถยนต์และรถจักรยานยนต์เพิ่มมากขึ้น การสื่อสารแพร่หลายมากขึ้นโดยเฉพาะวิทยุและโทรทัศน์ ประกอบกับมีการศึกษาสูงขึ้น ความล้าหลังจึงลดน้อยลง 2)ยังคงมีลักษณะเป็นสังคมเกษตรกรรม และยังต้องพึ่งพาธรรมชาติ ผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ 3)พึ่งพิงเมืองมากขึ้นเนื่องจากรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และความเจริญของโลกมากขึ้น มีลักษณะวัตถุนิยมมากขึ้น และคนจำนวนหนึ่งเดินทางเข้าเมืองเพื่อทำงานหารายได้ 4)ยังมีมาตรฐานคุณภาพชีวิตต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับสังคมเมือง ยังมีความยากจน รายได้จำกัด บริการด้านการศึกษา และสาธารณสุข ยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานที่ควรจะเป็น 5)ยังคงยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี งานบุญงานกุศลอยู่มากแม้ว่าจะค่อยๆ ลดระดับความเคร่งครัด ลงก็ตาม 6) ความสัมพันธ์ทางสังคม ครอบครัว และเครือญาติยังคงมีความเหนียวแน่นมากกว่าชุมชนเมือง

ข้อมูลจากการสำรวจบ่งชี้ว่า **เหยื่ออาชญากรรมอยู่ที่ในเขตเทศบาลประสบเหตุอาชญากรรมในสัดส่วนที่มากกว่าเหยื่ออาชญากรรมอยู่ที่นอกเขตเทศบาลทั้งจำนวนคนที่รายงานและจำนวนครั้งที่ประสบเหตุ**

แม้ว่าอาชญากรรมมิใช่ปรากฏการณ์ที่เกิดนอกสังคม อาชญากรรมทุกชนิดต่างมีเหตุปัจจัยมาจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และส่งผลสืบเนื่องตามมาภายหลังแก่สังคมนั้นๆ และ**โดยทั่วไปแล้วการประกอบอาชญากรรมเกือบทุกประเภทมักจะมีอัตราสูงในเมืองใหญ่** ขณะเดียวกัน อัตราอาชญากรรมในเขตชุมชนเมืองและชนบทจะต้องพิจารณาเรื่อง “ช่องโอกาสที่ทำให้เกิด

อาชญากรรม" ด้วย โดยที่ลักษณะทางกายภาพของชุมชนเมือง หรือเขตเทศบาลมีองค์ประกอบอันสลับซับซ้อน มีแบบแผนพฤติกรรมที่ผู้คนใช้ในการติดต่อสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันหลากหลายรูปแบบ ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างผิวเผิน พึ่งพาอาศัยกันน้อย แม้ว่าจะมีความเจริญทางวัตถุมาก และมีการขยายตัวของเครือข่ายธุรกิจการค้าอย่างกว้างขวางเพิ่มมากขึ้นก็ตาม สภาพทางสังคมดังกล่าวกลับเป็นช่องทางเอื้ออำนวยให้ผู้กระทำผิดหรือมิจฉาชีพมีโอกาสกระทำผิดมากกว่าชุมชนชนบท

ดังนั้น ข้อมูลที่พบจากการสำรวจอาชญากรรม ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ข้างต้นที่อาชญากรรมเกือบทุกประเภทมีอัตราสูงในเขตชุมชนเมืองมากกว่าชนบท ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ คือ ในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล นั้น อธิบายได้ว่า

1) เนื่องจากในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา จังหวัดนครศรีธรรมราชมีการพัฒนาทางการเมือง การปกครองอย่างมาก สังเกตได้จากการที่มีเทศบาลเพิ่มมากขึ้น คือมีเทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง และเทศบาลตำบล 23 แห่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 158 แห่ง ทำให้พื้นที่ส่วนหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็น "เขตเทศบาล" ประกอบกับนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเน้นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง จึงส่งผลให้มีความตื่นตัวและปรับตัวเข้าสู่ระบบความเจริญพื้นฐานทางสังคม (การคมนาคม การโทรคมนาคม การบริการสาธารณะ สถานที่ราชการ ฯลฯ) ที่เกิดตามมา รวมทั้ง ระบบการศึกษา สุขอนามัย อย่างมาก ขณะที่ชุมชนนอกเขตเทศบาลยังมีลักษณะอันเป็นปัจจัยเงื่อนไขเช่นเดิมแต่เปลี่ยนแปลงไปอย่างช้าๆ ไม่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงในเขตเทศบาล และพร้อมๆ กับการลดพื้นที่นอกเขตเทศบาลลง ทำให้การรายงานอาชญากรรมในบริบทสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดดของเขตเทศบาลไม่อาจอธิบายได้โดยแนวการอธิบายการเกิดอาชญากรรมในสังคมเมืองและชนบททั่วไป

2) มีข้อสันนิษฐานว่า ปรากฏการณ์ "จตุคามรามเทพนิยม" ซึ่งจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นแหล่งต้นตำรับของประเทศในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลนั้น อาจมีผลทำให้สภาพเศรษฐกิจและสังคมของเขตเทศบาล มีความคึกคักเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ประชากรมีรายได้ดีถ้วนหน้า แต่มีคนต่างถิ่นเดินทางเข้ามาในจังหวัดเป็นจำนวนมากทำให้อัตราการเกิดอาชญากรรมในเขตเทศบาลมีความถี่สูงในทิศทางที่สอดคล้องกัน

3) แม้ว่าชุมชนชนบท หรือนอกเขตเทศบาล จะได้รับการพัฒนาระบบความเจริญพื้นฐานทางสังคม รวมทั้งระบบการศึกษา และการสุขอนามัยดีขึ้นกว่าเดิม แต่ระบบงานยุติธรรมยังไม่สามารถปรับตัวในเชิงของการป้องกันมิให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและความเป็นธรรมทางสังคม รวมทั้งมีกลไกวิธีการรองรับสภาพปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในระดับรากฐานของชุมชนชนบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่

การควบคุมทางสังคมแบบไม่เป็นทางการตลอดจนอิทธิพลของขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมตามแบบเดิมก็มีอำนาจผูกโยงความสัมพันธ์ของผู้คนในชุมชนชนบทน้อยลง ช่องว่างดังกล่าวจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการอำนวยความยุติธรรมและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมในชุมชนชนบท ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำข้อมูลอาชญากรรมครั้งนี้ไปพิจารณาป้องกันและแก้ไขต่อไป

ประการที่สอง ประเภทและความถี่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี พ.ศ. 2549 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 8,408 ราย รายงานว่าตนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมรวมทั้งหมด จำนวน 18,369 ครั้ง จำแนกเป็นอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด ร้อยละ 97.1 ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีเพียง ร้อยละ 2.0 และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ร้อยละ 0.9 โดยไม่ปรากฏอาชญากรรมทางเพศในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ซึ่งส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว (ร้อยละ 76.6) ส่วนผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 22.2 โดยในจำนวนดังกล่าวเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำสองครั้งมากที่สุด (ร้อยละ 11.3) และมีความถี่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำสูงถึง 4 ครั้งขึ้นไปถึงร้อยละ 5

อาชญากรรมต่อทรัพย์สินเป็นอาชญากรรมพื้นฐานที่มีจำนวนการกระทำผิดสูงรวมทั้งมีความถี่ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำตลอดมา ซึ่งเป็นไปตามสภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมไทยที่มีการเอาเปรียบ ฉกฉวยประโยชน์จากผู้อื่นเมื่อมีโอกาสเอื้ออำนวย และเป็นอาชญากรรมพื้นฐานที่ควรให้ความสนใจแสวงหามาตรการป้องกันและแก้ไขในพื้นที่ชุมชนทั้งเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลเช่นเดียวกัน แม้ว่าสภาพทางเศรษฐกิจจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดสภาพคล่องอย่างมากจากการเซ่าบูชาเครื่องวัตถุมงคลในช่วงที่ผ่านมาก็ตาม

มีข้อสังเกตว่า อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสารเป็นอาชญากรรมประเภทใหม่ที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กับความเจริญเติบโตกลายเป็นเมืองผ่านทางการขยายตัวของสังคมข้อมูลข่าวสารและระบบเศรษฐกิจการค้าที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอาชญากรรมลักษณะดังกล่าวนอกจากจะเป็นการกระทำผิดกฎหมายที่ผู้กระทำผิดกระทำต่อการนำข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินของบุคคลอื่นไปแอบอ้างใช้ เช่น บัตรเครดิต บัตรประชาชน แล้ว การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ยังพบว่า อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสารที่เกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในรอบปี พ.ศ. 2549 นี้ ยังมีลักษณะของการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวเพื่อทำธุรกรรมเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน และสัญญากู้เงิน ฯลฯ เป็นจำนวนมากอีกด้วยทั้งในและนอกเขต

เทศบาล ดังนั้น ปัญหาอาชญากรรมประเภทนี้ที่ชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชกำลังประสบอยู่จึงจัดว่าเป็นปัญหาอาชญากรรมพื้นฐานที่น่าสนใจและมีความสำคัญ หน่วยงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องเข้ามาทำการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนอย่างรวดเร็ว รวมทั้งแสวงหามาตรการในการป้องกันปัญหาไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีกในโอกาสต่อๆ ไป

สำหรับอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายก็เป็นเรื่องพื้นฐานที่ควรแก่การวิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีว่ามีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงรูปแบบวิธีการแตกต่างไปจากเดิมหรือไม่อย่างไร เนื่องจากรายงานวิจัยเกี่ยวกับอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ของกองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ เมื่อปี พ.ศ.2532 หรือประมาณสองทศวรรษที่ผ่านมา มุ่งให้ความสนใจศึกษาเฉพาะกรณีฆ่าผู้อื่นว่ามีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะอาชีพ และอุปนิสัยของประชากรอย่างไร ซึ่งบ่งชี้ว่าในห้วงเวลาดังกล่าว อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่มีความรุนแรงสูงสุด คือ การฆ่าคนตายนั้น เป็นปัญหาที่กรมตำรวจในขณะนั้นให้ความสนใจ กระทั่งมีการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวเป็นกรณีเฉพาะขึ้นเพื่ออธิบายและทำความเข้าใจต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนไม่มากจนกระทั่งเป็นปัญหาที่น่าสนใจอีกต่อไป ซึ่งประเด็นการเปลี่ยนแปลงการเกิดอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายในจังหวัดนครศรีธรรมราชนี้เป็นประเด็นที่ควรมีการวิจัยแบบเจาะลึกต่อไป

ส่วนอาชญากรรมทางเพศ เป็นอาชญากรรมที่ทำให้เกิดความลำบากใจแก่เหยื่ออาชญากรรมในการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด โดยทั่วไปจึงมักจะได้ข้อมูลที่ต่ำกว่าความเป็นจริง กรณีที่แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่จึงเป็นกรณีที่ไม่อาจปิดบังเพิกเฉยได้ต่อไป และเนื่องจากการสำรวจครั้งนี้มีขึ้นเป็นครั้งแรก เหยื่ออาชญากรรมจึงอาจไม่คุ้นเคยและไม่สะดวกที่จะบอกเล่าเรื่องราวน่าอับอายส่วนตัวให้คนแปลกหน้ารับทราบ แม้ว่าเจ้าหน้าที่เหล่านี้จะไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตาม โดยเฉพาะเมื่อเจ้าหน้าที่ที่เป็นเพศชาย ต้องมีการคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจอย่างเคร่งครัด ประกอบกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมแบบสังคมไทยที่แม้จะพัฒนาเป็นสังคมเมืองแล้วก็ตาม แต่ยังมีความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการสูงซึ่งทำให้ผู้คนภายในจังหวัดนครศรีธรรมราช รู้จักกันทั้งตัวบุคคลและวงศาคณาญาติ แตกต่างไปจากสภาพสังคมแบบเมืองหลวงเช่นกรุงเทพมหานคร ที่เป็นเมืองใหญ่ คนส่วนใหญ่ไม่รู้จักกันมากกว่ารู้จักกัน หรือรู้จักกันเป็นกลุ่มๆ จึงมีความเป็นไปได้ที่ชาวนครศรีธรรมราชไม่นิยมพูดคุยเรื่องส่วนตัวที่น่าละอายดังกล่าวให้กับคนแปลกหน้าหรือบุคคลที่สามที่ไม่คุ้นเคย แม้แต่การกระทำอนาจารเล็กๆ น้อยๆ ก็ตาม กรณีดังกล่าวจึงควรศึกษาเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ที่อยู่ในภูมิภาคอื่นๆ ที่มีลักษณะสังคมและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

นอกจากธรรมชาติของคดีอาชญากรรมทางเพศที่สังคมไทยมีทัศนะว่า เป็นเรื่องที่ควรปกปิด น่าอับอาย ประกอบกับความไม่คุ้นชินที่จะเปิดเผยเรื่องส่วนตัวต่อผู้อื่น โดยเฉพาะต่อเจ้าหน้าที่เพศชาย และการสำรวจครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจ และสภาพทางสังคมวัฒนธรรมแล้ว อาจเป็นไปได้ว่าสาเหตุหนึ่งที่ไม่ปรากฏอาชญากรรมทางเพศอาจเนื่องมาจากชุมรุมอาคารและหมู่บ้านที่ได้รับการสุ่มเป็นตัวอย่างในการสำรวจครั้งนี้ไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ

ประการที่สาม ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง (serial crime)

อาชญากรรมต่อเนื่อง (serial crime) คือ การกระทำผิดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งการสำรวจครั้งนี้ พบว่า

ในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช มี**การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง** และในจำนวนนี้มี**ผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** โดยเฉพาะต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสารมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก (ร้อยละ 72.9) โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายและอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้มากที่สุด โดยมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงบางส่วนที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลว่า เพราะเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น และ ผู้ต้องหาเสียชีวิต / ผู้กระทำผิดติดคุก / พูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว

สำหรับในเขตเทศบาล มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง และในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก (ร้อยละ 81.3) โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกมากที่สุด โดยมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงบางส่วนที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบ

อาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลว่าเพราะเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น ผู้ต้องหาเสียชีวิต/ผู้กระทำผิดติดคุก/พูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว

ส่วนนอกเขตเทศบาล มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง และในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายและอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะต่อชีวิตและร่างกาย มีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก (ร้อยละ70.5) โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายและอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกมากที่สุด โดยมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงบางส่วนที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยบางส่วนให้เหตุผลว่าเพราะเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น และผู้ต้องหาเสียชีวิต / ผู้กระทำผิดติดคุก / พูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว

กรณีดังกล่าวมีข้อสังเกตว่า ควรทำการศึกษาแบบเจาะลึกกลุ่มตัวอย่างที่ระบุว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนนั้นมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 77.6) โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร รวมทั้งทำการศึกษาเหยื่ออาชญากรรมที่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก (ร้อยละ 72.9) เพื่อแสวงหามาตรการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำให้แก่ชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชทั้งในและนอกเขตเทศบาล ซึ่งสามารถจำกัดทั้งกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เกิดอาชญากรรมซ้ำให้แคบลงได้โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจอาชญากรรมครั้งนี้ ตัวเลขเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องไม่ควรปล่อยปละละเลย หรือไม่ใส่ใจที่จะหาแนวทางป้องกันแก้ไข

ประการที่สี่ อาชญากรรมที่ไม่มีการรายงาน (ตัวเลขมืด หรือ dark figure) การสำรวจครั้งนี้ ในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบ**อาชญากรรมที่ไม่ได้รายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือถูกระบุว่าเจ้าหน้าที่ไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นหรือที่เรียกว่า "ตัวเลขมืด" (dark figure) จำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 71.0 ส่วนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นมีเพียงร้อยละ 26.1 เท่านั้น** และร้อยละ 2.9 ตอบว่าไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุที่เกิดหรือไม่ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินและอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่

ทราบเรื่องมากที่สุด (ร้อยละ 73.5) และร้อยละ (54.6) ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้รับทราบเรื่อง (ร้อยละ 77.3) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอาชญากรรมที่ไม่ได้รายงานจากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง พ.ศ. 2549) แม้ว่าห้วงเวลาการสำรวจจะเป็นคนละรอบปีกันก็ตาม แต่ก็ใกล้เคียงกัน พบว่า ตัวเลขมืดของกรุงเทพมหานครมีอัตราร้อยละ 63.3 ซึ่งต่ำกว่าตัวเลขมืดของจังหวัดนครศรีธรรมราช คือร้อยละ 71.0

ในเขตเทศบาล เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 69.9 รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ส่วนที่ทราบว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นมีเพียงร้อยละ 26.2 เท่านั้น และร้อยละ 3.9 ตอบว่าไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุที่เกิดหรือไม่ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินและอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่องมากที่สุด

นอกเขตเทศบาล เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.3 ส่วนที่ทราบว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นมีเพียงร้อยละ 26.1 เท่านั้น และร้อยละ 2.6 ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุที่เกิดหรือไม่ โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินและอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่องมากที่สุด

อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่น่าสนใจ คือเหตุผลที่เหยื่ออาชญากรรมรายงานในการสำรวจครั้งนี้ว่าเหตุใดพวกเขาจึงไม่รายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่ทราบเหตุอาชญากรรมจำนวนมากถึงร้อยละ 71.0 ของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 72.8 ระบุว่าเหตุที่ไม่มีการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ “**เพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้**” รองลงมาระบุเหตุผลว่า “**เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่**” และเหตุผลน่าสนใจที่สุดที่เหยื่ออาชญากรรมไม่รายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ เหตุผลที่ระบุว่า “**ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ**” ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมใช้เหตุผลนี้ในการไม่รายงานเพียงร้อยละ 8.4 โดยระบุเหตุผลเพิ่มเติมว่า เพราะพวกเขาเชื่อว่า “**ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเป็นผู้มีอิทธิพล**” “เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญหรือเจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง” “เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ” และ “เจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น” ตามลำดับ ข้อมูลจากเหยื่ออาชญากรรมกลุ่มตัวเลขมืดดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติเชิงลบและความไม่เชื่อมั่นใน “การปฏิบัติภารกิจหลักของเจ้าหน้าที่ตำรวจ” ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นธารของกระบวนการ

ยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งสำรวจตรวจตราและปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างเร่งด่วนเพื่อปรับปรุงภาพพจน์และเสริมความเชื่อมั่นของประชาชนผู้รับบริการที่มีต่อองค์กรของตนต่อไป

ประการที่ห้า อาชญากรรมที่มีการรายงาน: ผู้รายงานและวิธีการรายงาน เมื่อบรรดาอาชญากรรมทั้งหลายเกิดขึ้นแล้ว ประเด็นต่อมาที่น่าสนใจศึกษา “ใคร” เป็นผู้รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และใช้ “วิธีการ” ใดในการรายงาน ซึ่งผลปรากฏว่า**อาชญากรรมที่เกิดขึ้นเกือบทั้งหมดเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเรื่องโดยเหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้รายงานหรือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ (ร้อยละ** 73.6) ที่เหลือบางส่วนระบุว่าบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุเป็นผู้แจ้ง และมีเพียงส่วนน้อยที่ระบุว่า “เจ้าหน้าที่ตำรวจพบเห็นขณะเกิดเหตุ” **โดยวิธีการรายงาน คือ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งความเอง** (ร้อยละ 82.4) โทรศัพท์แจ้ง หรือทำทั้งสองวิธี และมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 1.7) ที่ระบุว่า “สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ”

อย่างไรก็ตาม ประเด็นเรื่องอาชญากรรมที่มีการรายงานว่าใครรายงานและวิธีการรายงานอาชญากรรมของประชาชนทำอย่างไรครั้งนี้ช่วยให้เห็นธรรมชาติของช่องทางที่เหยื่ออาชญากรรมและผู้เกี่ยวข้องในจังหวัดนครศรีธรรมราชใช้ในการเข้าถึงเพื่อขอรับบริการด้านการอำนวยความยุติธรรมจากกระบวนการยุติธรรมไทยได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะเมื่อมีคดีความและปัญหาการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้น ส่วนวิธีการรายงานที่เหยื่ออาชญากรรมเดินทางไปแจ้งความเองนั้น อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุ เช่น เหตุที่เกิดไม่ใช่เหตุเฉพาะหน้า และเป็นการแจ้งความเพื่อให้ได้หลักฐานในการจัดทำเอกสารต่างๆ ใหม่

นอกจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการเข้าถึงความยุติธรรมเหล่านี้ไปแสวงหายุทธศาสตร์และยุทธวิธีในการปรับปรุงวิธีการทำงานร่วมกับชุมชนในลักษณะเครือข่ายยุติธรรมชุมชน (community justice) ที่ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมช่วยกันป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในชุมชนของตนอันเป็นการปิดช่องว่างที่ขาดหายไประหว่างกระบวนการยุติธรรมกับประชาชนได้ทางหนึ่ง หรือสร้างพันธมิตรในชุมชนเพื่อช่วยเสริมการทำงานยุติธรรมในส่วนที่รับผิดชอบให้มีความแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 67 ลักษณะอาชญากรรมจากการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่น่าสนใจ	ภาพรวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	0.7	1.0	0.6
จำนวนคนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (8,408) คน	100.0	24.2	75.8
จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (18,369 ครั้ง)	100.0	26.1	73.9
ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด (ครั้ง)	97.1	97.5	97.0
ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวมากที่สุด	76.6	78.3	76.1
<u>กรณีอาชญากรรมต่อเนื่อง</u> (serial crime) ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง	22.2	20.3	22.9
ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน	36.5	21.6	40.9
ความคล้ายคลึงที่เห็นชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น	77.6	71.4	79.3
ไม่มีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	71.0	69.9	71.3
สาเหตุที่ไม่รายงานมากที่สุดเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้	72.8	65.1	75.3
เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้รายงานหรือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ	73.6	76.3	72.7
วิธีที่แจ้งเหตุ คือ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งความเอง	82.4	75.5	84.7

หมายเหตุ : นำเสนอข้อมูลเป็นร้อยละ

2. <u>ลักษณะสำคัญของบุคคลที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม</u>

ผลการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 45 – 59 ปี อายุเฉลี่ย 47.1 ปี ส่วนเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสารมีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี และเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนไม่สูงนัก ส่วนกลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวนหนึ่งตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (ร้อยละ 20.1) เกือบทั้งหมดมีสัญชาติและเชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ผู้มีอาชีพเกษตรกรตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับเกี่ยวกับการถูกแบบอ้างใช้มูลและอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด (ร้อยละ 58.8 และ 52.3) ขณะที่กลุ่มรับจ้างทั่วไป/กรรมกรตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.9 ส่วนกลุ่มอาชีพที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทรองลงมาคือ

กลุ่มอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว กว่าครึ่งหนึ่งของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนค่อนข้างต่ำคือ น้อยกว่า 5,001 บาท และ ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด (10,000 บาท) ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยของตนเองและมีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะสำคัญของบุคคลที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมระหว่างในและนอกเขตเทศบาลของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าส่วนใหญ่มีลักษณะสอดคล้องกันและตรงกับข้อมูลภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่มีข้อมูลแตกต่างที่น่าสนใจเพิ่มเติม คือ นอกเขตเมืองไม่พบเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม แต่ว่ามีบางส่วนของกลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (ร้อยละ 22.4) เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร

นอกจากนี้ เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ซึ่งครึ่งหนึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม และกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มักตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด อย่างไรก็ตามเมื่อสำรวจรายละเอียดของที่พักอาศัย พบว่าที่อยู่อาศัยเหล่านั้นไม่มีความเป็นส่วนตัว สามารถเข้าออกได้สะดวกเพราะไม่มีรั้วกั้น แม้จะไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้นก็ตาม แต่ก็มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยโดยอยู่มานานกว่า 5 ปีขึ้นไป แม้ว่าจะเคยย้ายที่อยู่มาแล้ว 1 ครั้ง โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ จากอำเภอเมืองนครศรีธรรมราชมากที่สุด และบางส่วนย้ายถิ่นมาจากจังหวัดอื่นๆ เช่นจากกรุงเทพมหานคร

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะสำคัญของบุคคลที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมระหว่างในและนอกเขตเทศบาลของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าส่วนใหญ่มีลักษณะสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกับข้อมูลภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่มีข้อมูลแตกต่างที่น่าสนใจเพิ่มเติม คือ นอกเขตเทศบาลเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่พักอาศัยในเขตเกษตรกรรมมากกว่าเขตที่อยู่อาศัย

จากข้อมูลลักษณะทั่วไปของเหยื่ออาชญากรรมข้างต้น มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

ประการแรก ฐานข้อมูลบ่งชี้ประชากรกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ผลการสำรวจอาจสะสมไว้ใช้เป็นฐานข้อบ่งชี้แนวโน้มลักษณะประชากรที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้ จากข้อมูลสถิติอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่เกิดขึ้นในรอบปี พ.ศ. 2549 ประกอบบนสมมติฐานที่มีการควบคุมปัจจัยแวดล้อมให้มีลักษณะคงที่หรือ

เปลี่ยนแปลงไม่มากนัก สามารถพยากรณ์แนวโน้มผู้ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชในอนาคต โดยเฉพาะจะมีความแม่นยำสูงในปี พ.ศ. 2550 - 2551 ได้ว่า**ลักษณะประชากรที่มีแนวโน้มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ กลุ่มผู้ชายที่สมรสแล้วอยู่ในวัยทำงาน อายุประมาณ 47.1 ปี เรียนจบระดับประถมศึกษา มีอาชีพเกษตรกร (ถ้าอยู่ในเขตเทศบาลมีอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว) มีฐานะค่อนข้างยากจน พักอาศัยอยู่ในบ้านในเขตเกษตรกรรม (ถ้าอยู่ในเขตเทศบาลพักอาศัยอยู่ในบ้านในเขตที่พักอาศัย) ที่อยู่อาศัยที่ไม่มีความเป็นส่วนตัว สามารถเข้าออกได้สะดวกเพราะไม่มีรั้วกั้นแม้ว่าจะพักอาศัยอยู่ที่อยู่ปัจจุบันมานานกว่า 5 ปีแล้วก็ตาม**

ประการที่สอง เพศกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ผลการสำรวจพบว่า ผู้ชายในจังหวัดนครศรีธรรมราชกว่าครึ่งหนึ่งตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าผู้หญิง ซึ่งตรงกันข้ามกับผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 (ภายใต้โครงการนำร่องปี พ.ศ. 2549) พบว่าผู้หญิงในกรุงเทพมหานครตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าผู้ชาย แต่ขณะเดียวกันการที่ผู้ชายตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าผู้หญิงนี้กลับสอดคล้องกับข้อมูลผลการสำรวจหลายประเทศทั่วโลก เช่น National Crime Victimization Survey (NCVS) ปี ค.ศ. 2000 ของประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

ประการที่สาม อายุกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มประชากรที่มีอายุระหว่าง 45 – 59 ปี อายุเฉลี่ย 47.1 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความพร้อมทางเศรษฐกิจในระดับหนึ่งจึงตกเป็นเป้าหมายของผู้กระทำผิดได้มาก ขณะเดียวกันกลุ่มผู้สูงอายุนอกเขตเทศบาล เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีมาตรการเสริมเพื่อการป้องกันอาชญากรรมแก่ผู้สูงอายุกลุ่มนี้ด้วย

ประการที่สี่ ประเภทอาชญากรรมที่สอดคล้องกับลักษณะส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม ผลกระทบจากการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมแบบทุนนิยมทำให้อาชญากรรมที่ถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินกลายเป็นอาชญากรรมพื้นฐานรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย และนับวันจะมีขนาดของปัญหาใหญ่มากยิ่งขึ้น ทวีความถี่ และสร้างความเสียหายแก่ระบบเศรษฐกิจทั้งส่วนบุคคลและในวงกว้างออกไปหากไม่มีการป้องกันปราบปรามอย่างจริงจัง ซึ่งผลการสำรวจพบว่า ในจังหวัดนครศรีธรรมราชผู้มีอาชีพเกษตรกรตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินมากที่สุดซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องการที่ถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวในการทำธุรกรรม สัญญาจำนอง ซื้อขายที่ดิน และตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน โดยเฉพาะกลุ่มที่อยู่นอกเขตเทศบาลมากกว่าทุกกลุ่ม ดังนั้น จังหวัดนครศรีธรรมราชจึงควรร่วมกันแสวงหามาตรการป้องกันอาชญากรรมประเภทนี้เป็นการเร่งด่วนต่อไป

ประการที่ห้า โอกาสในการกระทำผิด ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดอาชญากรรมหรือง่ายต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมก็คือ "โอกาส" ในการกระทำผิด การที่เหยื่ออาชญากรรมมิได้ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมอันเป็นมาตรการทางกายภาพที่สามารถจัดการกำจัดจุดอ่อนทางด้านโอกาสในการกระทำผิดได้ จึงได้เปิดช่องโอกาสการใช้ชีวิตให้ง่ายต่อการประกอบอาชญากรรมโดยประมาท ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลการสำรวจครั้งนี้เพื่อนำไปสู่นำแนวคิดยุติธรรมชุมชนมาใช้ในการจัดระเบียบชุมชน กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยเบื้องต้น รวมทั้งจัดทำคู่มือการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมรูปแบบต่างๆ จะพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราชให้ปลอดภัยจากอาชญากรรมเป็นเมืองที่น่าอยู่ได้ต่อไป

ตารางที่ 68 ลักษณะสำคัญของบุคคลที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่น่าสนใจ	ภาพรวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
เพศชาย	59.1	57.9	59.5
อายุระหว่าง 45 – 59 ปี อายุเฉลี่ย 47.1 ปี	32.7	30.3	33.4
สมรสแล้ว	78.4	70.9	80.8
จบการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา	58.5	36.5	65.5
อาชีพของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกือบทุกประเภท มีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด	51.3	- 53.4	64.7
มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท และต่ำกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด (10,000 บาท)	78.6	68.2	81.8
ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นเจ้าของครัวเรือน	75.7	55.7	82.1

หมายเหตุ : นำเสนอข้อมูลเป็นร้อยละ

3. ลักษณะของผู้กระทำผิด

จากการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เห็นตัวผู้กระทำผิด (ร้อยละ 84.2) ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือนมาก่อน (ร้อยละ 85.8) โดยผู้กระทำผิดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน และข้อมูลดังกล่าวมีความสอดคล้องกันทั้งในและนอกเขตเทศบาล ยกเว้นในเขตเทศบาลเหยื่ออาชญากรรมระบุว่ากว่าครึ่งหนึ่งที่ผู้กระทำผิดมีเพียงคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว พบว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ซึ่งเท่าที่เหยื่ออาชญากรรมทราบ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง มีเพียงร้อยละ 12.2 ที่ถูกระบุว่าเป็น ขณะกระทำผิดส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบางส่วนเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบเพราะไม่เห็นตัวผู้กระทำผิด มีเพียงร้อยละ 12.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ และข้อมูลดังกล่าวมีความสอดคล้องกันทั้งในและนอกเขตเทศบาล ยกเว้นในเขตเทศบาลเหยื่ออาชญากรรมเกือบครึ่งหนึ่งระบุว่าไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองหรือไม่

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 25 ปี โดยผู้กระทำผิดร้อยละ 30.0 ถูกระบุว่าเป็นหรือน่าจะเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง ขณะกระทำผิด ผู้กระทำผิด ร้อยละ 31.1 มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายและข้อมูลดังกล่าวมีความสอดคล้องกันทั้งในและนอกเขตเทศบาล

กรณีความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำผิดและเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 54 ระบุว่าผู้กระทำผิด/ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อนทั้งกรณีผู้กระทำผิดคนเดียวหรือหลายคน และกรณีในเขตหรือนอกเขตเทศบาลก็ตาม

กล่าวโดยสรุป **ในภาพรวมลักษณะของผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง แต่มีผู้กระทำผิดอีกประมาณร้อยละ 30.0 ที่ถูกระบุว่าเป็นหรือน่าจะเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง ขณะกระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**

จากข้อมูลดังกล่าว มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

ประการแรก เพศ - อายุกับการกระทำผิด ผลการสำรวจครั้งนี้พบว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชายอยู่ในช่วงวัยหนุ่มซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยหลายชิ้นในทุกๆ สังคมทั่วโลกที่พบว่า เพศชาย

กระทำผิดมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 (โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2549) ที่พบว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชายและอยู่ในช่วงวัยหนุ่ม

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมครั้งนี้เป็นการสอบถามข้อมูลจากผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จึงทำให้สาระสำคัญบางประการซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลของอาชญากรขาดหายไป ได้แก่ ภูมิหลัง บุคลิกภาพ แรงจูงใจ แรงบันดาลใจ ค่านิยม และระดับการศึกษาหรือองค์ความรู้ ฯลฯ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาพความเป็นจริงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้นหากนำข้อมูลทั้งส่วนที่เป็นปัจจัยเกี่ยวข้องกับตัวผู้กระทำผิดมาวิเคราะห์ประกบคู่ไปกับเหยื่ออาชญากรรมซึ่งอาจทำได้ในคดีสำคัญๆ เป็นรายคดีเท่านั้น

ประการที่สอง กลุ่มอันธพาล/แก๊งอาชญากรรมกับสุรา/ยาเสพติด แม้ว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่จะระบุว่าขณะกระทำผิด ผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และบางส่วนไม่ทราบว่ามีหรือไม่ก็ตาม แต่ปรากฏว่ามีเหยื่ออาชญากรรมอีกร้อยละ 31.1 ระบุว่ากรณีผู้กระทำผิดตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป พบว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประกอบกับผู้กระทำผิดร้อยละ 30.0 ถูกระบุว่าเป็นหรือน่าจะเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ซึ่งเป็นตัวเลขที่น่าสนใจศึกษาความสัมพันธ์ของสุรากับการประกอบอาชญากรรมรวมทั้งศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดจากการรวมกลุ่มของวัยรุ่นที่สามารถแสดงพฤติกรรมเกเรบางอย่างได้เมื่อรวมกลุ่มกันและดื่มสุราหรือเสพย์ยาเสพติด และเป็นข้อมูลที่อาจนำไปใช้ในการป้องกันการกระทำผิดในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้ ทั้งในเชิงของการให้การศึกษาอบรมวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงของจังหวัดและในเชิงองการจัดกิจกรรมชุมชนเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหลายรวมทั้งจากผู้กระทำผิดกลุ่มนี้ด้วย

ประการที่สาม ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด ปรากฏว่าเหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคยรู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นเพื่อนบ้านกัน และสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หากพบเห็นอีกครั้งกรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ส่วนกรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคนเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หากพบเห็นอีกครั้ง ยกเว้นกรณีที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลที่เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าจำไม่ได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะความเป็นชุมชนเมืองที่เติบโตขึ้นพร้อมกับความหลากหลายได้ลดทอนความสัมพันธ์เชิงเดี่ยวของชุมชนลงพร้อมๆ กัน ขณะที่ความสัมพันธ์ลักษณะนี้ยังคงสภาพอยู่ในชุมชนชนบทหรือนอกเขตเทศบาลของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 69 ลักษณะของผู้กระทำผิดในความทรงจำของเหยื่ออาชญากรรม

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่น่าสนใจ	ภาพรวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
<u>กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว</u>			
เพศชาย	80.3	70.7	84.6
อายุระหว่าง 18 – 25 ปี	36.7	41.4	34.6
ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง	46.2	37.9	50.0
ขณะกระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	54.8	48.3	57.7
<u>กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน</u>			
เพศชาย	80.5	84.4	79.3
อายุระหว่าง 18 – 25 ปี	42.2	55.6	37.9
เป็นหรือน่าจะเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง			
-เป็น	30.0	26.7	31.0
-ไม่แน่ใจ	49.5	53.3	48.4
ขณะกระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
-มี	31.1	31.2	31.0
-ไม่มี	36.8	22.2	41.4

หมายเหตุ : นำเสนอข้อมูลเป็นร้อยละ

4. <u>เวลาและสถานที่เกิดเหตุ</u>

ช่วงเวลาในการกระทำผิด: กว่าครึ่งหนึ่งของอาชญากรรมเกิดขึ้นในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 18.01 – 06.00 น. คืออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดในเวลากลางวันระหว่างเวลา 06.01 – 18.00 น. มากที่สุด และ**ห้วงเวลาวิกฤตที่เกิดเหตุอาชญากรรมทุกประเภทมากที่สุด คือเวลาระหว่าง 24.01 – 03.00 น.**โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในห้วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น. และข้อมูลมีความสอดคล้องกันทั้งในและนอกเขตเทศบาล ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับห้วงเวลาเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมนี้จะช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนในชุมชนสามารถวาง

แผนการป้องกันตนเองและชุมชนจากอาชญากรรมได้อย่างตรงกับสภาพความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการจัดเวรยาม หรือการจัดสายตรวจ ฯลฯ ก็ตาม

ภาพที่ 2 นาฬิกาอาชญากรรม

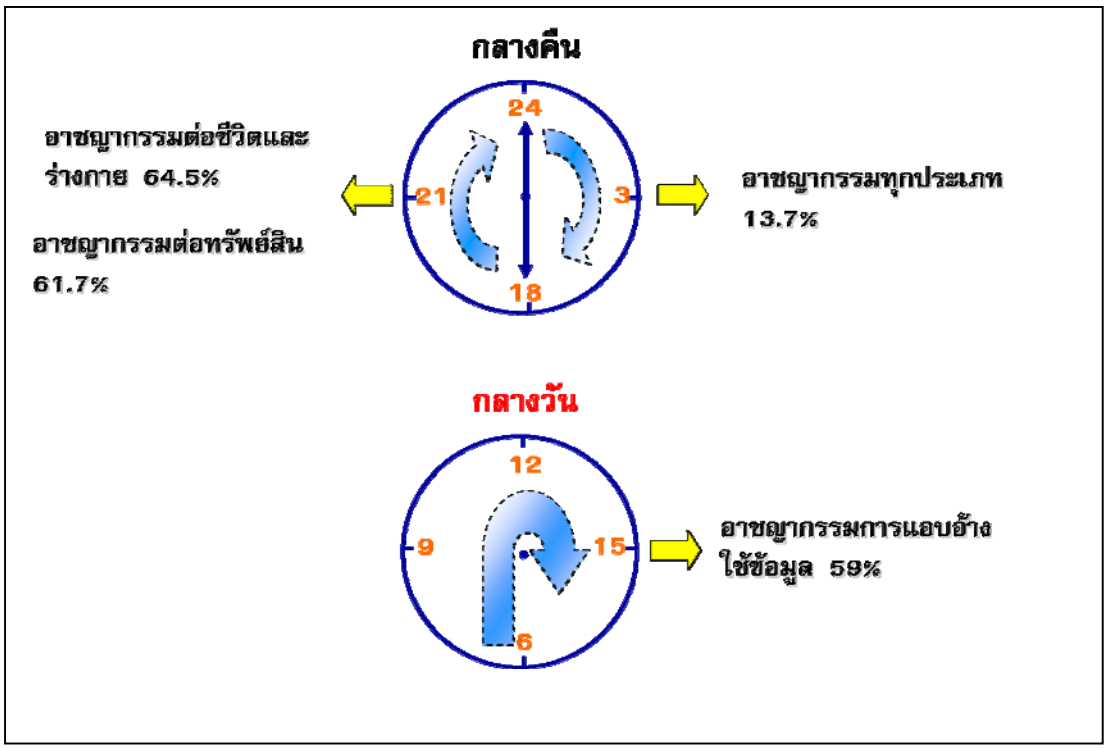

พื้นที่เกิดเหตุอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช: เมื่อจำแนกการเกิดอาชญากรรมตามอำเภอต่างๆ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช แล้ว ข้อมูลจากการสำรวจพบอาชญากรรมทุกประเภทในอำเภอเมืองนครศรีธรรมราชมากที่สุด รองลงมาคือ ร่อนพิบูลย์ และปากพนัง ตามลำดับ ส่วนอำเภอที่พบอาชญากรรมน้อยที่สุด คือ เฉลิมพระเกียรติ นบพิตำ และถ้ำพรรณรา ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในมิติเขตปกครอง พบอาชญากรรมในเขตเทศบาลมากที่สุดที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ร่อนพิบูลย์ และทุ่งสง ตามลำดับเช่นกัน ส่วนอำเภอที่พบอาชญากรรมน้อยที่สุด คือ ลานสะกา นาบอน และพระพรหม ตามลำดับ ส่วนนอกเขตเทศบาลพบอาชญากรรมมากที่สุดที่อำเภอปากพนัง ร่อนพิบูลย์ และอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ส่วนอำเภอที่พบอาชญากรรมน้อยที่สุด คือ เฉลิมพระเกียรติ นบพิตำ และถ้ำพรรณรา ตามลำดับเช่นกัน

ตารางที่ 70 พื้นที่เกิดเหตุอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตามอำเภอ

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่น่าสนใจ	ร้อยละ
<u>พิจารณาจำแนกตามอำเภอ</u>	
พบอาชญากรรมทุกประเภทมากที่สุด	
อันดับที่ 1 อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช	20.7
อันดับที่ 2 ร่อนพิบูลย์	10.2
อันดับที่ 3 ปากพนัง	8.8
พบอาชญากรรมทุกประเภทน้อยที่สุด	
อันดับที่ 1 เฉลิมพระเกียรติ	0.2
อันดับที่ 2 นบพิตำ	0.4
อันดับที่ 2 ถ้ำพรรณรา	0.4
<u>พิจารณาในมิติเขตปกครอง-ในเขตเทศบาล</u>	
พบอาชญากรรมทุกประเภทมากที่สุด	
อันดับที่ 1 อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช	58.2
อันดับที่ 2 ร่อนพิบูลย์	11.6
อันดับที่ 3 ทุ่งสง	5.4
พบอาชญากรรมทุกประเภทน้อยที่สุด	
ลานสะกา	0.2
นาบอน	0.2
พระพรหม	0.2
<u>พิจารณาในมิติเขตปกครอง-นอกเขตเทศบาล</u>	
พบอาชญากรรมทุกประเภทมากที่สุด	
อันดับที่ 1 ปากพนัง	10.0
อันดับที่ 2 ร่อนพิบูลย์	9.7
อันดับที่ 3 อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช	8.7
พบอาชญากรรมทุกประเภทน้อยที่สุด	
อันดับที่ 1 เฉลิมพระเกียรติ	0.3
อันดับที่ 2 นบพิตำ	0.5
อันดับที่ 2 ถ้ำพรรณรา	0.5

สถานที่เกิดเหตุ: อาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่ง**เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม** มากกว่าเกิดเหตุที่สาธารณะและสถานที่อื่นๆ เช่น บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนนหรือในพาหนะบริการสาธารณะ บริเวณสถานที่สาธารณะ โรงเรียนหรือสถานศึกษา ลานจอดรถหรืออาคารจอดรถ ฯลฯ โดยเกิดเหตุภายในบ้านพักอาศัยหรือบริเวณภายในรั้วบ้านมากที่สุด รองลงเหตุเกิดขึ้นบริเวณรอบๆ รั้วบ้านและในสถานที่อื่นๆ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมถือกรรมสิทธิ์ **กรณีเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ** นั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุบริเวณสถานที่ทำงานมากที่สุด มีเพียงส่วนน้อยที่ประสบเหตุบริเวณสถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด ร้านอาหาร/บาร์/ไนท์คลับ ห้างสรรพสินค้า หน่วยงานราชการ ยกเว้นอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุในร้านอาหาร/บาร์/ไนท์คลับมากที่สุด ส่วน**กรณีเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ**นั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าประสบเหตุบนถนนสาธารณะมากที่สุดมีเพียงส่วนน้อยที่ประสบเหตุบริเวณบริเวณพงหญ้า ตึกร้าง ที่เปลี่ยว ในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ในสวนสาธารณะ ทั้งนี้ ข้อมูลในและนอกเขตเทศบาลก็มีความสอดคล้องกัน

นับเป็นข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์ว่า “บ้าน” ที่ผู้คนคิดว่าเป็นสถานที่ที่คิดว่าปลอดภัยที่สุดกลับกลายเป็นสถานที่ที่ไม่ปลอดภัยจากอาชญากรรม เนื่องจากข้อมูลจากการสำรวจพบว่าอาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าเกิดเหตุที่สาธารณะและสถานที่อื่นๆ นั้นเป็นข้อเท็จจริงที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพึงให้ความสนใจพัฒนามาตรการป้องกันอาชญากรรมและรณรงค์ให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ประชาชนต่อไป เมื่อประจวบเหมาะกับ “ช่วงเวลา” “โอกาส” และ เหตุปัจจัยอื่นๆ แล้วย่อมทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้

ตารางที่ 71 สถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่น่าสนใจ	ภาพรวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
ลำดับที่ 1 เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม	70.4	80.8	67.1
➢ ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน	56.2	64.2	53.7
ลำดับที่ 2 เกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ	20.7	8.9	24.5
➢ สถานที่ทำงาน	19.5	7.2	23.4
ลำดับที่ 3 เกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ	5.7	7.2	5.3
➢ บนถนนสาธารณะ / ซอย	3.0	3.5	2.9

หมายเหตุ : นำเสนอข้อมูลเป็นร้อยละ

5. ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม (ร้อยละ 85.7) มีเพียงร้อยละ 14.2 เท่านั้นที่ได้รับบาดเจ็บ โดยมีรอยฟกช้ำบวมรอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น โดยบางส่วนมีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม บางส่วนกระดูกหักฟันหักศีรษะแตก บางส่วนหมดสติจากการถูกทำร้าย บางส่วนมีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน และอื่นๆ เช่น ข้อมือเคล็ด โดนกระจกบาด ปากแตก หัวโน ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลที่ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลและแบบผู้ป่วยนอก และข้อมูลในและนอกเขตเทศบาลมีความสอดคล้องกัน

ความเสียหายคิดเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บ ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ต้องใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นเป็นเงิน 5,001 บาท ขึ้นไป โดยภาพรวมค่าใช้จ่ายคิดเป็นเฉลี่ยเป็นเงิน 4,541 บาท สำหรับอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 1,763 บาท และอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย เฉลี่ย 4,948 บาท ในเขตเทศบาล รายงานว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ระบุว่า ตนต้องมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นไม่เกิน 100 บาท และ 5,001 บาท ขึ้นไป มากที่สุดคิดสัดส่วนเท่ากัน ส่วนนอกเขตเทศบาล เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ระบุว่า ตนต้องมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 5,001 บาท ขึ้นไปมากที่สุด

ความเสียหายคิดเป็นอัตราการหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.4 ต้องสูญเสียเวลาทำงาน โดยมีผู้สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 วัน ถึงร้อยละ 58.1 สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 2 สัปดาห์แต่ไม่เกิน 1 เดือน ร้อยละ 27.3 สูญเสียเวลาทำงาน ไม่เกิน 1 สัปดาห์ ร้อยละ 13.7 และมีผู้สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 2 เดือน ถึงร้อยละ 12.0 สูญเสียเวลาทำงานมากกว่า 1 สัปดาห์แต่ไม่เกิน 2 สัปดาห์ ร้อยละ 5.1 และสูญเสียเวลาทำงานน้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 4.3 ตามลำดับ และเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ต้องสูญเสียเวลาทำงาน ร้อยละ 29.1 โดยเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานเฉลี่ย 27 วัน กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์หยุดงานเฉลี่ย 19 วัน และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายหยุดงานเฉลี่ย 27 วัน ซึ่งในเขตเทศบาลมีการหยุดงานเฉลี่ย 30 วัน โดย กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์หยุดงานเฉลี่ย 19 วัน และ กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายหยุดงานเฉลี่ย 32 วัน ส่วนนอกเขตเทศบาลมีการหยุดงานเฉลี่ย 26 วัน โดยไม่พบว่ามีผู้หยุดงานในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน สำหรับกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายหยุดงานเฉลี่ย 26 วัน

ความเสียหายคิดเป็นอัตราการขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่งผลให้เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บร้อยละ 89.0 ระบุว่าอาชญากรรมที่ตนประสบมีผลต่อการขาดรายได้ โดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 9) ขาดรายได้ คือ ประมาณ 1,001 - 2,000 บาท และ10,001 - 20,000 บาทเท่ากัน รองลงมาขาดรายได้ประมาณ 3,001 - 5,000 บาท ขาดรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป และขาดรายได้ไม่เกิน 500 บาท และ 2,001 - 3,000 บาท เท่ากัน อัตราเฉลี่ยของการขาดรายได้เนื่องจากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน คือ 15,674 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 4,928 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย 17,314 บาท โดยข้อมูลในและนอกเขตเทศบาลมีความสอดคล้องกัน ซึ่งในเขตเทศบาลอัตราเฉลี่ยของการขาดรายได้เนื่องจากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน คือ 14,025 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 4,750 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายเฉลี่ย 17,117 บาท ส่วนนอกเขตเทศบาล อัตราเฉลี่ยของการขาดรายได้เนื่องจากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน คือ 15,972 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 5,000 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายเฉลี่ย 17,344 บาท

ความเสียหายคิดเป็นอัตราการหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 93.4) มีเพียงร้อยละ 6.6 ที่ระบุว่าตนต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ โดยธุระที่ติดต่อส่วนใหญ่คือ ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และศาล โดยกว่าครึ่งหนึ่งใช้เวลามากกว่า 1 วัน และ ร้อยละ 20.7 ใช้เวลาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน และข้อมูลในและนอกเขตเทศบาลมีความสอดคล้องกัน

ความเสียหายคิดเป็นอัตราการหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่น ๆ

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องใช้เวลามากกว่า 1 วัน (ร้อยละ 68.3) โดยส่วนใหญ่ใช้เวลา 2 - 3 วัน (ร้อยละ 25.0) 4 – 7 วัน (ร้อยละ 22.5) 8 วัน - 1 เดือน (ร้อยละ 16.5) และเสียเวลามากกว่า 2 เดือนขึ้นไป (ร้อยละ 4.3) ตามลำดับ และข้อมูลในและนอกเขตเทศบาลมีความสอดคล้องกัน

ความเสียหายคิดเป็นอัตราการขาดรายได้จากหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานในการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่น ๆ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าเหตุดังกล่าวนี้มีผลทำให้ตนขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงาน (ร้อยละ 87.8) โดยคิดเป็นจำนวนเงินไม่เกิน 500 บาท (ร้อยละ 17.1) รองลงมาขาดรายได้ คิดเป็นจำนวน 2,001 - 3,000 บาท (ร้อยละ 12.2) โดยในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่ที่

ต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องระบุว่ามีผลทำให้ตนขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงาน (ร้อยละ 87.2) โดยคิดเป็นจำนวนเงินไม่เกิน 500 บาท และ1,001 - 2,000 บาท มากที่สุดในสัดส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 20.5) ขณะที่นอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่ที่ต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องระบุว่ามีผลทำให้ตนขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงาน (ร้อยละ 88.0) โดยคิดเป็นจำนวนเงินไม่เกิน 500 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 16.0) รองลงมาขาดรายได้คิดเป็นจำนวน 501 - 1,000 บาท ขาดรายได้ คิดเป็นจำนวน 2,001 - 3,000 บาทและขาดรายได้ คิดเป็นจำนวน 3,001 - 5,000 บาท สัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 12.0

อัตราเฉลี่ยของการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ คือ 3,829 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 3,299 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย 5,206 บาท ในเขตเทศบาลอัตราเฉลี่ยของการขาดรายได้เนื่องจากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน คือ 2,148 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 1,843 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายเฉลี่ย 3,900 บาท ส่วนนอกเขตเทศบาล อัตราเฉลี่ยของการขาดรายได้เนื่องจากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน คือ 4,316 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 3,823 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายเฉลี่ย 5,383 บาท

ความเสียหายคิดเป็นอัตราการหยุดงานที่สมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ พบว่ามีสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่ที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ โดยส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ในเขตเทศบาลรายงานว่า ส่วนใหญ่ไม่มีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ (ร้อยละ 64.1) โดยส่วนหนึ่งมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุซึ่งหยุดงานไม่เกิน 3 วัน มากที่สุด ส่วนนอกเขตเทศบาล รายงานว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ (ร้อยละ 60.0) โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน

ความเสียหายคิดเป็นมูลค่าทรัพย์สินที่สูญเสียไปจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 90.2) โดยทรัพย์สินที่สูญเสียส่วนใหญ่มีมูลค่า 1,001 – 5,000 บาท ส่วนทรัพย์สินที่สูญเสียสูงสุดมีมูลค่าประมาณ 250,001 บาทขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 0.4 โดยการสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉลี่ยเป็นเงิน 15,061 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 15,140 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย 3,008 บาท ซึ่งข้อมูลในและนอกเขตเทศบาลมีความสอดคล้องกัน ในเขตเทศบาลค่าเฉลี่ยความเสียหายเท่ากับ

14,313 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 14,400 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย 5,500 บาท นอกเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยความเสียหายเท่ากับ 15,291 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 15,367 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย 2,500 บาท

อาจกล่าวโดยสรุปว่า นอกจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งจะทำลายสัมพันธภาพส่วนบุคคลระหว่างคนในสังคมด้วยกันและฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ ทำให้รัฐต้องลงทุนจ้างเจ้าหน้าที่รัฐมาทำหน้าที่ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยังก่อให้เกิดความเสียหายแก่เหยื่ออาชญากรรมทั้งทางชีวิตร่างกาย ทรัพย์สิน อัตราการหยุดงานอันเนื่องจากเจ็บป่วยหรือดูแลผู้เจ็บป่วยหรือไปติดต่อราชการงานคดีอันเนื่องจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นสามารถคิดคำนวณมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงินได้อีกด้วย หากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบต่อไป

ตารางที่ 72 ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่น่าสนใจ	ภาพรวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับร่างกายของเหยื่ออาชญากรรม			
● ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม	ร้อยละ 85.7	ร้อยละ 90.5	ร้อยละ 83.6
● ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม	ร้อยละ 14.2	ร้อยละ 9.1	ร้อยละ 16.4
- เฉพาะผู้ที่บาดเจ็บที่ต้องรักษาพยาบาล	ร้อยละ 78.6	ร้อยละ 77.3	ร้อยละ 78.9
ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บ			
รวมอาชญากรรมทุกประเภทต้องใช้จ่ายเฉลี่ย	4,541 บาท	5,837 บาท	4,310 บาท
● กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย	1,763 บาท	600 บาท	2,000 บาท
● กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย เฉลี่ย	4,948 บาท	6,710 บาท	4,640 บาท
อัตราการหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ			
รวมเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานเฉลี่ย	27 วัน	30 วัน	26 วัน
(ค่ามัธยฐาน)	(16 วัน)	(9 วัน)	(18 วัน)
● กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินหยุดงานเฉลี่ย	19 วัน	19 วัน	-
(ค่ามัธยฐาน)	(19 วัน)	(19 วัน)	
● กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายหยุดงานเฉลี่ย	27 วัน	32 วัน	26 วัน
(ค่ามัธยฐาน)	(16 วัน)	(9 วัน)	(18 วัน)
อัตราการขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน			
รวมขาดรายได้เนื่องจากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน เฉลี่ย	15,674 บาท	14,025 บาท	15,972 บาท
● กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย	4,928 บาท	4,750 บาท	5,000 บาท
● กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายเฉลี่ย	17,314 บาท	17,117 บาท	17,344 บาท
อัตราการหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง			
● ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ โดยใช้เวลามากกว่า 1 วัน	ร้อยละ 68.3	ร้อยละ 69.2	ร้อยละ 68.0

ตารางที่ 72 ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม (ต่อ)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่น่าสนใจ	ภาพรวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
อัตราการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่น ๆ			
● เหตุดังกล่าวนี้มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงาน คิดเป็นจำนวนเงินเฉลี่ย	3,829 บาท	2,148 บาท	4,316 บาท
● กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย	3,299 บาท	1,843 บาท	3,823 บาท
● กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย	5,206 บาท	3,900 บาท	5,383 บาท
อัตราการหยุดงานที่สมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ			
● สมาชิกในครัวเรือนส่วนหนึ่งจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ โดยส่วนใหญ่หยุดงานเฉลี่ยไม่เกิน	3 วัน	3 วัน	3 วัน
มูลค่าทรัพย์สินที่สูญเสียไปจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้น			
การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉลี่ยเป็นเงิน	15,061 บาท	14,313 บาท	15,291 บาท
● กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย	15,140 บาท	14,400 บาท	15,367 บาท
● กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย	3,008 บาท	5,500 บาท	2,500 บาท
● กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล	1,250 บาท	1,250 บาท	-

6. การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่พบจากกการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 แม้พบว่าประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ทำการสำรวจจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมพื้นฐานประเภททรัพย์สิน ต่อชีวิตและร่างกาย และการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสารจำนวน 8,408 ราย โดยประสบอาชญากรรม จำนวน 18,369 ครั้ง ก็ตาม **แต่ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งระบุว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ** 71.0 ส่วนที่ทราบว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นมีเพียงร้อยละ 26.1 เท่านั้น โดยกว่าครึ่งหนึ่งของอาชญากรรมต่อทรัพย์สินและอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสารที่เกิดขึ้นเจ้าหน้าที่

ตำรวจไม่ทราบเรื่อง ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้รับทราบเรื่องมากกว่า (ร้อยละ 77.3) และข้อมูลในและนอกเขตเทศบาลมีความสอดคล้องกัน

เหตุผลที่ไม่แจ้งความ: เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ และไม่มีการแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ (ร้อยละ 72.8): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุรายละเอียดเหตุผลว่า เพราะตนไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดหรือไม่มีหลักฐานเพียงพอ ถึงแจ้งความก็ไม่สามารถได้คืนทรัพย์สิน หรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหายได้ และไม่มีการแจ้งความเพราะทราบเหตุที่เกิดขึ้นซ้ำเกินไป

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ 19.5): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง หรือผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จหรือไม่มีทรัพย์สินเสียหายจึงไม่ได้แจ้งความ ผู้กระทำผิดเป็นเด็ก เป็นเรื่องไม่รุนแรงระหว่างเด็ก ไม่แน่ชัดว่าเหตุที่เกิดเป็นอาชญากรรม หรือไม่แน่ชัดว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาหรือไม่

กรณีไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่น ๆ (ร้อยละ 17.3): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าเพราะไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ ไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ได้รับคำแนะนำว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และไม่ได้แจ้ง แต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่หรือคิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง สัดส่วนเท่ากัน และเหตุผลอื่นๆ เช่น ไม่อยากยุ่งยากเสียเวลา คิดว่าตำรวจคงช่วยจับคนร้ายไม่ได้ มูลค่าของทรัพย์สินไม่สูงมาก และไม่อยากมีปัญหา เป็นต้น

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ (ร้อยละ 8.4): ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเชื่อว่าผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเป็นผู้มีอิทธิพล เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญหรือเจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ และเจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น (ร้อยละ 7.7): เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เพราะแจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์ และเพราะเป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด

วิธีที่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ: เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งความ (ร้อยละ 82.4) โทรศัพท์แจ้ง สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ และวิธีอื่นๆพบว่าข้อมูลในและนอกเขตเทศบาลมีความสอดคล้องกัน

ความรวดเร็วในการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ: เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ภายหลังจากที่แจ้งเหตุหรือรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจมายังสถานที่เกิดเหตุ**ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาการเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุหลังจากที่แจ้งเหตุแล้วภายใน 30 นาที** (ร้อยละ 24.5) และ 1 ชั่วโมงตามลำดับ ขณะที่บางส่วนไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ความรวดเร็วในการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุ กรณีเหตุเกิดในเขตเทศบาลจะรวดเร็วกว่านอกเขตเทศบาล กล่าวคือ ในเขตเทศบาล เจ้าหน้าที่ตำรวจมาภายใน 10 – 30 นาที ร้อยละ 38.5 มาภายหลังเวลาผ่านไป 30 นาที แต่อยู่ในช่วงเวลา 1 วัน ร้อยละ 27.0 แต่นอกเขตเทศบาล เจ้าหน้าที่ตำรวจมาภายใน 10 – 30 นาที ร้อยละ 30.9 มาภายหลังเวลาผ่านไป 30 นาที แต่อยู่ในช่วงเวลา 1 วัน ร้อยละ 46.4

เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ: เมื่อเกิดเหตุอาชญากรรมขึ้นและเป็นกรณีที่เหยื่ออาชญากรรมตัดสินใจแจ้งหรือรายงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบนั้นก็ด้วยเหตุผลที่ประสงค์จะให้มีการจับกุมผู้กระทำผิดมากที่สุด (ร้อยละ 73.1) หรือแจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือแจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นและ แจ้งเพราะเหตุผลอื่นๆ เช่น เพื่อเป็นหลักฐานทำเอกสารใหม่ เพื่อแสดงเจตนาว่าตนไม่ได้เป็นคนก่อหนี้ และเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบริษัทประกัน เป็นต้น

กรณีมีการแจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด (ร้อยละ 73.1): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุเหตุผลว่าต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด (ร้อยละ 60.9) เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับตนหรือครอบครัว และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น

กรณีแจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ร้อยละ 56.8): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุเหตุผลว่าเพราะต้องการทรัพย์สินหรือยานพาหนะคืน (ร้อยละ 39.9) ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ และต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ ฯลฯ

กรณีแจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ (ร้อยละ 30.1): เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพราะต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้นโดยให้ดูแลละแวกสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ (ร้อยละ 24.4) และ คิดว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น (ร้อยละ 76.0) สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ และค้นบริเวณที่เกิดเหตุเก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น ดำเนินการอื่นๆ เช่น ไกล่เกลี่ยทั้ง 2 ฝ่ายให้ยอมความกัน มาติดตู้แดงหน้าบ้าน เตือนให้ดูแลทรัพย์สินอย่างรอบคอบ เป็นต้น และจับกุมผู้กระทำผิด

การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า อาชญากรรมที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์จำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 80.0) มีเพียงร้อยละ 6.2 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

การติดตามคดีที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังเกิดเหตุจนถึงปัจจุบัน เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า ภายหลังจากเกิดเหตุ (พ.ศ. 2549) จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์ (กรกฎาคม-สิงหาคม 2550) ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร (ร้อยละ 76.6) มีเพียงบางส่วนทราบว่าดำเนินการจับกุมผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย (ร้อยละ 3.9) สอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย พยายามสืบสวนเหตุที่เกิดและติดต่อกลับมาที่เหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน (ร้อยละ 2.4)

การยื่นฟ้องผู้กระทำผิด เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด (ร้อยละ 83.6) และมีการยื่นฟ้องเพียงร้อยละ 16.4 เท่านั้น

การติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกครั้งเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่า ภายหลังจากเกิดเหตุ (พ.ศ. 2549) จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์ (กรกฎาคม-สิงหาคม 2550) ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดต่อกับเหยื่ออาชญากรรมอีกครั้งเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

(ร้อยละ 87.0) มีเพียงส่วนน้อยที่มีการติดต่อกันอีกระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ร้อยละ 9.1) โดยในจำนวนที่ติดต่อนั้น กว่าครึ่งหนึ่งที่ตำรวจติดต่อมา มีจำนวนมากกว่าผู้ที่ประสบเหตุหรือสมาชิกในครัวเรือนเป็นฝ่ายติดต่อไป

การติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ เหยื่ออาญากรรมรายงานว่า ส่วนใหญ่ไม่มีหน่วยงานใดๆ ติดต่อให้ความช่วยเหลือ (ร้อยละ 95.8) มีเพียงร้อยละ 4.2 ที่มีการติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ นอกจากหน่วยงานตำรวจ โดยเหยื่ออาชญากรรมจะไปติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง

หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ เหยื่ออาชญากรรมส่วนที่รายงานว่ามีหน่วยงานต่างๆ ทั้งหน่วยงานราชการทั้งในและนอกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งหน่วยงานเอกชนอื่นๆ ที่ติดต่อให้ความช่วยเหลือจำนวน 71 ราย โดยระบุว่าส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม

หน่วยงานที่ไปติดต่อด้วยตนเอง เหยื่ออาชญากรรมส่วนที่ไปติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง รายงานว่าได้ไปติดต่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ (คิดเป็นร้อยละ 86.3) โดยส่วนใหญ่ติอต่อหน่วยงานอื่นๆ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น รองลงมาสำนักงานอัยการจังหวัด ศาลยุติธรรม และสำนักงานคุมประพฤติหรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนรวมทั้งติดต่อหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมด้วย

ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมใดๆ (ร้อยละ 79.1) มีเพียงร้อยละ 20.9 ที่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดเพราะไม่อยากให้ไปก่อเหตุอีก เรียกร้องค่าเสียหาย/ทรัพย์สินคืน ให้ตำรวจตรวจลาดตระเวนบ่อยขึ้น และให้มีการอบรมวัยรุ่นที่ก่อเหตุเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำซ้ำ

ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม นอกจากนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ยังระบุว่าไม่ต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม (ร้อยละ 71.1) ที่ต้องการฯ มีเพียง ร้อยละ 28.9 โดยต้องการให้ตัดสินและลงโทษอย่างเหมาะสม รองลงมาในสัดส่วนเท่ากัน คือต้องการจัดหาทนายความและจัดให้มีหน่วยเฉพาะกิจสังกัดในจังหวัด

ดังนั้น เมื่อพิจารณาภาพรวมของกระบวนการรับเรื่องราวร้องทุกข์/กล่าวโทษภายหลังจากที่มีอาชญากรรมเกิดขึ้นไปจนกระทั่งตำรวจนำเรื่องเข้าสู่การดำเนินคดีของกระบวนการยุติธรรมแล้ว อาจกล่าว

ได้ว่าการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจรวมทั้งการให้บริการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและบริการด้านการดำเนินคดียังไม่รวดเร็วเท่าที่ควร ขาดการสื่อสารส่งข่าวและให้ข้อมูลที่ควรรู้แก่เหยื่ออาชญากรรมเพื่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นใจและมั่นใจว่าเหยื่ออาชญากรรมจะได้รับความยุติธรรม หรือทำให้ทราบว่าคดีความดำเนินการคืบหน้าไปอย่างไรบ้าง เพราะเป็นสิทธิที่เหยื่ออาชญากรรมควรจะต้องทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีความของตน หรือหากไม่มีการจับกุมดำเนินคดีผู้กระทำผิด ก็ควรอธิบายเหตุผลให้ทราบ โดยเฉพาะกรณีที่ภายหลังแจ้งเหตุหรือรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาเพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ นั้น เป็นกรณีที่ต้องอธิบายทำความเข้าใจกับประชาชนแม้ว่าจะเป็นกรณีที่เกิดขึ้นจำนวนไม่มากนักก็ตาม

ตารางที่ 73 การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่น่าสนใจ	ภาพรวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น (ไม่มีการแจ้งความ)	71.0	69.9	71.3
● เพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้	72.8	65.1	75.3
● เพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่	19.5	32.5	15.5
● เพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ	8.4	10.4	7.7
● เพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น	7.7	5.1	8.5
● เพราะสาเหตุอื่นๆ	17.3	18.3	17.0
ผู้รายงานและวิธีการรายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ			
เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง	73.6	76.3	72.7
โดยวิธีการเดินทางไปแจ้งความเอง	82.4	75.5	84.7
ความรวดเร็วในการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุภายหลังจากที่ได้รับแจ้งเหตุ)			
● ภายใน 30 นาที	24.5	27.0	23.7
● ภายใน 1 ชั่วโมง	21.8	15.5	23.7
● ภายใน 1 วัน	20.0	11.5	22.7
● ภายใน 10 นาที	8.2	11.5	7.2
● มากกว่า 1 วัน	5.4	2.7	6.2

ตารางที่ 73 การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ต่อ)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่น่าสนใจ	ภาพรวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุภายหลังได้รับแจ้งเหตุ			
● ไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ	8.9	14.2	7.2
● ไม่มาเพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ	0.2	0.7	-
การดำเนินคดีต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้ง			
● ตำรวจไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์	80.0	78.1	80.5
● ไม่มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด	83.6	77.8	84.2

หมายเหตุ : นำเสนอข้อมูลเป็นร้อยละ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2549 ครั้งนี้ พบลักษณะสำคัญๆ ด้านลักษณะการเกิดอาชญากรรม ลักษณะเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะของผู้กระทำผิดจากการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม เวลาและสถานที่เกิดเหตุ ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม และการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลจากผลการสำรวจนี้ไปใช้กำหนดนโยบายวางแผน ออกแบบระบบ กลไกและมาตรการที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมปัญหาอาชญากรรมและ การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชนชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชเพิ่มมากขึ้นได้ต่อไป

5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ.2549 เป็นโครงการนำร่องการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยตรงครั้งแรกในส่วนภูมิภาคของประเทศไทย ที่ดำเนินการในปี พ.ศ. 2550 ภายหลังจากที่สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมได้ริเริ่มทำการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 ขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทยในปีก่อนหน้าที่ทำการสำรวจครั้งนี้ การสำรวจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชทั้งที่มีการรายงานและไม่ได้รายงานต่อเจ้าหน้าที่ รวมถึงรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิด เช่นลักษณะทั่วไปของเหยื่ออาชญากรรม ความสัมพันธ์ของผู้กระทำผิดกับเหยื่อ สถานที่ เวลา พฤติการณ์ และอาวุธที่ใช้ในการก่ออาชญากรรม ทำการวิเคราะห์ปัญหาและอธิบายปรากฏการณ์การเกิดอาชญากรรมในพื้นที่นำร่องส่วนภูมิภาค นำไปสู่การจัดทำฐานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนและจัดทำรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเผยแพร่แก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและสาธารณชน และพัฒนาแบบสำรวจและแนวทางการสำรวจที่เป็นมาตรฐานสามารถใช้เป็นกรอบการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องต่อไป

การสำรวจครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือนมิถุนายน 2550 – มกราคม 2551 รวมทั้งสิ้น 8 เดือน และการสำรวจเน้นอาชญากรรมพื้นฐาน 4 ประเภท ได้แก่ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และ อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร

1. ระเบียบวิธีการสำรวจข้อมูลโดยสังเขป

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน 2 แบบ เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ประชากรครัวเรือนและสัมภาษณ์เจาะลึก (in - depth interview) บุคคลในครัวเรือนที่ประสบเหตุซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในรอบปี พ.ศ. 2549 สำรวจด้วยตัวอย่างแบบ stratified one - stage sampling โดยมีเขตการปกครอง คือ เขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล เป็น ชั้นภูมิ (stratum) และมีชุมรุมอาคาร

(ในเขตเทศบาล) และหมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นหน่วยตัวอย่างได้ทำการเลือกชุมรุมอาคารตัวอย่างจำนวน 237 ชุมรุมอาคาร จากชุมรุมอาคารทั้งสิ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 436 ชุมรุมอาคาร และเลือกหมู่บ้านตัวอย่างจำนวน 157 หมู่บ้าน จากหมู่บ้านทั้งสิ้น 1,563 หมู่บ้าน รวมจำนวนชุมรุมอาคารหมู่บ้านตัวอย่างทั้งสิ้น 394 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน จากชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านทั้งสิ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 1,999 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน และได้ทำการเลือกชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างอย่างอิสระต่อกัน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ โดยจำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้นที่นับจดได้ จำแนกตามเขตการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล 21,942 ครัวเรือนตัวอย่าง และนอกเขตเทศบาล : 21,979 ครัวเรือนตัวอย่าง ในแต่ละครัวเรือนตัวอย่างทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 หรือ สอญ.1 (แบบนับจด) นับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร และใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2 หรือ สอญ.2 (แบบแจงนับ) บันทึกข้อมูลรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือน 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2549) ตามลำดับที่ครัวเรือนตัวอย่างที่ปรากฏในแบบ สอญ.1 โดยแบบ สอญ 2 (แบบแจงนับ) นี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ซึ่งประยุกต์จาก National Crime Victimization Survey Questionnaire ของสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยข้อคำถาม 12 ตอน และทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามและแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนและปรับปรุงมาจากแบบที่ใช้เก็บข้อมูลในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2549) โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล มีการจัดประชุมชี้แจงโครงการนำร่องสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในส่วนภูมิภาค เมื่อวันอังคารที่ 12 มิถุนายน 2550 ณ โรงแรม ทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้ความรู้ ทำความเข้าใจ และตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมแก่เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติและผู้เกี่ยวข้อง จำนวนประมาณ 35 คน ก่อนเริ่มลงมือทำการเก็บข้อมูลภาคสนาม ในแต่ละชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างได้นับจดครัวเรือนส่วนบุคคลทุกครัวเรือนซึ่งโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 100 ถึง 150 ครัวเรือน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน –15 กันยายน 2550 โดยคณะที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกิจการยุติธรรมได้ไปสังเกตการณ์เป็นครั้งคราวเพื่อทราบข้อจำกัด ปัญหาในการเก็บข้อมูลที่จะนำไปสู่การพัฒนาการสำรวจและขยายผลต่อไป

ปรากฏว่าได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้รวมทั้งสิ้น จำนวน 43,921 ครัวเรือน และสัมภาษณ์เจาะลึกเหยื่ออาชญากรรมในความผิดต่อทรัพย์สิน ชีวิตร่างกาย และการแอบอ้างใช้ข้อมูล รวมทั้งสิ้น 974 ราย โดยไม่พบผู้ประสบอาชญากรรมทางเพศ บางรายตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่า 1 ประเภท และเมื่อนำไปถ่วงน้ำหนักตามวิธีการทางสถิติจะได้จำนวนเหยื่ออาชญากรรมทั้งสิ้น 8,408 ราย ประสบอาชญากรรมอาชญากรรมรวม 18,369 ครั้ง ทั้งในและนอกเขตเทศบาล

การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลดำเนินการวางแผนร่วมกันระหว่างสำนักงานกิจการยุติธรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติ และคณาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติวิจัยพื้นฐานด้วยโปรแกรม SPSS for Window เสนอผลการสำรวจในรูปของร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความเหมาะสมและเขียนรายงานตามหลักวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรมต่อไป

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 นำเสนอในรูปรายงานทั้งข้อมูลภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช และจำแนกตามเขตการปกครอง คือ ในและนอกเขตเทศบาล ภายหลังการจัดทำร่างรายงานผลการสำรวจข้อมูลดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงได้จัดการประชุมเพื่อพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551 ณ โรงแรม ทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช และเผยแพร่ใน http://www.thaicvs.org รวมทั้งเชื่อมโยงกับเว็บไซด์การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมของสหประชาชาติและนานาประเทศต่อไป

2. <u>สรุปสาระสำคัญจากผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน</u>

สาระสำคัญที่ได้จากผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกันระหว่างในและนอกเขตเทศบาล ซึ่งต่อไปจะกล่าวถึงเฉพาะที่ผลการสำรวจมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน ผลการสำรวจสรุปได้ดังนี้

2.1 ภาพรวมของครัวเรือน กว่าครึ่งหนึ่งของครัวเรือนในจังหวัดนครศรีธรรมราชในภาพรวมมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน และสอดคล้องกันทั้งในและนอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด คือ 13,030 บาท พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยมากที่สุด โดยนอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่บ้านพักอาศัยมีสภาพแวดล้อมแบบเขตเกษตรกรรม จำนวนสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปี ขึ้นไป**ที่ตอบสัมภาษณ์** ทั้งหมด 1,223,482 ราย กว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศหญิง **ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี** พ.ศ. 2549 จำนวนเพียง 8,408 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 โดยเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล 2,031 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 และอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล 6,377 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6

2.2 **ลักษณะอาชญากรรม** ในรอบปี พ.ศ. 2549 ประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด (ร้อยละ 97.1) ส่วนใหญ่ประสบเหตุอาชญากรรมครั้งแรก แต่ก็มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ (ร้อยละ 22.3) และมีความถี่สูงถึง 4 ครั้งขึ้นไป มักจะเป็นอาชญากรรมซ้ำในประเภททรัพย์สินมากที่สุด

นอกจากนี้ยังมีการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่องเกิดขึ้นโดยมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง (ร้อยละ 23.4) ในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 36.5) อาชญากรรมมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 77.6) โดยเฉพาะต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ มีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดคะเนว่าตนอาจจะประสบกับอาชญากรรมอีก (ร้อยละ 72.9) มีเพียงส่วนน้อยที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลว่าเพราะเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้นและผู้ต้องหาเสียชีวิต ผู้กระทำผิดติดคุก หรือพูดคุยกับผู้ปกครองของผู้กระทำผิดแล้ว

2.3 **ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม** เหยื่ออาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในรอบปี พ.ศ 2549 กว่าครึ่งหนึ่งเป็นผู้ชายที่สมรสแล้ว อายุประมาณ 47.1 ปี เรียนจบระดับประถมศึกษา อาชีพอาชีพเกษตรกร มีฐานะค่อนข้างยากจน พักอาศัยอยู่ในบ้านในเขตที่อยู่อาศัยที่ไม่มีความเป็นส่วนตัว สามารถเข้าออกได้สะดวกเพราะไม่มีรั้วกั้น ยกเว้นนอกเขตเทศบาลบ้านที่พักอาศัยอยู่ในเขตเกษตรกรรมมากที่สุด ส่วนหนึ่งเคยย้ายถิ่นจากอำเภออื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราชมาอยู่ที่อยู่ปัจจุบันมานานกว่า 5 ปีแล้วก็ตาม

2.4 **ลักษณะของผู้กระทำผิด** เหยื่ออาชญากรรม (ร้อยละ 15.5) ที่ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน โดยครึ่งหนึ่งของผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคยรู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดที่กระทำคนเดียวได้หากพบเห็นอีกครั้ง

ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง ขณะกระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุเพียงร้อยละ 12.8 ส่วนกรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ถูกระบุโดยเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 30.0 ว่ามีลักษณะเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมือง และมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ

ในเรื่อง**พฤติการณ์แห่งคดี ความรุนแรงและการโต้ตอบ** พบว่าเมื่อประสบเหตุอาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมในภาพรวมและนอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่ร้องขอความช่วยเหลือหรือร้องเรียกให้คนสนใจ ช่วยตัวเองด้วยการดิ้นรนขัดขืน หรือพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ตอบโต้การกระทำผิดด้วยการไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ ขณะที่บางส่วนที่ใช้แนวทางสันติวิธีคือพยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผลต่อรองหรืออ้อนวอน ส่วนในเขตเทศบาล เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่โต้ตอบด้วยการไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้มากที่สุด โดยเหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งทำการตอบโต้ผู้กระทำผิดอย่างต่อเนื่องหรือตลอดเวลาเมื่อใดก็ได้ขณะถูกกระทำ ทั้งที่ไม่ได้รับบาดเจ็บ และได้รับบาดเจ็บ

กรณีที่มีความรุนแรง ความรุนแรงในการประกอบอาชญากรรมเริ่มต้นขึ้นจากผู้กระทำผิด โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนผลที่เกิดตามมาคือ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่หลบหนีไปได้ หรือตกใจและหนีไป

2.5 **เวลาและสถานที่เกิดเหตุ** ห้วงเวลาวิกฤตที่เกิดเหตุอาชญากรรมทุกประเภท คือเวลาระหว่าง 18.01 – 06.00 น. ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯเกิดในเวลากลางวันระหว่างเวลา 06.01 – 18.00 น. มากที่สุด

เหตุเกิดในเขตพื้นที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอร่อนพิบูลย์ และอำเภอปากพนัง ตามลำดับ

กรณีในเขตเทศบาล เหตุเกิดในเขตพื้นที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชมากที่สุด รองลงมาเกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์ และอำเภอทุ่งสง ตามลำดับ กรณีนอกเขตเทศบาล เหตุเกิดในเขตพื้นที่อำเภอปากพนังมากที่สุด รองลงมาเกิดเหตุในเขตพื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์ และอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ตามลำดับ

สถานที่เกิดเหตุคือบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่ส่วนตัวภายในบ้านพักอาศัยหรือบริเวณภายในรั้วบ้าน มากกว่าเกิดเหตุที่สาธารณะและสถานที่อื่นๆ เช่น สถานที่ประกอบการหรือบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนนหรือในพาหนะบริการสาธารณะ

2.6 **พฤติการณ์แห่งคดี**

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมยทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ จำพวกวัตถุมงคล สายไฟ หมวกกันน็อค นกกรงหัวจุก กรงนก ไก่พื้นบ้าน วัว อาวุธ มิเตอร์น้ำ เศษยางพารา แผ่นยางพารา น้ำยาง ใบพายเรือ ปู อวนปู แร้วปู อุปกรณ์บ่อกุ้ง เครื่องตีน้ำบ่อกุ้ง ตู้เชื่อม ท่อ PVC ฯลฯ รองลงมาถูกขโมยหรือพยายามขโมยยานพาหนะ เช่น รถจักรยานยนต์ รถยนต์ รถกระบะ รถสามล้อเครื่อง หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ถูกบุกรุกในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัยและ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ตามลำดับ

อาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย ที่พบมากที่สุดคือเหยื่ออาชญากรรมถูกทำร้ายร่างกาย โดยวิธีการฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ และถูกยิงและได้รับบาดเจ็บเหตุ ตามลำดับ เหตุที่เกิดขึ้นกว่าครึ่งหนึ่งผู้กระทำผิดใช้อาวุธที่ร้ายแรง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม รองลงมาเป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป และของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ตามลำดับ

อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ที่เกิดขึ้น เหยื่ออาชญากรมกว่าครึ่งหนึ่งถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้างเอกสารสำคัญ เช่น บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน รองลงมาคือถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ เหตุที่ทราบเพราะมีการติดต่อจากสถาบันการเงิน และเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น

ผลจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนหนึ่งทำให้เกิดมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน (ร้อยละ 22.8) วงเงินไม่เกิน 10,000 บาท ในวงเงินเฉลี่ย 1,250 บาท และถูกติดตามทวงหนี้ ถูกดำเนินคดีหรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ถูกปฏิเสธการขอกู้เงินและต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิต บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา และอื่นๆ เช่น เงินใน ATM หายไป ถูกปฏิเสธการจ่ายหนี้คืน

2.7 **ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม** เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ส่วนที่ได้รับบาดเจ็บ คือมีรอยฟกช้ำบวมรอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่นหรือฟันหัก กระดูกหักศีรษะแตก มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทงหรือถูกทำร้ายโดยของมีคม หมดสติจากการถูกทำร้าย ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลที่ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล แบบผู้ป่วยนอก และแบบผู้ป่วยใน ตามลำดับ อนึ่ง ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ ต้องใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นเฉลี่ยเป็นเงิน 4,541 บาท สำหรับอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 1,763 บาท และอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายเฉลี่ย 4,948 บาท ตามลำดับ

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งที่ได้รับบาดเจ็บต้องสูญเสียเวลาทำงาน มากกว่า 1 วัน ไปจนถึงมากกว่า 2 เดือน โดยหยุดงานเฉลี่ย 27 วัน (มัธยฐาน 16 วัน) กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์หยุดงานเฉลี่ย 19 วัน (มัธยฐาน 19 วัน) และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายหยุดงานเฉลี่ย 27 วัน (มัธยฐาน 16 วัน)

เหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน ขาดรายได้เฉลี่ย 15,674 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 4,928 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายเฉลี่ย 17,314 บาท

เหยื่ออาชญากรรมบางส่วน ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ โดยธุระที่ติดต่อส่วนใหญ่ คือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลามากกว่า 1 วัน ทำให้ขาดรายได้ คิดเป็นจำนวนเงินเกินกว่า 500 บาท

อาชญากรรมมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานคิดเป็นจำนวนเงินเกิน 500 บาท การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉลี่ยเป็นเงิน 15,061 บาท กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเฉลี่ย 15,140 บาท และกรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเฉลี่ย 3,008 บาท และกรณีการแอบอ้างข้อมูลฯ เฉลี่ย 1,250 บาท

อาชญากรรมส่วนใหญ่ทำให้สมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน มากที่สุด

อาชญากรรมทำให้เหยื่ออาชญากรรมต้องสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยทรัพย์สินที่สูญเสียส่วนใหญ่มีมูลค่า 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุด

2.8 **การรายงานเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่** อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 71.0) ไม่ได้รายงานต่อเจ้าหน้าที่ มีเพียงร้อยละ 26.1 เท่านั้นที่รายงาน โดยในเขตเทศบาลไม่มีการรายงานมากถึงร้อยละ 69.9 ขณะที่นอกเขตเทศบาลไม่มีการรายงาน ร้อยละ 71.3 โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สินและอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่องมากที่สุด

เหตุผลสำคัญที่เจ้าหน้าที่ไม่ทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ เห็นว่าเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ คิดว่าตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ และได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ เนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดหรือไม่มีหลักฐานเพียงพอ หรือคิดว่าถึงแจ้งความก็

ไม่สามารถได้คืนทรัพย์สินหรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหายได้ และไม่มีการแจ้งความเพราะทราบเหตุที่เกิดขึ้นช้าเกินไป

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเห็นว่าเป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง หรือผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จหรือไม่มีทรัพย์สินเสียหาย จึงไม่ได้แจ้งความ

กรณีไม่มีการแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ เพราะไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ ไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ได้รับคำแนะนำว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และไม่ได้แจ้ง แต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่หรือคิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง ตามลำดับ

กรณีไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ เหยื่ออาชญากรรมเชื่อผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเป็นผู้มีอิทธิพล เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญหรือเจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญหรือเจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ และเจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น ตามลำดับ

กรณีไม่มีการแจ้ง เพราะแจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์ และเพราะเป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ตามลำดับ

ผู้รายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้น: ปรากฏว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเกือบทั้งหมดเหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้รายงานหรือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งความเอง โทรศัพท์แจ้ง ทำทั้งสองวิธี และมีเพียงส่วนน้อยที่สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ

2.9 **การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ** ภายหลังจากที่แจ้งเหตุหรือรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาส่วนใหญ่เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ ไม่มาเนื่องจากเหตุผลอื่น เช่น เป็นคดีเล็กๆ ไม่ทราบสาเหตุที่ตำรวจไม่มา ตำรวจเรียกให้ไปพบที่โรงพัก ผู้กระทำผิดหนีไปคนละทิศละทาง แจ้งหลังเกิดเหตุหลายวัน เป็นต้น และ ไม่มาเพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ ซึ่งเกิดขึ้นในคดีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และต่อทรัพย์

หลังจากที่แจ้งเหตุ เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาประมาณ 30 นาทีหรือมากกว่า เดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุ

เหตุผลสำคัญที่เหยื่ออาชญากรรมรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือประสงค์จะให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ และแจ้งเพราะเหตุผลอื่นๆ เช่น เพื่อเป็นหลักฐานทำเอกสารใหม่ เพื่อแสดงเจตนาว่าตนไม่ได้เป็นคนก่อหนี้ และเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับบริษัทประกัน เป็นต้น

กรณีมีการแจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด เพราะต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับตนหรือครอบครัว และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น

กรณีแจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะต้องการทรัพย์สินหรือยานพาหนะคืน ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ และต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ เป็นต้น

กรณีแจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ เพราะต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้นโดยให้ดูแลละแวกสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ และ คิดว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ: ส่วนใหญ่เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ค้นบริเวณที่เกิดเหตุเก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป จับกุมผู้กระทำผิด และดำเนินการอื่นๆ เช่น ไกล่เกลี่ยทั้ง 2 ฝ่ายให้ยอมความกัน มาติดตู้แดงหน้าบ้าน เตือนให้ดูแลทรัพย์สินอย่างรอบคอบ

อาชญากรรมที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

การติดตามคดีที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังเกิดเหตุจนถึงปัจจุบัน

ภายหลังจากเกิดเหตุจนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำอะไร มีเพียงบางส่วนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อกลับมาที่เหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน ขณะที่บางส่วนระบุว่าเจ้าหน้าที่กำลังดำเนินการจับกุมผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย พยายามสืบสวนเหตุที่เกิด กำลังสอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย และ ดำเนินการอื่นๆ เช่น เข้ามาตรวจบริเวณที่เกิดเหตุมากขึ้น พยายามไกล่เกลี่ย ติดป้ายประกาศให้ระวังบุคคลลักษณะเช่นนี้ เป็นต้น

จนถึงปัจจุบันที่มีการสัมภาษณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดมากถึงร้อยละ 83.6 และมีการยื่นฟ้องเพียงร้อยละ 16.4 เท่านั้น

การติดต่อหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานอื่นๆ

ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดต่อกับเหยื่ออาชญากรรมอีกครั้งเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีเพียงส่วนน้อยที่มีการติดต่อกันอีกระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยมีทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นฝ่ายติดต่อมา และผู้ประสบเหตุหรือสมาชิกในครัวเรือนเป็นฝ่ายติดต่อไป

ส่วนใหญ่ไม่มีหน่วยงานใดๆ ติดต่อให้ความช่วยเหลือ ส่วนหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อในเวลาต่อมาส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานอื่นๆ นอกเหนือจากตำรวจ เช่น เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น

ส่วนหน่วยงานราชการภายในกระบวนการยุติธรรมที่ติดต่อมายังเหยื่ออาชญากรรมได้แก่ สำนักงานอัยการจังหวัด ศาลยุติธรรม และสำนักงานคุมประพฤติหรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตามลำดับ

ความต้องการของเหยื่ออาชญากรรม: เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมใดๆ มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องการให้ตำรวจต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดเพราะไม่อยากให้ไปก่อเหตุอีก เรียกร้องค่าเสียหาย/ทรัพย์สินคืน ให้ตำรวจตรวจลาดตระเวนบ่อยขึ้น และให้มีการอบรมวัยรุ่นที่ก่อเหตุเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำซ้ำ ตามลำดับ

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการลดอัตราการเสี่ยงจากอาชญากรรม

การลดอัตราเสี่ยงของประชาชนจากอาชญากรรม และลดความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เป็นยุทธศาสตร์การจัดการกับปัญหาอาชญากรรมที่ตรงเป้าหมายมากที่สุด เกิดผลดีต่อประชาชนผู้รับบริการสูงสุด แต่เป็นวิธีการที่กระบวนการยุติธรรมยังนำมาใช้ไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้น ผลการสำรวจที่พบในครั้งนี้ จึงนำไปสู่ข้อเสนอแนะเพื่อการลดอัตราการเสี่ยงจากอาชญากรรมและลดความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

3.1 ลักษณะอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2549 จากรายงานของเหยื่ออาชญากรรม ปรากฏว่ามีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเกิดขึ้นจำนวนมากทั้งในและนอกเขตเทศบาล อีกทั้งอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีการใช้อาวุธร้ายแรง ได้แก่ ปืน ซึ่งอาชญากรรมได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน โดยทำให้ขาดรายได้เนื่องจากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน เฉลี่ย 15,674 บาท และเสียเวลาทำงานโดยต้องหยุดงานเฉลี่ย 28 วัน เหตุดังกล่าวนี้มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงาน คิดเป็นจำนวนเงินเฉลี่ย 4,748 บาท สมาชิกในครัวเรือนส่วนหนึ่งจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ โดยส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ความเสียหายคิด

เป็นอัตราการขาดรายได้จากหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานในการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ความเสียหายคิดเป็นอัตราการหยุดงานที่สมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉลี่ยเป็นเงิน 15,061 บาท และข้อมูลที่น่าสนใจประการหนึ่ง พบว่า มีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวเพื่อทำธุรกรรมเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน และสัญญากู้เงิน ฯลฯจำนวนมากทั้งในและนอกเขตเทศบาล

อย่างไรก็ตาม อาชญากรรมที่เกิดขึ้นกลับมีการรายงานสู่เจ้าหน้าที่เพียงร้อยละ 26.1 ซึ่งไม่ว่าการที่ประชาชนไม่รายงานอาชญากรรมที่ตนประสบให้เจ้าหน้าที่ทราบด้วยเหตุผลใดก็ตาม ย่อมมีผลทำให้ตัวเลขการรับรายงานอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่คลาดเคลื่อนไปจากสภาพความถี่และความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงตามไปด้วย เมื่อนำสถิติเท่าที่ได้รับการบันทึกแจ้งเหตุไปใช้เพื่อวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ย่อมไม่อาจดำเนินการได้ครอบคลุมกับสภาพความเป็นจริงของปัญหาที่เกิดขึ้น การพยากรณ์ที่คลาดเคลื่อนย่อมทำให้สิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายไปกับการแก้ปัญหาที่ไม่ตรงจุดตรงประเด็นอย่างน่าเสียดาย

ดังนั้น การนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนการป้องกันอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชย่อมทำให้ประชาชนลดอัตราเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้อย่างชัดเจน ทั้งในส่วนการวางแผนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้เกี่ยวข้องของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ นอกกระบวนการยุติธรรม ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการยับยั้งป้องกันอาชญากรรม เช่น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งยุติธรรมจังหวัดที่อาจจัดให้ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของตนเบื้องต้น รวมทั้งการทำสัญญา เพื่อให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม

3.2 **เหยื่ออาชญากรรม** ควรให้ความสนใจกับกลุ่มผู้ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยศึกษาจากผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในรอบปี พ.ศ 2549 คือ ลักษณะประชากรที่มีแนวโน้มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ กลุ่มผู้ชายที่สมรสแล้วอยู่ในวัยทำงาน อายุประมาณ 47.1 ปี เรียนจบระดับประถมศึกษา มีอาชีพเกษตรกร (ถ้าอยู่ในเขตเทศบาลมีอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว) มีฐานะค่อนข้างยากจน พักอาศัยอยู่ในบ้านในเขตเกษตรกรรม (ถ้าอยู่ในเขตเทศบาลพักอาศัยอยู่ในบ้านในเขตที่พักอาศัย) ที่อยู่อาศัยที่ไม่มีความเป็นส่วนตัว สามารถเข้าออกได้สะดวกเพราะไม่มีรั้วกั้นแม้ว่าจะพักอาศัยอยู่ที่อยู่ปัจจุบันมานานกว่า 5 ปีแล้วก็ตาม แม้ว่าการใช้ชีวิตของประชาชนกลุ่มนี้ไม่ได้มีสัญญาณบ่งบอกว่าจะพาตนเองไปสู่ปัจจัยเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมก็ตาม แต่ลักษณะการใช้ชีวิตตามวิถีชีวิตประจำวันของตน ประกอบกับเวลา สถานที่ และปัจจัยอื่นๆ ที่

เหมาะสมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้ประชาชนกลุ่มนี้กลายเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมพื้นฐานมากกว่ากลุ่มอื่นๆ นอกจากนี้ ในจังหวัดนครศรีธรรมราชผู้มีอาชีพเกษตรกรมีอัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และอาชญากรรมที่ถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินค่อนข้างสูง กลุ่มดังกล่าวจึงได้ชื่อว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญลำดับแรกๆ ของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่จะแสวงหาวิธีการป้องกันและลดอัตราเสี่ยงจากอาชญากรรม

ดังนั้น การจัดให้มีมาตรการรณรงค์เพื่อป้องกันอาชญากรรมสำหรับประชาชนกลุ่มนี้จะช่วยลดอัตราการเกิดอาชญากรรมให้แก่ชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชได้อย่างแท้จริง ชาวนครศรีธรรมราชจะมีความมั่นคงปลอดภัยในร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้น แม้ว่าอาจจะเป็นกลุ่มที่มีการรายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ไม่สูงนักก็ตาม

3.3 **ผู้กระทำผิด** นอกจากจะเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 25 ปี แล้ว ผลการสำรวจพบว่ารณีผู้กระทำผิดมากกว่า 2 คน ขึ้นไป เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าน่าจะเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองอีกด้วย ดังนั้น การลดอบายมุข ควบคุมแหล่งเริงรมณ์ และควบคุมการครอบครองอาวุธ รวมทั้งการจัดกิจกรรมชุมชนหลายรูปแบบเพื่อให้กลุ่มเสี่ยงเหล่านี้มีส่วนร่วมและอยู่ในสายตาของชุมชน ตลอดจนการจัดระเบียบสังคมรูปแบบต่างๆ ย่อมจะช่วยลดปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมได้ทางหนึ่ง โดยเฉพาะสำหรับกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเป็นวัยคึกคะนองนี้

3.4 **สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม** การเฝ้าระวังอาชญากรรมพื้นฐานที่เกิดขึ้นในชุมชนเป็นกิจกรรมหลักที่สำคัญยิ่งของแนวคิดยุติธรรมชุมชน (community justice) อาชญากรรมทั้งหลายล้วนเกิดขึ้นในชุมชนใดชุมชนหนึ่ง หรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งหากชุมชนทั้งหลายมีการผนึกกำลังกันอย่างเข้มแข็งแล้ว อาชญากรรมย่อมเกิดได้ยากขึ้น ดังนั้น การสร้างระบบและขยายเครือข่ายยุติธรรมชุมชน เพื่อดำเนินภารกิจสำคัญ 4 ประการ คือ 1) การป้องกัน ควบคุมอาชญากรรมและจัดระเบียบชุมชน 2) การจัดการความขัดแย้งเชิงสมานฉันท์ 3) การเยียวยาเสริมพลังเหยื่ออาชญากรรม และ 4) การรับผู้กระทำผิดกลับคืนสู่ชุมชน จึงเป็นวิธีการฟื้นฟูศักยภาพชุมชน สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน และเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมตลอดจนความรุนแรงรูปแบบต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน ยุติธรรมชุมชนกับการเฝ้าระวังสถานที่เกิดอาชญากรรม จึงเป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญลำดับต้น ๆ ที่หน่วยบริหารงานยุติธรรมควรตระหนักถึง

3.5 **เวลาที่มักมีอาชญากรรมเกิดขึ้น** เป็นข้อเท็จจริงที่ว่าอาชญากรรมส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นในเวลากลางคืน แต่การที่สังคมหนึ่งๆ มีหน่วยงานยุติธรรมขึ้นก็เพื่อทำภารกิจการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมให้บรรลุผล ดังนั้นการช่วงชิงความได้เปรียบด้วยการทำงานเชิงรุกเพื่อการดังกล่าวจึงควรให้

ความสำคัญกับช่วงเวลาที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอาชญากรรมทุกประเภท คือเวลาระหว่าง 24.01 – 03.00 น. ด้วย

3.6 **โอกาสในการกระทำผิด** เร่งตัดโอกาสในการกระทำผิดของผู้กระทำผิดที่จ้องแสวงหาโอกาส และให้ความรู้แก่ประชาชนกลุ่มเสี่ยงที่ทำตัวให้ตกอยู่ในอันตรายรู้จักป้องกันตนเองและทรัพย์สินจากอาชญากรรมควบคู่กัน ทั้งทางกายภาพ การสร้างเครือข่ายและการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ รวมทั้งควรจัดให้มีสายตรวจเวรยามที่มีความถี่เพียงพอแก่การยับยั้งป้องกันอาชญากรรม เพราะการตัดโอกาสเป็นการตัดวงจรอาชญากรรมที่เหยื่ออาชญากรรมและเครือข่ายสามารถดำเนินการได้เองเบื้องต้นก่อนที่จะประสานกิจกรรมที่มีความซับซ้อนกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

3.7 **เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม** ควรปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการประชาชนตั้งแต่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งกระบวนการป้องกันอาชญากรรม กระบวนการรับแจ้งเหตุเมื่อมีอาชญากรรมเกิดขึ้น และกระบวนการดำเนินคดีตามกฎหมาย ในด้านรูปแบบ วิธีการ ความรวดเร็ว และควรมีการประชาสัมพันธ์ชี้แจงความคืบหน้าของคดีความให้เหยื่ออาชญากรรมทราบเป็นระยะๆ จนกว่าคดีความจะสิ้นสุดลง โดยใช้ประโยชน์จากผลการสำรวจครั้งนี้ และควรพัฒนาบทบาทของทุกฝ่ายในการเสริมพลังและให้การสนับสนุนเหยื่ออาชญากรรมหรือผู้เสียหายมากที่สุด เนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมในสังคมไทยเป็นกลุ่มคนที่ถูกละเลยจากระบบยุติธรรมมากที่สุดตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่ควรรับทราบความทุกข์ยากเดือดร้อนของเหยื่ออาชญากรรมในฐานะบุคคลมากกว่าเพียงรับทราบจากสำนวนคดี

ดังนั้น การทำให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนของผู้กระทำผิดและเหยื่ออาชญากรรมจึงควรกระทำด้วยการฝึกอบรมให้องค์ความรู้ สร้างความเข้าใจ และควบคุมสอดส่องให้มีการนำไปใช้ปฏิบัติ ตลอดจนตรวจตราลงโทษหากมีการฝ่าฝืน ซึ่งจะช่วยให้การบริหารงานยุติธรรมมีประสิทธิภาพตามหลักนิติธรรม และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลต่อไป ขณะเดียวกันก็สามารถทำให้เหยื่ออาชญากรรมรู้ถึงสิทธิของตนได้ด้วยเอกสารทางราชการผ่านทางสถานีตำรวจซึ่งเป็นหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น สำนักงานยุติธรรมจังหวัด และองค์กรภาคเอกชนต่างๆ ที่ให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม

3.8 **องค์กรภาคเอกชน** ควรส่งเสริมบทบาทให้องค์กรภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและจัดกิจกรรมเยียวยาเสริมพลังแก่เหยื่ออาชญากรรมรวมทั้งให้ความรู้ในการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมได้อีกทางหนึ่ง เนื่องจากการสำรวจครั้งนี้พบว่าเหยื่ออาชญากรรมยังได้รับการสนับสนุน

เสริมพลังจากภาคเอกชนน้อยมาก และเป็นการแบ่งเบาภารกิจของกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อีกทางหนึ่ง

4. ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในอนาคต

4.1 ควรทำการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างฐานข้อมูลอาชญากรรมทั้งที่ได้รับรายงานและไม่ได้รับรายงานให้มีความคงที่ ฐานข้อมูลอาชญากรรม (data base line) ที่สร้างขึ้นจะสามารถใช้ในการวิจัยเชิงพยากรณ์แนวโน้มการเกิดอาชญากรรม ลักษณะสำคัญของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และพื้นที่เสี่ยงต่อปัญหาอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในปีถัดไปได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการบริหารงานยุติธรรม และการจัดสรรงบประมาณรวมทั้งกำลังคนได้อย่างตรงเป้าหมายและคุ้มค่า

4.2 ควรคำนึงถึงระยะเวลาที่เหมาะสมในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในรอบปีที่ผ่านมาของแต่ละภูมิภาค หรือ จังหวัด ควรพิจารณาสภาพทางภูมิศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรมของพื้นที่ที่ทำการสำรวจประกอบการวางแผนการสำรวจเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

4.3 ควรทำการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมโดยเน้นอาชญากรรมพื้นฐาน 4 ประเภทที่กำหนดไว้ในโครงการนำร่อง คือ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และ อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร เพื่อให้มีข้อมูลอ้างอิงที่เชื่อถือได้และนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน จัดกิจกรรมต่างๆ ได้ต่อไป ส่วนอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษ หรือผลการสำรวจพบลักษณะอาชญากรรมและชุดความสัมพันธ์ใดที่น่าสนใจ จึงค่อยทำการศึกษาวิจัยเชิงลึกเฉพาะเรื่องโดยละเอียดต่อไป

4.4 ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ ควรจำแนกภูมิภาคออกเป็น 9 ภาค ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามระบบการจัดเก็บข้อมูลและการรายงานข้อมูลสถิติต่างๆ ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ ฯลฯ หากพบว่าภูมิภาคใดมีผลการสำรวจน่าสนใจจึงทำการศึกษาวิจัยซ้ำในมิติของกลุ่มจังหวัด หรือภูมิภาคทางภูมิศาสตร์ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลทิพย์ คติการ และจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2550). “กระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาข้อมูลสถิติอาชญากรรม: จากภาครัฐสู่ภาคประชาชน” **ในการประชุมทางวิชาการระดับชาติว่าด้วยงานยุติธรรมครั้งที่ 5 "การพัฒนากระบวนการยุติธรรมในสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก"** วันที่ 4 - 5 กันยายน 2550 ณ ศูนย์การประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี, กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.

กลุ่มข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช http://www.nakhonsithammarat.go.th/people.php

กองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ. (2532). **รายงานการวิจัยอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช: ศึกษาเฉพาะกรณีคดีฆ่าผู้อื่น**. กรุงเทพมหานคร: กรมตำรวจ.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2549). **การพัฒนาระบบการจัดทำอัตราอาชญากรรมแห่งชาติของประเทศไทย: วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ไข**. รายงานการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอต่อสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม. (อัดสำเนา).

ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณและคณะ. 2548. **รายงานยุติธรรมโพล ครั้งที่ 1 เรื่อง “การจัดทำอัตราอาชญากรรมแห่งชาติ (crime rate).”** สนับสนุนโดยสถาบันวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม. เอกสารโรเนียว.

นิพนธ์ คันธเสวี, สุวรรณ สุวรรณเวโช, พล.ต.ต., และ คณะ. (2532). รายงานการวิจัย เรื่อง อาชญากรรมในภาคใต้: ศึกษากรณีฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราชและสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2548). **รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาระบบการป้องกันและระงับข้อพิพาทในกระบวนการยุติธรรม เรื่อง “การจัดทำอัตราอาชญากรรมแห่งชาติ (crime rate).”** (อัดสำเนา).

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2549). **รายงานการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 (โครงการนำร่อง พ.ศ. 2549)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

ภาษาอังกฤษ

Canadian Centre for Justice Statistics. 2001. **Canadian Crime Statistics 2000.** Ottawa: Statistics Canada.

U.S. Department of Commerce, Economics and Statistics Administration, U.S. Census Bureau. 2006. **National Crime Victimization Survey (NCVS-1 Basic Screen Questionnaire)**. U.S. Census Bureau Acting as Collecting Agent for the Bureau of Justice Statistics, U.S. Department of Justice.

U.S. Department of Commerce, Economics and Statistics Administration, U.S. Census Bureau. 2006. **Crime Incident Report: National Crime Victimization Survey (NCVS-2 Incident Report)**. U.S. Census Bureau Acting as Collecting Agent for the Bureau of Justice Statistics, U.S. Department of Justice.

Hick, Herbert B. and Snyderman, B. (1959). **The Motivation to Work.** 2nd Ed. New York : Wiley.

National Crime Prevention Council. (2000). http://www.weprevent.org/comm10.htm. Washington, DC 20036: McGruff.

Reid, Sue. **Crime and Criminology**. eighth edition. New York: McGraw-Hill Higher Education Group, Inc., 1996.

Sutherland E. H. and Cressey D.R. (1966). **Criminology.** Philadelphia : Lippincott.

Tappan, Paul. (1960). **Crime Prevention Through Environment Design**. Illinois : Sage

Tonry, Michael. (1998). **The Handbook of Crime & Punishment**. Oxford: Oxford University Press.

Uniform Crime Reporting (UCR). **Summary Reporting.** http://www.fbi.gov/ucr/ucrquestincident.htm

Whisenand, P.M. (1977). **Crime Prevention**. New Jersey: Prentice – Hall.

--ภาคผนวก--

ผนวก ก.
แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1)

ลับ

แบบ สอญ. 1

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรม จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2550

แผ่นที่ ..... ในจำนวน ..... แผ่น ขอความร่วมมือการตัวอย่าง/หน่วยตัวอย่างนี้

ก. จังหวัด **นครศรีธรรมราช** CWT [8][0]

ข. อำเภอ .....ตำบล..... AMP [ ][ ] TMB [ ][ ]

ค. เขตการปกครอง AREA [ ]

(1) ในเขตเทศบาล ชื่อ .....(2) นอกเขตเทศบาล

ง. เขตแจงนับที่ ..... ED [ ][ ][ ]

จ. ชุมรุมอาคารที่/หมู่ที่ .....ชื่อหมู่บ้าน..... BLK- VIL [ ][ ]

ฉ. ลำดับที่ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่าง..... PSU-NO. [ ][ ][ ][ ] REC-NO. [1]

ช. เดือนที่ทำการนับจด ..... MONTH-LI. [ ][ ]

ลำดับที่อาคารสิ่งปลูกสร้าง	ชื่อถนน ลำน้ำ หรือละแวกบ้าน	บ้านเลขที่	ระบุจำนวนครัวเรือน (ครัวเรือนส่วนบุคคล หรือครัวเรือนพิเศษ)	ประเภทครัวเรือน / สถานประกอบการ: ครัวเรือน — ส่วนบุคคล (รวมครัวเรือนส่วนบุคคลในหอพัก) นับจดได้	ส่วนบุคคล นับจดไม่ได้	พิเศษ นับจดได้	พิเศษ นับจดไม่ได้	บ้านว่าง	สถาบัน	ลำดับที่ของครัวเรือน: ส่วนบุคคลที่นับจดได้และนับจดไม่ได้	ลำดับที่ของครัวเรือน: พิเศษที่นับจดได้และนับจดไม่ได้	สถานประกอบการ	ชื่อตัว-ชื่อสกุล ของหัวหน้าครัวเรือน / สถานประกอบการ	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (ถ้าในครัวเรือน"ไม่มี" สมาชิกที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ให้ "-" แล้วยุติการสัมภาษณ์) รวม	ชาย	หญิง	รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน(บาท)	ประเภทของที่อยู่อาศัย บันทึกรหัส บ้าน.....1 ตึกแถว.....2 ห้องแถว.....3 ห้องแบ่งเช่า....4 หอพัก.....5 ทาวน์เฮาส์.....6 ห้องชุด.....7 เรือ, แพ.....8 อื่น ๆ ระบุ.....9	ลักษณะเขต/บริเวณที่พัก บันทึกรหัส เขตที่อยู่อาศัย.....1 เขตธุรกิจ.....2 เขตชุมชนแออัด...3 เขตเกษตรกรรม....4 เขตอุตสาหกรรม...5 อื่น ๆ ระบุ 6	ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2549) มีสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ประสบเหตุอาชญากรรมต่อไปนี้หรือไม่: ถ้า "มี" ให้กา " ✓ " แล้วถามต่อในA22 - A26 ถ้า "ไม่มี" ให้ - แล้วยุติการสัมภาษณ์	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ประสบอาชญากรรมทั้งหมด	ให้บันทึก "จำนวนสมาชิกที่ประสบอาชญากรรม" แต่ละประเภท "ถ้า "ไม่มี" ให้ - แล้วถามต่อในแบบ สอญ.2 (สมาชิก 1 คน อาจประสบอาชญากรรมได้มากกว่า 1 ประเภท): อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน	อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย	อาชญากรรมทางเพศ	ถูกแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	หมายเหตุ
A1 (20-23)	A2	A3	A4 (24-27)	A5 (28)	A6 (29)	A7 (30)	A8 (31)	A9 (32)	A10 (33)	A11 (34-37)	A12 (38-40)	A13 (41)	A14	A15 (42-44)	A16 (45-47)	A17 (48-50)	A18 (51-56)	A19 (57)	A20 (58)	A21 (59)	A22 (60-63)	A23 (64-66)	A24 (67-69)	A25 (70-72)	A26 (73-75)	A27
ยอดรวมแต่ละแผ่น																										
ยอดรวมชุมรุมอาคาร / หน่วยตัวอย่างนี้				T1 (76-78)	T2 (79-81)									T3 (82-85)	T4 (86-89)	T5 (90-93)				T6 (94-96)	T7 (97-100)	T8 (101-104)	T9 (105-108)	T10 (109-112)	T11 (113-116)	

ผนวก ข.

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2 (สอญ. 2)

ลับ

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรม จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2550

(ถามผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบอาชญากรรม ในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา)

แบบ สอญ.2

1. จังหวัด **นครศรีธรรมราช** CWT [1][2] **8** **0**

2. อำเภอ ……..…… AMP [3][4]

3. ตำบล……..... TMB [5][6]

4. เขตการปกครอง AREA [7]

(1) ในเขตเทศบาล ชื่อ……..…… (2) นอกเขตเทศบาล

5. เขตแจงนับที่..…….... ED [8][9][10]

6. ชุมรุมอาคารที่/หมู่ที่…….. BLK-VIL [11][12]

ชื่อหมู่บ้าน.....

7. ลำดับที่ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่าง..... PSU-NO. [13][14][15][16]

8. เลขที่ Record REC-NO. [17] **2**

9. ลำดับที่ครัวเรือน …….. HH-NO. [18][19][20]

แบบ สอญ.2 : ใช้สัมภาษณ์สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรม ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา
(1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2549) จำนวน 1 แบบ ต่อ 1 ประเภทอาชญากรรม

- **ถ้าประสบเหตุมากกว่า 1 ประเภท ให้ถามมาทุกประเภท (โดยแยกแบบสอบถามประเภทละ 1 แบบ)**
- **ถ้าประสบเหตุประเภทเดียวกัน มากกว่า 1 ครั้ง ให้ถามครั้งล่าสุด**

การบันทึกแบบ ตอนที่ 1, 6 – 12 ให้สัมภาษณ์ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมทุกตอน
ตอนที่ 2 – 5 เลือกสัมภาษณ์ตอนใดตอนหนึ่ง ให้ตรงกับประเภทอาชญากรรมที่ผู้ตอบสัมภาษณ์ประสบเหตุ (เพียงตอนเดียว)

ให้กา ✓ ในวงกลม และบันทึกข้อความลงบน.....

ลักษณะของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้ตอบสัมภาษณ์

ก. ชื่อผู้ประสบเหตุ .....……..... ลำดับที่สมาชิกที่ประสบเหตุ ..... MEM-NO. [21][22]

ข. ประเภทอาชญากรรมที่ท่านประสบในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (ตอบได้มากกว่า 1 ประเภท)
(กา ✓ ให้ตรงกับประเภทอาชญากรรม) B1 [23]

○ **1) ประเภทที่ 1** อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน (ขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์รวมถึงยานพาหนะ บุกรุกหรือพยายาม บุกรุกเข้าเขตภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย หรือ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน) B2 [24] B3 [25]

○ **2) ประเภทที่ 2** อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย (ทำร้าย พยายามทำร้าย ข่มขู่ ไม่รวมถึงการใช้กำลังข่มขืนกระทำชำเรา หรือ ทำร้ายเพื่อพยายามข่มขืนกระทำชำเรา) B4 [26]

○ **3) ประเภทที่ 3** อาชญากรรมทางเพศ (การข่มขืน พยายามข่มขืน กระทำอนาจาร ลวนลามทางเพศหรือข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา)

○ **4) ประเภทที่ 4** อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงิน หรือแอบอ้างใช้เอกสาร

ค. แบบสอบถามชุดนี้ ใช้บันทึกข้อมูลของอาชญากรรมประเภทที่ ..... B5 [27]

ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เกิดอาชญากรรมประเภทนี้ จำนวน.....ครั้ง B6 [28][29]

ตอนที่ 1 : ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบสัมภาษณ์ (กรณีผู้ประสบเหตุเป็นคนเดียวกัน แต่ประสบเหตุมากกว่า 1 ประเภทตอนที่ 1 ของแบบที่ 2, 3, ... ไม่ต้องสัมภาษณ์ซ้ำ ให้คัดลอกข้อมูลจากแบบแรกที่ได้สัมภาษณ์ไปแล้ว)

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสัมภาษณ์

1. เพศ ◯ 1) ชาย ◯ 2) หญิง — B7 [30]

2. อายุ …….. ปี — B8 [31][32]

3. สัญชาติ — B9 [33]
◯ 1) ไทย ◯ 2) จีน ◯ 3) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. เชื้อชาติ — B10 [34]
◯ 1) ไทย ◯ 2) จีน ◯ 3) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. ศาสนา — B11 [35]
◯ 1) พุทธ ◯ 2) คริสต์
◯ 3) อิสลาม ◯ 4) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. การศึกษาสูงสุด — B12 [36]
◯ 1) ไม่ได้รับการศึกษา ◯ 2) ประถมศึกษา
◯ 3) มัธยมศึกษาตอนต้น ◯ 4) มัธยมศึกษาตอนปลาย
◯ 5) ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา ◯ 6) ปริญญาตรี
◯ 7) สูงกว่าปริญญาตรี ◯ 8) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. อาชีพ — B13 [37]
◯ 1) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ◯ 2) พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน
◯ 3) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ◯ 4) เกษตรกร
◯ 5) รับจ้างทั่วไป/กรรมกร ◯ 6) นักเรียน/นักศึกษา
◯ 7) แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ◯ 8) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

8. สถานภาพการสมรส — B14 [38]
◯ 1) โสด ◯ 2) สมรส
◯ 3) หย่า ◯ 4) หม้าย
◯ 5) แยกกันอยู่ ◯ 6) แยกกันอยู่ด้วยเหตุจำเป็นทางอาชีพ

9. รายได้ของท่านเฉลี่ยต่อเดือน……บาท — B15 [39][40][41][42][43][44]

10. การถือครองกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย

B16 [45]

○ 1) เจ้าของกรรมสิทธิ์ ○ 2) ผู้เช่า

○ 3) ผู้อาศัย ○ 4) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

11. ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครัวเรือน

B17 [46]

○ 1) หัวหน้าครัวเรือน ○ 2) คู่สมรส

○ 3) บุตร ○ 4) พ่อ แม่

○ 5) ญาติ ○ 6) ผู้อาศัย

○ 7) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.2 ลักษณะทั่วไปของที่อยู่อาศัยของผู้ตอบสัมภาษณ์

(ในข้อ 1 – 4 ให้พนักงานเป็นผู้พิจารณาสภาพที่อยู่อาศัย และบันทึกตามข้อเท็จจริง)

1. ประเภทของที่อยู่อาศัย

B18 [47]

○ 1) บ้าน ○ 2) ตึกแถว ○ 3) ห้องแถว

○ 4) ห้องแบ่งเช่า ○ 5) หอพัก ○ 6) ทาวน์เฮาส์

○ 7) ห้องชุด ○ 8) เรือ, แพ ○ 9) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

B19 [48]

○ 1) เขตที่อยู่อาศัย ○ 2) เขตธุรกิจ ○ 3) เขตชุมชนแออัด

○ 4) เขตเกษตรกรรม ○ 5) เขตอุตสาหกรรม ○ 6) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. บุคคลภายนอกสามารถเข้าที่พักอาศัยได้โดยสะดวกหรือไม่

○ 1) สะดวก เนื่องจาก (<u>ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ</u>)

B20 [49] B21 [50]

○ 1) ไม่มีรั้วกั้น

○ 2) มีรั้วกั้น แต่สามารถเข้าออกได้ง่าย สะดวก

B22 [51]

○ 3) เป็นสถานประกอบการ/ร้านค้า

B23 [52]

○ 4) เป็นหอพัก/บ้านเช่าที่บุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงได้

○ 5) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

○ 2) ไม่สะดวก เนื่องจาก (<u>ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ</u>)

○ 1) มีรั้วกั้น

○ 2) เป็นชุมชน/หมู่บ้านที่ห้ามบุคคลภายนอกเข้า เช่น มีป้อมยามตรวจสอบการเข้าออกของบุคคลภายนอก

○ 3) เป็นหอพัก/บ้านเช่าที่ห้ามบุคคลภายนอกเข้า เช่น ต้องใช้คีย์การ์ดในการเข้า

○ 4) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. มีการประกอบธุรกิจใดๆ โดยใช้สถานที่ของที่พักอาศัยนี้หรือไม่

B24 [53] B25 [54]

◯ 1) มี โดย

◯ 1) มีสัญลักษณ์แสดงการประกอบธุรกิจเห็นได้ชัดเจน

◯ 2) ไม่มีสัญลักษณ์แสดงการประกอบธุรกิจเห็นได้ชัดเจน

โปรดระบุประเภทธุรกิจ .....

◯ 2) ไม่มี

5. ท่านอาศัยอยู่ ณ สถานที่แห่งนี้ / ที่อยู่นี้มานานเท่าไร

B26 [55]

◯ 1) น้อยกว่า 1 ปี

◯ 2) 1 - 5 ปี

◯ 3) มากกว่า 5 ปี ------- **(ข้ามไปถามตามแต่ละประเภทของอาชญากรรมที่ประสบ ตอนที่ 2-5 ในหน้า 5-8)**

6. ในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมานี้ ท่านย้ายที่อยู่มาแล้วทั้งหมด..... ครั้ง

B27 [56][57]

B28 [58][59] อำเภอ

B29 [60][61] จังหวัด

ย้ายครั้งล่าสุดมาจาก.....

(ถ้าย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช. ให้ระบุชื่ออำเภอที่ย้ายมา ถ้าย้ายมาจากต่างจังหวัดให้ระบุชื่อจังหวัด ถ้าย้ายมาจากต่างประเทศให้ระบุชื่อประเทศ)

จากข้อ ค. ในหน้า 1

แบบสอบถามชุดนี้ ใช้บันทึกข้อมูลอาชญากรรม ประเภทที่ .....

ถ้าเป็น ประเภทที่ 1	**อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน**	**ให้ข้ามไปถาม ตอนที่ 2 หน้า 5**
ถ้าเป็น ประเภทที่ 2	**อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย**	**ให้ข้ามไปถาม ตอนที่ 3 หน้า 6**
ถ้าเป็น ประเภทที่ 3	**อาชญากรรมทางเพศ**	**ให้ข้ามไปถาม ตอนที่ 4 หน้า 7**
ถ้าเป็น ประเภทที่ 4	**การแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวฯ**	**ให้ข้ามไปถาม ตอนที่ 5 หน้า 8**

ตอนที่ 2 – 5 ให้บันทึกรายละเอียดอาชญากรรมตามประเภทที่เข้าข่าย (ตรงตามประเภทที่ระบุในข้อ ค. หน้าปก)

ตอนที่ 2 : รายละเอียดของการเกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

1. อาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นเป็นลักษณะใด B30 [62]

(ให้สัมภาษณ์อาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นดังกล่าวว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร โดยให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ พิจารณาว่าลักษณะใดร้ายแรงที่สุด เสร็จแล้วให้สอบถามรายละเอียดในตาราง)

- ○ 1) ถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ)
- ○ 2) ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน / ภายในรั้วบ้าน / ที่พักอาศัยของท่าน
- ○ 3) ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ท่านครอบครอง
- ○ 4) มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหาย หรือทำลายทรัพย์สิน

1) ถูกขโมย หรือพยายามขโมย ฯ

1.1 ทรัพย์สินของท่านถูกขโมย หรือพยายามขโมย B31 [63]

- ○ 1) ถูกขโมย
- ○ 2) พยายามขโมย เนื่องจากพบหลักฐาน หรือร่องรอยการงัดแงะหรืออื่นๆ เช่น ตู้เซฟถูกงัด
  โปรดระบุ.....**(ข้ามไปถามตอนที่ 6, หน้า 9)**

1.2 ทรัพย์สินใดต่อไปนี้ของท่านที่ถูกขโมยหรือมีผู้นำไปโดยไม่ถูกต้อง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) B32 [64]

- ○ 1) ทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ เช่น กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าถือ กระเป๋าสตางค์ โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา B33 [65] B34 [66]
- ○ 2) เสื้อผ้า ชุดชั้นใน รองเท้า ○ 3) เครื่องประดับ อัญมณี B35 [67]
- ○ 4) เครื่องใช้ภายในบ้าน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ ○ 5) จักรยาน
- ○ 6) เครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม เช่น สายยางฉีดน้ำ เครื่องตัดหญ้า เฟอร์นิเจอร์สนาม
- ○ 7) ผลไม้ ต้นไม้ ○ 8) อื่นๆ โปรดระบุ .....

2) ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกฯ

2.1 ผู้ก่อเหตุเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัยของท่านในลักษณะแบบใด B36 [68]

- ○ 1) ถูกบุกรุก
- ○ 2) พยายามบุกรุก เนื่องจากพบหลักฐานหรือร่องรอยการงัดแงะ หรืออื่นๆ เช่น เหล็กดัดถูกตัด
  โปรดระบุ.....

2.2 สถานที่ที่พบว่ามีผู้บุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามา คือที่ไหน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) B37 [69] B38 [70]

- ○ 1) ในตัวบ้าน / เขตที่พักอาศัย
- ○ 2) ภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ
- ○ 3) ในโรงแรม / ห้องพัก / บ้านพักตากอากาศที่ท่านกำลังพักอาศัยอยู่
- ○ 4) อื่นๆ โปรดระบุ .....

3) ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของในยานพาหนะฯ

3.1 ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะของท่านถูกขโมย หรือพยายามขโมย B39 [71]

- ○ 1) ถูกขโมย
- ○ 2) พยายามขโมย เนื่องจากพบหลักฐานหรือร่องรอยการงัดแงะ หรืออื่นๆ เช่น ประตูรถถูกงัดแงะ
  โปรดระบุ.....**(ข้ามไปถามตอนที่ 6, หน้า 9)**

3.2 สิ่งที่ถูกขโมยตามข้อ 3.1 คืออะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) B40 [72] B41 [73] B42 [74]

- ○ 1) ยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซต์
  โปรดระบุ .....
- ○ 2) ชิ้นส่วนต่างๆของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์
- ○ 3) อุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่น เครื่องเสียงติดรถยนต์
- ○ 4) น้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ
- ○ 5) อื่นๆ โปรดระบุ .....

4) มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหาย หรือทำลายทรัพย์สิน

4.1 มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินใดของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) B43 [75] B44 [76] B45 [77]

- ○ 1) ยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ
- ○ 2) หน้าต่าง / ประตูบ้าน / กระจก
- ○ 3) เฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน
- ○ 4) สนามหญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน ○ 5) สัตว์เลี้ยง / ปศุสัตว์
- ○ 6) อื่นๆ โปรดระบุ .....

4.2 ความเสียหายที่เกิดขึ้นตามข้อ 4.1 เป็นความเสียหายลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) B46 [78] B47 [79] B48 [80]

- ○ 1) หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย
- ○ 2) รอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก
- ○ 3) ถูกเพลิงไหม้ ร่องรอยจากการถูกเพลิงไหม้ โดนความร้อน หรือโดนระเบิด
- ○ 4) ใช้ยานพาหนะขับผ่าน ทับ ชน
- ○ 5) สัตว์บาดเจ็บ เสียหาย หรือตาย
- ○ 6) อื่นๆ โปรดระบุ .....

(จบตอนที่ 2 ให้ข้ามไปถามตอนที่ 6 – 12, หน้า 9-20)

ตอนที่ 3 : รายละเอียดของการเกิดอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

1. ผู้กระทำผิดได้ทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย หรือข่มขู่ท่านอย่างไร (ไม่รวมถึงการใช้กำลังข่มขืนกระทำชำเรา หรือทำร้ายเพื่อพยายามข่มขืนกระทำชำเรา) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

   ○ 1) ทำร้ายร่างกาย โดย — B49 [81]
      ○ 1) ยิง และได้รับบาดเจ็บ
      ○ 2) แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ — B50 [82]
      ○ 3) ขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ — B51
      ○ 4) ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย และได้รับบาดเจ็บ — B52
      ○ 5) อื่นๆ โปรดระบุ ..... — B53 [85]

   ○ 2) พยายามทำร้ายร่างกาย โดย — B54 [86]
      ○ 1) ยิง แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ
      ○ 2) ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ — B55 [87]
      ○ 3) แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ — B56
      ○ 4) ขว้างปาสิ่งของใส่ แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ — B57
      ○ 5) อื่นๆ โปรดระบุ ..... — B58 [90]

   ○ 3) คุกคาม / ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม / ล้อมไว้ไม่ให้หนี — B59 [91]

   ○ 4) ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า — B60

   ○ 5) อื่นๆ โปรดระบุ ..... — B61 [93]

2. ผู้กระทำผิดใช้อาวุธหรือไม่

   ○ 1) ใช้อาวุธ ประเภทของอาวุธที่ใช้มีชนิดใดบ้าง (ระบุให้ครบ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) — B62 [94]
      ○ 1) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม — B63 [95]
      ○ 2) มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป — B64
      ○ 3) ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ — B65
      ○ 4) ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ — B66 [98]
      ○ 5) อาวุธสงคราม
      ○ 6) อื่นๆ โปรดระบุ .....

   ○ 2) ไม่ใช้อาวุธ

   ○ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

(จบตอนที่ 3 ให้ข้ามไปถามตอนที่ 6 – 12, หน้า 9-20)

ตอนที่ 4 : รายละเอียดของการเกิดอาชญากรรมทางเพศ

1. อาชญากรรมทางเพศที่เกิดกับท่านมีลักษณะแบบใด (ให้ผู้ตอบสัมภาษณ์พิจารณาว่าลักษณะใดที่ร้ายแรงที่สุด และตอบได้เพียง 1 ข้อ)

99
B67 ☐

- ◯ 1) ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจา ว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา
- ◯ 2) คุกคามทางร่างกาย / พยายามที่จะกระทำอนาจาร
- ◯ 3) กระทำอนาจาร / ล่วงเกินทางเพศ
- ◯ 4) พยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา
- ◯ 5) ข่มขืนกระทำชำเรา
- ◯ 6) ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง

2. ผู้กระทำผิดใช้อาวุธหรือไม่

100 101
B68 ☐ B69 ☐
B70 ☐
B71 ☐
104
B72 ☐

- ◯ 1) ใช้อาวุธ ประเภทของอาวุธที่ใช้มีชนิดใดบ้าง (ระบุให้ครบ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ◯ 1) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม
  - ◯ 2) มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป
  - ◯ 3) ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ
  - ◯ 4) ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ
  - ◯ 5) อาวุธสงคราม
  - ◯ 6) อื่นๆ โปรดระบุ .....
- ◯ 2) ไม่ใช้อาวุธ
- ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

(จบตอนที่ 4 ให้ข้ามไปถามตอนที่ 6 – 12, หน้า 9 - 20)

ตอนที่ 5 : การแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร

1. มีผู้แอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสารของท่านในลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

105 B73 ☐

B74 ☐

107 B75 ☐

- ◯ 1) ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต
- ◯ 2) เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต
- ◯ 3) ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ
- ◯ 4) เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง โปรดระบุเอกสาร (เช่น บัตรประชาชน).....
- ◯ 5) อื่นๆ โปรดระบุ .....

2. ท่านทราบเหตุการณ์ตามข้อ 1 ได้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

108 B76 ☐

B77 ☐

110 B78 ☐

- ◯ 1) บัตรเครดิตหรือบัญชีที่ใช้ร่วมกับบัตรเครดิตถูกระงับ
- ◯ 2) เงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการการใช้จ่ายบัตรเครดิต
- ◯ 3) มีการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น
- ◯ 4) ถูกปฏิเสธการขอทำบัตรเครดิต/ถูกปฏิเสธการขอกู้เงิน
- ◯ 5) อื่นๆ โปรดระบุ .....

3. มูลค่าความเสียหายจากเหตุดังกล่าวคิดเป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นเท่าไร

111 B79 ☐

112 B80 ☐☐☐☐☐☐ 117

- ◯ 1) จำนวน ..... บาท
- ◯ 2) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ
- ◯ 3) ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน

4. หลังจากเกิดเหตุดังกล่าว ท่านได้รับผลเสียหรือไม่ อย่างไร

- ◯ 1) ได้รับผลเสีย คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

118 B81 ☐ 119 B82 ☐

B83 ☐

B84 ☐

122 B85 ☐

  - ◯ 1) ถูกปฏิเสธการขอกู้เงิน
  - ◯ 2) บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับ หรือถูกปฏิเสธการใช้บัตรเครดิต
  - ◯ 3) ถูกระงับใช้บริการสาธารณูปโภค
  - ◯ 4) ต้องจ่ายค่าปรับ/ดอกเบี้ยบัตรเครดิต/ดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูงขึ้น
  - ◯ 5) ถูกปฏิเสธในการซื้อประกันภัย หรือต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยในอัตราสูงขึ้น
  - ◯ 6) ถูกติดตามทวงหนี้
  - ◯ 7) ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง
  - ◯ 8) ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางอาญา
  - ◯ 9) อื่นๆ โปรดระบุ .....
- ◯ 2) ไม่ได้รับผลเสีย

(จบตอนที่ 5 ถามตอนที่ 6 ข้อ 8, หน้า 9 ถามตอนที่ 8 ข้อ 6 ถึงตอนที่ 10 ข้อ 7,หน้า 13 - 17 แล้วข้ามไปถามข้อ 10, 11, 13 ในหน้า18 และถามต่อไปจนจบ)

ตอนที่ 6 – 12** ให้บันทึกรายละเอียดของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม **<u>ทุกตอน</u>

ตอนที่ 6 : ผู้กระทำผิด

1. ท่าน**เห็น**ผู้กระทำผิดด้วยตัวเองหรือไม่ B86 [123]
   - ◯ 1) เห็น
   - ◯ 2) ไม่เห็น ---------- **(ข้ามไปถามตอนที่ 7, หน้า 10)**

2. ผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อท่าน / สมาชิกในครัวเรือนมาก่อน หรือไม่ B87 [124]
   - ◯ 1) เคย (ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งเคยก่อเหตุต่อท่าน หรือสมาชิกในครัวเรือนท่านมาก่อน)
   - ◯ 2) ไม่เคย
   - ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

3. ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุนั้น มีจำนวนกี่คน B88 [125]
   - ◯ 1) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ ◯ 2) 1 คน
   - ◯ 3) มากกว่า 1 คน ----------**(ข้ามไปถามข้อ 10, หน้า 10)**

4. ผู้กระทำผิดเป็นชายหรือหญิง B89 [126]
   - ◯ 1) ชาย ◯ 2) หญิง ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

5. ผู้กระทำผิดอายุประมาณกี่ปี B90 [127]
   - ◯ 1) ต่ำกว่า 18 ปี ◯ 2) 18 -25 ปี ◯ 3) 26 - 35 ปี
   - ◯ 4) มากกว่า 35 ปี ◯ 5) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

6. ผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกของกลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมืองหรือไม่ B91 [128]
   - ◯ 1) เป็น ◯ 2) ไม่เป็น ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

7. ผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพย์ติด หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุหรือไม่ B92 [129]
   - ◯ 1) มี ◯ 2) ไม่มี ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

8. ขณะเกิดเหตุ ผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อย่างไรกับท่าน <u>(กรุณาตอบเพียง 1 คำตอบ)</u> B93 [130] [131]

   ระบุความสัมพันธ์ / รหัส .....

   1. เป็นบิดามารดา หรือพ่อแม่บุญธรรม 2. เป็นบุตร หรือบุตรบุญธรรม 3. เป็นพี่น้อง
   4. เป็นญาติ ระบุ..... 5. เป็นคู่สมรส 6. เป็นอดีตคู่สมรส
   7. เป็นคู่รัก 8. เป็นอดีตคู่รัก 9. เป็นเพื่อน หรือเพื่อนเก่า
   10. เป็นเพื่อนร่วมห้อง (รูมเมท) 11. เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือเพื่อนร่วมโรงเรียน
   12. เป็นเพื่อนบ้าน 13. เป็นเพื่อนร่วมงาน 14. เป็นผู้บังคับบัญชา (นายจ้าง)
   15. เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา (ลูกจ้าง) 16. เป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า 17. เป็นผู้ป่วยในความดูแล
   18. เป็นคนอื่นที่เคยพบเห็น หรือรู้จักเพียงผิวเผิน 19. เป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน

*(เมื่อถามข้อ 8 แล้ว **<u>เฉพาะผู้ที่ตอบตอนที่ 5</u>** คือผู้ประสบอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ*

ให้ข้ามไปถามตอนที่ 8 ข้อ 6 ในหน้า 13 ส่วนผู้ประสบอาชญากรรมประเภทอื่นให้ถามข้อ 9 หน้า 10 ต่อไป)

9. หากได้พบเห็นอีกครั้ง ท่านจะสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หรือไม่ 132 B94

◯ 1) จำได้ ◯ 2) จำไม่ได้ ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

(ถามข้อ 9 เสร็จ ให้ข้ามไปถามตอนที่ 7)

<u>จากข้อ 3 กรณีผู้กระทำผิดมีมากกว่า 1 คน ให้สัมภาษณ์ข้อ 10 – 15</u>

10. กลุ่มผู้กระทำผิด<u>ส่วนใหญ่</u> เป็นชายหรือหญิง 133 B95

◯ 1) ชาย ◯ 2) หญิง

◯ 3) มีทั้งชายและหญิง ◯ 4) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

11. กลุ่มผู้กระทำผิด<u>ส่วนใหญ่</u>มีอายุประมาณเท่าไร *(กรณีถ้ากลุ่มผู้กระทำผิดมี 2 คน และมีช่วงอายุที่แตกต่างกันมากๆ ให้พิจารณาอายุของหัวหน้ากลุ่ม)* 134 B96

◯ 1) ต่ำกว่า 18 ปี ◯ 2) 18 -25 ปี ◯ 3) 26 - 35 ปี

◯ 4) มากกว่า 35 ปี ◯ 5) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

12. ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่ง เป็นสมาชิกของกลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมืองหรือไม่ 135 B97

◯ 1) เป็น ◯ 2) ไม่เป็น ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

13. ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่ง มีอาการมึนเมาจากการฤทธิ์ของสารเสพย์ติด หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอลล์ขณะก่อเหตุหรือไม่ 136 B98

◯ 1) มี ◯ 2) ไม่มี ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

14. ขณะเกิดเหตุ กลุ่มผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อย่างไรกับท่าน <u>(กรุณาตอบเพียง 1 คำตอบ)</u> 137 B99

◯ 1) ทั้งหมดเป็นญาติ ◯ 2) บางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน

◯ 3) ทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ◯ 4) บางคนเป็นญาติ

◯ 5) ทั้งหมดเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน ◯ 6) บางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน

◯ 7) ทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ◯ 8) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

15. หากได้พบเห็นอีกครั้ง ท่านจะสามารถจดจำผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งได้หรือไม่ 138 B100

◯ 1) จำได้ ◯ 2) จำไม่ได้ ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 7 : การตอบโต้ผู้กระทำผิดขณะเกิดเหตุ

1. ขณะเกิดเหตุ ท่านได้กระทำการใดเพื่อปกป้องชีวิต/ทรัพย์สินของท่าน หรือแสดงความไม่พอใจหรือไม่ 139 B101

◯ 1) ใช่ ◯ 2) ไม่ใช่ ------- **(ข้ามไปถามตอนที่ 8, หน้า 12)**

◯ 3) ไม่อยู่ในเหตุการณ์ขณะเกิดเหตุ ------- **(ข้ามไปถามตอนที่ 8 ข้อ 6, หน้า 13)**

2. ท่านตอบโต้ผู้กระทำผิดอย่างไร (<u>ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ</u>)

140 141
B102 [ ][ ]

- ○ 1) ทำร้ายผู้กระทำผิดด้วยอาวุธ
- ○ 2) ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลัก — B103 [ ][ ]
- ○ 3) ข่มขู่ผู้กระทำผิดด้วยอาวุธ — B104 [ ][ ]
- ○ 4) ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายผู้กระทำผิด โดยไม่มีอาวุธ — B105 [ ][ ]
- ○ 5) ดิ้นรน ขัดขืน

148 149
B106 [ ][ ]

- ○ 6) ไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้
- ○ 7) พยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- ○ 8) ให้ความร่วมมือโดยดี / แกล้งทำตามที่สั่ง
- ○ 9) พยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผล ต่อรอง หรืออ้อนวอน
- ○ 10) หลบหนี หรือพยายามหลบหนี
- ○ 11) เรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ / เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
- ○ 12) ร้องขอความช่วยเหลือ / ร้องเรียกให้คนสนใจ
- ○ 13) ร้องไห้ หรือส่งเสียงร้องเนื่องจากความกลัวหรือความเจ็บปวด
- ○ 14) อื่นๆ โปรดระบุ .....

3. ท่านตอบโต้ผู้กระทำผิดตามข้อ 2 เมื่อใด

150
B107 [ ]

- ○ 1) ก่อนได้รับบาดเจ็บ
- ○ 2) ระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ
- ○ 3) หลังได้รับบาดเจ็บ
- ○ 4) ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา และได้รับบาดเจ็บ
- ○ 5) ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา / เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ

4. การกระทำของท่านตามข้อ 2 ส่งผลอย่างไร (<u>ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ</u>)

151 152
B108 [ ][ ]

- ○ 1) ท่านสามารถหลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บ
- ○ 2) ท่านสามารถปกป้องทรัพย์สิน — B109 [ ][ ]
- ○ 3) ท่านสามารถหลบหนีไปได้ — B110 [ ][ ]
- ○ 4) ท่านสามารถปกป้องผู้อื่นในเหตุการณ์ — B111 [ ][ ]
- ○ 5) ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป

159 160
B112 [ ][ ]

- ○ 6) ท่านบาดเจ็บมากขึ้น หรือสูญเสียทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินถูกทำลายมากขึ้น
- ○ 7) ผู้อื่นในเหตุการณ์ถูกทำร้าย หรือได้รับบาดเจ็บมากขึ้น
- ○ 8) ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้
- ○ 9) ผู้กระทำผิดโกรธ และมีพฤติกรรมรุนแรงมากขึ้น
- ○ 10) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

5. เหตุการณ์ครั้งนี้ ใครเป็นคนแรกที่ใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง

161
B113 [ ]

- ○ 1) ตัวท่าน
- ○ 2) ผู้กระทำผิด
- ○ 3) ผู้อื่นที่อยู่ในเหตุการณ์
- ○ 4) ไม่มีใครใช้กำลัง หรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง
- ○ 5) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 8 : ผลกระทบจากเหตุอาชญากรรม

1. จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านบาดเจ็บหรือไม่ และมีอาการอย่างไร

B114 (162) B115 (163) B116 B117 B118 (166)

- ◯ 1) ไม่บาดเจ็บ ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 6, หน้า 13)**
- ◯ 2) บาดเจ็บ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ◯ 1) มีอาการบาดเจ็บจากการถูกข่มขืน
  - ◯ 2) มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม
  - ◯ 3) กระดูกหัก ฟันหัก ศีรษะแตก
  - ◯ 4) มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน
  - ◯ 5) หมดสติจากการถูกทำร้าย
  - ◯ 6) มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น
  - ◯ 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. อาการบาดเจ็บดังกล่าวรุนแรงจนต้องรับการรักษาพยาบาลหรือไม่

B119 (167) B120 (168) B121 B122 B123 (171)

- ◯ 1) ไม่ต้อง
- ◯ 2) ต้อง รักษาพยาบาลที่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ◯ 1) ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
  - ◯ 2) บ้านพักอาศัยของตัวเอง หรือบ้านพักอาศัยของญาติหรือเพื่อน
  - ◯ 3) หน่วยพยาบาลในที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยปฐมพยาบาลอื่นๆ
  - ◯ 4) คลินิกรักษาโรค
  - ◯ 5) ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล
  - ◯ 6) โรงพยาบาล แบบผู้ป่วยนอก
  - ◯ 7) โรงพยาบาล แบบผู้ป่วยใน
  - ◯ 8) อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. การรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นนั้นมีค่าใช้จ่ายหรือไม่

B124 (172) B125 (173) B126 (174 – 179)

- ◯ 1) ไม่มี
- ◯ 2) มี คิดเป็น
  - ◯ 1) จำนวน ..... บาท
  - ◯ 2) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

4. อาการบาดเจ็บดังกล่าวทำให้ต้องหยุดงาน หรือสูญเสียเวลาทำงานไปหรือไม่ (รวมถึงเวลาที่หยุดงานเพื่อต้องไปพบแพทย์)

B127 (180) B128 (181) B129 (182 – 184)

- ◯ 1) ไม่ใช่
- ◯ 2) ใช่ เป็นจำนวน
  - ◯ 1) น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 วัน
  - ◯ 2) มากกว่า 1 วัน จำนวนประมาณ ..... วัน

5. การที่ท่านบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงานนั้น มีผลทำให้ท่านขาดรายได้หรือไม่

185 186
B130 B131

187 192
B132

1) ไม่มีผล
2) มีผล คิดเป็น 1) จำนวน ..... บาท
2) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ (รายได้ไม่แน่นอน)

6. เหตุที่เกิดขึ้นทำให้ท่านจำเป็นต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร (ไม่นับรวมที่หยุดงานจากอาการบาดเจ็บ)

193 194
B133 B134

B135

B136

197
B137

1) ไม่ได้หยุดงาน ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 10)**
2) ต้องหยุดงานเพื่อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1) ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
2) ติดต่อกับศาล
3) เพื่อซ่อมแซมทรัพย์สินที่เสียหาย
4) เพื่อซื้อหาสินค้ามาทดแทนทรัพย์สินที่เสียหาย
5) อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. จากสาเหตุทั้งหมดที่ระบุในข้อ 6 ท่านสูญเสียเวลางานรวมทั้งสิ้นนานเท่าไร

198
B138

199 201
B139

1) น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 วัน
2) มากกว่า 1 วัน จำนวนประมาณ ..... วัน
3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

8. การที่จำเป็นต้องหยุดงานนั้น มีผลทำให้ท่านขาดรายได้หรือไม่

202 203
B140 B141

204 209
B142

1) ไม่มีผล
2) มีผล คิดเป็น 1) จำนวน ..... บาท
2) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ (รายได้ไม่แน่นอน)

9. นอกเหนือจากตัวท่านเอง มีสมาชิกในครัวเรือน จำเป็นต้องหยุดงานเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้นด้วย หรือไม่ (นับเฉพาะผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป)

210
B143

211 213
B144

1) ไม่มี 2) มี จำนวนประมาณ..... วัน

10. ท่านสูญเสียทรัพย์สินไปเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้นหรือไม่ (หมายถึงทรัพย์สินที่ถูกขโมย และ/หรือทรัพย์สินที่เสียหาย แต่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล)

214 215
B145 B146

216 221
B147

1) ไม่สูญเสีย
2) สูญเสีย คิดเป็น 1) จำนวน ..... บาท
2) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ (รายได้ไม่แน่นอน)

ตอนที่ 9 : เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

1. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

B148 222 223

- ○ 1) 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
- ○ 2) 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึง เที่ยงวัน)
- ○ 3) 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
- ○ 4) 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
- ○ 5) 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
- ○ 6) 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
- ○ 7) 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
- ○ 8) 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
- ○ 9) กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- ○ 10) กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- ○ 11) ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

2. เกิดขึ้นในจังหวัด และเขตใด

B149 224

- ○ 1) เกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช โปรดระบุอำเภอ..... B150 225 226 อำเภอ B151 227 228 จังหวัด
- ○ 2) เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น โปรดระบุชื่อจังหวัด .....
- ○ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจว่าเกิดขึ้นที่ใด

3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ..... B152 229 B153 230

(เมื่อระบุสถานที่เกิดเหตุแล้ว ให้พนักงานพิจารณาว่าตรงกับคำตอบในข้อใด แล้ว ✔หน้าคำตอบนั้น <u>ได้เพียง 1 ข้อ</u>)

1) บริเวณที่พักอาศัยของท่าน

- ○ 1) ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน
- ○ 2) ในสถานที่อื่นๆ ซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์ เช่น สถานประกอบการ ร้านค้า
- ○ 3) ในบ้านพักตากอากาศ / บ้านอีกหลังหนึ่ง / ที่พักอีกแห่งหนึ่งของท่าน
- ○ 4) ในโรงแรม / ที่พักตากอากาศเช่า / ที่พักชั่วคราว
- ○ 5) บริเวณรอบๆรั้วบ้าน
- ○ 6) ห้องโถงรวม / ทางเดินรวม / บริเวณภายในตึกที่พัก หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม

2) บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน

- ○ 1) ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน
- ○ 2) บริเวณรอบๆรั้วบ้าน
- ○ 3) ห้องโถงรวม / ทางเดินรวม / บริเวณภายในตึกที่พัก หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม

3) โรงเรียน หรือสถานศึกษา

- ○ 1) ในอาคารเรียน
- ○ 2) บริเวณอื่นๆ นอกอาคารเรียน เช่น ลานจอดรถของโรงเรียน สนาม หรือบนรถโรงเรียน

  โปรดระบุ.....

4) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถ

- ○ 1) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถสาธารณะ
- ○ 2) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถส่วนบุคคล หรือสถานที่จอดรถเฉพาะของบริษัทห้างร้าน หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม

5) สถานประกอบการ

- ○ 1) ร้านอาหาร / บาร์ / ไนท์คลับ
- ○ 2) ร้านทอง
- ○ 3) สถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด
- ○ 4) ห้างสรรพสินค้า
- ○ 5) สถานที่ทำงาน
- ○ 6) หน่วยงานราชการ
- ○ 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....

6) บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ

- ○ 1) ในสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น
- ○ 2) บนถนนสาธารณะ
- ○ 3) บริเวณพงหญ้า ตึกร้าง ที่เปลี่ยว
- ○ 4) ในรถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถจักรยานยนต์รับจ้าง
- ○ 5) ในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน
- ○ 6) ป้ายหยุดรถ/อู่รถประจำทาง สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง ท่าเรือโดยสาร สนามบินพาณิชย์
- ○ 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 10 : การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจรับทราบเหตุที่เกิดขึ้นหรือไม่ B154 [231]

○ 1) ไม่ทราบ ○ 2) ทราบ ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 4, หน้า 17)**

○ 3) ไม่แน่ใจ ---------- **(ข้ามไปถามตอนที่ 11, หน้า 19)**

2. เหตุใดเจ้าหน้าที่ตำรวจจึง<u>ไม่ทราบ</u>เหตุที่เกิดขึ้น โปรดระบุ.....

.....

(เมื่อระบุสาเหตุแล้ว ให้พนักงานพิจารณาว่าตรงกับคำตอบในข้อใด แล้ว ✔หน้าคำตอบนั้น<u>ได้มากกว่า 1 ข้อ</u>)

1) ไม่มีการแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น B155 [232] B156 [233] B157 [234]

○ 1) แจ้งเหตุต่อผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา อาจารย์

○ 2) เป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด

2) ไม่มีการแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ B158 [235] B159 [236] B160 [237] B161 [238]

○ 1) เป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง ผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จ หรือไม่มีทรัพย์สินเสียหาย

○ 2) ผู้กระทำผิดเป็นเด็ก เป็นเรื่องไม่รุนแรงระหว่างเด็ก

○ 3) ไม่แน่ชัดว่าเหตุที่เกิดเป็นอาชญากรรม หรือไม่แน่ชัดว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาหรือไม่

3) ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ B162 [239] B163 [240] B164 [241] B165 [242]

○ 1) ท่านทราบเหตุที่เกิดขึ้นช้าเกินไป

○ 2) ไม่สามารถได้คืนทรัพย์สิน หรือไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหายได้

○ 3) ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ

4) ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ B166 [243] B167 [244] B168 [245] B169 [246]

○ 1) เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญ เจ้าหน้าที่จะไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง

○ 2) เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ แจ้งแล้วเจ้าหน้าที่จะมาถึงที่เกิดเหตุช้าไม่ทันการ

○ 3) เจ้าหน้าที่มีอคติต่อผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่จะข่มขู่ ดูถูก หรือทำให้ผู้เสียหายต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้น

○ 4) ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเป็นผู้มีอิทธิพล

5) ไม่มีการแจ้ง เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ B170 [247] B171 [248] B172 [249] B173 [250]

○ 1) ไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดต้องถูกดำเนินคดี

○ 2) ได้รับคำแนะนำว่าไม่ควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

○ 3) ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

○ 4) ไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่

○ 5) ไม่ได้แจ้ง แต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่ / คิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่ได้แจ้ง

○ 6) อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. จากสาเหตุที่ระบุในข้อ 2 ท่านคิดว่าสาเหตุใดสำคัญที่สุด ที่ทำให้ท่าน<u>ไม่แจ้ง</u>เหตุที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ B174 [251] B175 [252]

○ 1) ระบุรหัสของสาเหตุที่สำคัญที่สุด …….….. ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 10, หน้า 18)**

○ 2) ทุกสาเหตุเท่ากัน ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 10, หน้า 18)**

4. เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุที่เกิดขึ้นได้อย่างไร

B176 [253]

○ 1) ท่านเป็นผู้แจ้ง ○ 2) บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง -------- **(ข้ามไปถามข้อ 7)**

○ 3) ผู้อื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่เกิดเหตุเป็นผู้แจ้ง ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 7)**

○ 4) มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นขณะเกิดเหตุ ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 9, หน้า 18)**

5. เหตุใดท่านจึง<u>แจ้ง</u>เหตุที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โปรดระบุ.....

.....

(เมื่อระบุสาเหตุแล้ว ให้พนักงานพิจารณาว่าตรงกับคำตอบในข้อใด แล้ว ✔หน้าคำตอบนั้น<u>ได้มากกว่า 1 ข้อ</u>)

1) แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

B177 [254] B178 [255] B179 [256] B180 [257]

○ 1) ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ

○ 2) ต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังเกิดเหตุ เช่น มีผู้บาดเจ็บ

○ 3) ต้องการทรัพย์สิน / ยานพาหนะคืน

2) แจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด

B181 [258] B182 [259] B183 [260] B184 [261]

○ 1) ป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมาก่อเหตุซ้ำกับท่านหรือครอบครัว

○ 2) ป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดไปก่อเหตุกับผู้อื่น

○ 3) ต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำผิด

3) แจ้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ

B185 [262] B186 [263] B187 [264]

○ 1) ต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ดีขึ้น ให้ดูแลและแวกสถานที่เกิดเหตุเป็นพิเศษ

○ 2) เป็นหน้าที่ของประชาชนที่ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเหตุอาชญากรรม

4) อื่นๆ โปรดระบุ ..... B188 [265]

6. จากเหตุผลที่ระบุในข้อ 5 เหตุผลใดที่ท่านคิดว่าเป็นเหตุผลสำคัญที่สุด ที่ทำให้ท่าน<u>แจ้ง</u>เหตุที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

B189 [266] B190 [267]

○ 1) ระบุรหัสของสาเหตุที่สำคัญที่สุด..... ○ 2) ทุกสาเหตุเท่ากัน

7. <u>แจ้ง</u>เหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยวิธีใด

B191 [268]

○ 1) โทรศัพท์ ○ 2) เดินทางไปแจ้ง ○ 3) ทำทั้งสองวิธี

○ 4) สายตรวจผ่านมาขณะเกิดเหตุ ○ 5) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

○ 6) อื่นๆ โปรดระบุ.....

*(เมื่อถามข้อ 7 แล้ว **<u>เฉพาะผู้ที่ตอบตอนที่ 5</u>** คือผู้ประสบอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ*

ให้ข้ามไปถามข้อ 10, 11 และ 13 ในหน้า 18 ส่วนผู้ประสบอาชญากรรมประเภทอื่นให้ถามข้อ 8 ต่อไป)

8. หลังจากที่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ใช้เวลานานเท่าไรกว่าเจ้าหน้าที่จะเดินทางมาถึง

B192 [269]

○ 1) ภายใน 10 นาที ○ 2) ภายใน 30 นาที

○ 3) ภายใน 1 ชั่วโมง ○ 4) ภายใน 1 วัน

○ 5) มากกว่า 1 วัน ○ 6) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 10, หน้า 18)**

○ 7) ไม่มา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 10, หน้า 18)**

○ 8) ไม่มา เพราะตำรวจไม่รับแจ้งความ ---------- **(ข้ามไปถามตอนที่ 11, หน้า 19)**

○ 9) ไม่มา เนื่องจากเหตุผลอื่น โปรดระบุ ..... ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 10, หน้า 18)**

9. เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุแล้วได้ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

270

- ◯ 1) ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น — B193 ☐
- ◯ 2) ค้นบริเวณที่เกิดเหตุ เก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ — B194 ☐
- ◯ 3) สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ — B195 ☐
- ◯ 4) รับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น — B196 ☐
- ◯ 5) รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป
- ◯ 6) จับกุมผู้กระทำผิด ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 11)** — 274 B197 ☐
- ◯ 7) อื่นๆ โปรดระบุ .....
- ◯ 8) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

10. มีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่ — 275 B198 ☐

◯ 1) มี ◯ 2) ไม่มี ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

11. **หลังจากเหตุการณ์** ท่านได้มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอีกหรือไม่

- ◯ 1) ติดต่อ โดย — 276 B199 ☐ — 277 B200 ☐
  - ◯ 1) ผู้ตอบหรือสมาชิกในครัวเรือนต้องเป็นฝ่ายติดต่อไป
  - ◯ 2) ตำรวจติดต่อมา
- ◯ 2) ไม่ติดต่อ
- ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

12. **หลังจากเหตุการณ์จนถึงปัจจุบัน** เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการติดตามเหตุ / คดี ที่เกิดขึ้นอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

278

- ◯ 1) สอบสวนพยานและผู้ต้องสงสัย — B201 ☐
- ◯ 2) พยายามสืบสวนเหตุที่เกิด — B202 ☐
- ◯ 3) จับกุมผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย — B203 ☐
- ◯ 4) ติดต่อกลับมาที่ท่าน หรือสมาชิกในครัวเรือน — B204 ☐
- ◯ 5) อื่นๆ โปรดระบุ ..... — B205 ☐
- ◯ 6) ไม่ได้ทำอะไร — 282
- ◯ 7) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

13. ท่านต้องการให้ตำรวจ ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุ / คดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมอีกหรือไม่

283

- ◯ 1) ไม่ต้องการ — B206 ☐
- ◯ 2) ต้องการ โปรดระบุ..... — 284 285 B207 ☐☐

.....

ตอนที่ 11 : การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

1. หลังจากเกิดเหตุท่านหรือสมาชิกในครัวเรือนได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจหรือไม่

B208 (286) B209 (287)

- ◯ 1) ติดต่อ โดย
  - ◯ 1) ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ---------- **(ข้ามไปถามข้อ 3)**
  - ◯ 2) มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ ---------- **(ถามต่อข้อ 2, 4 , 5 ยกเว้นข้อ 3)**
  - ◯ 3) มีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อ และติดต่อด้วยตนเอง
- ◯ 2) ไม่ติดต่อ ---------- **(ข้ามไปถามตอนที่ 12, หน้า 20)**

2. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อดังกล่าวเป็นหน่วยงานใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ◯ 1) หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ คือ — B210 (288)
  - ◯ 1) สำนักงานอัยการจังหวัด ◯ 2) ศาล
  - ◯ 3) สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
  - ◯ 4) อื่นๆ โปรดระบุ .....
- ◯ 2) หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม โปรดระบุ ..... — B214 (292)
- ◯ 3) หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ องค์กรอิสระ เอ็นจีโอ โปรดระบุ ..... — B215
- ◯ 4) สำนักงานทนายความ — B216 (294)

B211 (289) B212 B213 (291)

3. หน่วยงานที่ท่านติดต่อคือหน่วยงานใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ◯ 1) หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ คือ — B217 (295)
  - ◯ 1) สำนักงานอัยการจังหวัด ◯ 2) ศาล
  - ◯ 3) สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
  - ◯ 4) อื่นๆ โปรดระบุ .....
- ◯ 2) หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม โปรดระบุ ..... — B221 (299)
- ◯ 3) หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ องค์กรอิสระ เอ็นจีโอ โปรดระบุ ..... — B222
- ◯ 4) สำนักงานทนายความ — B223 (301)

B218 (296) B219 B220 (298)

4. ท่านหรือสมาชิกในครัวเรือนได้ดำเนินการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดหรือไม่

B224 (302)

◯ 1) ใช่ ◯ 2) ไม่ใช่

5. ท่านต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ไม่รวมถึงหน่วยงานของตำรวจ) ดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมอีกหรือไม่

B225 (303)

- ◯ 1) ไม่ต้องการ
- ◯ 2) ต้องการ โปรดระบุสิ่งที่ต้องการให้ดำเนินการหรือระบุหน่วยงาน.....

B226 (304) (305)

.....

ตอนที่ 12 : ความถี่ของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (อาชญากรรมประเภทเดียวกันกับที่ระบุในข้อ ค. หน้าปก)

1. อาชญากรรมตามที่กล่าวมาข้างต้น เกิดขึ้นมากกว่า 1 ครั้งหรือไม่ B227 306

   ◯ 1) ใช่ ◯ 2) ไม่ใช่ ----------(ปิดการสัมภาษณ์)

   ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

2. เหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันหรือไม่ B228 307

   ◯ 1) ใช่ ◯ 2) ไม่ใช่ ----------(ปิดการสัมภาษณ์)

   ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

3. เหตุที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดหรือไม่ B229 308

   ◯ 1) ใช่ ◯ 2) ไม่ใช่ ----------(ปิดการสัมภาษณ์)

   ◯ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

4. ท่านคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมประเภทนี้อีกหรือไม่ B230 309

   ◯ 1) ประสบอีก

   ◯ 2) ไม่ประสบอีก เพราะ..... B231 310 311

ปิดการสัมภาษณ์

ข้อสังเกตจากการสัมภาษณ์

1. ขณะที่ถามคำถาม นอกจากผู้ตอบแล้ว มีบุคคลอื่นใดร่วมรับฟังหรือร่วมสนทนาด้วย หรือไม่ B232 312

◯ *1) ไม่มีผู้อื่นนอกจากผู้ตอบ*

◯ *2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)*

- ◯ *1) คู่สมรสของผู้ตอบ* B233 313
- ◯ *2) สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ที่ไม่ใช่สามีภรรยาของผู้ตอบ* B234 314
- ◯ *3) สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี* B235 315
- ◯ *4) ผู้อื่นที่ไม่ใช่สมาชิกในครัวเรือน* B236 316
- ◯ *5) มีผู้อื่นอยู่กับผู้ตอบ แต่ไม่ทราบว่าเป็นใครหรือมีความสัมพันธ์อย่างไร* B237 317

2. ผู้ประสบเหตุเป็นผู้ตอบสัมภาษณ์เองหรือไม่ B238 318

◯ *1) ตอบเอง* ◯ *2) ผู้อื่นตอบแทน*

ชื่อพนักงานแจงนับ ..... **ชื่อผู้ตรวจ** .....

วันที่ ..... / ..... / 2550 **วันที่** ..... / ..... / 2550

รายนามคณะที่ปรึกษาและผู้วิจัย

คณะที่ปรึกษาสำนักงานกิจการยุติธรรม

1. นายวิศิษฏ์	วิศิษฏ์สรอรรถ	ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม
2. นางวรรณี	วงศาสุลักษณ์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบายและแผน 9 ชช

คณะที่ปรึกษาและผู้วิจัยหลัก

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ คติการ	ที่ปรึกษาอิสระ (หัวหน้าโครงการ)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย	คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (นักวิจัย)

คณะทำงาน

1. สำนักนโยบายและวิชาการสถิติ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
2. นางสาววลีรัตน์ พันธุวร	นักวิชาการยุติธรรม 5 สำนักงานกิจการยุติธรรม
3. นางสาวสุดารักษ์ สุวรรณานนท์	นักวิชาการยุติธรรม 4 สำนักงานกิจการยุติธรรม
4. นางสาววิชชุตา อิสรานุวรรธน์	นิสิตปริญญาโท หลักสูตรสังคมวิทยามหาบัณฑิต (อาชญาวิทยาและงานยุติธรรม) คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. นางสาวจินตนา ปาลี	เลขานุการโครงการ